محكرتح لامتهكوله

8

ئيرشاروتهايغ

منتدى اقرأ الثقافي www.iqra.ahlamontada.com

وەرگېزانى **حىيت محمد بدىغ**ىد

لتمسيل كتب متنوعة راجع: ﴿ مُعَنَّدُهِ يَ إِثْرُا الثَّمَّافِي

بِوْدَائِهُ زَائِدِتَى جِوْرِهِ كَتَيْبِ سَهُرِدَاتَى: (هُفَتَتُهِي إِثْوَا الثُقَافِي)

براي دائلود كتابهاي محْتلق مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

www. iqra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

بەشى يەكەم						
تمبليغ	شیکرذنهوهی	,				
	– 23 – – – – – – – – – – – – – – – – – – –	_				

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چەند بنچينە و
ياسايـەك
له تەبلىغ دا
142

وێنهکێشانێکی ڕۅٚحی تهبلیغکار

ئيرشاد و تەبليغ

نووسەر محمد فتح الله گولهن وەرگێرانى حبيب محمد سعيد بلاوكردنهوةي نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوهو راگهیاندن نهخشهسازي ناوهوه زەردەشىت كاوانىي خــــهت نهوزاد كۆپى ىـــــەرگ تــرايــــزۆن قەبارەي كتيب ۲۱×۱۴- (۳۰٦)لايهره نۆرە و سالى چاپ سنيهم ١٤٣٦ ك - ٢٠١٥ز تــــبراژ ۲۰۰۰ دانه

ئيرشاد و

تەبليغ

له بهریّوهبهرایهتی گشتی کتیّبخانه گشتییهکان ژمارهی سپاردنی (۱۳۰) ی سالّی ۲۰۰۵ی پیّدراوه

ههموو مافیکی له بهرگرتنهوه و بلاوکردنهوهی پاریزراوه Copyright©Tafseer Publishing

نوسینگمی تمفسیر

بۇ بلاوكردنەۋەۋ راگەياندن ھەولىر - شەقامى دادگا - ژىر ھوتىلى شىرىن بالاس

+964 750 818 08 66 www.al-tafseer.com tafseeroffice@yahoo.com

ئيرشاد و تەبليغ

نووسەر محمد فتح اللّه گولەن

وەرگێړانى حبيب محمد سعيد

کورتہیہك لہ ژیانی دانہر

ماموّستا (محمد فتح الله) گولهن له سالّی ۱۹۳۸دا له گوندی (کوروچك)ی سهر به قهزای (حسن قلعه)ی سهر به پاریّزگای (أرزروم) له دایك بووه و، له خیّزانیّکی دینداردا پهروهرده بووه. (رامز ئه فنه ندیی) باوکیشی پیاویّك بووه که به خاوهنی زانست و ئهده ب و دین ناسراوه. (رافیعه هانم)ی دایکیشی به ئافرهتیّکی دیندار و ئیمانی پهیوهست به خوا ناسراوه . هیّشتا تهمهنی موحهمهد له چوار سالّیی تینه پهریی بوو، دایکی دهستی کرد به فیرکردنی قورئان. ئهوهبوو له نیوهشهودا کورهکهی ههلئهستاند و دهرسی قورئانی پی ئهوت. باوکیشی ههردوو زمانی عهرهبیی و فارسیی فیّر کرد و، مالهکهشیان باوهشی بو زانایان و تهصهووف کاره ناسراوهکانی نهو ناوچهیه کردبووهوه، بویه ماموّستا موحهمهدیش ههر به مندالّیی راهات تا

له کۆرى پياوى گەورەدا دابنيشى و گوى لە قسە و باسيان بگرى.

سەرەتاي خوينىدنى:

به مندالیی له قوتابخانهی دینیدا خویددوریه و، هاتوچوی ته مندالیی له قوتابخانهی دینیدا خویددوریه و، هاتوچوی ته کیه شی ده کرد، بویه شان به شانی زانسته دینییه کان، که له دیارتریین فهقیهی نه و ناوچه وه وه وه گرتن، که نهویش (عثمان بکتاش) بوو، پهروهرده یه کی رو حییشی وه رگرت، نهوه بوو لای نه و ماموستایه ی نه حو و، به لاغه و، فیقه و، نوصوولی فیقه و، عمقائیدی خویند، له همان کاتدا وه نه بی زانسته دانراوه کان و فه لسه فه شی پشت گوی خستبی له ماوه سالانی خویندنیدا له (پهیامه کانی نوور) و

بزووتنهوهی قوتابیانی نوور شارهزا بوو و، زوّر چاك به دلّیدا چوون، چونکه له راستییدا بزووتنهوهیه کی نویخوازیی و زیندووکاریی بهرفراوان بوو، که زانای پایهبهرزی ههلّکهوتووی زهمانه و، دانهری (پهیامه کانی نوور)، ماموّستا سه عیدی نوورسیی دهستی دایی و فهرماندایه تیی کرد، که تهمه نی ماموّستا موحه ممه د به رهو پیش چوو، خویندنه وهی زیادی کردو، روّشنبیریشی جوّراوجوّر و فراوانتر بوو، چونکه سهره رای شاره زابوونی له فهلسه فه ی خوره و فراوانتر بوو، چونکه سهره رای شاره زابوونی له فهلسه فه ی خوره و فراوانش بوو، ناگادار بوو و، به ردهوام خهریکی خویندنه وه ی زانسته دانراوه کانیش بوو، وه کیمیا و زانستی فه له ک و زینده و هرزانیی .. هند.

مامۆستا موحەممەد فەتحوڭلا :

(ئووچ شهره فلیی)، له شاری (ئهدرنه) به ئیمام دامهزرا، که نه و مورو مال و نیوی له و مزگه و ته دا له جهوی کی روهد و پهروه رده ی نه فس دا به سهر برد، به داه و یک که بریاری دابوو شه ویش له مزگه و تا بمینی نه بی نه بی نه بی نه بی نه دره وه. که مزگه و تا بمینی نه بی نه بی نه بی نه بی کاری بانگخوازی له نه زمیر، له مزگه و تی (کستانه بازاری)، له قوتابخانه ی له به درکردنی قورئان، که سهر به و مزگه و ته بوو، ده ست پی کرد. پاشان ده ستی دایه کاری بانگخوازی و ئاموژگاری به شیره یه کی گهرو کی نه وه بو و به سهرانسه ری ناوچه ی خورناوای نه نادولال گهرا. گهرای ده سالی (۱۹۷۰)دا ده ستی دایه ریک خستنی چادرگا (مخیمات) بو له سالی (۱۹۷۰)دا ده ستی دایه ریک خستنی چادرگا (مخیمات) بو و به و بادرانه دا و به و تا ره کانی ده دو و و به دوه درد کردن و به چلک و چه په لیی په دوه درد کاری هینانه و به یاکی کردنه وه و به دیه په دوه در په دوه درد گاری هینانه و باد یاد. چونکه ده پروونه کان و پوحه کان بو و ها رابه دیک تینو و به یاد.

كه تهمهني مامؤستا موحهممهد گهيشته بيست سالان له مزگهوتي

بوون، تا رینی بهردهمیان بو لای خوای گهوره و پینغهمبهره بهریزهکهی (صلی الله علیه وسلم) بو رووناك بكاتهوه.

له ۱۹۷۱/۳/۱۲دا، دوای ناراسته کردنی ناگادار کردنه وه یه کی سه ربازیی بخ حکوومه تی نه و کاته، مامؤستا فه تحوللا ده ستگیر کرا، نه ویش به تاوانی: ((هه ولّدان بق گۆرینی بنچینه کومه لایه تیی و سیاسیی و نابوورییه کانی رژیمی ده سه لاتدار و، وه به رهینانی هه ستی دینیی گهل، نه ویش به پیکهینانی کومه له یه کی نهینیی بق گهیشتن به و نامانجه)). گرتنه کهی شه ش مانگی خایاند، که بریتیی بوو له و ماوه یهی که دادگا بقی برییب قوه و، پاشان ئازاد کراو، دوای نه وه گهرایه وه سه رکاری خوی و، ره وانه ی شاری (نه در میت) یان کرد و، پاشان له ویوه گواز رایه وه بق (مانیسا) و، له ویشه وه بق (بورنو فا) له پاریز گای نه زمیر، که نه وه بو هه تا سالی ۱۹۸۰ له وی مایه وه.

لهم سالانه دا ماموستا به وینه ی نامور گاریکاریکی گهروک به ولاتدا نه گهرا و، له مزگه و ته کاندا و تار و نامور گارییه کانی پیشکه ش به خه لک ده کرد. هه روه ها وانه ی زانستیی و دینیی و کومه لایه تیی و فه لسه فیی و فیکریی ریک ده خستن و، کور و کومه ل و چاوپی که و تایبه تیی نه به به تایبه تی نیدا ده دانه وه که به میشکی خه لکدا نه هاتن، به تایبه ت لاوان، که وه لامیان نه ده زانین و، سهر ه نجام ده که و تنه به و و قلامه کانی ده رمانی شیفابه خش بوون بو میشک و دلی لاوه کان، به شیوه یه که خه لکه که ده روه یان لی ده ده ده و داوای رینماییان لی ده کرد.

ئهم کۆمهله -بهبی ئهوهی چاوهروانی هیچ کهلك و قازانجینکی ماددی یان دنیایی بکهن- له سنووری ئهو یاسایانه دا که له تورکیا بهریوه ئهچوون، دهستیان دایه دامهزراندنی چهندین قوتابخانه و،

بهشی ناوخق و، دهرکردنی چهندین رقرژنامه، دامهزراندنی چهندین چاپخانه و، دانانی چهندین کتیب و، ویستگهیه کی رادیق و، کهنالیّکی تهله فزیق نیمی دوای دارمانی یه کیه تیی سقیه ته و قوتابخانانه له همموو جیهان دا بلاوهیان کرد، به تایبه ت له ولاتانی ئاسیای ناوه راست دا که بق ماوه ی حه فتا سال له ژیر داگیرکاریی رووسیی و میده دی شیوو عییه تدا ده یان نالاند.

وتووينزء

ماموّستا فه تحولّلا دهستی دایه بزووتنه وهیه کی پیشه نگ به تایبه تیی دوای سالّی ۱۹۹۰ بو و توویّر و له یه ک گهیشتن له نیّوان دهسته و تاقمه جوّر به جوّره کان و، خاوهن روّر نامه کان و، روّشنبیراندا، ههروه ها له نیّوان دینه کان و بیر و بوّ چوونه کانی تردا، نهمه ش به نهرم و نیانیی و، دوور له ده مارگیریی و گرژیی.

ئهم بزووتنهوهیه له تورکیادا، پاشان له دهرهوهی تورکیاش دا پیشوازیی لی کرا و، لهو کوبرونهوهیهشدا گهیشته چلهپوپه، که له فاتیکان له نیران ماموستا فه تحوللا و پاپادا گری درا، نهویش به بانگهیشتی پاپا بو ماموستا. ماموستا بروای هاته سهر نهوه که جیهان، دوای پیشکهوتنی هویهکانی گهیاندن، وه گوندینکی لی هاتووه. له بهر نهوه ههر بزووتنهوهیه پشت به دوژمنایه تیی و ناکوکیی ببهستی هیچ نهنجامینکی نیجابیی نابیت. بویه پیویسته به سنگیکی فراوانهوه روو له همموو جیهان بکریت و، ئیسلامیش وه ها بگهیهنریت که لهسهر توقاندن نهوهستاوه وه دوژمنه کانی وه های پیشان ده دهن ـ بگره بوار و دهرفه تی فراوان هه بو هاوکاریی نیوان ئیسلام و لایدنه کانی تر.

بەرھەمەكانى :

أ- ههزارهها كاسينت و كاسينتي قيديق كه بريتيين له وتار و ئامور گاريي و موحازهره و نهدوهكاني.

ب- کتیبه چاپ کراوهکانی:

١- أسئلة العصر المحيرة (٤ بهش).

٢- الموازين أو أضواء على الطريق (٤ بهش).

٣- العصر والجيل.

٤- الإنسان في تيار الأزمات.

٥- نحو الجنة المفقودة.

٦- صفحة الزمن الذهبية.

٧- أنفاس الربيع.

٨- ونحن نقيم صرح الروح.

٩-النور الخالد: مفخرة الإنسانية محمد (صلى الله عليه وسلم) (٢ بدرك).

١٠- في ظلال الإيمان (٢ بهش).

١١- تلال القلب الزمرديه (٢ بهش).

١٢- براعم الحقيقة في جيل الألوان (٢ بهش).

١٣- تأملات في سورة الفاتحة.

١٤- من فصل لفصل (٤ بهش).

١٥- المنشور (٤ بهش).

١٦- روح الجهاد وحقيقته في الإسلام.

١٧- الحياة بعد الموت.

١٨- القدر في ضوء الكتاب والسنة.

١٩- طرق الإرشاد في الفكر والحياة.

٢٠- البعد الميتافيزيقي للوجود. (٢ بهش).

٢١- ريشة العازف المكسورة (ديواني شيعر، ٢ بهش).

٢٢- تربية الأطفال.

٢٣- أضواء قرآنية.

۲۲- ترانيم روح وأشجان قلب.

زورین له کتیبه کانیشی بو سهر زمانی ئینگلیزیی و ئه لمانیی و بولغاریی و نهلبانیی و نهندهنووسیی و رووسیی و کوریی و هی تریش و گیرراون.

ئەو كتيبانەشى كە بۆ سەر زمانى عەرەبىيى وەرگيرراون ئەمانەن:

۱- القدر. ۲- الموازين. ۳- الأسئلة. ٤- الجهاد. ٥- طرق الإرشاد.
 ۲- أضواء قرآنية. ۷- ونحن نقيم صرح الروح. ٨- ترانيم روح وأشجان قلب. ٩- التلال الزمرديه. ١٠- النور الخالد. ١١- حقيقة الخلق ونظرية التطور. ١٢- شد الرحال لغاية السامية. ١٣- الموشور.

به کۆمهکیی خوا ئهوانی تریشی بۆ سهر زمانی کوردی وهرئه گیررین و، به پنی تواناش چاپ دهکریتن.

شایانی زانینه که نهم کتیبهی بهردهستمان بریتییه له کوّمه له نامورژگارییه کی سهرپیّیی که له مزگهوتدا پیشکهشی کردوون، یان وه لامی پرسیاری قوتابیه کانی، یان میوانه کانیه تی و، لهو کوّره زانستیانه دا که بوّ بهستنیان راهاتروه، پیشکه شی کردوون. لهبهر نهوه شیّواز و ناوه روّکی کتیبه که له گهلّ نهو جهووه تایبه تیه گونجاوه. بویه شیّوازی وتاری پیّوه دهبینین. قوتابیه کانیشی نهم نامورژگاریی و وه لامانه یان کو کردوونه ته وه دوای ره زامه ندیی دانه و راست کردنه وه ی پیریست، به چاپ گهیه نراون.

بِنسي اللهَ ٱلرَّمْنَ ٱلرَّحِيمِ

سەرەتا

- * هدتا دلت له تاسه و، رؤحت له سزا و، میشکت له خدفدت دا گر
 نه گرن قسه مهکه، ئه گینا کهس گویت بؤ ناگری.
- * ئهگهر ئهوه له ههستندا به تهواوهتیی جینگیر نهبووه که بانگهوازهکهت دلی بوونهوهه و، روّحی بوونه و، ترازووی جیهانه و، دهرگای ئاسایش و هیمنییه بو جیهان، چوّن ئهتوانیت پی به جهرگی خوّندا بنیّیت و رووبهرووی ههموو جیهان ببیتهوه؟!
- * ئه گهر دهماریکی بالهوانانهی توند و تیژیش له خوینتدا گر نه گریت، به شیرویه که بی بهربهرهکانیی کی مه له توانایه که له تواناکانی خوت مهزنتر و، کی مه له لیهاتنیک که له لیهاتنه کانی خوت مهزنتر بن، پالت پیوه بنین، نهوا چون نه توانیی کو سپه کان ببریت و، کاری سهیر و سهمه ره نه نجام بدهیت؟!
- * کاتیکیش که هدست به لیپرسراویی ناکهیت بو رزگارکردنی ئیمان له و مدترسییه گهورهی که له هدموو جیهاندا دهورهی داوه، ئیتر کهواته چون نهتهوی نه و جیهانه گویت لی رابگری؟!
- * کاتیکیش قسه کانت تیکه ل به دلسوتان و سوّز نهبن به رانبه ر به وانه ی که له روّح و ناخدا نه خوّشن، نه وا قسه کردنت له گهلیاندا له و چهنه بازییه زیاتر نابیّت که هیچ کاریگه رییه کی له سه ر هیچ که س نه بیّت.
- * كاتيكيش همست نهكهيت كه همناسمي فريشته كان وا تيكمل

به هدناسه کانت دهبن و، فره فری باله کانیشیان به ندرمیی بدر دهم و چاوت ده کهون، تا لدسدر ئدوهی که زمانت دهری ندبری شاهید بن، ئدوا بونی ندو راستگویییه ناکهیت که بدیی ندوه دل و میشکی خدلکیی بو قسه کانت ناکریته وه.

* کاتیکیش که لیپرسراویی بانگهواز پالت پیوه نهنی بو زیادکردنی پهیبردن و، تیگهیشتن له خواسته رو حیی و فیکرییهکانی جیهان و، دوزینهوه ی شهو زمانه ی که ده گونجی له رییهوه جیهان لیت تی بگات، شهوا تو گالتهجاری و دل کار نیت. خو دیاره بانگهوازکاری گالتهجاریش زیانی ههیه نه ک کهلك و، دواخه ری کاره نه ک ییش خهر.

* کاتیکیش که رو حت تووشی سارد و سریی دهبینت و، پلهی گهرمای دلیشت دائهبهزینت و، گهرم و گوریی فیکریشت کز دهبینت، ئهوا تو رو حت تووشی (تا) بووه و، لهسهرت پیریسته بیدهنگ بیت. چونکه لیرهدا بیدهنگ بوون له ههموو قسهیه کی مردوو، که تو بیکهیت، کاریگهرتره. شه کهر ئهو نه فسهیشت، که ته نگت پیهه ل ئه چنی و سزات دهدا، فرینی نهدهیت و له خوتی دوور نه خهیته وه، چون قسمت پاك و، کرده وه بیگهرد ده بینت؟!

نه گهر خوری یهقینی سهرکهوتنیش له ئاسمانی بوونتدا هه ل
 نهیهت، چون قسهت گهرم و، دهنگت بههیز دهبیت؟!

* نهگهر له پیشهوه کاروباری ده پوونی خوّت پیّك و پیّك نه کهیت، چوّن نه توانیی کاروباری ده پوونی که سانی تر پیّك و پیّك بکهیت؟! * نهگهر ده پوونی خوّت جوان نه بیّت، چوّن نه توانیی ده پوونی که سانی تر جوان بکهیت؟!

ئهمانه ههندی روخساری گشتیین که ده توانری لهم کتیبه به نرخه دا هه نبر برین. دانه ری کتیبه که شاب بانگه وازکاری گهوره، ماموستای به پیز (فتح الله گولهن) - خوا تهمه نی دریژ بکات - له بواری بانگ کردن بو لای خوای گهوره دا ره نج و ته قالا و تاقییکاریی و پاود اور که نوری هه ن، که بانگه وازکارانی ههموو شوینیک ده توانن که نمین نی وه و بگرن و، له و باره شهوه شتی تازه و جوانی داهین راوی هه ن، که له بیناکردنی کوشکینکی ئیمانیی مه زن دا، له سه رهه دو و ئاستی ماددیی و مه عنه ویی، به پاده یه نه به شدارییان کردووه، خه ریکه نه خشه می تورکیای نوی به خوره نه لات و خورئاوا و باکوور و باشووره و دابیوشی، سهره پای چهندین کاری چاکی هاو چه شنی نه وانه ی پیشه وه له و ناتانی تری ده ره وه ی تورکیا.

کاتیکیش که ئیمه ندم کتیبه نهخوینینهوه هدر نهوهنده به سنیه به تهنیا شوین ههنگاوهکانی پینووسه که ی نووسه ر بکهوین، به لکو سهره پائهوهش پیویسته شوین ههنگاوه کانی روز حیشی بکهوین، چونکه پینووس ناماژه و پهله فرتی بو نهم ههنگاوانه ده کات، به لام توانای ده ربرینیانی نیه.

چاکترین شتیکیش که دهربارهی ههنگاوهکانی روّحی دهربخری و ناشکرا بکری، نهو کوّشکه ئیمانییه مهزنهیه که ههردوو پیّی له زهوییدا گیر کردوون و، لووتکهکهشی خهریکه له کهشکهشهی ئاسمان بدات، ئهوکاتهش ئهتوانین پهی به گهورهیی نهو روّحه و، بههیزیی نهو ئیرادهیه بهرین، کاتیک که له بانگهوازکاردا یه ده گرن، که دهتوانن چ کاریک ئهنجام بدهن .

کتیبه که ش - دوای ئهمه ی که دهرباره ی وتمان - لهم بواره دا کتیبیکی ناوازهیه، چونکه هاوشیوه ی ئه و کتیبانه نیه که له ههمان باسدا

خویندوماننه ته وه، به لکو ده گونجی ناونیشانیکی تری بو دابنین و بلینین : ئه مه کتیبیکه ده رباره ی (فیقهی ره نج و ته قالا و نیش و ئازار) له پیناوی بانگه وازدا، سه رباری ئه وه شهم کتیبه چه خماخه یه که بو روشن کردنه وه ی ناخی قوولی مروف و، پریه تی له تاسه ی ئیمانیی فیکریی قوول . هه روه ها کتیبه که خه دیکه هه رهم مووی ببیته کاریکی بزوینه ربو نه م فیتره ته هوشیاره و، لیک دوه که بو چوونه کانی و، ده ربرینی بامانج و مه به سته کانی . هه روه ها ئه م کتیبه دری نه و ئاژاوه گیریی رو حیی و فیکرییه یه که بانگه وازه کان پیوه ی ئه نالینن . نامانجیشی نه و میه سای بنه ره تیی ریک و پیکی (کاری بانگه وازی) وه ها بچه سینین ، که ناهی بانگه وازه کان هیز و توانای مین نه و ناهیلی بانگه وازه کان هیز و توانای خویان ئه پاریزن و، ناهیلن ئه و هیز و توانایه یان له ده ست ده رجیت و، بیکه لک و په رش و بلا و بیت .

ماموّستا وای دهبینی: هدروه نهم ژیانه ی که نیّمه به سه ری نهبهین و ههناسه کانی هه نهمژین، کاریّکی هونه ربی و جوانیی و به دیهیّنراوه، که به دیهیّنه ری مهزن دایهیّناوه، ههروه ها پیّویسته (بانگه واز)یش ژیانیّك بیّت به ههناسه کانی بانگخوازان بژیی و، به دینامیّتیی روّحه کان ببزویّت و چهندی نهوان له ژیانیان پیشکه شی ده کهن و، له روّح و عمقله کانیان هیّز و وزه ی دهدهنی، نهوهنده ش گهشه ده کات و، گهوره و، فراوان دهبیّت و، چهندیّکیش رووی بهندایه تیی ده کهنه خوای گهوره و، داوای مهده دی سوّز و ره حمه تی ده کهن و، لیّی نه پاریّنه وه و، به زهلیلیی له ده رگا که یدا نهوه ستن، نهوهنده ش بانگه وازه که یان پاك و، پیروّز و، بیرگهرد و، جوان دهبیّت، تا وای لیّ دیّت همر همووی دهبیّته چیّر و، رهوشت و، نهده بو موّره که شی موّری بانگه وازه کاندا همووی دهبیّته چیّر و، رهوشت و، نهده بو موّره که شی موّری که له نیّوان موّری بانگه وازه کاندا هموو که سنگ نه بناسیّته وه.

ئيمانيش به لاى مامؤستا فتح الله وه - وهك لهم كتيبهدا دهرى ئەخات - جوولُه وزەيەكە و، يێويستە بە ھەموو بارێكدا و، بە ھەموو لايهكدا بخوليتهوه. چونكه ئهم وزهيه له كاتيكدا كه مروّث بوّ ئاسمانى بلندى هۆشيارىيە رۆحىيەكان بەرز دەكاتەوە، لە ھەمان کاتدا زهوییش ئهپشکنی و، خزی دهگهیهنیّته جومگه و دهماره خوين بهرهکاني نهويش، تا ژيان بکاتهوه بهر ړو حه قورسهکهي و، خوينه بهستووه کهي . کهواته مهزنيي ئيمان مهزنييه کي ههسارهيي بووندوهریپی بزواوه، که ئه گهر له خولانهوه بکهوی، ئهوا ئهکوژیتهوه و ئەمرىت، وەك ھەموو بوونەوەرىيەكى ترى بوونەوەرىيەكانى ئەم جيھانە كه بهديهيننهري ژياني ئهم جيهانهي لهسهر خولانهوهي وهستاندووه. مەزنىيى رۆح و بەھىزىيى ئىرادەش كە ھەردووكيان لە كەسايەتىيى مامۆستا فتح الله وه هەڭئەقوڭين، وەك چۆن تىشكەكانى بەرە بەيان بهرهو یاشماوهی تاریکایی شهو دهرئهپهرن. بهراستیی ماموّستا هاوبهشى ژيانى قوتابييه كانيهتى و، ئهوانيش هاوبهشى ژيانى ئهون. ئەو سىفەتى پەيپىبردن و وريايىيان تيا ئەرويىنى و، ئەوانىش رەنج و، وردبوونهوه و، تاسه و، شهفهقهت لهودا ئهرويننن . ئهو گهر قسه بكات یان بیدهنگ بی، نهوا ویژدانی نهوانه و، گهر نهوانیش قسه بکهن يان بيّدهنگ بن، ئەوا ويژدانى ئەون. ئەو فرميّسكى خەمبارىيەكانى ئەوانە و، ئەوانىش فرمىسكى خەمبارىيەكانى ئەون. ئەو كاتى كە به خدمبارييدوه ويرد ئدخوينني دللي ئدوانه و، كاتيك كه ئدوانيش خهم و خهفهتیان سهر ریش دهکات دلمی ئهون. ئهوان له دووتوینی خهم و خەفەتى مامۇستاكەياندا جيھانىك لە ھىزى راماللەر دەبىنن كە هیچ شتیک له بهردهمیدا خوی بو ناگیری. ئهویش له دوو تویی خهم و خهفهتی نهواندا جیهانیّك له هیّزی ئیمان دهبینی که هیچ

شتین خواری ناکاتهوه و، گهورهترین به لاش ساردی ناکاتهوه. دهستی روز گاریش کوتایه و بهوان ناگات و، ئیرادهی خراپکارییش لهسهر بربرهی پشتی رهق و پتهویان تیك نهشکیت.

نهوان نهیّنییه کی خوایی شارراوه له ماموّستادا به دیی ده که نه گهر هه ندیّکی بوّیان ده رکه و تبیّ به و هیندیّکی تری هیّشتا ده رنه که و توون و، لهوانه یه کات و ساتی ده رکه و تنی دواتر بیّ، بوّیه نهوان هه رچی له ویژدانی نهو بیّته ده رهوه و، له هزر و بیری ده رچیّت و، له دلیه وه ده بیه ریّ، به هه موو نیحترام و ریّن و پشتگیرییه که وه، وه ری ده گرن.

هدروهها لدبه رئدوه که ماموستا به چهپکه گولی جه ده دهبین، ته ته ساتیک له گرتنه به ری ده ریا و بیابان دوودل نابن، له پیناوی ئه و ئیمانه دا که ژیان و بوونی خویانیان بو خزمه کردنی ته رخان کردووه. چونکه به لای ئه وانه وه ژیان، وه که ماموستاکه یان فیریان ده کات، بریتیه له چاو ترووکانیک له نیوان دوو ماوه ی هه تاهه تاییدا و، بریتیه له ساتیکی جوولاو که هه تاهه تایی رابوردوو و هه تاهه تایی ئاینده لیک جوی ده کاته وه، که زور به ئاسانیی ئیمان به لای ئه و ژیانه دا گوزه ده کات، بینه وه ی ژیان قوولایی ئارامه بنه ره تیه که ی بشیوینی .

ماموستاش لیره دا پارانه وه ی له فیرکردنی زیاتره . لیره دا نه و روخیکه به وینه ی روخی شمشال له دله کان نه پاریته وه و، ناله و شیوه نی خوی همل نه ریزیته ناو روخه کانه وه . به راستیی نیش و نازاری نیسلام هم همموری له شمش سه ده ی رابورد و و دا، له روخی نه و دا کوبوته و ، بویه خهمی نه و نیش و نازارانه ی چهشت و ، خه فه ته کانیانی پوشا و ، به تالییه کانی خه مبار بوو . به لام نهم داخ و خه فه ته ، داخی دهست له خوشور دن و ، خه فه تنی دهست له خو به ردان نین ، به لکو نه مه داخیکه فیوادا . له نیر چه پکیک تیشکدا و ، خه فه تیکیشه له نیر خه رمانه یه که هیوادا . نه مه خه فه تیک تیشکدا و ، خه فه تیکیشه له نیر خه رمانه یه که و و کورترین بینین تیژ و قوول ده کات ، تا بتوانی قوول ترین و دوور ترینیشدا هیوا خوی حه شار داوه و ، خوای گهوره ده روو ده کاته وه .

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا الأمين.

أديب إبراهيم الدباغ

پیشہکی

مروّف دروستکراویکه، به بوّنهی نهو لاوازییه جوّراوجوّرانهوه که تیدا بوونیان همیه بوّ خوار خیاروو نزم دهبیّتهوه و، به هوّی کارچاکیی و سیفه ته جوانه کانیشیهوه له فریشته کان بهرزتر دهبیّتهوه. جا همموو بوّ چوونیّکی پهروهردهیی، کاتی که مروّف ههلئه سهنگینی، ئهگهر ئهو سیفه ته جوانانه و، لاوازییه جوّرا و جوّره کانیش پیّکهوه بهرچاو نه گری، ئهوا به ناتهواو و کهم و کورت دهمیّنیّتهوه.

ئیسلامیش وهها ته ماشای مرؤف ده کات که یه که یه که و به ش به شنید. بزیه لایه نه لاوازه کانی به شیّوازی هه په هه و ترساندن وه رده گریّت و ، به شیّوازی هه گهل لایه نی کارچاکیی و سیفه ته جوانه کانیدا کار ده کات. بزیه ده بینین باسه کانی ترس و ئومیّد و ، به ههشت و ئاگر و ، سوّز و تووره یی یه ک له دوای یه ک و ، به شیّوه یه کی ریّک و پیّک له قورئانی پیروّز و فه رمووده شه ریفه کان دا دین. که واته نموونه ی مروّف له ئیسلامدا، نه نه و که سه یه که له ترسان دا ده ستی له خوّی به ردایی و ، هیّزی لی بررایی و ، له جووله که و تریی ده به بونه ی هیوا و نومیّدی زوّره و له سنوور که و چوه یه رچوویی و ده ستی دابیّته سته م و خرایه .

ژیانی دینییش به نهحکام و یاساکان دیّته دیی و بهردهوام دهبیّت. بوّیه له کاتیّکدا که مروّف به بههیّزکردنی ژیانی مهعنهویی خوّی، دهچیّته ناو جیهانی مهعناوه، له لایه کی ترهوه نه خریّته ژیر چاودیّریی هدندی حوکمی سزایییدوه، تا لدسدر راستیی بدردهوام بین و، له پیخلیسکان و لادان له رینی راست بپاریزرین. ئدوهنده هدید روالدتی فدرماندکانی ندم حوکمه سزایییانه وا دهردهکدوی بیزارکدر و پر ئیش بن، به لام کاتیک که سدیری ندو ندنجاماند ده کرین که لییاندوه دهستگیر دهبن، ندوا به لایدنی که مدوه ندوه دهرده کدوی که ندو حوکماند بی بدرژهوهندیی مروّقن، وه ک حوکمه کانی (تدرغیب و تدرهیب)، ندو کاتهش له ژیر ندو دهم و چاوهوه که تال و ناشیرین دهرده کدوی، دهم و چاوهوه که تال و ناشیرین دهرده کدوی، دهم و چاویوه به ویندی حوّریی بدهده شت، درده کدویت.

ههموو ئهو رژیمانهی که له یه لایهنهوه له مروّف ئهکوّلنهوه مایه پووچ بوون و، ئهوانهش که هیشتا نابووتیی خوّیان رانهگهیاندووه بهرهو ئهو نابووتییه ههنگاو ئهنین، چونکه ئهو رژیمانه له (حهقیقهت) و (واقیعییهت) و، له ژیانیکی ریّك و پیّك بیّبهشن . دیاره سهر هنجامی حمتمیی ئهو بیّبهش بوونهش مایهپووچیی و ههرهس هیّنانه.

که واته ئیمه لهم لایه نه وه، کاتی که مروّق هدل ئه سه نگینین، ناچار دهبین له گوشه نیگای ره وشته خوایییه کانه وه، که ره وشتی قورئانن، سهیری حوکمه ئیسلامییه کان بکهین. پیویسته مهبهستی بنچینه پیشمان ئه وه بیت که ریدگای وهرگرتنی به رزترین ره وشت، که ئه و ره وشتانه ن سهرداری هم موو جیهانه کان (صلی الله علیه وسلم) خوّی پییان رازانده وه، پیشانی خه لکیی بدهین. ئه ی گوایا مهبهستی گهیشتنی مروّق به پله ی (که مال) خوّرازاندنه وه نیه به و ره وشته به رزانه ؟

حوکمه ئیسلامییه کان سهره تا ده توانری له دوو کومه لهی بنجینه بیدا کو بکرینه وه. له وانه یه کورترین ده ربریینیش که بگونجی بیبرین به سهریاندا نه وه بی حکمه (أنفسی) و (آفاقی) یه کان .

له یه که مدا: ئه و حرکمانه ههن که پیویسته مروّف له کاتی بیناکردنی روّحی و، ناوهدان کردنه وهی جیهانی ناوه و هیدا نه نجامیان بدات.

لهوی تریشیاندا: نهو حوکمانه ههن که پیویسته مروّف روو به در دوه ی خوّی نه نجامیان بدات.

په که مجار له سهر هه موو تاکیک پیویسته له سنووری (ئیستیقامهت) دا ژیانی مهعنهویی تایبهتیی خوی بهریّوه بهریّت، چونکه ههموو پایه کانی ئیمان بهوه پهسهند ٍدهبن که ئهو تاکه ئهم رهوشت بهرزییه به دەست بهننى، كه له هەموو كەسنكدا، كه ئىمانى به خوا و فريشتهكانى و کتیبه کانی و پیغه مبهره کانی و روزی دوایی و قه دهر هه بیت، به راستیی و به ئاستیکی دیارییکراو هدن. به لام نهم ر اوشت به رزییه پیویسته (کو مهکیی و پشت گیریی لی بکری) به و خواپه رستییانه ی که پنیان دهلینین ((کردهوه چاکهکان))، تا ببیته سهلیقه و سروشتیکی وهها که لهو کهسه چپا نه بنتهوه. نهو کاتهش نهو کهسه له سنووري تایبهتیی خویدا به خواپهرستییه فهرزهکان له نویش و روزوو و زهکات و حدج، ندوهی لهو ندحکامه نیسلامییاندی که له سدری ینویستن جی بهجیّیان دهکات. سهرهرای نهوهی که به (سوننهت) هکان ژیانی رۆحىيى خۆى بەھىزتر دەكات و، جىھانى ناوەوەشى ئەرازىنىتەوە. جا ينويسته لنرودا ئهوه باس بكهين كه ئهم ئهحكامانه ههر تهنها لهسهر ئهو كردهوانه نهوهستاون كه ينويسته ثهو كهسه نهنجاميان بدات، به لکو له سهر نهو کردهوانهش وهستاون که پیویسته نهنجامیان نه دات . به و مانایه که به هه شت وا له سه ریکی نعم نه حکامانه دا و، دۆزەخىش وا لە سەرەكەي ترياندا. يان بە شيوەيەكى تر لە سەرىكى ئەو ئەحكامانەدا ياداشت و، لە سەرەكەي تريشياندا سزا دەردەكەوپت. ئەمەش ئەوپەرى ھاوسەنگىيە.

له سهریشمان پیویسته که باسه که له روانگه ی راستییه کان و واقیعی مروقه وه وه بگرین. جا به دیهینه و بینگه ردیی بو نه و - ئیمه ی به مروف به دیهیناوه، که له چهندین جوری ناته واویی و، چهندین شیوازی ره وشت به رزیی پیک هاتووه. به مهرجی نهم تایبه ت مهندییه که به نهندازه یه که به نهندازه یه که به نهندازه یه نه به بونه ی ناژه له کان ناتوانن له و سنووره بترازین که بویان کیشراوه و، به بونه ی نهوه شهوه که له هیچ نیراده یه کی ههنده کیی چیر وه رناگرن، هیچ نیرسراوییه کیان له سهر نیه.

جنۆكەش، لە بارەى لىخھاتنەكانەوە، زۆر لە مرۆڤ لەدواترن . خۆ دىارە كە پىك ھاتەى شەيتانەكان ئەوەندە لەگەڵ كارى خراپەدا تىكەڵە، ئەوان تەنھا كارى خراپە ئەنجام دەدەن .

به لام فریشته کان ئه وانیش لینها تنه کانیان سنووردارن. و شه ی (سنووردار) یشمان بویه به کارهینا بو تینگه یشتن له وه که، له چاو مروقدا، رینی کامل بوون له به درده م فریشته کانیشدا داخراوه. جا له کاتیکدا که فریشته له یاخییبوون به دوورن، ده بینین شهیاتینیش له گویز ایه لیی فریشته له یاخیبوون به پنی کومه له لینهاتنیک به دیی هینراوه که به همان ریزه توانای چاک کردن و خراب کردنی هه یه. بویه هه روه که بو به رزبوونه وه بو به رزترین پله ی به دیهینراوان پالیوراوه، ده گونجی بو نرمترین یله یشتیان نزم بیته وه.

له راستییدا ئیسلام، به هوی نهو ئهحکام و فهرمانانهوه که هیناونی، ههردهم له چالاکییه کی بهردهوام و، هه لنانیکی بهردهوامدایه بو بنه بر کردنی خراپکارییه کان به بنبر کردنیکی ته واو. بویه سه لامه ترین ریی هه میشه یی بو خو پار استن له میشووله بریتییه له وشك کردنه وه ی زهلکاوه کان. ها وار و دادیش به دهست نه ژدیهایه که وه هیچ که لکی نیه،

دوای ئهوه ی که ههولّی لهناوبردنی نهدراوه، کاتیّك که بچووك بووه و لهناوبردنیشی ئاسان بووه. بروایشمان وههایه که وهرگرتنی باسه که له گۆشهیه وه، کاتیّك که له حوکمه ئیسلامییه کان ورد دهبینه وه، دهبیّته هوّیه ک بر باس کردنی مهسه له کان به شیّوهیه کی گشتگیر و فراوانتر. یه کیّکیش له و ری و بنچینانه ی که ئامانج و مهبهستی حوکمه ئیسلامییه کان جی به جی ده کات نهوهیه که ترساندن له گهل دلّخوش کردندا و، فهرماندان به چاکه له گهل ریّگریکردن له خراپه دا و، پاداشتی حه ق له پال سزا و تولّه دان. جا به کاره یزایه کان و نه و کارانه ش که سهر بو خراپه کاریی نه کیشن و واته کاره خراپه کان و نه و کارانه ش که سهر بو خراپه کاریی نه کیشن و واته وشك کردنه و می زونگاوه کان و نه و هولیّکه بو بنه بر کردنی یه کجاریی خراپه کان.

جا لهم کتیبهدا که لهبهر دهستتان دایه ههول دهدهین که فهرماندان به چاکه و، دوورهپهریزیی کردن له خراپه به لایهنه جیاوازهکانیهوه و، گوشه جوّرا و جوّرهکانیهوه وهر بگرین. ئهوهش که لیرهدا گرنگه ئهوهیه دهستپیکردنی لیکولینهوه و بناغهی تویژینهوهمان وها لی بکهین که فهرماندان به چاکه و دوورهپهریزیی کردن له خراپه یهکیکه له ئهحکامی ئیسلام و، ئهوهش ههمیشه لهبهرچاوماندا بی و، ههموو مهسهلهکانیش بهم راستییه ههلنهسهنگینین.

هیوادارین لهم همانسهنگاندنه دا چهندین لایه نی نوی و زورمان له ((بنچینه کانی ئیرشاد و تهبلیغ له ئیسلامدا)) دوست کهوتبی.

بهشی یهکهم

شیکردنەوەی تـەبلـيـغ

تەبلىغ ھەبەستى بوونمانە

(فەرماندان بە چاكە و رېگريكردن لە خراپە) رېگايەكە بە مەبەستى بهدیهیّنانی بوونهوهرمان دهگهیهنی. به راستیی خوای گهوره کوّشکی بوونهوهري له ینناوي ئهم ئهرکه بهرز و فهرمانبهرییه مهزنهدا بهدیهنناوه و، پلەوپايەى خەلافەتىشى لەو كۆشكە مەزنەدا ھەر لەو يېناوەدا بە مروّف سياردووه و، زنجيرهي ييغهمبهرانيش ههر لهبهر ئهم هوّيه دامهزراوه. جا ئادەمى سەردارمان سەلامى لى بى يەكەم مرۇف و يهكهم ينغهمبهره له زهوييدا و، ههر كه مندالهكاني جاويان به دنيا ههلهینا، دهبینن وا باوکیان ییخهمبهره و، فهرمان به چاکه دهدات و، دوورهپهرنزیی له خرایه دهکات. بهم شیوهیه مروقایهتیی که دهستیینگرد به ييّغهمبهرايهتيي دهستي يي كرد و، له ئهنجامدا درهختي ييّغهمبهرايهتيي سهرداری ههردوو دونیا، نهو پیغهمبهره مهزنهی که یهکهم تووی نهو درهختهید، به شیوهی بهرههم پیشکهش کرد و، ههموو گهردوونه کانیش له ييّناوي ئهو ييّغهمبهرهدا (صلى الله عليه وسلم) بهديهيّنران . بيّگومان مهبهست له رهوانه کردنیشی تهبلیغ و بانگخوازی بو لای خوا و ئیرشاده. دیاره رِوِّحی تعبلیغ و ئیرشادیش فعرماندان به چاکه و، رِیْگریکردن له خرایهیه. بهو مانایه که بوونهوهر تهنها له یپناوی ندم معبهستهدا هێنراوهته بوون و، بێگومان کارێکيش که هۆی بهديهێناني بوونهوهر بێت، ئەو كارە مەزنترىنى ھەموو كارەكانە. به لْين، مندالله كانى ئادهم سه لامى لين بين سهرنجيان دا كه باوكيان له ههموو نان و ساتیّك دا چاو نهبریّته جیهانی بهرزوبالا و، لهویّوه فهرمان ودرده گری و، له بهردهم ئهو فهرمانانهدا به خشووعهوه خوی به دهستهوه دهدات، بگره ترس و شهرمی ئهو جیهانانه لیّی دوور ناكەويىتەوە، تا واى لى ھات ئەم ((پىغەمبەرە)) باوكەيان لە ئاسمانى ئه واندا وه ك نهستيرهى قوطبى ليهات و ريني راستى پيشان دهدان. کهواته نادهمی سهردارمان یه کهم مرؤث و یه کهم پیغهمبهریکه که ئەركى ((فەرماندان بە چأكە و ريڭگريكردن لە خراپە)) ى ئەنىجام دابي. سەرسورمانىشى ناوى، چونكە ئەمە رىپيەك نيە بۆ تەنھا جاریک بکریتهوه و پاشان دابخری، بهلکو دوای نادهمی سهردارمان سهلامی لی بی، چهندین ییغهمبهری مهزن، یهك له دوای یهك، هاتن و هدمان رییان گرته بهر، چونکه بهردهوام مرؤفایهتیی پیویستیی به پیخهمبهران ههبوو، له بهرئهوهی که ههرچهنده مروف ر هوشته بهرزهکانی بهلاوه بن، ئهوا ئهو رهوشتانه، به تیپهربوونی رِوْژگار و، به هۆی کاریگەریی رووداوهکانەوه، لاواز دەبن و ئەبزركین و، كۆتايىيان پی دیت . قورئانی پیرۆزیش ئاماژهی بۆ چەندین چەرخ كردووه که ماوهیه کی زور به سهر خهلک دا تی پهریوه، بینهوهی دینیان بو تازه بکریّتهوه، سهرهنجام ئهوه بۆته هۆی دڵ رٍهق بوونیان و، ئهو کاتهش چاوی مروف له ئاستی راستیدا دانهخرین و، دیدگای چەواشە دەبنت و، پنى ئەخلىسكنن، ئىتر مرۆقايەتىي راستىي خۆى له دەست دەدات. بۆيه پەروەردگارى بەخشندە يەك لە دواى يەك پینغهمبهرانی را وانه کردوون، به بونهی نهواوه که زانستی تهواوی به بارودۆخى مرۆۋايەتىيى ھەيە و، لەبەر ئەوەش كە سۆز و بەزەيىي خوا له پیش خهشم و تووره بوونیهوهیه . بهمه ههموو پیغهمبهریک نهرکی

فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایهی به پیّی سهردهمی خوّی ئهنجام داوه.

ئادهمی سهردارمان سهلامی لی بی بهم شیوهیه ژیانی خوی بهسه ربرد و، ههمیشهش ئاموژگاریی مندالهکانی ده کرد بو نه نه نهام دانی کرده و چاکهکان و دوورکهوتنه وه له کردهوه خراپهکان. ئهوه بوو تا ماوهیه کیش ده نگدانه وه ی هاوار و ئیرشاده کهی بهرده وام بوو، کاتیکیش که بلندیی ئه و ده نگه کز بوو و هیزی تیدا نه ما، خوای بلند و بینگه رد ئه رکی پیغهمبه رایه تیی خسته ئهستوی یه کیک له کوره هه لبژیر راوه کانی ئاده می سهردارمان سهلامی لی بی. بهم شیوهیه هه ر هه موو ئه و ئهرکه مهزنه یان به ته واوترین شیوه ئه نجامدا. هه رکه خوری یه کی له پیغه مبه ره کانیش ئاوا نه بوو، دوای ئه وهی ئاسمانی مرؤ قایه تیی تاریك ئه بوو، خوری پیغه مبه ریکی تر هه ل ئه هات. جا هه رچه نده وه لیه گهوره کانیش ئه و ئاسمانه تاریکهیان، به وینه ی نه ستیره ی بریسکاوه، پیغه مبه رایه تیی چاوه روان نه کرا، گه شاوه نه بوو .

هدروا چدرخه کان به سدر چوون تا سدرده می سدردارمان نووح سدلامی لی بی، هاته بدره وه، ندو کاته ده نگه زولالدکدی که شیاوی پینه مبدری کی گدوره ی (أولو العزم) بیت دای به گویی مروقایه تیدا، وه و قورنانی پیروز ده ری ندبری:

﴿ أُبَلِّفُكُمْ رِسَلَاتِ رَبِي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾. (الأعواف: ٦٢).

بهومانایهی ده فهرموی: ههر کهسیّك گویّم لی بگری و، فهرمان بهردارم بی و، سواری کهشتییه کهم ببی سهر فراز دهبیّت و، ئهم

سه رفرازییه ش سه رفرازییه کی ظاهیریی و باطینیی ده بیت . چونکه نه و که شتییه ی که لیشاوی شه پوله له یه ک ده ره کان به وینه ی چیا لهت ده کات، لاشه تان رزگار ده کات و، له نوقوم بوون له ناو شه پوله کانی ژیانی دنیایی و قیامه تیی سامناکدا رزگار ده بن و، نهگه نه که ناری سه لامه تیی، نهگه ر دله کانتان وابه سته ی من بکه ن و، گوی بوقسه کانم بگرن، نه گینا کوتاییتان پی دی و، به مادده و مه عنا و، ظاهیر و باطین نه پووکینه وه ...

ههروا نووحی سهردارمان سهلامی لی بی نزیکهی ههزار سالی تهمهنی خوّی بهم شیّوازه بو بانگهواز بهسهر برد . پاشان خوای پاك و بیّگهرد، دوای نهو، سهردارمان هوودی سهلامی لی بی رهوانه کرد و، نهویش ههمان فهرمایشتی دوباره کردهوه:

﴿ ... وَأَنَا لَكُونَ فَاصِحُ أَمِينُ ﴾ (الأعراف : ٦٨).

ئه ویش داوای له مرو قایه تی کرد تا نه و کاره نه نجام بده ن که له گه ل مه مه مه به ستی به دیه پنانیان دا ده گونجی، نه و مه به سته ی که مرو قی له پناودا به دیه پنراوه، نه وه بو پنه مه مران سه لامیان لی بی یه ک له دوای یه ک هاتن تا نه م نه رکه وه بیری مرو ش به پنرینته وه. واته تا په روه ردگاری خوی بناسیت و نیمانی پی به پننی و، له ویژ دانیدا هه ست به وه بکات که نیمانی پی هیناوه، به راستی دوای هوودی سه ردارمان سه لامی لی بی گه لیک پنه مه مه ری وانه کران و هه مان نه رکیان به جی هیناو، هه مان ریگاشیان گرته وه به ره

بهم شیوهیه، هدرچهند شویننهواری فهرمایشته کانی پیغهمبهری پیشوو له له میشکی خه لك دا ئه شوررایهوه، مروقایه تیی نزم دهبوویهوه و، له ژیانی مه عنهویی خویدا چهندین شوکهی توندی تووش ئهبوون، هه تا ئه و راده یه که ژیان ئهبووه زهوییه کی رووت و قووت که هیچ ژیانیکی

تیدا نهبوو. ئیتر به تهواویی شنهی ئهو دل کرانهوهیهی که لهو جیهانه بلندهوه ئههات کوتایی پی ئههات و، مروقایهتییش دا ئهرووخا و، بهم لاو بهولادا پهرتهوازه ئهبوو.

کاتیّك، که سهردارمان ئیبراهیم سهلامی لیّبی به پیّغهمبهریی رهوانه کرا، مروّقایه تیبی له شهوه زهنگدا ئه ژیا، ئهویش به ههناسه کانی ((فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه)) وه که مایه ی به خشینی ژیانن، خوّی به ناو ریزه کانی خه لِّك دا کرد و، به پهله خوّی گهیانده ههر شویّنیّك که ئهیبینیی کوّمه لیّك خه لَکی لیّیه و، بانگی کردن بو لای خوا و حهق و حهقیقه تی پی راگهیاندن، جا ئهوانه ی کم گویّیان بو گرت و، شویّنی کهوتن گهیشتنه لووتکه ی بلندیی کهمالاتی مروّقایه تیبی و، له و چله یویهددا هات و چوّیان بوو.

به لام دوای ماوه یه که جاری کی تر مرؤ قایه تیی چله پؤیه ی به جی هیشت و، به ره وه که جارانی به ره خوار کشایه وه. ئیتر نه وه بو بیری ماددییه تی ره ق و ته ق میشکی خه لکی داگیر کرد، به راده یه که مرؤ قایه تیی که و ته هه ولی ده ست خستنی ناواته کانی له ماددییاتدا. جا نهم کاره ساته ی که چوکی دایه سه رسنگی مرؤ قایه تیی تا نهم چه رخه ی نیستاشمان هه ربه رده وام بوو، بگره نیمه زیاتر شاره زای به لا و سه ره نجامه به زیانه کانی نه وین.

ئهوه تا سهردارمان مووسا سهلامی لیبی له وینه ی نهو ناووههوا ماددیییه دا، له دهلتای نیلی میسردا و، لهناو قهومینکدا که دلیان به وینه ی بهرد، یان زیاتریش، ره ق ببوو، ههلکهوت. نهویش وه برا پیغه مبهره پیشینه کانی فهرمانی به سهردا دراوه تا فهرمان به چاکه بدات و، دووره پهریزییش له خراپه بکات. نهویش نهو نهرکه گرانه ی گرته نهستی و دهستی قهومه که ی خوی گرت تا جاریکی

تر بدره و لووتکه بدرزیان بکاته وه. ئه وه بو تا راده یه له مه و له یه سه رکه وت. جا هه رچه نده ئه و رووی و تاری روو به قه و مین کرد که فه رمانده یه تی و هیدایه تیان هه روا ناسان نه بو و، به لام هیشتا خوّی له ژیاندا بو و زوری له به رهه می بانگه وازه پیروزه که ی و، ده ست هاتی هه و ل و کوششه به رده و امه که ی، له فه رماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه، به چاوی خوّی بینیی.

ئهوهش که گرمانی تیدا نیه نهوهیه که دهست گرتنی مروقایه تیی و، بهرز کردنهوهی بو لروتکه ههره بهرزه کان و، وههای لیخ بکری که پهی به مروقایه تیی تهواوی خوی بهرینت، ههروا کاریکی سووك و ناسان نیه. له راستیدا پیغهمبهری زوّر لهو پیناوه دا شههید بوون، ههتا سهردارمان زه کهریا سه لامی لیخ بیخ به مشار دووکهرت کرا و، سهردارمان یه حیاش سه لامی لیخ بیخ ههر لهو پیناوه دا شههید بوو و، (صهلیب) یش ههر بو نهو مهبهسته بو سهردارمان عیسا سه لامی لیخ بیخ دانراوه ...

له گه ل هه موو ئه وه ش دا هیشتا نه و زه حمه ت و مهینه ته ی که هاته رینی پیغه مبه ری به پیز (صلی الله علیه وسلم) له هه موو نه وانه نا په هه تر بوو، چونکه هیچ سزا و نا په هه تیه نه ما که نه و نه پیچه ژی، هه تا نه وه بوو به دایکه عائیشه ی خوا لینی پازیی بی فه رموو: ((لَقَد لَقِیتُ مِن قَومِكِ ما لَقِیتُ))(۱). له م فه رمایشته دا نالینی دلیکی شکاو له پیغه مبه رینکی خه مباره وه نه بیستری. نه م فه رمایشته و هربگرن و بیگه یه نن به هه موو پیغه مبه رینک هه تا نه گاته سه ردارمان ناده م

⁽۱) البخاري، بدء الخلق: ۷، مسلم، الجهاد والسير: ۱۱۱ . دهری نعبري که سزای سدختی لهلایهن قورهیشهوه پی چهژراوه .

سهلامی لی بی و، به ئهندیشه چاودیریی کاریگهریی فهرمایشته که بکهن، دهبینن نالینی دلّی شکاوی ههموو پیغهمبهریکه. ههروه ببینین سهردارمان ئادهم مندالله کانی کو بکاته وه و پیّیان بفهرموی: ((لقد لقیت منکم ما لقیت)). ههروه ها نووح و هوودی سهردارمان ههمان فهرمایشت بلیّن. ههروه ها پیخهمبهره کانی تریش ههمان دلّ شکاویی به قهومه کهیان ئه گهیهنن..

خۆ ئهگهر فهرمایشتی مرۆفه بهختهوهرهکان بگوشین، که دوای سهردهمی پنغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئهو فهرمانبهرییهیان ئهنجام دا و خستیانه ئهستۆی خۆیان، دهبینین ههمان دلشکاویی لی ئهچۆری:

(ابه دریژایی تهمهنم که ههشتا و نهوهنده ساله چیژی هیچی له خوشیی و لهزهتهکانی دنیام نهکرد. تهمهنم له مهیدانی جهنگ و، زیندانه کانی دیلیی، یان به ندیخانه کانی نیشتمان و دادگاکانی و لاتدا به سهر برد. هیچ جوّره ئیش و ئازار و تهنگ و چهلهمهیه ک نیه من نهم چهشتبی. له دادگا سهربازییه عور فییه کاندا به وینه ی تاوانباران مامه لهم له کهل کراوه و، به وینه ی سهرگهردانان بو ههموو لایه کی و لات دوور خراومه تهوه و غهریبییم پی چهژراوه و، له زیندانه کانی و لاتدا چهندین مانگ له تیکه لیی خهلک بیبه ش کراوم و، چهندین جاریش ژههرم ده رخوارد دراوه و، سووکایه تیی جوّراو جوّریشم پی کراوه و، چهندین کاتم به سهر بردووه که ههزار قات مردنم به لاوه چاکتر بووه له ژیان، خوّ نه گهر له به ردووه که ههزار قات مردنم به لاوه چاکتر بووه له ژیان، خوّ نه گهر له به ردووه که دینه که دینه کهم خوّکوشتنم لی قهده غه ده کات، له وانه یه نیسته سه عید خوّلی ژیر خوّل بوایه) (۱۰).

⁽١) سيره ذاتيه لبديع الزمان سعيد النورسي ص٤٥٧ .

ئهم وشانه شکاویی ناوکرو کی دل دهرئهبرن و، لهوانهیشه بهم فهرمایشته له بری ههموو گهوره پیاوه دل شکاوه کان ئیفاده ی دایی. کهواته ئهم حالهته قهده ریخه و له چاره ی ههموو نهوانه نووسراوه که نهرکی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه ئهنجام دهده ن جا له پیناوی ئهوه ی که ههست به گرنگیی ئهم کاره و، پایهداریی ئهوانه ی که تیایدا به شدار دهبن بکرینت، ویستم بیرتان وها بجوولینم تا هیلی به یه گهیشتن بچنن، به تایبه تا له نیوان ئاده می سهردارمان و پیغهمبه ری سهردارماندا (صلی الله علیه وسلم). توند هه لیخوونیشم له پیروزیی باسه کهوه یه، که خهریکه ههست بکهم و به ئهندیشه ناوازی ذیکری نهو مهردانه، له پیاوانی حهق و حهقیقه تن ببیستم.

هدر هدنگاویّك كه ئادهمیزاد له ییّناوی فدرماندان به چاكه و دوورهپدریّزیی كردن له خراپه هدلّی بگریّ، پاداشتی میراتگری پیّغهمبدرایهتی دهستگیر دهبیّت، چونكه ئهم فدرمانبدرییه مدزنه له بندپهتدا فدرمانبدریی پیّغهمبدرانه سدلامیان لیّ بیّ. بوّیه هدر مروّقیّك هدنگاویّكی تیّدا هدلّبگریّ، مانای وایه چوّته ژیّر باری ئهم ئدركه پی جوامیرییه و، پدروهردگاری بهخشندهیش به فدزل و بهخشیشی خوّی ئهم فدرمانبدرییهی پی بهخشیوه. بدومانایهی به پیّی نییهت و پلهی ئهو كهسه خوّی پاداشتی ئهم فدرمانبدرییهی

شایانی باسیشه که لیره دا ناماژه بق کاریکی تر بکریت، که نهویش نهمه یه: لهبه رئه وه که نه مه فه رمانبه رییه فه رمانبه ریی پیغه مبه درانه سه لامیان لی بی و، هه مووشیان لهسه ر نه و رییه راسته ن که خوای پاك و بیگه رد فه رمانی پی داوه، که واته نه وانه ی که نه م فه رمانبه رییه (فه رماندان به چاکه و ریگریکردن له خرایه) نه نجام ده ده ن، نه وانیش

به لایهنی کهمهوه، به پنی پلهی نهنجام دانیان بن نهم فهرمانبهرییه، لهسهر نهو رییه راستهن .

نه نجامیش به مشیّوه ده بیّت: له سه رئیماندار پیّویسته به جوانیی نه م فهرمانبه رییه - واته تعبلیغ - که خراوه ته نهستی ی مافی خیّی پی بدات، بیّ نهوه ی بییّته زامنی نهوه ی که له لای پهروه ردگاری مهزن به نیماندار وه ربگیریّت و، له سه رئیمان به و فه رمانبه رییه بمیّنیّته وه، نهمه ش به بیّنه ی پهیوه ندیی نزیکی نیّوان هه ردووکیانه وه جا تاکه کان و هه روه ها کیّ مه له کانیش ناتوانن بوونی خوّیان بسه لمیّنن و به رده وامییش به بوونیان به خشن هه تا مافی ته واوی نهم فه رمانبه رییه جی به جی نه که ن

کاتیک که مرؤف نهم فهرمانبه ربیه نه نجام ده دات، دهبینی به ناسانیی ده توانی نهو بیر و بوچوونانهی -که نیمانی پیّیان هه یه و ناماده یه خوّی له پیّناویاندا بکاته قوربانیی - بکاته ژیان، سهره رای نهوه ش که ئیمانه کهی له بوّشاییدا نابیّت. چونکه له راستییدا نیسلام بریتییه له

گوزهران پیکردن و لهگهلاا ژیان. خو ئهگهر نهکریته ژیان کهس لیّی تی ناگات. ئەو مرۆۋەش كە ئیمان و بانگەواز دەكاتە چەقى ھەموو شتیّك، هدموو چالاكییدكى ژیانى به دەورى ئەو چەقەدا ئەھۆنیتهوه. په که م بنچینه په که له و پینج بنچینه په ی که له سهر ئیماندار واجبه بیان پاریزی، دینه^(۱). بیکومان مروّف پاریزگاریی له نامووس و شهرهف و سامان و، ژیان و وهچه و عمقلی خوی دهکات، به لام لهسهری پیویسته یه که مجار پاریز گاریی له دینه کهی بکات. نه مه ش نیشانهی ئەوەيە كە چ بايەخ و گرنگىيەك بە دىنەكەى دەدات، بگرە ديارترين ههلویست، که ئهوه دهرببری ئهو تاکه تا چ رادهیهك پهیوهندیی به خوای یاك و بینگهردهوه هدیه، ئهوهیه كه ئهو كهسه چهنده همول دهدا و چەندە غیرەت دەخاتە كار بۆ پارېزگارىيى لە دىنەكەي. ئەوەش كە پێويسته ههرگيز له ياد نهچين ئهوهيه كه ههر كهسيٰ پارێزگاريي له دینی خوی نه کا، ئهوا یایزگاریی له چوار بنچینه که ی تریش ناکات. لموانهشه ئمم وانهيه راستترين وانهيهك بينت كه ميْژوو فيرمان بكات و، له ههموو وانهیه کیش زیاتر پهند و ئاموز گاریی تیدا بیت.

خوای پاك و بینگهرد ئیمهی بهدیی هیناوه ههتا بیناسین و به خه لکیشی بناسینین . جا ژیان به سهربردن به پیی مهبهست و خواستی خوایی نهینیی بهدیهینانمانه و، ههروه قیامهتمان ئاوهدان ده کاتهوه، دنیاشمان ئاوهدان ده کاتهوه. به پیچهوانهیشهوه به زللهی تهمینکردن، له سهر ئهم خواست و ویسته خوایییه، که زامنی ژیانی دنیایی و قیامهتیمانه، ئیمه سزا ئهدریین، وه ک ئوممهتیک و کومهلگهیه سزا ئهدریین و، پهنا به خوا بهرهو داوی فیتنه و فهساد پالمان پیوه ئهنریت. واته ههر کاتیک ئهم

⁽١) پێنج بنچينه که نهمانهن : دين، عهقڵ، وهچه، سامان، مرؤڤ خوٚی.

فهرمانبهرییه مهزنه، فهرمانبهریی تهبلیغ، ئهنجام نهدرا، ئهوا کوّمهلگه تووشی به لا و موصیبهت دمینت، ثهوه بوو روّژیکیان پیغهمبهری بهریّز (صلی الله علیه وسلم)، که هاوه لان به ویّنهی خهرمانه دهوریان لی دابوو و، ههموو تهندامیّکیان ههر گوی بوو بو بیستنی فهرمایشته کانی، ئهمه ی دهربریی. لهو روّژهدا و، لهو زمانه پاك بیّگهرده و، لهو فهرمووده شهریفه یدا که نهبویه علاو نیبن نهبو دونیا نهیگی نهوه، چهند فهرمایشتیکی ههره شه و تیا چوونی فهرموون :

له نهبوهورهیرهوه نه گیرنهوه که وتوویه: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه: ((کیف بکم أیها الناس! إذا طَغی نِساؤکم وفَسَقَ فتیانکم ؟)) فهرمووی: خه لُکینه! به لاتانهوه چونه نه گهر ئافرهته کانتان له سنوور دهرچن و، گهنجه کانیشتان دهست بدهنه فیسق و فجوور؟ وتیان: نهی پیغهمبهی خوا! شتی وهها رووده دات؟ فهرمووی: (نعم وأشد منه، کیف بکم إذا ترکتم الأمر بالمعروف والمنهی عن منکراً؟)(۱۱). فهرمووی: به لُنی، لهوه ش خراپتر. به لاتانهوه چونه نه گهر واز له فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه بهینن؟ وتیان: نهی پیغهمبهری خوا! شتی وهها رووده دات؟ فهرمووی: ((نعم وأشد منه ، کیف بکم إذا رأیتم المنکر معروفاً والمعروف منکراً؟)). فهرمووی: به لایانهوه چونه نه گهر خراپهتان به چاکه و جاکه شدی نه گهر خراپهتان به چاکه و جاکه شدان به خرایه دهزانیی؟

لهبهردهم ئهم فهرمایشتهدا هاوه لآن سهرسام بوون و واقیان و پرما، چونکه میشکیان بهرگهی شتی وههای نهنه گرت، لهبهر ئهوهی که ئیمانیان وهها بوو ئهم جوّره فیتنه و له دین لادانه له کوّمه لیّکدا، که

⁽١) أبو يعلى، المسند : ١١ / ٣٤، الهيثمي، مجمع الزواند : ٧ / ٢٨ - ٢٨١ .

تاقه ئیمانداریّکی تیدا مابی، روو نادات، بوّیه پرسیاریان دهکرد و دهیان وت: (ئهی پیّغهمبهری خوا! شتی وهها روودهدات؟).

نهمهیان پرسیار ده کرد و له هه مان کاتیشدا سه رسام نه بوون، کاتیکیش که پینه مبه (صلی الله علیه وسلم) فه رمووی: ((والذي نفسي بیده وأشد منه)). فه رمووی: به و خوایه ی که گیانمی به دهسته له وه خراپتریش، باریکی نامق به سه ردا هات و، چاوه کان زهق بوون و، له سه رسامییه کی زیاتردا جاریکی تر پرسیاریان کرد: (جا چیی له وه خرایتره، نه ی یینه مبه ری خوا؟!).

فهرمووی: (به لاتانهوه چۆنه ئهگهر خراپهتان به چاکه و چاکهشتان به خراپه دهزانیی؟). جا با ئهم بهشهی ئهم فهرمووده شهریفه وهربگرین که ئاماژه بۆ ئهم رۆژهمان دهکات.

به لنی ، فهرمووده شهریفه که ناماژه بو نهوه ده کات که (موازین)، کیشانه و پیوانه کان و، به هاکان، بگره هه موو شتیک سهره و ژیر ده بنه و کاته خراپه ده بیته چاکه و، چاکه ش ده بیته خراپه و، داوین پیسیی پهره نهسینی و، ناژاوه و تو قاندن بلاوه ده کات و، گالته به نیمان و قورنان ده کریت و، نیمانداران سووك سهیر ده کریتن و، ده ولهت به پیی یاسا پاریزگاریی له چه ندین کرده وه ی خراپ ده کات و، نه و راستیانه ش که تایمتن به دینه وه به دواکه و تن و کونه پهرستیی نه ژمیررین. نهمه ش سهره و ژیر کردنه وه ی به هاکان و کیشانه و پیوانه کانه. جا مرؤ قی نهم خیرخه چه ند قات چه ند قاتی نهم فیتنه و سهرگهردانیانه ژیانی گوزه راندووه و، واش ده زانم ماوه یه کی تریش له گه لیاندا نه ژییی. نه و کاته ش زه لیلیی و سووکیی جینی سهربه رزیی و ریزداریی ده گرنه وه، کاته ش زه لیلیی و سووکیی جینی سه درین و ریزداریی ده گرنه وه،

جا ئهگهر یاساکانی (فیطرهت) چهوت بهکارهیّنران، پیّویسته شان

بۆ سەرەنجامى خراپ و چارەنووسى حەتمىى شل بكرىت. ھەر لە دىرىن زەمانەوە كار بەم شىدەيە بووە و، مرۆۋە ژىرەكانىش جگە لەوە چاوەروانى ھىچى تر نەبوون. لەبەر ئەوە ئەو ھاوەللە بەرىزانەى كە ويژدانيان ئەوەى بە لاوە گران بوو جارىخى تر پرسياريان كردەوە: (ئەى پىغەمبەرى خوا! شتى وەھا روو دەدات؟). واتە: فەرمان بە خراپە ئەدرىت و، چاكەش بە خراپە برمىررىت؟

(بگره لهوه خراپ تریش دهبیّت. به لاتانه وه چوّنه نه گهر فه رمانتان به خراپه دا و، رینگریتان له چاکه کرد؟). به ومانایه ی کاتیّك که ئیّوه که س و کار و نه وه و وه چه کانتان پشت گوی ئه خه ن و، نه وانیش له گه ل ته وژمی خراپه کاندا رابمالریّن، تا ئه و راده یه که به کرده وه و ده وشت و هه لس و که وتتان فه رمانی خراپه یان به سه ردا بده ن و، به رهو له بیرچوونه وه ی پینه مبه ره به ریزه که ی دیان به بیرچوونه وه و روزتان!

لیرهدا سهرسورمان و سهرسامیی به لای هاوهله بهریزهکانهوه گهیشته ئهوپهری، بزیه به دهنگی پچر پچرهوه پرسییان:

- ئەى پىغەمبەرى خوا ! شتى وەھا روو دەدات؟

- (به و خوایه ی که گیانه ی به دهسته له وه خراپتریش روو ده دات). هه روه ها فه رمووی: ((فِتَنَّ کقطَعِ اللَّیل المظلم یتبعُ بَعضها بعضاً تأتیکم مشتبه تکوجوه البقر لا تدرونَ أیاً من أیً)) (۱). فه رمووی: چه ندین فیتنه تان دینه ری که وه ک پارچه ی شه وی تاریک وه هان و، به دوای یه کدا دین و، به وینه ی ده م و چاوی مانگا وه هان له یه ک ته چن و بوتان جیا ناکرینه وه.

⁽١) مسند أحمد ٢٢٢٣٩ مسند الأنصار.

جا پینهمبهر (صلی الله علیه وسلم) به روون کردنهوهیه کی پر له ئیعجاز، ئهو سه په نجامه خراپه ی که له په ی نهبردن به گرنگیی ئهم فهرمانبه ربیه مهزنه وه روو ده دات، بق ئوممه ت روون ده کاته وه. له پاستیشدا ئیمه هه رهموومان ئهم فه رمانبه ربیه خراوه ته نهستی مان. جا له قوولایی دله کانماندا نالین و ئاخ و نی فی گوناه و تاوانی سی چه رخی رابردوو کی بوونه ته وه و ، تاکه چاره سه ریش بی لابردنی نه و نازارانه ی کار کردنه بی نه وه مه ریزه کان سه لامیان گرنگیی ئه و فه رمانبه ربیه بباته وه ، که پیغه مبه ره به ریزه کان سه لامیان لی بی گرتبوویانه نه ستی و ، بریاریان دابوو که نه نجامی بده ن.

پیٹویستیی بہ تہبلیغ و دمست کہوتہکانی

له ههموو كاتيك زياتر مروقى ئهمرومان پيويستيى به فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه هدید. چونکه پیغهمبدرایدتیمی به دوا پینغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) کوتایی پی هاتووه و، ئهو دەرگايە بە يەكجاريى داخراوه . بە ھەر حاڵ ئەم چەرخەي ئېستامان كوفر و ياخيي بووني شه پول دهدات و، له كوفر و ياخييبووني ههموو چەرخەكانى لەمەو بەرىش زياترە. لەبەر ئەمە ئەوانەي كە ئەمرۆ ئەو ئەركە گرانەيان گرتۆتە ئەستۆ، تووشى تەنگ پێھەڵ چنين و نارەحەتىيەكى وەھا دەبن زياتر لەوەى كە تووشى ئىماندارانى چەرخە پیشووهکان بووه. جا نهم بارودو خه یهکجار سهختهیه وا مورشیدانی ئەم چەرخەمان و تەبلىغكارانى بانگەواز تيايا بەو پلەيە گەياندووە كە پیشی نهوانهی پیش خویان بدهنهوه و، هیواداریشین که راستهوخو له دوای هاوهڵه بهرینزهکانهوه جینگایان پی بدریت. چونکه نه فس ههرچهنده له هدمووان نزمتر بنت، ئدوا فدرمانبدرييه كه له هدمووان بدرزتره و، سۆز و بەزەيى خوايىش بە پنى پنويستىى خەلكىي دائەبارىت. كاتيكيش كه رەحم و بەزەيى خواييش بەسەر ھەر ھەموو خەلكىيدا دابهش دەكرينت، زياتر به ريٽژەيەكى پينچەوانە لەگەڵ توانا و لينهاتنى كەسەكەدا دابەش دەكرىت. جا ھەر كەسى دەستەوسان تر و لاوازتر بىت ئەوا خوای پاك و بێگەرد بەرەحم ترە لەگەڵيدا. ئه و تاوانانه ی که له تیروانینمان له ده لاقه ی چهندین بارودو خی جوزرا و جوره وه پهیدا بوون و، نه و خوو و ره و شتانه ی که له زهینماندا به جینی دیلن، گهیشتوونه ته قوولایی دلمان، بگره هیزیان لی بریوین، بویه شهوه کانمان هیچ تاسه مهندییه کیان تیدا نیه و، میحرابه کانیشمان له فرمیسك بی به شن . ثیتر نازانم چاوه روانیی چیی ده کهین له که سانیکی تووش بووی به محاله ته ی تیمه، که له لاشه یه کی مردووی دوور له عیشق و خوشه و سبتیی ده چیت اله وانه شه نه و موصیبه ته ی که له و خرابتر بیت بریتیی بی له و ده رکردنه له ره حمه تی خوا که تووشی شهیتان بوو (یه نا به خوا).

به لنی نیمه مروقی سهده ی بیسته م به یانیی و ئیواره مان له گه ل گوناه دا لی دیت. خو ئه گهر پهرده لهسه و چاوه کانمان لابدری و ماهییه تی مه عنه ویی خومان ببینین، نه و کاته ئیمه یه که م که س ده بین که له و حاله ته مان را بکه ین ..

جا له گهن نهوه شدا که تاوان و دارووخان و دواکه و تنمان له را ده به ده رن په روه ردگاری به خشنده مان فه رمانبه ریی فه رماندان به چاکه و ری گریکردن له خراپه ی پیمان سپاردووه، ته نها له به رئه ده فیمه پیریستیمان به به زهیی خوای بالا ده ست زوّر هه یه. چونکه ئیمه له و په لاوازیی و ده سته و سانیداین و، خوای پاك و بینگه ردیش له و په ری بلندیی و به زهییدایه. خو نه گهر، به و تنی هه زاره ها جاری (الحمد لله))، نه وه ش که به دلماندا دینت ده ری ببرین، نه وا له به رانبه رئم سوّز و به زهیییه فراوانه ی خوای گه و ره دا یه کجار که مه. به راستیی سه ده ی بیسته م بووه سه ده ی دارووخانی هه موو شتیک که ناوی مه عنا و روّدی لی نرابوو. نه وه بو و چاوه کان زاق بوون که ناوی مه عنا و روّدی لی نرابوو. نه وه بو و چاوه کان زاق بوون و ، په رده یان به سه ردا کیشرا و ، پشته کان تیک شکینران و ، مه نزلی

فهرماندایه تیبی پیچهه وانه ی خاوینیی میحراب دهرچوو. جا له گه ل نهم بارود و خه نه گونجاوه شدا، هیشتا ده نگی سهرداری پیغه مبه را صلی الله علیه وسلم) و هه ناسه خاوینه کانی، نه گهرچیی به چپه ی نزمیش بن، نه بیسترین و، زایه له ی فهرمایشته موباره که کانیشی، که پیش چه ندین چه رخ به ده می پیروزیدا ها توون، به سه ر کات و شویندا سه ر ده که ن و، نه گه نه لامان، نه مه ش ته نها له سوزی په روه ردگاری سوز فراوانمانه وه یه نه گینا ده بی ته فسیری نه م کاره چون بکه ین؟ جا له به ر نهمه ته نها نه وه نده مان له سه ره نه م لوتفه فراوانه، شوکرانه نه نجام بده ین، نه ویش به وه ی که قوو لایی روز حمان به هه ناسه خاوین نه که مایه ی ژیانن، پر بکه ین و، هه لیان به رین نه وانه شوکرانه به مایه ی ژیانن، پر بکه ین و، هه لیان به رین نه وانه شوکرانه به مایه ی ژیانن، پر بکه ین و، هه لیان به رین نه وانه شوکرانه به مایه ی ژیانن، پر بکه ین و، هه لیان به رین نه وانه شوکرانه به مایه ی ژیانن، پر بکه ین و، هه لیان به رین خوا، سه ره نجام سه رفراز ده بن

سهعدیی شیرازیی له (گولستان)دا دهلینت:

رافو چ فهم و فهفهتی تووشی ئهو ئوممهته بین

کەسى وەک تۆ لە رنيا كۆمەک و پشتيوانى بى

ترسى ناوي له شەپۇلانى رەريا، كە ھەڵ ئەمى

مارهم نووح لهسهر پشتی کهشتیهکه بن و، کهشتیهوان بن

به لنی واین به سهر پشتی که شتیی سه رفرازییه وه و که شتیه وانیش سه رداری پیغه مبه رانه و ، که شتیه وانیش سه رداری پیغه مبه رفرازیی ته نها بو نه وانه یه که سه رده که و نه و نه یانگه و از و ه نه یانگه و از و ه نه یانگه و از و نه چین ؟

با ئیستهش سهرنجی ئهو ئایهته پیرۆزانه بدهین که باسی نهرکی تهبلیغ دهکهن چون به موسلمان سپیرراوه و، ههر کاتیکیش نهو ئهرکه به چاکیی ئەنجام بدات چ پاداشتیکی دنیایی و قیامهتیی پی ئەدریت؟

خوای گەورە دەفەرموێ :

﴿ وَلَتَكُن مِّنكُمُ أُمَّةٌ يَدَّعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمُعُرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكرِ وَلَيْمُونَ بِالْمُعُرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكرِ وَأَوْلَتَهِكَ هُمُ الْمُفْلِحُو ﴾ (آل عمران: ١٠٤).

بهومانایهی با کۆمهلیّك له ئیّوه دروست ببی که ههمیشه فهرمان به چاکه بدهن و دووره پهريزييي له خرايه بکهن. بانگي خهڵکيبي بکهن بۆ سهر خير و، له خرايه دووريان بخهنهوه و، كردهوه چاكهكانيان بو دهربخهن و، خۆشيان نموونهى راستگۆيى و رەوشت جوانيى بن، بەرادەيەك که چوّن له مار و دوویشك بهدوور دهبن، وههاش له کردهوه خرایهکان بهدوور بن. به دهربرینیکی تریش همر یهکهیان لهناو کو مهلگهدا به ویّنهی ئهستیّرهی (قوطب) وهها دهبیّت، تا ئهو کهشتییهی کوّمهلْگه، که له دهریای ژیانی کۆمهلایهتییدا ههلی گرتوون، بۆ سهر رینگهی راست هیدایهت بدهن، ئهو کاتهش بهو پییه فهرماندهکان ریک و پیک دهبن و لنی پرسراوییه کانیش دابهش دهبن. به مهش تا بچوو کترین رادهی گونجاو لادان و دواکهوتن کهم دهبیّتهوه. جا ئهم کوّمهله پیشهنگه بهرادهیهك له گهل ئهم فهرمانبهرییهدا تیکهل دهبن، نهوانهی که سمرنجیان ده گرن، خوّیان لمبهر دهم جهستهی فهرماندان به چاکه و ریکریکردن له خراپهدا دهبیننهوه و، بهمهش دهبنه جیی متمانه و تەصدىق كردن. جا ھەر كۆمەلگەيەك كۆمەللىكى تىدا نەبىت كە هه لُكرى ئهم سيفه تانه بينت و، له سهريشيان بهرد هوام بينت، ئهوا دهست له و كۆمەلگەيە بشۆ، چونكە تياچوون بەشيەتى. ئيتر ھەتا ويندى ئەو كۆمەللەيان تىدا نەبىت، ئەوان رىيى راست نادۆزنەوه. به پیچهوانهی ئهمهشهوه ئهگهر له شوینیکدا کو مهلیک ههبوو که فهرمانی به چاکه دهدا و دووره پهریزیی له خراپه دهکرد، ئهوا خوای پاك و بالادهست دهییته زامن بو پاراستنی دانیشتوانی ئهو شوینه له همهوو به لا و موصیبه تیکی ئاسمانیی و زهمینیی. به لین، خوای پاک و بیگهرد خوی زامنه، چونکه له غهیری ئهو کهسیکی تر نیه بتوانی زامنیی ئهوه بکات، ئهمه به پیی ده قی قورئانی پیروز:

﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهَلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمِ وَأَهَلُهَا مُصْلِحُونَ ﴾ (هود: ١١٧)

منیش به پشت بهستن به روون کردنهوهی قورئانی پیروز و، فهرمایشتی ههموو پیغهمبهران و ئهولیا مهزنه کان دهلیم. خوای مهزن و بالادهست موصیببهت دانابارینی بهسهر ههر شوینیکدا که کاری فهرماندان به چاکه و دوورهیهرنزییکردن له خرایهی تیدا ئهنجام بدری. همتا ئهگهر ئەو كۆمەلگەيە شايانى ئەو سزادانەش بن، ئەوا لەبەر ئەو كۆمەلە ینِشهنگه، که دلیان به توندیی به خواوه بهستراوه، خوای گهوره ئهو سزايميان لمسمر همل دهگرينت، چونكه همموو خولمكينكي تمممنيان به فهرماندان به چاکه و دووره پهريزييکردن له خرايه بهسهر ئهبهن و، ههمیشه وان له ترس و شلهژانیکی بهردهوامدا، به رادهیه که نهم کاره بهسدر همست و نهستیاندا زال بووه و، بوّته خولیای سدریان و، ساتیّك لیّیان جویّ نابیّتهوه. بگره له خواردن و خواردنهوه و خهوتن و به خهبه ربوونیاندا همر بیر ده کهنه وه: ئهم کاره چون بگهیمنین؟ کهی؟ به کی؟ هدروهك ئهم حالهته بریتیی بی له نهینیی بوونیان. ئیتر همتا له ویننهی ئهم بهندانهی خوا، که خویان بو خوا نهزر کردووه، له ریزی هدر کومه لگهیه کدا هات وچویان بیّت، ندوا ندوانه له ئهمان دان و موصیبهت و بهلای ئاسمانیی و زهمینییان تووش

نابیّت. بوّیه گهر ئیّمه بمانهوی بهرانبهر به موصیبهته ئاسمانیی و زەمىنىيەكان لە ئەمان دا بىن، لەسەرمان پۆرىستە خىرا بگەرىيىنەوە تا ئه و فهرمانبهرییهی که له پیناویدا بهدیی هینراوین بگرینهوه دهست و، لەسەرىشمان يۆرىستە كە بە قەطعىيى بزانىن كە ئەو موصيبەتە داباریوانه، به هۆی وازهیّنان له فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایهوه دادهبارن. گهر دهشمانهوی نهو بهلا و موصیبهتانه له خۆمان دوور بخەينەوە، ئەوم بە ئەنجام دانى فەرماندان بە چاكە و رینگریکردن له خراپه سهر ده گری. ئیتر هیچ خواپهرستییه کی تر ئهو تایبهت مهندییهی دهستگیر نابی. جاری واش دهبی که خوای گهوره كەسپىك، يان كۆمەلىپىك، يان قەومىپك لەناو دەبات و، دەيان بات بە ناخى زهوییدا، له کاتیک دا ئهوانه خهریکی ذیکر و عیبادهتی خوا بوون و، به شهو و به روز خهریکی خویندنی ویرد و نهزکار بوون و، خهریکی طەوا فى مالَّى خوا بوون، مەگەر ئەو كەسە، يان ئەو كۆمەلْە، يان ئەو قەومە خەم و خەفەتى ئەنجام دانى ئەركى سەرشانيان: فەرماندان به چاکه و رِیْگریکردن له خراپه، له دلیاندا بیّت و، به پهروٚشهوه بن بۆی. ئەو كاتە خواى پاك و بێگەرد چاودێريى ئەو شارە دەكات و، دانیشتوانیشی له تیاچوون دهیاریزی .

لهبهر نهمه له ههندی سهرچاوهدا ریوایهتی ئیسرائیلیی دهبینین که نهوه نهگهیهنن: لهگهل نهوهدا که قهومی لووط سهلامی خوای لی بی ههزارهها خواپهرست و زاهیدیان تیابوو، که شهو بی شهونوییژ ههلنهسان و به ریزژیش بهریزژوو نهبوون، بهلام چونکه فهرمانیان به چاکه نهدهدا و رینگریان له خراپه نهدهکرد، تیاچوون، مهگهر ههر خوا بزانی له کاتیک دا که (أصحاب الأیکة)ی قهومی شوعهیب سهلامی لی بی تیا چوون چهند شهونوییژکهر و روزژووگر ههبوون.

بهرانبهر بهمهش به هیچ شیّوهیه که قهومیّک نابینین تیاچوو بن، ئهگهر کهسانیّکیان تیا بووبن که فهرمانیان به چاکه دابی و دووره پهریّزییان له خراپه کردبی، میّر ووش تاکه نموونهیه ک بق ئهمه باس ناکات، له کاتی لیّکوّلینهوهشماندا بو ئهو ئایهته پیروّز و فهرمووده شهریفانه ی که له و باردوه هاتوون، نه و مهسه له یه دریّره باس ده کهین.

ئەتوانىن حەقىقەتى تەبلىغ و بانگ كردن لەسەر زەويىدا و، ئاتاجىي يەكجار زۆرىش بۆى لە گۆشەيەكى ترەوە بەمەى خوارەوە ھەل سەنگىنىدى:

به پنی نهوه ی که مروّف خه لا فه تی له زهوبیدا پی سپیرراوه، نه وا خوای پاك و بالادهست توانای نهوه ی داوه تی که دهستی به سهر شته کاندا بروا و، له خه لافه تی زهوبیشدا پلهیه کی به رزی پی به خشیوه، به وه ی که به ویستی خوی ویستی پی به خشیوه. له ناو به دیه پنراوانیشدا ته نها مروّف (خوویستن - أنانیه)ی ههیه. نهویش به و (أنا) یه و، به و تاییه تمه ندیبانه ی که پنی به خشراون به چاکیی له حه قیقه تی خوی تی نه گات، نهویش به ناشنابوونی به ناوه جوانه کانی خوا و، سیفاته مه زنه کان، نهویش به ناشنابوونی به ناوه جوانه کانی خوا و، سیفاته آنا) یه ی که به و دراوه بریتیه له یه که یه کی پیوانه، تا خاوه نیتی و سه ربه ستیی هه ست پی بکات، نه و کاته ش به هوی نه و (من) هوه بتوانی په یه به روه رد گار و خاوه نی خوی ببات و، له وه ش بگات که خوا توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه ، به وه ی که چه ند هیل نیکی گریمانه یی بو مول و لیهاتنه پیژه به یه که خوی دابنی، له چاو گریمانه یی بو مول و لیهاتنه پیژه به یه که کانی خواوه.

بهم جوّره بهخشینی ئهم پهسهندیی و تایبهتمهندییه به مروّث، واته وهرگرتنی خهلافهت ههر له سهرهتاوه، دیاره خوای پاك و بیّگهرد

دوای ئدوهی که به مهلائیکهتهکانی فهرموو:

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَكَتِهِكَةِ إِنِّ جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوٓاً أَجَعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِي أَعْلَمُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ٣٠)

(مَن أَمَرَ بِالْمَعرُوفِ وَنَهى عَنِ الْمُنكرِ فَهُوَ خَلِيفَةُ اللهِ فِي الأَرضِ وَخَلِيفَةُ كِتابِهِ وَخَلِيفَةُ رَسولِهِ)(۱). دەفەرموى: هەركەس فەرمانى بە چاكەدا و، ريكريى لە خراپه كرد ئەوە خەليفەى خوا و، خەليفەى قورئان و، خەليفەى يىغەمبەرى خوايە، لەسەر زەويىدا.

ئه رکی سه رشانی هه موو مرؤ قینکه که خوای پاك و بینگه رد و بالادهست بناسی و، به که سانی تریشی بناسینی و مالینکیه و مالینکیه وه ده ری بخات که نه و به نده ی خوایه، هه روه ها نه رکی سه ر شانیه تی پیغه مبه ری خوا و قورنانی پیروز بناسی و به که سانی تریشیان شانیه تی پیغه مبه ری خوا و قورنانی پیروز بناسی و به که سانی تریشیان

⁽١) الديلمي، الفردوس: ٣ / ٥٨٦.

بناسیّنی هدروهها فدرمانه کانی خوا و، فدرمانه کانی پیّغه مبدره که ی بکاته ژیان له دووتویّی نهم فدرمانبه رییه دا. نهوه ش بزانه که نهم فدرمانبه رییانه مدبهستی بوونی مروّقن. به ومانایه ی مروّق به نهندازه ی نه نه دانی نه رکی فدرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه، نه و فدرمانبه رییه ی نه نه نه خرایه نه فدرمانبه ریه ی نه نه فدرمانبه ریه و هدمو نهم کارانه ش هو و ریّگای گرنگن تا هدنگاو به هدنگاو مروّق به ره زامه ندی خوای پاك و بالاده ست بگات.

دور رهی کچی ئهبولههه خوا لیّی رازیی بی نه گیرینته وه و ده لیّ : پیاویک له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هه لسایه وه و، ئه ویش له سهر مینبه ر بوو و و تی: ئهی پیغه مبه ری خوا! کی له هه موو که سی چاکتره ؟ فه رمووی:

(خَیرُ الناسِ أَقرَقُهُم وَأَتقاهُم وَآمَرُهُم بِالْمَعرُوفِ وَأَنْهاهُم عَن المُنكرِ وَأَوصَلُهُم للرَّحِمِ) (۱). فهرمووی: له ههموو کهسی چاکتر نهو کهسهیه که له هممووان چاکتر قورئان بخوینی و تهقوای ههبی و فهرمان به چاکه بدات و رینگریکردن له خراپه بکات و سیلهی رهحم بهجی بهینی. بهلی ، چاکترین کهس نهوهیه فهرمان به چاکه دهدات و ، خیر و رهوشت جوانیی بلاو ده کاتهوه ، به راده یه ک که به و حاله وه به به به و و نیواره ی لی بیت و ، دووره پهریزییش له خراپه ده کات و ، نهوپهری و نیواره ی لی بیت و ، دووره پهریزییش له خراپه ده کات و ، نهوپهری پهروه رد گاری به شکودا و ، ژیانی روز ژانه شی وها لی ده کات به و به بینیه بی که تیکه لکردنی فهرمانه کانی قورئانی پیروز و شهریعه تی فیطریی به پیویستیان گیراوه، واته له گوشه ی نه و حه قیقه تانه وه فیطریی به پیویستیان گیراوه، واته له گوشه ی نه و حه قیقه تانه وه

⁽١) المسند : ٦ / ٤٣٢، البيهقي، شعب الإيمان : ٦ / ٢٢٠ .

ئەروانىتە شتەكان و رووداوەكان كە لە قورئانى پىرۆزەوە ھەڭقولاون: لەگەل بەدىھىنىراواندا بە شەفەقەت و، سىلەى رەحم بەجى بھىنىى. ئەمەش گرنگترىنى فەرمانبەرىيەكانە.

جا ئهگهر ئیمه به راستیی ههست به پهیوهندیی لهگهل مروّقی ئیستاماندا ده کهین و، بروامان وههایه که ئیمه دلّمان بوّی ئهسووتی و، باوهشی سوّز و شه فه قه تی بوّ ده که ینه وه به جوانیی نه و فهرمانبه رییانه راستیی نهم ههلس و که و ته مان نه وه یه که به جوانیی نه و فهرمانبه رییانه نه نخام بدهین که له سه رمان پیریسته به رانبه ری بیکهین. بیگومان له پیشترین کاریش له م باره وه بریتییه له فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه، بویه له سه رمان پیریسته که هه ولیّکی راسته قینه بدهین تا نه م فهرمانبه رییه به رانبه ربه تیکرای مروّقایه تیی نه نجام بدهین..

پاشان ههر کهسیّك، له ههر پلهوپایهیه کدا بیّت، ئهم فهرمانبهرییه بخاته ئهستوی خوّی، ده کهویّته بهر ستایشی خوایی، ئهوهتا قورئان ده فهرموی :

﴿ لَيْسُوا سَوَآءٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَابِ أُمَّةٌ قَآبِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَيَلِ
وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿ يُؤْمِنُونَ عَلِيَّا الْمُونِ عَلَيْهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِيرِ وَيَأْمُرُونَ الْمَعْرُونِ وَيَسْفَهُونَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ وَيُسْلِعُونَ فِي ٱلْخَيْرَتِ وَأُولَكَهِكَ مِنَ الصَّلِحِينَ ﴾ (آل عمران : ١١٣ - ١١٤)

بهومانایدی هدر مرؤقینک نهگدر نهم فدرمانبدریید نهنجام بدات و نیمانیشی به خوا و به رؤژی دوایی هدبی نهوا ستایشی قورئانیی دهستگیر دهبین. به لمین نایا نهم نایدته پیروزه و هاوویندی بدردو لای هیوا و ناواتی گهوره رامان ناکیشن؟

مروّقی ئیستامان، له بری دلر ،قیی و توندوتیژیی و لیدان و کوشتن،

پنویستییه کی زوری به خوشهویستیی و شه فه قه ت و و ته ی شیرین و دهنگی خوش مه شره فی به سوز هه یه. که واته نه وه ی که نه مروق لیمان چاوه روان ده کریت بریتییه له وه ی که بالی به زه یی و شه فه قه ت بو هه موان رابخه ین، هه تا له ناو دلتدا گویت له ناله یان بیت و، له ناو ده روونیشتدا هه ست به دله ته به و شله ژانیان بکه یت و، له خوشیی و ناخوشییاندا به شدارییان بکه یت. هه رکه نه مه جیبه جی بوو، که واته کاریکی گرنگ که مروقایه تیی چاوه روانیه تی جیبه جی بوو.

لهم سهردهمهدا خه لکیکی زور دهبینرین، چ له خورهه لات و چ له خورناوادا - که سهرساممان ده کات - هیدایهت وهرده گرن و ئیسلام به دینی خویان هه لنه برین. ههروه ها له ناوه وه و دهره وهی و لاتدا گهرانه وه بو لای دین به دیی ده کریت که میشکه کان سهرسام ده کات. مزگه و ته کان و جینویزه کان که تا دوینی بوو له یاد چووبوون، یان له یاد کرابوون، ئه مروز بوونه ته به شیکی ئاویته ی ژیان . له به رئه وه شه که که کاره گشتیی و هه مه گیره نه وا به گورجیی له هه موو سه رزوییدا بلاوه ی کرد. جا ئه گهر ئه مه هه مووی له م کاته ماندا به کاریکی به به بایه خ بر میری - که ئه مه هه مووی له م کاته ماندا به کاریکی له سه ای به بایه خ بر میری - که ئه مه هه هه وی تیدا نییه - نه وا به لگه یشه له سه ای تیدا نییه - نه وا به لگه یشه نه و کارانه ش که مایه ی پی و و کینه ن، له رابوردوودا هیچ چاکه یه کیان له ده ده ست گیر نه بووه و، له ئیستا و ئاینده شدا هیچیان لی ده ست گیر نه بووه و، له ئیستا و ئاینده شدا هیچیان لی ده ست گیر نابین.

له زوریک لهوانهی که بهم زوانه هیدایه تیان وهرگرتووه بیستوومه و دیویشمه که نهگهر نهوانه دوینی بکوژرانایه، نهوا نهو چیژه پوخییه ناسکانهیان دهست گیر نه نهبوو که نهمرو له نیمانهوه سهری کردووه. هه تا نهوانه خویان چهندین جار دووپاتیان ده کردهوه و دهیان وت: ((سوپاس بو خوا، که له روزانی ناژاوه و توقاندندا که ولاتی گرتبووهوه، نیمه وه ک کهسیکی بهرهی بهرانبهر نه کوژراین، نه گینا دنیاش و قیامه تیشمان له کیس نه چوون)).

هدروه ائیوه شدگه رگوی له وانه بگرن که له تو قاندن و ئاژاوه دا پرزگاریان بووه و هیدایه تیان وه رگرتووه، خهریکی نویژ و خواپه رستیین، هه مان ده نگ ئهبیستن. له راستییدا من به پهروشه وه چاو ئه گیرم بزانم نه وانه ی بو چاره سه ری کاره کان په نایان برده به ربه کارهینانی توند و تیژیی، چیی ده لین نه گه ر نه و تا وانبارانه ی جاران ببینن وا ئه مروق به خشوو عه وه له نویژه کانیان دا له به رده می خوادا ده گرین؟ وا له چاك ترین سه ده یشه وه، بو روون کردنه وه ی نه م کاره، نمو نه یه دیندو و نه هینمه وه:

عهمری کوری عاص تهمهنیکی دریزی موباره و ژیا. نهم فهرمانده بهجهرگه و، سیاسیه بلیمه ته، لهوبه پی دلهخور به دا نه ژیا، (نهمه ش له کاتیکدا بوو که له سهره مهرگدا بوو. ماوهیه کی زور گریا و پرووی بو لای دیواره که وه وهرگین اله نهوه بوو زانای مهزنی نومهه تیش عهبدوللای کوری عهمری کوری عاص دهیوت:

بابه گیان! ئهی پیخه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژدهی ئه وهی پی نه دایت؟ نهی پیخه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده ی نه وه ی پی نه دایت؟

ده لنت: رووی وه رگیرا بو لامان و وتی: چاك ترین شتیك كه ئاماده مان كردبی شههاده تی (لا الله الا الله و محمد رسول الله) یه. من به سی قوناغدا تیپه ریوم: روزیك بوو هیچ كه س ئه وه نده ی من رقی له ییغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه بوو و، هیچ شتیكیش ئه وه نه دوه م به لاوه خوش نه بوو كه توانام بوایه و بم كوشتایه. جا ئه گه ر له سه رئه و حاله ته بمرد بامایه ئه وا ئه هلی ئاگر ئه بووم. كاتیكیش كه خوا ئیسلامی خسته دلمه وه هاتمه خرمه تی پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) و وتم: ده ستت بینه تا به یعه تت بده می نه ویش ده ستی هینا. ده لیت من ده ستم كشانده وه.

فهرمووي:

(ما لَكَ يا عَمرو؟). فهرمووى: عهمر! ئهوه چيته؟ دهلّن: وتم: دهمهوى مهرج بگرم.

فهرمووی: (تشترط بماذا؟). مهرجی چیی نه گری؟

وتم: چاوپۆشىيىم لى بكرى .

فهرمووى: (أَما عَلِمتَ أَنَّ الإِسلامَ يَهدِمُ ماكانَ قَبلَهُ ، وَأَنَّ الْهِجرَةَ تَهدِمُ ما كانَ قَبلَها ، وَأَنَّ الحَجَّ يَهدِمُ ماكانَ قَبلَهُ ؟). فهرمووی: نهی نهت زانیوه موسلمان بوون ههموو گوناهیکی لهوه و پیش نهشواتهوه و، هیجره تیش ههموو گوناهیکی لهوه و پیش نهشواتهوه و، حهجیش ههموو گوناهیکی لهوه و پیش نهشواتهوه بئیتر کهسیکی تر نهبوو نهوهندهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بهلامهوه خوشهویست بین و، له دلمدا مهزن بین و، نهوهنده شم بهلاوه مهزن بوو نهم نهتوانیی تیر سهیری بکهم و، گهر داواشم لی بکرایه تا وه صفی بکهم، نهم نهتوانیی، چونکه به تیر و تهسهلیی سهیرم نهکردبوو. خو نهگهر لهسهر نهو حاللهته بمردبامایه به هیوا بووم نههلی بههشت به گهر لهسهر نهو حالله ته بمردبامایه به هیوا بووم نههلی بههشت به مردم با نافره تی شیوه نکهر و ناگر له گهل تهرمه کهمدا نه هیزین. که مردم با نافره تی شیوه نکهر و ناگر له گهل تهرمه کهمدا نه هیزین. که ناشتمتان خوله که به سهرمدا شهن بکهن، پاشان نهوه ندهی ماوه ی که ناشتمتان خوله که شهرمدا شهن بکهن، پاشان نهوه ندهی ماوه ی شهره که دا بمیننه و، همتا دلم پیتان بکریتهوه و، بزانم چون وه لامی قهبره کهم دا بمیننه و، همتا دلم پیتان بکریته وه و، بزانم چون وه لامی نیرراوانی پهروه رد گارم بده مهوه) (۱).

زورمان دیون که سوپاس و ستایشی خوای گهورهیان کردووه به بونه ی نهوهوه که له کاتی بهسهربردنی نهو ماوه تاریکه دا نهمردوون و، به نیمانه وه روویان کردوته خوای پاك و بینگهرد، وه پارانه وه کهی عمری کوری عاص خوا لینی رازیی بی و سوپاس کردنی خوا که له و ماوهیه دا مردنی لی دوور خستوته وه. جا نه گهر بتوانین له سووری دووهه م و سیهه م دا ژیانیکی پر له تاسه ی نیمانیان بو ناماده بکهین، نه وا به سهربردنی ساته کوتاکانی تهمه نیشیانمان بو مسوگه رکدوون تا نهویش به سوپاس و ستایشه وه به سهر ببریت.

⁽١) مسلم، الإيمان: ١٩٢.

ئەم فەرمانبەرىيە سنوورى بۆ نيە، بە تايبەت بۆ كەسپىك كە خۆى نەزر كردبى تا بېيتە گيان بەخشى خۆشەرىستىي. فيداكارانى خۆشەويستىيش ئەوانەن كە خۆيان نەزر كردووه تا خوا بەلاى ھەموو مرۆڤايەتىيەوە خۆشەويست بكەن. ئەوانە ھيچ مەبەستىكيان نيە ئەوە نەبىن كە ئەگەرىن رىنى خۆشەرىست كردنى خوا بەلاى خەڭكەرە بدۆزنەوە و، رێ خۆش بكەن تا خەڭك بە ژيانى نەمرىي بگات. جا لهم كاتهدا ئهو فهرمانبهرييهى كه خراوهته ئهستوى ئهو پالهوانانه ر هدندی پر چالاکیی تری و هرگرتووه، چونکه زوربدی خدلک ژیانیّك بەسەر ئەبەن كە پەیوەندىيى بە خوای پاك و بیّگەردەوە پچراوە، ههرچهنده له ناوچهی جۆراو جۆردا گهرانهوه بۆ لای ئىسلام دەبىنرى و، مژدهی هیوای پێیه. بۆیه رزگارکردنی ئەوانه لەم گێژاوه کارێکی یه کجار سه خته و، له ههمان کاتیش دا کاریکی مهزنه. چهنده کاریکی سهخت و پرژانه بتهوی قسه لهگهل کهسیکی تهواو شیّتدا بکهیت، که لهناو گۆمیکی گهنیوی کوشندهدا نوقوم بوو بیت و پیی بلیی: وهك جارانت رينك و پينك ببهرهوه، به ههمان شيّوه يهكجار سهخته ئهم بهرهیه که لهناو ئهم گۆمهدا ئهگهوزینتهوه به ناگا بهینرینت و، وریا بكريّتهوه، تا پاريزگاريي له پاكيي ناو دڵي بكات و، پهيوهنديي خزى له گهل خوادا پتهو بكاتهوه. بگره لهوه سهخت تره. به لام ئيمه ناچارین ئەو نارەحەتیى و كارە سەختانە بېړین. جا خۆشەويستيى و چاوپۆشىي كردن لەو ھۆيە گرنگانەن كە يارمەتىي برينى ئەو نارەحەتىيانە دەدەن. چونكە زۆربەي خەلك رووبەرووى ئەرە بۆتەرە که یان ژیانیکی هدتا هدتایی دهست گیر ببی، یان له دهستی بدات. ئێمەش دەمانەوى ژيانە ھەتا ھەتايىيەكەيان دەست گير بېيى. لەگەڵ ئەوەشدا ئەوانە ھیخشتا نازانن لە ناو چ مەترسىيەكى گەورەدان، بۆيە

بهلایانه وه سهیره ئیمه نه و ههمووه کوشش و هیممه ته بو رزگار بوونیان ده کهین، بگره جاری وایش ده بی لیمان زویر ده بن، یان در مان نه وه ستن و سه په نجام کاریکی له و شیوه نه نجام ده ده ن که ببیته هوی له ده ست دانی ژیانی هه تا هه تایییان. له به ر نه مه پیویسته هه لس و که و تمان پیچه وانه ی هه لس و که و ت و کرده وه ی نه وان بیت. چونکه نه گه ر به وان له بارودو خی ناله باری خویان ناگادار بوونایه، نه وا هوی بایه خ دانی نیمه و هه و لی و کوششمانیان نه زانی و، به ره و نیمه شه و لیمولین ده دا و، دله کانی نیمه شیان له خوشیی و شادمانیی پر ده کرد، بویه پیویسته له سه ر بیدار کردنه و و و ریاکردنه و به رده و ایم نه و ایم به ده و ایم ده و در دادی ده ده ده ده ده ده ده دا و نه صفیایانیش، که خور و مانگی مرو قایه تیین هم در و ایان کردووه. بو نمونه:

نووحی سهردارمان سهلامی لی بی، چون ههل چوو و داخ چووه سکیهوه بو یاخیی بوونی کوره کهی که سواری که شتییه که نهبوو له گهلیا، له گهل نهوه شدا که پنی لی داگرت، پاشانیش چون له خوای پاك و بالادهست پارایهوه و، هانای بو برد تا له خنکاندن دهرباز بی، همتا نهوهبوو شهپوله که کهوته نیوانیان (۱۱) ؟ جا لهم کاتهی ئیستاماندا سهدان رووداوی وینهی ئهمانه ههن که ههمان داخ به دلمان دا ئهبهن. ئیبراهیمی سهرداریشمان سهلامی لی بی زوری بهلاوه گران بوو باوکی بتی ئهپهرست و خهو نه نه چووه چاوی. ئهوه بوو به ههموو هویه کی گونجاو لیی پارایهوه تا حهقیقه ته کانی تی بگهیهنی .. (۲۱) نهم رهوشته ی

⁽۱) سەيرى سوورەتى (ھود)، ئايەتى (٤٣، ٤٣) بكه .

⁽۲) سهيري سوورهتي (الأنعام)، نايهتي (٧٤) بكه .

پنغهمبهران شتیکی زور فیری گیان بهخشانی خوشهویستیی ئهم چهرخهمان دهکات.

پنغهمبهری سهرداریشمان (صلی الله علیه وسلم) رووی فهرمایشتی کرده نهو مامهیهی که بن ماوه ی چل ساڵ پاراستی و فهرمووی: ((أی عم اقل: لا إله إلا الله، کلمه أحاج لك به عند الله))(۱). فهرمووی: مامه گیان! وشهی (لا إله إلا الله) بلّی تا لای خوا بیکهمه بهلّگهی بهرگریی لیّت.

ئهم هه لویسته مه زنه ی پینه مبه ری خه مبار (صلی الله علیه وسلم) که وه خته بوو بو هیدایه تی خه لک، خوی له ناو به ریخ، پیویسته هه میشه له به رچاو ماندا بیت و به جینمان نه هینلیت . چونکه پینه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که قه ومه که ی نابلووقه یان داو، به جوره ها چه شن نازاریاندا، نه و به خوشه ویستیی و چاوپوشیی و به زویی به رانبه ریان وه ستا و، به خوشه ویستیی به رانبه ریان وه ستا و، سه ره نجام نه و سه رکه وت، چونکه دوای خوی ریبازیکی به جی هیشت که له پردی نه م به رانبه روه ستان و ره نج و ته قالایه نه یکرده نه و به ملیونه ها که س ریانی هداه های خویان ده ست بخه ن.

به لنی، ئهم فهرمانبه ربیه بلنده فهرمانبه ربیه که به ته واویی به گیان به خشانی خوشه ویستیی و شه فه قه ت سپیرراوه. فه رمانبه ربی نه وانه یه که پشت له چین و خوشیی ژیانی خویان ده که ن، تا که سانی تر له ناز و نیعمه تدا برین. نه مه فه رمانبه ربی نه و که سه یه که هه تا خوشیی

⁽١) البخاري، مناقب الأنصار: ٤٠، الترمذي، تفسير القرآن: ٢٨ ـ ٢٩، النسائي، الحنائد: ١٨٠ .

 ⁽۲) الهيثمي، مجمع الزوائد: ٦ / ٣٥ ، على القارى، شرح الشفا للقاضي عياض:
 ١ / ٢٧٩ .

له بهههشتدا بهدیی ناکات، ئهگهر ئهندامانی کۆمهلگهکهی بۆ سهر رینی بهههشت رینمایی نه کات . به وینه ی نهوه که ماموستای شەفەقەت فەرمووى: ((تەنانەت قيامەتى خۆمم كردۆتە قوربانيى له پیّناویی دهست خستنی سهلامهتیی نیمانی کۆمهلْگهدا. ئیتر نه بهههشت ویستن و، نه له دۆزهخ ترسان له دلمدا نیه و، با سەعىد، بگرە ھەزار سەعىدىش، نەك بېنە قوربانيى لە يٽناوي ئىمانى كۆمەلگەي توركىيدا، كە تەنھا بىست مليۆن دەبى، بەلكو لە پىناوى ئیمانی کۆمەلگەی ئیسلامییدا که سەدان ملیۆن دەبی. خۆ ئەگەر قورئانەكەمان كۆمەڭيكى نەبوو لەسەر زەوييدا ئالاكەي بەرز بكەنەوە، ئەوا من ھەتا حەزم لە بەھەشتىش نيە، چونكە ئەو كاتە ئەوپش بهندیخانهیهك دهبیّت بوّم. ئهگهر ببینم وا ئیمانی ئوممهتهكهمان له چاکیی و سهلامهتییدایه، ئهوا من رازییم لهناو کلّپهی دۆزهخدا بسووتیم، چونکه لهو کاته دا که لاشهم ئهسووتی، دلم لهوپهری بهختیاریی و شادمانییدا خوی با دهدات))(۱). ئهمه خوور وهشتی گیان بهخشانه، به لام خوور هوشتی صددیقه کانیش بهم جورهیه: (با لاشهم ئەوەندەى پر بە پرى دۆزەخ گەورە ببى، تا جىيى يەك بەندە لە بەندەكانى خواى تىدا نەبىتموه)..

گۆرىنى ئەم وتانە و گێڕانيان بە كردەوە يەكجار سەختە، بەلام شياوى ئەوەيشە، تا حالەتێكى ھەڵ چوونى رۆح - ئەگەرچىى ساتێك لە زەمانىش بىخ - تىخ بگەيەنرێت شەفەقەتێكى ئەوتۆى ھەيە كە بە وێنەى فراوانىى دەريا لێوان لێوەكان فراوانە.

ئاى له شه فهقهتى پيغهمبهرى به ريز (صلى الله عليه وسلم) چهنده

⁽١) سيرة ذاتيه لبديع الزمان النورسي : ٤٥٧ .

گهورهیه، کاتیّك که له ترس و لهرزی رِوْژی حهشردا، پهی بهوه دهبات كه كەسپىك لە ئوممەتەكەي وا خەربىكە بچىتە دۆزەخەرە، بە يارانەوە و خشووع و سهجدهبردنهوه بو خوا، هاوار ده کات! (أمّتی، أمّتی) و، ههتا بانكى لى نهكرى: (يا محمد! إرفع رأسك، سل تُعطهُ واشفع تُشَفَّعْ)(١). واته: ئەي موحەممەد! سەرت بەرز بكەرەوە. چيى داوا ئەكەي ئەت درېتى و، شه فاعه تیش بق کی نه که یت لیت وه رئه گیریت، سه ری له سه جده دا به رز ناکاتهوه، ئهمه دهربرینی شه فهقهت و بهزهیییه کی بیوینه ی پیغهمههری مهزنه (صلى الله عليه وسلم) بهرانيهر به توممه ته کهي. له ههمان كاتيشدا ئەو نموونەي گەورەترين گيان بەخشانى خۆشەويستىيە. مەگەر كەسىڭكىش بېيتە گيان بەخشى خۆشەويستىپى كە ئارەزووە مرۆۋانەكانىي و، بهختهوهریی مال و منداله کانی و، کاروباره دنیاییه کانی خوّی له پیّناوی خهم و خه فهت و ئیّش و ئازاری خهلکدا له یاد بچیّت و، بهسهر حهزو داواکارییه کانی نه فسیدا زال بین. بگره ئه گهر به راستیی یه کی نهبی له گیان بهخشانی خۆشهویستیی، ناتوانی (فهرماندان به چاکه و رێگريکردن له خراپه) به شێوهيهکي تهواو ئهنجام بدات.

⁽۱) البخاري، التوحيد: ١٣٦، تفسير القرآن: ٥، مسلم، الإيمان: ٣٢٦ -٣٢٧، الترمذي، القيامة: ١٠.

تەبلىغ بەنرخ ترین دیارىيە

ئه گهر بمانه وی نیک چوونیک له نیوان فه رمانبه ربی ته بلیغ و دابه ش کردنی دیاریی نیوان خه لکدا ریک بخه ین، ئه توانین ئه مه بخه ینه پیش چاو:

ئیوه له بی نه و شاییه کاندا له نیوان خی تان دا دیاریی ئه به خشنه وه و، بینگومان به ر له پیشکه ش کردنی دیارییه که به جوانیی بیر له هه لبی ده که نه و که تا چ راده یه ک بی نشکه شی هه لبی ده که نه و که تا چ راده یه که بی نشکه شی ده کریت، گونجاوه. ئه مه ش کاریکی ئاساییه و له هه مان کاتیشدا به که لکه. چونکه ئیوه به م کاره تان پیویستیه ک جیبه جی ده که ن و خی شه ویستییه ک جیبه جی ده که نوه به م کاره تان پیویستیه ک جیبه جی ده که نوه ده که نوه به م کاره تان پیویستیه ک جیبه جی ده که نه وانه ده که نوه نه هاوریتان به هه مان رینگادا ده که نوه بی کی کومه لایه تبیدا هاوشانتان و له هه مان رینگادا شوه دانی کومه لایه تبیدا هاوشانتان و له هه مان درنی شه وه دارییه که نور ورد بن. وه ک له پیشکه ش کردنی دیارییه کاندا ورده کاری ده که ن.

لهسهریشمان پیویسته له یادمان نهچی که مروّقی نهمرو له ههموو شتی زیاتر پیویستیی به: کهمیّك قسهی شیرین و ناموّژگاریی ههیه. ههروها به نرخ ترین دیاریی لهم کاته دا بریتییه له: فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه و، یهکهم شتیّکیش له پیناوی بهجی هیّنانی نهم فهرمانبهرییه دا، به تهواوترین شیّوه، لهسهرمان پیویست بیّت نهوهیه که نهو کهسانه ی لهگه لی نهدویّین، یان نهو کهسانه ی لهگه لیان نهدویّین، یان نهو کهسانه ی لهگه لیان نهدویّین، یان نهو کهسانه ی لهگه لیان نهدویّین

بيان ناسين و، به جوانييش بزانين چييان پٽويسته. ئه گينا وهك ئهوه وههایه که تق بتهوی کراسیک بکهیته بهر کهسیک که لهو کراسه بیزار بنت و دلمی نهچنته سهری و، شیاوی نهو نهبنت، ئه گهرچیبی له چاك ترین و قەشەنگ ترین قوماشیش بیّت. جا ھەرچەندە ئەم كارە كاریّكى چاکه، بهلام دهوری کاری خراپ دهبینی، کهواته نهگهر کهسیک گیرودهی بیرو بوچوونی جوراو جور و گومرا ببوو، هیچ مانایه کی تیا نابیٰ بۆی، ئەگەر تۆ بۆ ھەموو لایەکی ئاسمانە بەرزەكان سەرى بخهیت، همتا تیگهیشتن و بوچوونهکانی پاك نهكهیتهوه. چونكه گەر كەسنىك دلٰى داخرابىنت و رۆحىشى تارىكىيى دايگرتبىنت، چۆن ئەستىرەكانى ئاسمان لە ئاوينىدى ويردانى ئەو كەسەدا ئەبرىسكىنەوه؟ لێرهدا گرنگترين كار بريتييه له دۆزينهوهى پێويستيى ههر مرۆڤێك، تا قسه كارى تن بكات و وتووير له گه ليدا كه لكى هه بي و، لهوانهيه بیشو کینی تهوه و، لهوانه شه ببیته هوی هیدایه ت دانی. لهوانه شه ئهو همناسه همل کیشاندی ئیوه، که پریدتی له نالهی پر ئیش و ژان، ببیته هوی پرکردنهوهی بوشایی مهعنهویی و، جیبهجی کردنی پيويستيي. مەعنەويى ئەو كەسە. جا ھيچ ديارىيەك لەو نالله و هانابردناند، که له خهم و خهفهت پرن، له گَملٌ قسمی ندرم و نیان که بیخهنه سهر باری راستیی، گرنگتر و بهنرختر نیه. بگره لهوانهیه ئه و هانابردنه ببیّته هویه ک بو دهستهه لگرتنی له ههموو هه لس و کهوتیکی هه له ناینده دا و، له گه ل قسمی نه رم و نیاندا به رمو ریبی راست بیداته بهر. جا نهو دیارییهی که دهبیته هوی نهوهی که مروف له کردهوه خراپه کانهوه روو له کردهوه ی چاك بنی، به تایبه تبریتییه له فهرماندان به چاکه و دووره پهریزیی کردن له خراپه، واش دهزانم كه ئەمە چاكترين ديارىيە..

رِوْرُانِي ئابلُووقەدانى خەيبەر درينژەيان كيشا، بىي ئەوەي ھيچيان لێوه دەست گير ببي، چونکه جوولهکدى خەيبەر به ھەموو توانايانهوه بهرگرییان دهکرد . نهوهبوو روزژیکیان پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فعرمووى: ((لأُعطِيَنَّ الرايَةَ _ أو قَالَ _ لَيَأْخُذَنَّ غَداً رجُلٌ يُحِبُّهُ الله ورسوله _ أو قالَ _ يُحِبُّ اللهَ وَرَسولَهُ يَفتَحُ اللهُ عَلَيه))(١) . فهرمووى: سبەينے ، ئالاكە ئەدەمە دەست كەسىك كە خوا و يىغەمبەر ئەويان خۆش ئەوي، يان ئەو خوا و يېغەمىيەرى خۆش ئەوين، خوا فەتحى يى دەكات. ئەمە گەورەترىن مۇدە بوو بۆ ھاوەللە بەرپۆرەكان، بۆيە ھەريەكەيان ئاواتى بۆ ئەو يلەرپايەيە ئەخواست، ئەوەش بزانە كە ھەر يەكەشيان له ههموو کاروباریک دا فهزلی برا ئیماندارهکهی بهسهر خویدا دهدا. هدتا هی وایان هدبوو کاتیک که پدرداخیک ناوی پیشکدش ندکرا تا بیخواتهوه، سهیری ئهوانهی دهوروبهری دهکرد و، بهوهی ئهوت که ئاوهکهی هیناوه: بیبهلا بی! چون من ئاو بخو مهوه و ئهمانهش دەورەيان لىي داوم؟ بىدە بەوەيان پىت خۆشە، جا ئەگەر كاتىك ھەبىت که (إیثار)ی دروست بی، ئهوا ئهم کاتهیه. ئهوهبوو به تینوویهتیی گیانی دەرچوو(۲). بەم شیوەیە فەزلی برا ئیماندارەكەی بەسەر خۆیدا دهدا، تا بتوانی چیی خوشهویستیی و ریزی لایه پیشکهشی نهوی بكات. به لام ئەو فەرمايشتەي كە ئەو رۆژە پىغەمبەرى بەرىز (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى مردهى زامن بوونى خوشهويستيى خوا و پێغهمبهره، که هیچ کهس پێی خوٚش نیه له کیسی بچێ و، فهزڵی كەسىش لەوەدا بەسەر خۆيدا نادات.

⁽١) البخاري، الجهاد : ١٤٣، ١٢١، فضائل أصحاب النبي : ١٩، مسلم، فضائل الصحابه : ٣٥، ١٣٢، الترمذي، المناقب : ٢٠ .

⁽٢) سديري : البيهقي، شعب الإيمان : ٣ / ٦١ بكه .

كورتهكهى ههريهكهيان ئهيويست خۆى ئهو پلهيهى دەست گير ببي. هدتا عومهری سهردارمان که خاوهنی فیطرهتیکی دهگمهن بوو، ئهی فەرموو: (پیش ئەو رۆژە ئەمىرىيىم نەويستووە، كەچى سەرم بەرز ده کرده و ، خوم ده رئه خست، به هیوای ئه وه ی که ئالاکه بداته دەستم).(۱۱) چونکه زامن بوونی خۆشەويستيي خوا و پيغهمبهرهکهي (صلى الله عليه وسلم) تيدايه. لهبهر ئهمه هاوهله بهريزه كان همتا بهیانیی چاویان به یهکدا نهنا، چاوهروانی ئهو مژده مهزنه بوون. ههر ههموو چاوهروانيان دهکرد، داخو ئالاکه به کي بسپيرري؟ بهيانيي زوو به پهرو شهوه چاوهروانی مرده که بوون و، له ریزی یه که می نویزی بهیانیدا جیی خویان گرت، چونکه دوای نویز ئالاکه تهسلیم به خاوهنی دهکریت. ههرواش بوو، دوای ئهوهی که ییغهمبهری بهریز (صلی الله علیه وسلم) نویزی تهواو کرد، به چاوهروانییهوه ههموو چاویان برییه ئهو: داخق له نیّوان ئهو دوو لیّوه موبارهکهدا چ فەرمايشتنك بنته دەرەوه؟ بەلىن، ئەو دەمەى كە بۆنى عەترى به هه شتی لی به رز ده بینه وه هاته فه رمایشت و ناوی نهو که سه ی هيّنا كه له دنيادا له ههموان بهختهوهرتر و شانسيارتره. كاتي نهوه هاتووه ئەو مۇدە مەزنە بفەرموى، كە ئەوەتا خرۇشانيان گەيشتۇتە چله پۆپه. پێغهمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) به دهنگه ناسكه پر شەفەقەتەكەي فەرمووى: ((أين على ؟)). فەرمووى: عەلىي كوا؟ ليرهدا زانرا كه ئهو مروقه شانسياره عهليي سهردارمانه خوا ليي رازیی بی. به لام هیشتا هیوایه ک ماوه به لای هاوه له به ریزه کانه وه، که ئەويش ئامادە نەبرونى عەليى سەردارماند، بە ھۆى ئەوەوە كە چاوى

⁽١) المسند، أحمد بن حنبل: ٢ / ٣٨٤، إبن سعد، الطبقات: ٢ / ١١٠ .

ژانی ده کرد. نه وه بو و هیوایه وه وه لامی پیخه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) دایه وه! نهمه تا لیره یه نه خوشه و پال که و تووه، پیخه مبه راصلی الله علیه وسلم) بانگی کرد و، دوای نه وه ی که په نجه ی موباره کی خویه وه، هینای به چاوی عهلی سه ردارماندا و، به پاده یه نه و چاوه ی چاك بوویه وه که به دریژایی ژیانی نازاری نه بوو.

به م شیوه یه نالاکه خاوهنی شانسیاری خوّی دوّزییهوه. عهلی سهرداریشمان نالاکهی وهرگرت و بهرهو خهیبه رکهوته ریّ. به لام له ناکاودا وهستا و له پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) پرسیاری کرد که لهسه رحیی له گه لیان بجه نگین ؟ بوّ چییان بانگ بکهین ؟ (سید الکونین) یش (صلی الله علیه وسلم) وه لامی دایهوه:

(أُنفُذ عَلى رِسلِكَ حَتى تَنـزِلَ بِساحَتِهِم ثُمُّ ادْعُهُم إِلى الإِسلامِ وَأَخبِرهُم بِما يَجِبُ عَلَيهِم مِن حَقِّ اللهِ فِيه ، فَوَاللهِ لإِن يَهدِيَ اللهُ بِكَ رَجُلاً وَاحِداً خَيرٌ لَكَ مِن أَن يَكونَ لَكَ حُمرُ النعم)(١٠).

فهرمووی: لهسهر خو برو ههتا دهگهیته بهر دهمیان، پاشان بانگیان بکه بو سهر ئیسلام و، ههوالیشیان بدهری که چ مافیکی خوایان لهسهره. ده بهخوا ئهگهر به دهستی تو خوا هیدایهتی تاقه پیاویک بدات لهوه چاکتره که گهله وشتری رهسهنت ههبیّت.

ئیتر له و کاته وه، سوپای ئیسلام هه ر کاتیک چووبیته شویننیکه وه، ده نگدانه وهی ئه و فه رمانه ی پیغه مبه ر اصلی الله علیه وسلم) له گویی هه ر سه ربازیکدا زرنگا وه ته وه مه و اجبیکی وه رگرتو وه که پیریسته جیبه جیبی بکات.

⁽١) البخاري، فضائل أصحاب النبي : ١٩، مسلم، فضائل الصحابه : ٣٤ .

جا له سهرده مه پیشووه کان دا یاسای فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه به پنی ئهم فهرمووده شهریفه و فهرمووده هاووینه کانی له لایه که وه به پنی ئهه وه که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له لایه که وه نیز انه الله علیه وسلم) له ریانیدا نه نجامیدا له لایه کی ترهوه، جی به جی کرا. به ومانایه ی پیشره وانی ئیرشاد که نه چنه ئه و ولاته وه که فه تح کراوه، حه ق بلاو ده که نه و بی قازانجی موسلمانان ده وروبه رین بکه ن. جا ئه گهر دانیشتوانی ئه و ولاته به دهم کاره که وه هاتن نه وا دینه ناو دینی ئیسلامه وه و، ولاته که هم ادار الاسلام) ئه ژمیری به لام ئه گهر به رگرییان کرد و، به رهه لستی مورشیدانیان کرد و، بوونه کوسپی به رده می بلاوبوونه وه ی ئیسلام، نه وا به پنی نه و یاسایانه ی که له پیشه وه باسمان کردن، به فه تح کردن کاره که کوتایی پی ئه هینری . واته یه که مجار ئیسلام نه گهیه نن، چونکه به یه قینیی ده زانن که ئیرشاد کردنی تاقه پیاویک له به خشینی پر به پری زهویی له گهله وشتری ره سه نه له پیناوی خوادا چاکتره.

لیره وه دهبینین که جوانترین دیارییه که موسلمان به ناوی مروقایه تیه وه پیشکه شی بکات، بریتییه له جی به جینکردنی فهرمانبه ریی فهرماندان به چاکه و رینگریکردنی له خرایه. به لین، نه نجامدانی نهم فهرمانبه رییه به چاکه و رینگریکردنی گهوره ترین و به نرخ ترین دیارییه.

تەبلىغ پێويستىي بە بەردەواھىيە

له راستییدا فهرمانبهریی فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه پیویستیی به بهردهوامیی و دامهزراویی ههیه.

جا نهم ئايمته پيرۆزه ئهم كاره روون دەكاتەوه و دەفەرموێ:

﴿ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُعُرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ وَتُؤَمِّونَ بِٱللَّهِ ... ﴾ (آل عمران: ١١٠) جا نه گهر به جوانيي له دار شتنه كاني نايه ته پيروزه كه ورد ببينه وه قورنانيه تيي نه و كارانه مان بو روون ده بينه وه كه باسمان كردن.

وشدی (کُنتُم) یانی (أصبحتم) واته: ئیره بووندته، ندك لهوه و پیش ئیره وها بووبن. جا هدلبراردنی ئدم وشدید مدبدستیکی وردی هدید. بهومانایدی (کینونه) واته بوون هاتوته دیی. بهومانایدی ئیره ئاوهاتان لی هاتووه. به لام له ندزهلموه وها ندبوون. چونکه دیاره ئدو چونیدته ی که له ندزهلموه پهیدا بووه تیا ناچیت. به لکو ندوهی که تیا ئهچی ندوهید که دیته بوون و بارودو خی بهسدردا دیت. بهومانایدی بهردهوامیی و دامهزراویی ئدو بارودو خه بهستراوه به بوونی ئدو زروو فدوه که ندو حالمته دهست نهخات.

(كُنتُم خَيْر أُمَّةٍ) واته لهنيو نوممه تاندا ئيوه بوونه ته چاك ترين نوممه ت. جا ئهم روودانه، به دهست هيناني رووداويكي لاوه كييه، واته

(تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ).

بهومانایدی ئهگهر ئیّوه فهرمانتان به چاکهدا و ریّگریتان له خراپه کرد، ئهوا ئیّوه دهبنه چاك ترین ئوممهت. بهلام با تیّگهیشتنی پیچهوانهش بو ئایهته پیروّزه که ببینین که ئهمهیه: ئهگهر ئیّوه کاری فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه جیّبهجی نهکهن، ئهوا دهبنه خراپترین ئوممهت. ئهوهش که پشتگیریی ئهم مانایه دهکات فهرمووده ی شهریفی زوّر و چهندین ریوایهتن که پهیوهندییان به هاوه له بهریّزه کانهوه ههیه. بو نهوونه:

ئەم ئوممەتە كە فەزلى ئەدرا بەسەر ئوممەتانى تردا، بەوەى كە

ئاوزەنگىى پالەوانەكانى ماچ ئەكرا، ھەتا فەرمانى بە چاكە دەدا و، رۆگرى لە خراپە دەكرد، خاوەنى دەسەلات و سەرى بەرز بوو. بەلام كە دەستبەردارى ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە بوو، زەلىل و سووك بوو و، ئەپارايەوە تا ئاوزەنگىى ئوممەتانى تر ماچ بكات. لەوانەيشە ھۆى سەرەكىى ئەم زەلىلىى و سووكىيەى كە جيھانى ئىسلامىى ئەيچەژى، بەرادەيەك كە لە ئاستە كۆمەلايەتىيە جۆربەجۆرەكاندا ھىچ ئاورىكى لى نادرىتەوە، كەمتەرخەمىيكردنى بى لەم ئەركە ۋيانىيەدا،

به لنی ههر به وه ی که نهم نه رکه مه زنه ما فی خوّی پی نه دری ، به ره که تی وه حی هه ل نه گیریت و ، بیر و بوّ چوونه کان تاساو و نه زوّك ده رئه چن و ، دادوه رییه عه قلییه کانیش لاواز و بیّپیّز و بیّکاریگه ریی ده بن و ، ههر و ته یه کیش له ده مت بیّته ده ره وه و شك و بیّکه لك ده بی و ، جگه له و نادیارییه ی که وا تیایا هیچ شوینه واریك به جی ناهیّلی ، به راده یه که نمه یه که و ایایا هیچ شوینه و رئه مه شنیشانه ی به راده یه که به ره که تی وه حی هه لگیراوه . هه رکاتیکیش سه رچاوه ی شهوه یه بیر کردنه وه و تیراماندا بیچری ، نه وا همتا له زانسته ماددییه ته کنو لوّ جیه کانیشدا ده ست به یاشه کشه و تیشکان ده کریّت .

موحتاج بوونی موسلمانه بیبهشه کانی به ره که تی وه حی، بو غهیری خویان له هه موو مهیدان و گوره پانیکدا، هه تا وایان لی هات بوونه سوالکه ری ده رگای نهم و نه و و، چاوه روانی ده ستیان بن، بووه قه ده ریکی دیارییکراوی نه گوراو. له راستییشدا سه ره تای تیك شکان و دارمانمان له گهل هه ره سهینانی ناوه و ممان دا ها و کاته.

له به شهکانی داهاتووشدا ههول دهدهین ئهم مهسهلهیه به نموونهی جوّراو جوّری زوّر روون بکهینهوه. ئیستاش ئه گهریینهوه سهر باسه که

بۆ ئەوەى يەكە يەكە ئەو بابەتانە وەربگرين كە لە ئايەتەكەدا ھەن: باسى ئەوەمان كرد كە ئەركى فەرماندان بە چاكە و رىنگرىكردن لە خراپە پىرىستىى بە بەردەوامىيى و دامەزراويى ھەيە، وەك ئايەتى پىرۆزى:

(تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَونَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ) نامارُه ي بۆ دەكات. هدروها ئەم فەرمووده شەريفەش پشت گيريى نەم مانايە دەكات: ((مَن رَأَى مِنكُم مُنكراً فَليُغَيِّرهُ بِيَدِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، فَإِن لَم يَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، وَذِلِكَ أَضَعَفُ الإيمانِ))(۱).

(منکر)یش بریتییه له ههر کاریّك که ئیسلام به ناشیرینی دابنیّ. لهبهر ئهوه کاتیّك که موسلّمان بهرهو رووی کاریّك دهبیّتهوه که ئیسلام به ناشیرینی دابنیّ، یه کهم کاریّك که لهسهری پیّویست بیّت ئه نجامی بدات ئهوه یه که نهو کاره خرایه بگوریّ. ئهوه ی که گرنگ بیّت نهوه یه همول بو نهو گورینه بدریّ، چونکه پیّویستی به بهردهوامی و دامهزراویی ههیه و، ئیمانداریش له گورینی نهو کاره خرایهدا پیّویسته لهسهری یه که مجار بهده ست بیگوری جا ئه گهر به دهستی نهیتوانیی، با به زمانی، سا ئیتر به وتن بی یان به نووسین. نه گهر بهویش نهیتوانیی با به دلّ، واته رقی لهو کاره خرایه بیّت و، نهوه ش لاوازتریین پلهی نیمانه. نیتر لهوه ش بهو لاوه نهوه نده ی تو خهرته لهیه ک ئیمانی پلهی نیمانه. نیتر لهوه ش بهو کاره خرایه بینراوه رازییه.

به لام نار هزایی دل و رق لیبوونی ده کریت بهم شیوهیه لینی تی بگهین: گهر که سیک تووره بوو و رقی له که سیک هه ستا، همتا ده توانی همول ده دا له کوریکدا پیکهوه دانه نیشن و، هیچ بیر و رایه کی له گه لدا

⁽١) مسلم، الإيمان: ٧٨، الترمذي، الفتن: ١١.

نه گۆریتهوه. چونکه خۆش ویستن و دژایهتیی له یهك كاتدا، له دلْيْكدا كۆ نابنەو، و، مرۆڤيش دل نادا به كەسيك كە رقى لينى بيت. جا ئەو ئىماندارەى كە لە كردەوەيەكى خراپ توورەيە و رقى لى دەبېتەوە، توند و تۆڭيى رۆحيى و هيزى مەعنەويى خۆى دەپارېزى. بهلام رازیی بوون بهم بره ههلچوونه، ههموو ئهوه نیه که له ئیماندار داوا کراوه، بگره نهم رق لیبوونه دلییه، پیویسته کردهوهیه کی به زمان یان به دهستی به دوایدا بنت. به مهرجی نهو دوورکهوتنهوه دلیه هەندەكىيە لە خراپە، نىشانەي بوونى ئىمانە. چونكە ھەر كارېكى، خراپ که ئیسلام پهسهندی نهکات، همرگیز هیچ ئیمانداریکیش پەسەندى ناكات، ھەتا ئەگەر ئىماندار لەگەڵ ئەو كەسانەدا كە ئەو كاره خرایه ئەنجام دەدەن ژیان بداته سەر، دەبى ئەو ناتەواويىي و كەم و كورييهيان تيدا ببيني، ئه گينا لهوان ئهڙ ميرري. بو ئهمه ئيماندار ههمیشه له توند و تؤلّیی روزحیی و هیزی ئیمانیی بهرزدا دهبیّت. له راستییدا به و نایه ته پیروزه و فهرمووده شهریفه ی که هینانمانه وه نهم كارەمان فنر دەكەن.

به آنی، له وانه یه هه ندی جار مرؤف نهم نه رکه به ده ست و زمان له گه آن ژنه که ی و منداله کانیدا نه نجام بدات، نه و کاته ده ست و زمانی دینه گۆ. به آلام له و شوینانه دا که ده ست ناتوانی بیته گۆ پیویسته نهم نه رکه به زمان نه نجام بدریت. نهم پیگه یه شه زوریی له گه آل نزیکه کان دا جی به جی ده کریت. خو نه گه ر پیاو نه مه یشی لی نه هات نه وا پیویسته به پهیوه ندیی دل له گه آلیان بریی. نه مه ش ده گونجی واتایه ک له واتاکانی دابرینی پی بوتری. چونکه نه وه ی که کاری خراب نه نجام ده دات پهیوه ندیی له گه آل په روه ردگاری خویدا پیچراندوه. نیمانداریش پیبازی دابرین له گه آل که سینکدا ده گریته به ر

که پهیوهندیی له گهڵ خوای خویدا پچراندین و، به تهواویی له ههموو ئه شتانه دوور ده کهوینته وه که ناماژه به ریز و نیحترامی نهو بدهن. چونکه نهو نیمانداره ناچاره پهیوهندیی خوّی له گهڵ نهو جوّرانه دا به پنی پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا رینك بخات. واته پیویسته به پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا رینک بخات. واته پیویسته به پهیوهندییان له گهڵ پهروهرد گاریاندا بینتهوه که پهیوهندییان له گهڵ خوا و پیغهمبهره کهیدا پچراندووه.

جا هدرچدنده له راویژه که دا نهم رایه وه رنه گیرا، به لام شیوازیکه شیاوی نهوه یه، بن ده رخستنی ره فتاری نیماندار به رانبه ر به کرده وه خراب، لهبه ردهمیدا بووه ستین، هدرچدنده جیبه جی نه کرا ..

ئیمانداریش چەندیّتیی رادەی پەیوەندیی بەرانبەرەكەی بە خواوە دەكاتە پیّوانەی پەیوەندیی خوّی لەگەلیا، ئیتر بە واتايەكی راستەقینه نابیّته دوّستی گیانیی به گیانیی ئەوانەی كە پەیوەندییان لەگەلّ

⁽١) مسلم، الجهاد : ٥٨، المسند : ١ / ٣٠ - ٣٢ .

پهروهردگاریاندا پچپاوه و، پهیوهندیی پتهوی لهگه لّدا نابهستی. لای خواپوووی نیشانهی ئهمهش بریتییه له پق بوونهوهی دلّ له کاری خراپه و، بهردهوام بوونی ئهم دلّ هه لّ چوونه. بویه ئیمهش ناچارین وه هاوه له بهریزه کان بجوولیینهوه. جا ئهگهر خودشه ویستیی خوا و خودشه وستیی پیغهمبه ره کهی له تایه کی ترازوودا و، خودشویستنی خرم و نزیکی دوور له خواکانمان له تاکهی تریدا بوو، پیویسته له دلمان دا به وپه پی سهنگینیه وه هه پست به خودشه ویستیی خوا و پیغهمبه ره کهی بکریت.

کاره کهش ههر تهنها بریتیی نیه له خوشه ویستیی، به لْکو پیویسته له ریبازی فهرماندان به چاکه و دووره پهریزیی کردن له خراپه دا حهق و حهقیقه ت له ژوو پرووی ههموو شتیکه وه بن و، ده ست یان زمانیش به پیی توانیین به کار بهینرین، جا نه گهر مروّف بو نهوه ههمووی توانای نهبوو، نه وا پهیوه ندییه دلییه کهی نه پچرینی و، پیاچوونه وه یه کی پهیوه ندیه کان ده کات به بیا نهوه شهریستیی نیوان خوی و به رانبه ره کهی ده کات دری نهو پهیوه ندییه بیت که نه گهر پهیوه ندیی له گهل ههر که سیک داری دو پیچه وانه ی بیت، نه وا به ههمیشه یی نه و که سه کاره که به سهریدا و پیچه وانه ی بیت، نه وا به ههمیشه یی نه و که سه کاره که به سهریدا نه شکیته وه و له ناوی ده بات.

لایدکدی تری ندم کاره ندوهید که کارینکی گشتگیره. بدومانایدی بدرده وام بوونی ندرکی فدرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپدش له ندرکه کانی سدرشانی دهولدته. چونکه دهولدت وا له جینی گورینی خراپددا به دهست. لهبدر ندوهی ندو توانای هدید کاره خراپدکان وه ک داوین پیسیی و عدره ق و قومار و نیحتیکار و هاوشیوهیان به دهست بگوری هدندی شوین هدن هدرگیز دهستی تاکه کهسیان ناگاتی،

به لام دهستی دهولهتی ئه گاتی. تاکه که س بوّی ناگونجی سزای زیناکه رو عهره ق خوّر و قومارکه ر بدات و، ناشتوانی به دهستی ئه و خراپانهیان واز پی بهیّنی.

له پیشهوه باسی مهیدانی خوتیهه لقورتاندنی تاکه کهسمان کرد. به لام ليرهدا باسى مروّقى جيهانى دەرەوه دەكەين. ئەم كارە لەم شوينىددا دەوللەت دەيگريتە ئەستۇ، چونكە لە چوار چيوەى خراپەگۆرينى تاكه كهسدا نيه. به لْكو ئهمه له ئهركه كانى سهرشانى دەوللهته و، هدتا ئدو دەوللەتە ما بيت لەسدرى ييويسته ئدنجامى بدات. جا ئه گهر دەوللەت جلەوى ئەم كارەي شل كرد، ئەوا گەل بۆ نموونه له هه لُبرُ اردندا، ئه و ئه ركه روون ده كاته وه و وهبيري ده ولهتي ئه هينيته وه. ئەمەش - لەلايەكەوە - بەشنىك لە فەرماندان بە چاكە و رنگريكردن له خرایه دینیته دیی، با له چاکترین سهدهیشهوه نموونهیهك بهینینهوه ا سهعدی کوری ئهبووهققاص خوا لنی رازیی بی که یه کینکه لهو ده کهسهی مژدهی بهههشتیان پی دراوه و،^{۱۱۱} فهرماندهی گشتیی ئه و سوپایه شه که له سهردهمی عومهری کوری خهططاب دا خوا لیّی رازیی بی ئیرانی فهتح کردووه، دهبیّته والیی ئهو ولاتانهی كه فهتحى كردوون: خهلكه كه شكاتى سهعديان بهلاي عومهري سهردارمانهوه کرد که له دهرگاکهیدا پاسهوانی داناوه، که پیویسته له نیّوان والیی و خهلّکهکهدا هیچ شتیّك نهبیّته ریّگر. كاتیّکیش که عومهری سهردارمان پرسیی: ئایا شکاتی ترتان همیه لنی ؟ وتيان: سهعد نازاني نوير بهجي بهيني !!(۲) به راي ئهوان، چونكه

⁽١) إبن الأثير، أسد الغابة: ٢ / ٣٦٦، إبن عبدالبر، الإستيعاب: ٢ / ٥١٣، إبن حجر، الإصابه: ٣ / ٧٣ .

⁽٢) البخاري، الأذان: ٩٥، مسلم، الصلاة: ١٥٨، المسند: ١ / ١٨٠، ١٧٩، ١٧٦.

ناتوانین ئهوه وهربگرین یان دانی پیا بنیّین که هاوه لیّنکی مهزنی وه ک سه عد نهزانی نوی به پروکنه کانیه وه به جوانیی به جی بهیّنی، به لام نهوه ی ئیّمه ده مانه وی له سه ری بوه ستین نهوه یه ده ری بخه ین چون خه لکیی توانیویانه چاودیّریی ده ولهت بکه ن و راستیشی بکه نه وه که واته هه میشه گهل ده ولهت راست ده کاته وه و، ده ولهتیش له لایه ن خوّیه وه چاودیّریی گهل ده کات و، به هوّی ئه وه وه کاری خوّیشی ریّك و پیک ده بیّت، به مه کاره کان ریّک ده بن و، عه داله تیش پاریّزراو ده بیّت، چونکه هه روه ک گهل له نه نجام دانی کرده وه خرایه کان رزگار ده بیّت، همروه ها ده وله تیش له که و تنه ناویان رزگاری ده بیّت.

رِژيم. ليرهدا ئەتوانين بگەينە ئەم ئەنجامە:

فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه سنوورینکی همیه که تایبهته به دمولهتموه و، تاکهکهس بوی نیه بیبهزیننی و، سنووریکیشی همیه که تایبهته به تاکهکانموه و، دمتوانن به دل و به زمان نمنجامی بدهن.

بۆ نموونه: تۆگەياندنى خەلك له ئاكامى پر له زيانى زينا و قومار و دزيى و سوو و ئيحتيكار و، كۆشش كردن بۆ رۆگرتن له بلاوبوونهوى ئەم جۆرە كردەوه خراپانه له ناو كۆمەلدا، فەرمانبەريى و ليپرسراويى كۆمەلايەتيى ھەموو تاكىكە. بەومانايەى ئەوە كە خراپەگۆرين بە دەست، تايبەتە بە پياوانى دەوللەتەو، كەچى خراپەگۆرين بە زمان فەرمانبەريى ھەموو ئيماندارىكە و، ئەم فەرمانبەرىيەش زياتر لە ھەموو كەس يەيوەندىى بە زانايانەوە ھەيە.

به لام ئه وانه ی که به دوخی سینهه م رازیی ده بن، واته رق لی بوونه وه ی ئه و خرایانه به دلّ، ئه وانه له ئه نجامدانی ئه رکه که دا به شیره ی چاك ده سته و سانن. جا ئه گهر ئوممه ت هه ر هه مووی، به رانبه ر به و کرده و خرایانه ی که له جیهاندا ئه نجام ئه درین، به رق لی بوونه وه ی دلّ رازیی بین، ئه وا ئه و ئوممه ته ئوممه تینکی ده سته و سانی کلوّلی هه ژاره.

ئەشگونجى ئەم ئەركە، وەك لەوەو پىش دابەشمان كرد بەسەر ئوممەتدا، بەسەر تاكەكەسىش خۆيدا دابەشى بكەين..

هدندی شوین هدید که تاکه که س نه رکی خوی به ده ست جی به جی ده کات. بو نموونه: شوینینکی قومار که له لایه ن ده و له ته و موله تی یک نه درابی، نه گهر که سیک بچی بو لای خاوه نی نه و شوینه و پی پی رابگهیه نی که من ده رباره ی نیوه هه وال به ده وله ت نه ده م، نه وه ده گهیه نی - له روویه که وه - که نه وه لابردنی خرابه یه ده ست. به لام نه گهیه نه که ر شوینه که له لایه ن ده وله ته وه موله تی پی درا بو و و، نه و که سه ش

لهمهو پیش به جوانیی رپوون بوویهوه که مانای وشهی ((کنتم)) له ئایهته پیروّزهکهدا واته ((أصبحتم - ئیّوه بوونهته))، که ئهمهش بهردهوامیی و دامهزراویی ده گهیهنی و، له ههموو حالهتیّکدا ههردووکیان ههن.

کهواته ئهگهر دهولهتیش و ئوممهتیش ههر ههمووی ئهو واجبه پیرۆزهیان پشت گوی خست، ئهوا ئیمه لهسهرمان پیویسته به زمانیش و به دلیش نارهزایی له کردهوهی خراب دهرببرین. به لام پیویسته له بیرمان نهچیت که (سهرکهوتن بهسهر مروقه مهدهنییه پیشکهوتووهکاندا به قهناعهت دهبیت، نهك به زور)(۱).

⁽١) سعيد النورسي، صيقل الإسلام: ٥٢٧ .

للیمنمکانی تمبلیغ کم روو لم خوای یاك و بیْگمرد و، لم بمدیی هیْنراوان دمکمن

ئەركى فەرماندان بە چاكە و دوورەپەريزيىي لە خراپە يان لە رېيى خوادا جیبه جی دهکریت، یان به پنی نهو شهریعه تهی که خوا ناردوویه تی بو بهجئ هیننانی حمق و راستیی له نیوان خملکدا، جیبهجی دهکریت.. به راستیی لیپرسراویّتیی تهبلیغ و ئیرشاد ئهرکی سهرشانی ههموو كەسىكە لەبەردەم يەروەردگارىدا. بۆيە ھەموو كەسىك لەسەرى پیویسته بروای وها بی که ئهم فهرمانبهرییه خراوهته ئهستوی و، چۆن ھەوڭدەدا بۆ بەجيھينانى نويىر، وەھاش بۆ بەجيھينانى ئەو هموڵ بدات، به تايبهت كه ئهم فهرمانبهرييه، فهرماندان به چاكه و رینگری له خراپه، بهرادهیهك پشتگوی خراوه كه خراپكارییهكان هدموو شویننیکیان داگیر کردووه. ندم ندرکه مدزندش گرنگییدکی زیاتری له فهرزه کهسییه کان دهست خستووه، چونکه همتا نهم نهرکه ئەنجام نەدرى، تواناي باس كردني نويژ و زەكات و حەج نابيت. بە تایبهت لهو سهردهمه تاریکانهدا که رهواج به خراپکارییهکان نهدریّت و، چاكهكارييهكان قەدەغە دەكريتن. جا لەم حاللەتەدا ئوممەت ھەر ههمووي لييرسراو دمييت.

لهم روزژه شماندا پینازانم ئهرکیکی تر ههبی که لهم ئهرکه مهزنتر بین. لهبهر نهوه بروام وههایه که ههر کهسی ژیانی بو خزمهتی نهم

نهرکه نهزر کردیی، نهوا به کوّمه کیی خوا، دنیاش و قیامه تیشی ناوه دان دهبن، که واته هه موو که سیّك ناچاره نهم نهرکه ی که خراوه ته شهستوی به نه نه نهام بگهیه نی سا ئیتر به تیگهیاندن بی یان به نووسین، یان به کتیّب دانان. جا به ههر ریّیه ک بووه با نه نهامی بدات، به لام له سهری پیویسته بو ره زامه ندیی خوا نه نه جامی بدات، دوور له مه به سیاسیی دیاریشه کاریگه ربی و به رده وامیی نهم کاره به پیّی ریّژه ی نهو نیخلاصه یه وا له کاره که دا و، نه وه نده کاره به بیّی بیتر ناگونجی نهم کاره به بیتی بی نیخلاصه و به ره مه به سیاسییه کان نیتر ناگونجی نهم کاره به هوی نه به وی نیخلاص به رهمه می خوّی بدات، سه ره ای نه وه که و به هوی نه وی ناکام به هوی نه و و به رکی فه رماندان به هوی نه وی نه وی که به ده ده نی ناکام به دی بو خاوه نه که که به ده ده نه که که ده ریّگریکردن له خرا په نه به ما نه که که ده ده دات، له سه دی پیویسته به به چاکه و ریّگریکردن له خرا په نه نه جام ده دات، له سه دی پیویسته به به چاکه و ریّگریکردن له خرا په نه نه جام ده دات، له سه دی پیویسته به پی ناوه یو کی نه م فه رمووده یه نه نه جامی بدات:

(مَن قاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللهِ هِيَ العُلْيا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ)(١).

واته: پێویسته هه موو جیهادێك که له پێناوی خوادا بکرێت بۆ بهرزکردنهوهی فهرمایشتی خوا بێت و، هیچ شتێکی تر تێکهڵی نهبێت. ئیتر سا ئهو که سه که ئهو ئهرکه ئهنجام دهدات خانوویهك، یان قوتابخانهیهك، یان شوێنێکی خهوتنی قوتابییان، یان ههر دامهزراوهیهکی تر که بارودۆخی ئهو حالمتانه له ئایندهدا به پێویستی بگێړێ، دروست بکات. جا مهبهستی بنهرهتیی ههر ههموو ئهمه پێویسته له ئاستێکدا بینت که شایانی بهجێهننانی ئهم ئهرکه پیروزه بێت.

⁽۱) البخاري، العلم: ٤٥، الجهاد والسير: ١٥، مسلم، الأماره: ١٤٩ ـ ١٥١، الترمذي، فضائل الجهاد: ١٦٦ .

دروستکردنی دامهزراوهیه و بهدیهینانی یه کهیه کی بانگهوازیی، ده بی بی بی بینای مهعنهوییشیان ده بی بینای مهعنهوییشیان بگیرینه و بینای مهعنهوییشیان بگیرینه وه بینای مهعنهوییشیان بگیرینه وه بیناسه بنه وه بیناه و وونییه وه به بیناوه و تی انه هیلی کیلحاد و ناژاوه و تی قاندن بینه ژووره و ه لهناو ریزه کانماندا بلاوه بکه نیلحاد و ناژاوه و تیناوی خوادا پیی جا ههموو هه لمه تین له و هه لمه تانه یاندنی هیزی مولحیدان و ناژاوه چییان و و دردوخاش کردنی مه به ست و نیازیانه. که واته نه و هه لمه ته تاکه چارهسه و به په رچ دانه وه یان له بواری فیکر و زانست و چالاکییدا، بگره بی لابردنیان به یه کجاریی، به کی مه کی خوا.

جا با بۆ ئەوەش ئاگادار بىن كە: ئەگەر ئىمە ئەو بۆشايىيە پر نەكەينەوە و، بانگى حەق بە دەنگى بەرز نەدەيىن بە گوينى ئىلحاد و تۆقاندن و ئاۋاوەدا و، پىيان نەلئىيىن: ئەم رىيە داخراوە و، ناتوانىن لىيەوە تىبېھرن، ئەوا ھىچ مانايەك بۆ ئەو جىھادە نامىنىئىتەوە، كە باپىرانمان بۆ بەرپەرچ دانەوەى رووس و يۆنان و فەرەنسىيەكان و ئىنگلىز و ھاووىنىديان لە دەستەكانى خاچ پەرستان لەسەر سنوورى ولاتەكەمان ئەنجامياندا. ئەوان سنگيان كردبووە نىشانە بۆ گوللە و گوللەتۆپ و حەربەى دوۋمنان و، سەدان ھەزار شەھىديان پىشكەش كرد. واتە ھىچ مانايەك بۆ ئەو قوربانىيە مەعنەوييانە نامىنىتەوە. بەلام مىن ئىمە دەربارەى سەرەنجامى ئىمە خۆمان دەلىم، ئەگىنا خواى پاك رەبىگەرد و بەدەسەلات بە چاكە پاداشتى ئەوان دەداتەوە و، مسقالە و بىنگەرد و بەدەسەلات بە چاكە پاداشتى ئەوان دەداتەوە و، مسقالە زەرەپەك لە كردەوەكانيان نافەوتىنىن.

به لَّی، ئه گهر ئیمه دهروازه کانی رهوشته خراپه کان و بیره رووخینه دره کان و فهسادی له و شیوه یه بخه ینه سهر پشت، نهوا جیهاد و قوربانییدانی باپیرانمان چ مانایه کی ده بیت؟ نایا نهم هه لِس و که و ته مان نهوه

ناگهیمنی که ئیمه خویننی نهو شههیده پیاوچاکانهمان به فیرو له دهست داوه ؟

⁽۱) چیایه که له نزیك شاری نهرزرووم .

⁽۲) نهنه خاترون: هینمای پالهوانیتیی نافرهتی تورکییه، که نهوهبوو به نازایهتییه کی که م وینهوه، له گهل سوپای عوسمانییدا و، له جهنگی رووسدا، که به جهنگی سالمی ۱۲۹۳ که به جهنگی سالمی ۱۲۹۳ که سولتان عمبدولحهمیدی دووههم ره حمه تی خوای لی بی بووه خهلیفه ی موسلمانان) بهناوبانگه، بهرگریی کردووه، له شاری نهرزرووم له دایك بووه و له (۱۹۵۰/۵/۲۲) ز، له تهمهنی ۸۸ سالمیدا كوچی دوایی کردووه و، له قهبرستانی شههیدان له عهزیزیه نیژراوه.

⁽۳) یه کیکه لهوانه ی که له جه نگی نازادییدا دهست پیشیی کردووه، چونکه یه کهم که سیک بوو که له (۱۳ / ۱۰ / ۱۹۹۹ز) دا گولله ی نا بهو که سهوه که بهرگی سهربازیی فهرمسیی له بهردا بوو و، دهست در ترسی نه کرده سهر حیجابی نافرمتان .

پێی بێگانهکان نهشێلريّت، قوربانيدانێکی هاوشێوه بنوێنين.

به لام جیاوازیی نیوان قوربانییدان و جیهادی دویدیی نهوان و، نهوه ی به لام جیهاددا ئیمه خهریکین جیاوازیییه که له جوریه تییدا. باپیرانمان له جیهاددا چه کیان بهرانبه ر به چه که به کار نههینا، نیتر نهوه نهو کاره بوو که نهبوایه بیان کردایه. به لام نهمرو نیمه لهسهرمان پیویسته به و ریباز و پرو گرامانه بهرانبه ر به دوژمنان بوهستین که نهوان به کاری نههینن. نهمه تاقه بیوه تیرین ریگایه بو پاراستنی خوینی باپیرانمان له فهوتان و بههده در چوون.

کهواته، ئهی موسلمان - به پنی بارودوّخ و ریّبازی ههولٌ و خهباتی ئیستا - و له پیناوی نهش و نوماکردنی بیری ئیسلامیی و، بووژانهوهی سهرگهرمی خواپهرستییدا، لهسهرت پیویسته له تهنیشت ته کیه و زاویه کاندا دامه زراوه ی وهها بنیات بنیّی که بتوانن ئهو ئەركانە جنبهجى بكەن كە لە سەردەمە يىشىنەكاندا جىبەجىيان دەكردن. ئەو كاتە تۆش ھەڭمەت ئەدەيت تا لەو دامەزراوانەدا كۆمەكىيى بەرەي تازه پیْگەیشتوو بکەیت، تا بە رۆحی ئیسلام و ھەست کردن پیپی جیهانی ناوهوهی پر بکهیتهوه. جا با نهوهش بزانریت که نهو بهرهیهی له مهعنهویات بیبهش بوو، توانای نابی هیچ کاریکی نیجابیی بنیات نەر ئەنجام بدات. چونكە پەروەردەكردنى كەسانىڭكى خاوەن كارىگەرىيى و چالاکیی مهزن بهستراوه بهم هیممهتهوه و، بهم ههول و کوششهی تۆوه. جا ئەگەر تۆ بە پرۆگرامىنكى دىارىيكراو و، بە رىنبازىكى نه خشه کیشراوی رینک و پیکهوه هه ولیکی خیرا و چابوکتدا، نهوا ده گونجی همر لهم بهرهیمی تؤدا پیاوانیک به ویننمی ئیمام رهببانی و ئیمام غهزالی و شاهی نهقشبهند و موحهممهدی فاتیح و یاووز سهلیم له گهوره پیاوان و، به وینهی فارابیی و ئیبن سینا و موحیه دین

ئیبن عهرهبیی و مهولانا جهلالوددینی رؤمیی له ئهستیرهی فیکر و قوطبه ئهولیاکان، ههل بکهون، کهواته هیچ شتیك ناتوانی رئ لهوه بگری که وینهی ئهو گوله بؤن خؤشانه له باخچهكانی ئیمهشدا بگهشینهوه، تهنها ئهوهنده ههیه که باخهوانه که کاری خؤی چاك بزانی و، ئهوپهری ههولی خؤی بدات.

هدروهها دیویکی تری فدرماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه، لهوهدایه که پیویسته به ناوی مافی هاوبهشی نیوان خه لکییه وه به جی به پینری و، له ههمان کاتیشدا لیپرسراوییه که له ژیانی کو مه لایه تییه وه هه لفو لاوه. جا جی به جیکردنی ره وشته ئیسلامییه کان و فیکری ئیسلامیی تا هه ستیان پی بکری و، بکرینه ژیان، نه وه له گه ل ئهم به شه ی لیپرسراویی کو مه لایه تییه. جا وه ک نه مانه، له دووتویی نهم لیپرسراوییهدا، به کو مه له پیسایه ک نه ترمیررین، که به نیسبه ت موسلمانه وه بو هه لس و که وتی روز انه ی له بازار و له شوینی تریشدا نال و گوری به سه ردا نایه ت، هه روه ها نه و ما فانه ش که پیویسته له نیوان دانه کانی کو مه لدا بیاریزرین، نه وانیش وان له دووتوی نه نه لیپرسراوییه دا. جا با نیستاش کاره که روون بکه ینه و نه دون دا به نیسته لیپرسراوییه دا. جا با نیستاش کاره که روون بکه ینه و دا

له بواری بازرگانیی و ئابوورییدا، ئیسلام خاوهنی رهوشتی تایبهتیی خوّیهتی. موسلمانیش ناچاره له چوارچیّوهی ئهم رهوشتانه دا ژیانی بازرگانیی و ئابووریی خوّی دابمه زریّنی ئیتر نه توانای ههیه موعامه له به ریبا بکات، نه شت بشاریّته وه، نه ده ست بداته سهوداکردنه بازرگانییه حه رامه کان. که واته ناچاره له ده رهوه ی سنووری ههمو شتیّکی بیّره و شتیی بمینییّته وه، وه پاراستنی ده سته و کوّمه له یه کی دیارییکراو و، له ناوبردنی چینی ناوه راست و، له سه ریشی پیّویسته دیارییکراو و، له ناوبردنی جینی ناوه راست و، له سه ریشی پیّویسته له همو و سهوداکردنیّکی بازرگانیی خوّیدا بایه خو به داد په روه ربی

و هاوسه نگیی بدات. به مه هه ر شتیک له ده ره وه ی نه و شتانه دا بیت که نیسلام وه ری ده گریت، ری نادری موسلمان به کاری بهینی. هه روه ها له سه ری پیویسته هه ولبدا ژیانی بازرگانیی خوی دامه زراو و گوزه راو بیت، بگره ناچاره نه و هه وله بدات. ناوه ها، فه رماندان به چاکه و دووره په ریزیی کردن له خرا په نه م لایه نه شی هه یه.

به مه موسلمان پشتی ریباکاریی و ئیحتیکار و بازاری رهش و کاره خرابه بازرگانییه کانی تریش ئهشکینی، به راده یه که ههر شتی دین قهده غه ی کهش و ههوایه کی وههای دهست نه کهوی لهو کو مه لگهیه دا نه ش و نوما بکات.

به لی ئیسلامیش - وه هه مر رژیمیکی تر - له ههموو بواره کانی ژیان دا یاسا و بنچینه ی خوی ههیه: له بازرگانیی، له خیزان، له پهیوه ندیی کومه لایه تیبدا. هتد. بو نموونه: له خیزاندا ئیسلام نیکاح کردن به مهرج ده گریت و، به هویهوه مروّث زیاد ده کات. ئیتر لهو دهوروبه ره دا که ئیسلامی تیدا ئه ژبی جینی زینا و داوین پیسیی نابیته وه، چونکه ئه و دوانه له و نه خو شییه پرمه ترسیانه ن که قه واره ی کومه لگه ئه رووخینن، که چی ئیسلام به رپه رچی ههموو ئه و شتانه ده داته وه که ههولی رووخاندنی ژبانی کومه لگه ده ده ن.

لهناو خیزانیشدا، نهو پهیوهندییانهی که نهندامانی خیزان پهیوهست ده کهن: پهیوهندیی نیوان باوك و دایك و منداله کان، به سنووری یاسا و بنچینه کانی ئیسلام دیاریی کراون. له ههمان کاتدا ئیسلام له پاریزگاریی کردنی خیزان و هیلانه که یدا ورده کاریی زوری کردووه. لهبهر نهوه ههر بیر و بو چوونیک ههولی تیک دانی هیلانهی خیزان بدات ئیسلام بهربهرچی ده داته وه. دیاره نهم بایه خ پیدانه ش مهر جیکی بنچینه ییه بو بهرپهرچی ده واره خیزان و، بهرگرتن لهوه که وه چه و بهره نه فهوتی.

جا ئيماندار - وهك ليرهدا دهبينري ـ كاتيك كه له لايهكهوه ههولي ئهوه د اله ژیانی تایبه تیی خوّی و له ژیانی نهو که سانه ی دهوروبه ریدا فهرمانه کانی ئیسلام جی بهجی بکات، له لایه کی تریشه وه هه ولی ئەوە دەدا كە لە ژيانى تايبەتىي خۆى و لە ژيانى كۆمەلگەش ئەو شتانه دوور بخاتهوه که ئیسلام قهدهغه و حدرامیان دهکات. ئهمهش رینگایه کی تری فهرماندان به چاکه و دوورهپهریزییکردن له خراپهیه. كمواته ئيماندار - له نيران ئهم ريبازه جياوازانهدا - له كاتيك دا كه هدرچیی ئەركى سەرشانى هەيه جێبهجێي دەكات تا ژیانی به كردەوەى چاك برازينيتموه، له ههمان كات دا همول دهدا ئهو كۆمملگهيهش که تیایدا ئهژیی پییان برازینیتهوه. ئیتر ئهو کاته ده گونجی باس له مروّقی به ریز بکری، به واتای ئهو مروّقه کامله و کوّمهلگه به پزرهی که له و مروّقه به پزانه و ئوممه ته به پزره پنك هاتووه. قۆناغیکی تریش، ئەو دنیا بەریزهی كه لەو كۆمەلگه و ئوممەتانه پێك دێت و ئەچنرێت و، بەو جۆرە. جيھان چاوەروانى ئەو مەخمەللە نه خشينراوهي دنيايه كه ئيماندار ئهيچني. جا بيناكردني ئهو جوّره دنیایه پابهنده به کارکردنهوه، به فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه. تاکه کانی ئهم جوّره دنیایه ش که ئیمه پیمان خوّشه بنیاتی بنیّین و، به تهماین بیبینین، هدریهکهیان کوٚششی نهوه دهکات که کهڵك به كهساني تر بگهيهني و، نهو ئوممهتهش كه ئهوان پێكي دێنن همول دهدا دنیا بر خویشی و بر ئوممهته کانی تریش بکاته به ههشتی ناز و نیعمهت. جا لهم جۆره دنیایهدا کاری بنچینهیی بریتییه له پیشبرکی له ر هوشته بهرزه کاندا. نهو کو مهلکه و جیهانهش که ر هوشته بهرزهکان تیایا پیشبرکی دهکهن، ئهوا له بریی ((من)) ((ئیمه)) ی تیدا زال دهبی، ئیتر نهو خویهرستییهی که شاعیر دهری نهبری

له راستیدا ههموو نهم قسانهی که کران له فیکری نیسلامیی ههره پیروزدا ههن، نهو فیکرهی که بینای روزحییمان دانهمهزریننی. کاتیکیش که خه لکیی لهم رژیمه تی نه گا و کار ده کاته سهر روزحیان، نهوانی رهوشت بهرزیی به ریژهی ییژیانیان دیته بوون.

مهرجی بنه پرهتییش لهمه دا نهمه یه: پیویسته ههموو دنیا دول بهم نه نه نه بکات و، له واقیع دا بیبینی. نهمه به فهرماندان به چاکه و پیگریکردن له خراپه دیته دیی و، نیستاش نهم فهرمانده رییه - له به رنامه ی تاك و خیزان و کومه لگه دا چاوه پوانی نهو دهسته پیروزانه یه بوی دریش دهبن.

تەبلىغ و پەيومندىي نيّـوان تــاك و كۆمەلْگە

له فهرموودهی شهریفیدا پیغهمبهری بهریز (صلی الله علیه وسلم) ده فدرموي: (المُسلِمُ مَن سَلِمَ الْمُسلِمُونَ مِن لِسَانِهِ وَيَدِهِ).(١) ده فدرموي: موسلّمان ئهو کهسهیه که موسلّمانان له زمان و دهستی سهلامهت بن. لهم فهرمووده شهريفه تي ئه گهين كه: ناگونجي موسلمان سووكايهتيي به سامان یان نامووس یان شهره ف یان ریزی هیچ مرؤفیک بکات. ههروهها بۆی نیه هیچ شتینك دهست كاریی بكات كه ئهوه بگهیهنی دەستبردنبى بۆ ژيانى ھەر مرۆۋيك. جا ئەگەر ميرد بە تەنيا مافی ئەوەى ھەبئ دەست بۆ ھەرشتىكى ئافرەت بەرى كە لە دیندا به (محارم) ژمیردرابی، نایا به بیردا دیّت که له غهیری نهو میرده کهسیکی تر پهیوهندیی له گهل ئهو ئافرهته دا ببهستی پاشان سوور انه وهی ئافره به رووتیی و به ده رکهوتنی قعده غه کراوه کان (محارم) ی تاوانیکه تایبهته تهنها به خویهوه، به لام نهو رووتییهی رِیّ به پیاویّکی بیّگانه نادا سهیری بکات. جا ثهگهر موسلّمان بهم پله پړ همست و ورده کارييه وه سه رنجي ئهم مهسه لهيه بگري، ئايا ده گونجی کاری لهو دیوی ئهو نهزهرکردنه حهرامهوه ئهنجام بدا که

⁽١) البخاري، الإيمان : ٤ - ٥، مسلم، الإيمان : ٦٥، أبوداود، الجهاد : ٢ .

دین به یهکنی له گوناهه گهورهکانی نهژمیزیّ؟ بیّگومان رووداوی تاك تاك له ههموو كۆمهلُگهیهك دا روو دهدهن، بهلام مهسهلهكه لیّرهدا پهیوهندیی به ئهنقهست و رۆچوونهوه ههیه.

جۆره گەنجیکم ناسین که ئهگەر له بازاردا له کاتی گەرانیان بۆ کاری پیویست چاویان به حهرامیک دا بخشاندایه، بن که ففارهتی نهو تاوانهیان و خو گهیاندنه دهرگای تهوبه و پهشیمانیی، روزژانهکهی خۆيان دەكردە سەدەقە و دەيان بەخشىيى. لە راستىيش دا دەبىي ھەموو موسلمانیک به ویندی ئهم راهوشتانه خوی برازینیتهوه. چونکه موسلمان ئەو كەسەيە كە موسلمانان لىنى دلنىا بن و، مەترسىيان لیّی نمبیّ. بملّی موسلّمان ناتوانیّ همتا دهست بوّ یمك پارووی غەيرى خۆى بەرېت و، لە بىرى ئەوەشدا نىھ، بگرە بە دلىشيا نایهت که له یه و غرامی پر به پری زهویی و زیری غهیری خۆى كەڭك وەربگرى. چونكە موسلمان مرۆڤى ئەمان و متمانەيە. دیاره کۆمەلگەی ئیسلامییش لەو جۆره مرۆڤانە جەم بووه و، هیچ كەسىش بۆى نىه لەو جۆرە كۆمەلگەيە ترسى ھەبىخ. فەرمووده شەرىفەكەي سەرەوەش بە تېگەيشتنى پېچەوانە ئاماۋە دەكات كە: کافر ئەو كەسەيە كە خەڭكىي لە زمان و دەستى سەلامەت نەبن. بەڭى لەم سەردەمەدا مرۆۋايەتىيى حەقيەتى ئەگەر لە ھەموو مرۆۋىك که هه لگری ئیلحاد بیت بترسیت و دله راوکهی همبیت، همر چونیک بووه، چونکه هیچ مولحیدیک هدستی ئهمان و دلنیایی بهلاوه نیه. ئايا رووداوه کاني ميزوو شاهيديکي زيندوو نين لهسهر ئهوه؟ بهلام ئيسلام شوين كهوتووهكانى خؤى لهسهر رهوشت بهرزيي پهروهرده ده کات، به جوری که له بینای روّح و هه نس و کهوتیاندا له که سانی تر جیاواز بن و، پیویستیشه که وهها بن، چونکه ئهو کو مهلگهیهی که موسلمانی تیدا نه ژبی هه موو ده رگایه کی په وشت نزمیی، به هه موو جو ره کانیه وه، داخستوون و، له در ی هه موو نه و کاره خراپانه ش که دین به خراپه یان له قه لهم ده دات هه لویستی و هرگرتووه. جا ما ده کاره که وهابی نه وا نه و نومه ت و کومه لگه یانه ی که موسلمانان به رپایان ده که ن به رز ده یی ته وا وی گول و پیخانه یان لی به رز ده یی ته وه و ، نه مان به ته واویی له کومه لگه کانی تر، که په وشته سووکه کانیان تیدا بلاوه، جیاوازن. به لی می که م نه رکی سه رشانی موسلمان نه وه یه که مجار نه م په وشتانه له خویدا جی به جی بکات، پاشان به که سانی تریشیان بگه یه نیت.

به و مانایه که نهم نهرکه پنویسته یه که مجار له ناستی تاکه کان دا جی به جی بکری، پاشان له ناستی کو مه لُگه دا و، پاشانیش له ناستی دو له تدا. دیاره کو مه لُگه ی نوورانییش له تاکه تاکه ی نوورانیی پیک دیت. جا نهم جوره پیک هاته یه وه نه بی ته نها تاکه تاکه ی مروف بو لای خوی رابکیشی، به لکو کو مه ل و گه لانی تریش پیکه وه پائه کیشیت، له وانه شه روونترین نموونه بو نهم حه قیقه ته هه مه کییه موسلمان بوونی نه جاشیی بیت:

نهجاشیی پادشای حهبهشه، ئهوهبوو کۆمهڵێك له موسڵمانان پهنایان پهنایان پی برد و ئهویش پاراستنی. ئیتر به سهرنج گرتنی وته و رهفتاریان روّژ له دوای روّژ و، ئهو نوورهی که له ناوچاوانیانهوه ئهدرهوشایهوه و، سهر ریّژکردنی ئیمان له سنگیانهوه ههستی کرد بهرهو حهقیقهت ریّیان گرتوّته بهر. بوّیه خیّرا تهسلیمی پینهمبهری خوا بوو (صلی الله علیه وسلم). جا سهرهرای ئهوه که ئهمه یهکیّکه له بهرههمانی فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه له کوّشکی نهجاشییدا، ههروهها سهرهنجامی جیّبهجیّکردنی ههرچیی ئهو وتانهیه، یهکهمجار بهسهر خوّیاندا، که ده گونجی بیاندا به گویّی نهجاشییدا. یان به

دهربرینیکی تر. ئهوهندهی که نهجاشیی دلّی به وتهکانیان خوّش بوو، ئهوهندهش دلّی بهو رهوشته بهرزانه خوّش بوو که رهفتار و حالّهته روّحییهکانیان دهریان ئهخست.

ئه و نامه یه ی که نه جاشیی بو پیغه مبه ری به پریزی (صلی الله علیه وسلم) نارد پری بوو له نه ده بینکی پوخت ، نه وه بوو نامه که ی به م شیره دهست پی کرد: ((بو موحه ممه دی پیغه مبه ری خوا، له نه جاشییه وه)). ناوی پیغه مبه ری خسته پیش ناوی خویه وه. واته پازیی بوونی به گه وره یی نه و، سه ره پای نه و وشانه ی پیز و نیحتیرام که له ناوه ندی نامه که دا ها تبوون و، چون شه پوله کانی نیمان له ناکاو دا له پوحیدا شه پولیان ده دا. هم موو نه مانه وا ده که ن که و نامه یه شایان بی چه ندین جار بخوی نری ته وه ..

چهند وتهیه کی مهزنه که ده کینت: (شاهیدی نه دهم که تو پیغه مبه ری خوایت. منیش ته نها خوم شك نه به م، نه گهر بته وی بینمه خزمه تت، دیم. نهی پیغه مبه ری خوا! من شاهیدیی نه دهم که ههر چیی نه فه رموویت راسته)(۱). روز یکی تریش به و په ری داخ و خه فه ته وه ده کینت: (شاهیدیی نه دهم که نه و پیغه مبه ره یشه که بیغه مبه ری خوایه (صلی الله علیه وسلم) و، نه و پیغه مبه ره یشه که عیسای کوری مه ریه مژده ی هاتنی داوه و، له به رنه و کاروباره ش نه بوایه که به دهستمه وه یه خوم نه هاتم خزمه تی، هه تا سوله کانی بو هه بی بارگرم (۱۲))

ئەو،ى كە بالى بە نەجاشىيەو، نا بەرەو ئەم حاللەتە، ژيانى موسلمانانەى ئەو دەستە ھەللېژىرراو،ى ھاوەللە بەرىزەكان و، ئەو وتە پاك و پوختانە

⁽١) إبن كثير، البداية والنهاية: ٣ / ١٠٥ .

 ⁽۲) أبوداود، الجنائز: ۵٦، سعيد بن منصور، السنن: ۲ / ۲۲۸، المسند:
 ۱ / ٤٦١، الحاكم، المستدرك: ۲ / ۳۳۸.

بوون که به دەمیاندا ئەھاتن. ئەوانەی که رووداوهکه ئهگیرنهوه بهم شیّوهیه ریوایهتی دهکهن: له مهککهدا جی به موسلّمانهکان لیر بوو. هیچ موسلّمانیّك له ژیان و سامان و شهرهف و نامووسی خوّی بیخهم نهبوو. ئا لهو کاتهدا ری به کوّچ کردن بوّ حهبهشه درا و، کوّمهلّیْك له موسلّمانان کوّچیان بوّ ئهوی کرد و، زیاتر لهوهی که چاوهروان ئهکرا لهوی به ویّنهی میوانیّکی بهریّز و خوّشهویست پیشوازییان ئهکرا لهوی به ویّنهی میوانیّکی بهریّز و خوّشهویست پیشوازییان لی کرا. بهلام موشریکهکانی مهککه بریاریان دابوو که تهنگ به موسلّمانان ههلّ چنن. له نیّوان خوّیاندا راویّریان کرد و، نویّنهریّکیان به سهروّکایهتیی زوّرزانی سیاسیی، عهمری کوری عاص - که لهوه و دوا خوا لیّی رازیی بی بووه یه کی له گهوره هاوه لان - نارد بو حهبهشه و، همولّیاندا نهجاشیی له موسلّمانهکان ههلّ بنیّن تا له پاراستنیان دهست ههولّیاندا نهجاشیی له موسلّمانهکان بی هیوا دهکهن.

نهجاشیی به وردیی گونی له نوینهرانی قورهیش راگرت، تا لهم کوششهیاندا چیی درو و دهلهسهیان بهلاوه بوو بو کارکردنه سهر ههستی نهجاشیی همموویان هه لریزا. به لام نهجاشیی نموونه ی جوامیریی بوو، بویه به ته نها تاوانبار کردنیخی هیچ و پووچ پهناههنده کانی دهرنه کردن و، نهم بیره ی خویشی بو نهو نوینه رانه ی که له لایهن قورهیشه وه هاتبون روون کرده وه و، به روونیی دهری بریی که ههتا گوی لهوانیش نه گری هیچ حوکمیک ده رناکات. به پنی نهمه ژماره یه له موسلمانان بانگ کران بو کوشك و، جهعفه ری کوری نه بوطالیب یش خوالیی رازیی بی، که له ماقوولانی قورهیش و ناموزای پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) و برا گهوره ی عهلی سهردارمان بوو خوالیی رازیی بی، سهروکیان بوو و، موسلمانان هه ناوی نهوانه وه قسه بکات، چونکه موسلمانان

یه ک رپیز و یه کهیه کی یه کگرتوو بوون، ههروه ک ههموویان یه ک قهواره بن. به راستیی نهم پهیوهندییه پتهوه ی نیوانیان سهرنج راکیش بوو. ههر که سی بچوایه ته ژووره و دهبوا بی ریزنان له پادشا سهجده ی بی ببردایه و، نه مه ش به یه کی له بنچینه کانی ریزلینانی پادشا نه ژمیررا، به لام موسلمانه کان سهجده یان بی نهبرد، چونکه نابیت موسلمان سهجده بی بی غهیری خوا جل جلاله ببات. نوینه ره کانی موشریکان به م کاره ی موسلمانه کان زور شادمان بوون، چونکه وه ها بیریان کرده وه که نهجاشیی لییان تووره ده بیت و له دیوان ده ریان ده کات. به لام نهجاشیی امم کان کرده و نه دیوان ده ریان ده کات. به لام نه جاشیی لهم ری ژو دا باسی دیموکراتیی ده که ن، گویز ایه لی نهو دیموکراتییه بوونایه که چوارده سه ده له مه و پیش نه و پادشا حه به شییه جیبه جی کرد و پینی ژیا، نیتر نه و کاته نه وه ی نه مان لافیان بی لی ده دا شتیک کرد و پینی ژیا، نیتر نه و کاته نه وه ی نه مان لافیان بی لی ده دا شتیک له راستیی تیدا نه بوو.

نه جاشیی ههندی پرسیاری ئاراستهی موسلمانه کان کرد و، جه عفه ریش خوا لیمی رازیی بی وه لامی دایه وه:

(نهی پادشا! ئیمه قهومیکی نه فام بووین. بتمان ئهپهرست و، مردارهوه بوومان ئهخوارد، داوین پیسییمان دهکرد و، په حم برپیمان دهکرد و، له گهل دراوسیدا خراپ بووین و، بههیزمان لاوازمانی ئهخوارد. ئهمه حالی ئیمه بوو ههتا خوای گهوره لهناو خوّماندا پیغهمبهریکی بو ناردین که پشت و نهسهبی ئهناسین و، ئاگاداری پاستگویی و، دهست پاکیی و، پاك داویدیی نهوین. ئهویش ئیمهی بو لای خوا بانگکرد تا به تاك و تهنیای بزانین و، بیپهرستین و، واز له پهرستنی ئهو بتانه بهینین که به خوّمان و باو باپیرانمانهوه دهمان پهرستن. فهرمانی بهسهرماندادا که پاستگوبین و، نهمانهت بپاریزین و، سیلهی پهرم بهجی بهینین و، بو

دراوسی چاك بین و، له شتى حدرام و خوین رشتن دەست كۆتا بین. له داویّن پیسیی و، وتنی ناههق و، خواردنی مالٌ و سامانی ههتیو و، بوختان کردن بۆ ئافرەتى پاك داوينن رينگرى لىي كردين. فەرمانى بهسهرماندادا كه خوا به تاك و تهنيا بپهرستين و، هيچ شتيك نهكهينه هاوهلِّي و، نویِّژ جیّبهجی بکهین و زهکات بدهین. (ههموو فهرمانهکانی ئيسلامي بق ههلَّدا) ئيمهش تهصديقمان كرد و، ئيمانمان يي هينا و، بۆ گويرايەلىيى ئەوەي كې لەلايەن خواوە ھينابووى شوينىي كەوتين. خوامان به تاك و تهنيا و بيشهريك يهرست و، ههرچيي كه لهسهرماني حەرام كردبوو حەراممان كرد و، ھەرچىشى حەلال كرد بوو حەلالمان کرد. بو نهمه خزمه کانمان هه لمهتیان دایه سهرمان. سزا و نازاریان داین. همولیاندا له دینه کهمان وهرمان بگیرنهوه بو سهر بت پهرستیی، تا ئەو شتە پىسانەي كە لەوەو بەر بە لامانەوە حەلال بوون بە حەلاليان بزانين. جا که زۆريان بۆمان هينا و، ستەميان ليمان کرد و، تەنگيان پيمان ههلچني و، بوونه كۆسپ بۆ جى بەجى كردنى دىنەكەمان، هاتووین بۆ ولاتى بەرپزتان و، لەناو ھەموانا تۆمان ھەلبراردووه و، حدزمان له پهنای تو بووه و، هیواشمان وا بووه که له پهنای ئیوهدا ستهممان لي نهكري، يادشا!!)(١١).

پاشان جهعفه رلهسه رقسه کانی خوّی به رده وام بوو و، نه جاشیش به وردیی گونی بو گرتبوو. ده رباره ی عیسای سه ردارمان سه لامی خوای لی بی پرسیاری لی کرد، خوای لی بی پرسیاری لی کرد، جهعفه ریش خوا لیّی رازیی بی به خشووعه و سووره تی (مریم) ی

⁽۱) المسند : ۱ / ۲۰۱ - ۲۰۲، سيرة إبن هشام : ۱ / ۳۵۸ - ۳۹۲، إبن كثير، البداية : ۳ / ۱۸۸۰، أبو نعيم، الدلائل : ۱ / ۲۶۳ - ۲۰۳، البيهقى، دلائل : ۲ / ۳۰۱ ـ ۳۰۳ .

بو خویند و، نهجاشیی خوی پی نهگیرا و دهستی دایه گریان. (نهجاشیی دهستیدا به زهوییدا و چیلکهیه کی هه لگرت و، پاشان وتی: عیسای کوری مهریه میش نهوه نده ی نهم چیلکهیه لهوه ی که تو باست کرد لای نه داوه)(۱). به لین، به قه تعیی جیاوازیی نیه، چونکه نه و وه حییه ی که دابه زیوه ته سه ر هه ر هه موو پیغه مبه ران له یه سه ر چاوه وه هاتووه.

نه جاشیی موشریکه کانی به خوّیان و نه و دیارییانه وه که هیّنابوویان بوّی گیرایه وه و ه دهری بریی که موسلمانه کان ده پاریزی، چونکه به چاوی خوّی تیشکیّکی مهزنی رهوشت به رزیی دیی بوو که له موسلمانه کاندا ئه دره و شایه وه، هه رچهنده ماوه ی به یه که گهیشتنیان که م بوو. نهمه ش بو نه و به س بوو تا نیسلام به دین بو خوّی ههلببژیری.

جا ئهگهر بگهریّنیه وه سهر باسه که مان، دهبینین که نهم نهرکه پیروّزه بلّنده ئهگهر له ژیانی تاکه که سدا جیّ به جیّ نه کریّ، ئه وا چاوه روان کردنی پهیدابوونی کوّمه لگهیه کی ره وشت به رز له ئه ندیشه به ولاوه هیچی تر نیه. ئه مه ش به بوّنه ی پهیوه ندیی پته وی نیّوان تاك و کوّمه لگه وه، چونکه کوّمه لگه له تاکه کان پیّك هاتووه. له به رئوشته کوّمه لگه ی ره وشت به رز ئه وه یه که تاکه کانی خوّیان به ره وشته به رزه کان رازاند بیّته وه، له له و ره وشته به رزانه بکه ن که به ده ستیان هیّناون، ناچارن پاریّزگاریی له و ره وشته به رزانه بکه ن که به ده ستیان هیّناون، وه هاش کوّمه لگه کان ناچارن پاریّزگاریی له و ره وشته به رزانه بکه ن که له و ه و پی ش به ده ستیان هیّناون، که له و ه و پیش به ده ستیان هیّناون، هه روه ها وه ک له پیشه وه باسمان کو د نه و ره و شته به رزانه یک مروّث به ده ستیان ئه هیّنی نه زه لیی

⁽۱) هدمان سدرچاوهی پیشوو .

نین، ههروه ک ته به دیش نین، به لکو که ینوونه ن، واته تیمکانه بمیننه وه به به ومانایه ی نه و په وشت به رزیی و خیره ی که به ده ست هینراوه، به مانه وه ی ته و مهرجانه ی که به هویانه وه په وه شت به رزییه که به ده ست هاتووه پیویسته به رده وام بیت. ئیتر جگه له پیغه مبه ران سه لامیان لی بی هیچ که س زامنی پی نه دراوه به بینه ی نه و زامنیه یان وه ک کرییه کی پیشکه ش کراو پی دراوه به بینه ی نه و سه رکه و تنه و که به ده ستی نه هیننی له کاتی جیها دکر دنیان دا، به ویستی خییان، بین ده ستنی په وشت به رزیی، چونکه خوای پاک و بیگه رد به عیلمی نه زهلی خوی زانیویه نه وان له ناینده دا به چ پله یه که نه گهن، نیتر پیشه کیی به پیشکه شیی خوایی خه لاتی کردوون. له به رئه مه نیتر پیشه کیی به پیشکه شیی خوایی خه لاتی کردوون. له به رئه مه نیتر پیشه میموان هم موو که سی، له هه ریله و مه قامینکدا بی ناچاره پاریز گاریی له و پایه و پایه به بات که به ده ستی هیناوه، نه گینا به هه میشه یی سه ره نجامی تیاچوون و تیک شکان ده بیت.

ئهو ئهنجامهش که لهم باس گۆرىنەدا دەستمان دەكەرى ئەمەيە:
ئەو رەوشتە بەرزانەى كە فەرماندان بە چاكە دەستى تاكىش و
كۆمەلگەيشيان ئەخات، ھەروەھا بە فەرماندان بە چاكە بەردەوام
دەبىن و پارىزگارىيان لىخ دەكرىت و، بە پىچەوانەشەوە بەرە بەرە تىك
شكان و پاشەكشى دەست پى دەكەن ھەتا كۆتايى بەو كۆمەلگە
كەمتەرخەمىيكەرە دىت. جا بى نەگەيشتىن بەو ئەنجامە، دەبى ھىزى
مەعنەويى كلپەى پى بسەنرى و، وەھاى لى بكرى لە زىندوويەتىيەكى
بەردەوامدا بىت. ئەمەش دىسان بە فەرماندان بە چاكە و رىگرىكردن
لە خراپە دەست ئەخرىت. بەو مانايە كە ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە
ئريان بى تاكىش و بى كۆمەلگەيش و، لە ھەمان كاتدا مەرجىكە بى

پینهمبهران (صلی الله علیه وسلم) له کاتی وهرگرتنی بهیعهتی چهند کهسیکدا فهرماندان به چاکهی به مهرج داناوه.

بۆ نموونه بەيعەتى لە جەريرى كورى عەبدوڭلاى بوجەليى خوا لَيْي رِازِيي بين لهسهر ئهو مهرجه وهرگرت. نهم هاوهله مهزنه دهلُّيْت: (لهسهر بهجیّهیّنانی نویّژ و زهکات دان و ئاموّژگاریی پیشکهش کردن به ههموو موسلمانيك بهيعه تمدا به ييغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)(١)). ئەمەش بە روونىيى ئەوە دەگەيەنى كە: لەسەرت پىويستە ئەركى فەرماندان بە چاكە و رېڭگرىكردن لە خراپە ئەنجام بدەيت.. سهرهرای ئهوهش ئهم فهرمانبهرییه پیروزه خیر و پاداشتی خواپهرستييه کاني تريش دهست مروف ئهخات، چونکه ئهو کهسهي که ئەركى فەرماندان به چاكه و دوورەپەر نزييكردن له خرايه ئەنجام دەدات، واته خۆى بۆ ئەم كارە مەزنە نەزر دەكات، لە كاتى ئەنجامدانى ئەو فەرمانبەرىيەدا، يەكەمجار خۆى بەو خير و چاكانە رازاندۆتەوە و، خۆیشى ئاماده كردووه تا به ههر رەوشتىكى بهرزى تریش خۆى برازیّنیّتهوه. چونکه نهو کهسه نارهحهت ترین و قورس ترین کار ئهنجام دهدات، کاری پیخهمبدران. بگره مهبهستی ژیانیان. بینگومان پله و پایهشی له ئاستنکی بهرزدا دهبیت. سهیری قورئانی پیروز بکهن چۆن ئاماژه بۆ قورسىي ئەم فەرمانبەرىيە پىرۆزە دەكات، كاتى كە

﴿ يَنْهُنَى ۚ أَقِيرِ ٱلصَّكَلُوةَ وَأَمُرُ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنَّهَ عَنِ ٱلْمُنكِرِ وَٱصْبِرَ عَلَىٰ مَا اللَّهُ وَلَيْ اللَّهُ وَلَيْ اللَّهُ وَلَهُ اللَّهُ وَلَهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلِي ﴾ (لقمان : ١٧).

وهسیه ته کهی لوقمان بن کوره کهی باس ده کات!

⁽۱) البخاري، الإيمان: ٤٢، مسلم، الإيمان: ٩٧، الترمذي، البر والصله: ١١٧، الدارمي، البيوع: ٩.

له ئايهته پيرۆزهكه ئهوه دەردەكهوى كه لوقمانى سەردارمان يەكەمجار به بەجى ھينانى نويژ ئامۆژگاريى دەكات، پاشان باسى ئەنجامدانى فەرماندان به چاكه و دوورەپەريزييكردن له خراپەى بۆ دەكات، ھەروەك بيەوى به كورەكدى بلىخ:

کوره کهم. ههرکهس نویر نه نهام نه دات جیها دیشی نه نهام نه داوه. جا نویر مهرجیکه بی وهرگیرانی هه موو خواپه رستییه کان، له به ره وه له له له دورت پیویسته یه که مهار نهم به ندایه تییه تا واته نویر کردن، بی پهروه ردگارت به جی به پینی، پاشان چه نده ی له تواناتا هه بی ههول بده ی نهم چاکه یه له ده ور و به رتدا بلاو بکه یته و ، ههولی قه ده غه کردن و ری گریکردن له خراپه ش بده ی. جا له کاتیک دا که تی سه رگه رمی نه نه جام دانی نهم کاره یت، رووداو و موصیبه تی جی راوجی و دینه ریت. تی ش هه رله یه کهم هه نگاوه وه و ، له سه ره تای ری گهوه به نارام گرتن خوت بر از ینه ره وه .

له راستیدا هاتنی به لا و دابارینی موصیبه ته کان شتیکی سهیر و کوت و پر نیه به لای خاوهنی ههر بانگه وازیکه وه، به لکو کاریکی چاوه روان کراوه، چونکه هه تا ئیستا پیچه وانه کهی رووی نه داوه، له به نه نهم کاره له و نه رکه مه زنانه یه که ته نها پیاوی خاوه ن عه زیمه ت ده توانی به رگه ی بگری و، هه ر ته نها خوای پاك و بالا ده ستیش ده توانی پاداشتی له سه ر بداته وه. جا نه و کاره مه زنانه نه نه نام ده رانیان وه ها به رز ده که نه وه تا بچنه ریزی پیاوه مه زنه کانه وه لیره دا نه و به لا و موصیبه تانه ی که هه میشه به شی پیاوه مه زنه کانه دینه ریزی نه وانیش و پیوسته نه وانیش به و نارامه خویان برازیننه وه شیاوی پیاوه مه زنه کانه دینه ریزی پیاوه مه زنه کانه دینه ریزی بیاوه مه زنه کانه د.

پنغهمبهری به پنزیش (صلی الله علیه وسلم) له فه رمووده یه کی شه ریفدا گرنگیی ئهم فه رمانبه ریه مهزنه روون ده کاته وه که ده فه رموی نام ناموی نام ناموی نام به نام نامه کانیان دا وان له به لا و جیهاددا، واته موسلمانه نه فامه کان نازاریان ده ده ن

هدروها فدرمووده يدكى تريش پشت گيريي ئدمه دهكات: (الْمُسلِمُ إِذَا كَانَ مُخالِطاً الناسَ وَيَصِبِرُ على أَذاهُم خَيرٌ مِنَ الْمُسلِمِ الَّذِي لا يُخالِطُ الناسَ وَلا يَصِبرُ عَلَى أَذَاهُم).(٢) دەفەرموى: ئەگەر موسلمان تىكەلىي خەلك بکات و لهسهر سزا و ئازاریان ئارام بگرینت، چاکتره لهو موسلمانهی که تیٰکهڵیی خهڵك ناکات و لهسهر سزا و نازاریشیان ئارام ناگریّت. به لْني، ئەنجام دانى ئەركى فەرماندان بە چاكە و رِيْگريكردن لە خراپه له كۆمەلگەيەكى خراپى بۆگەندا، خواپەرستىيەكە لەوە چاكترە پیاو له گۆشەيەكى كەناردا دوور له كۆمەلگە كر بكا و خۆى بۆ خواپەرستىيى يەك لايى بكاتەوە. خۆ ئەگەر ئەم فەرمانبەرىيە لە خواپەرستىي كەسىيى چاكتر نەبوايە ئەوا پىغەمبەرى بەرىنز (صلى اللە عليه وسلم) له مالٌ دەرنەئەچوو و، له ماللەوه خەربكى دەست خستنى (فیوضات) و نوور و تهجمللای خوایی نهبوو و، همرگیز تیکملی كەس نەئەببوو. ھەروەھا ئەگەر ئەم فەرمانبەرىيە لە ھەموو كاريكى تر چاكتر نەبوايە، بە تايبەت كەنارگرتن لە خەلكىيى، بە ﴿ يَتَأَيُّهَاٱلْمُدَّثِّرُ (١٠ قُرَ فَأَنذِرُ (١٠) ﴾ (المدثر: ١-٢) فهرمايشتى له گهلدا نهئه كرا.. دین ههمووی نامور گارییه. دین فهرماندان به چاکه و ریگریکردن له

⁽١) الديلمي، الفردوس: ٢ / ١٧٤.

⁽٢) الترمذي، القيامة : ٥٥، إبن ماجة، الفتن : ٢٣، المسند : ٢ / ٤٣ .

خراپهیه. پیخهمههری به پیزیش (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه: (الدین النصیحة). فه رموویه: دین ناموز گارییه. وتمان: بو کی؟ فه رمووی:

(للهِ وَلِكِتابِهِ ولِرَسُولِهِ وَلأَغِمَّةِ الْمُسلِمِينَ وَعَامَّتِهِم) .(١) فهرمووى: بوّ خوا و، قورئان و، موسلمانان به گشتيه...

به پنی ئهمه، ئیمانداړ بهبی وهستان خهریکی ناساندنی خوایه و، ئهم کیشهیه کیشهی بنچینهیی ئهوه، بگره خوّی بو ئهو کاره وهها یهك لایی ده کاتهوه که ئهگهر روزژیک نهیتوانیی بیّت خوا به کهسانی تر بناسیّنی خهو له چاوه کانی بتوّری و، دلّی نهچیّته سهر هیچ خوّراکیّك و، ئهو روزهش لهسهر تهمهنی خوّی نهزمیّریّ..

ههروهها ناساندنی پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) خولیای سهریه تی، نه و ناره حه تییانه نه گیریته و و بهرده وام هه ر باسیان نه کا پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له پیناوی نهم بانگه وازه دانی به خویدا گرتووه، هه تا له وه بیخه م ببی که گوینگران له هه موو کار و کرده و هی کی نیخه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) کردو ته پیشه نگی خویان دا

ههروهها ناساندنی ئه و قورئانه ی که پهروهردگاری مهزن به شیوه ی دهستووریک و رئ پیشان دهریک دایبهزاندووه بو کارپیکردن و، بلندیی و ریزمان بهستراوه بهوهوه چهندی پشتمان پیی بهستووه. ئیمه له شاهیدیی میژوو وهها تی ئهگهین که ههرکه ی جیهانی ئیسلامیی پشتی به قورئان بهستبی و به ئه حکامه کانی کاری کردبی پله

⁽١) مسلم، الإيمان : ٩٥، البخاري، الإيمان : ٤٦، أبوداود، الأدب : ٥٩، الترمذي، البر والصله : ١٧، النسائي، البيعة : ٣١ .

بەرزەكان مەنزڭى بووە و، بە پێچەوانەشەوە چيى دەستى لە قورئان شل كردېخ بەم لاو بەولادا يەرتەوازە بووە.

لیرهدا وای به پیویست دهزانم شتیک روون بکهمهوه و دلیشم پر له داخ و خدفدته. دهلیم به داخ و خدفدت و خدمدوه، چونکه هدرچیی بیری لئ دەكەمەوە ئەوپەرى ئىش و ئازار بە دلم ئەگات، كە ئەمەيە: موسلمانانی ئەمرۆمان وايان لى ھاتووە كە ھىچى لە قورئان تى ناگهن. ئەوان لە شيوپك دان و قورئانيش لە شيوپكى تردايە و، تەنھا به شنوهیه کی رووکهش پهیوهندییان به قورنانهوه همیه . دهبینی نهو كەسەى كە ھەڭئەشاخى بەوەدا كە لەبەر رىنزلىنان، قورئان بۆ سەر سنگی بهرز ناکاتهوه، خوّی له ژیان و گوزهرانیدا به تهواویی به ينچهوانهي قورئان هه لس و كهوت دهكات. جا ئهو كهسهي كه قورئان ناكاته دەستوورى ژيانى و، حوكم پێكردنى ناكاته مەبەستى ژيانى، خاوهنی همر ناونیشان و پلهیمك بیّت، له ئاخیرهت دا سزایه کی پر ئیّش و ژان ئەدرىن، ئەگەرچىي لە دنيادا قورئانى لە شويننى تايبەتىيدا ههڵ گرتبيّ، يان به شويّنيّكي بهرزهوه ههڵي واسيي بيّ، بگره لهوانهيه ئهو كهسهش بهو شيوهيه به پشتا، يان به ههردوو قاچي ههل بواسري، لهسهر ئهودي كه پنچهوانهي قورنان جوولاوهتهوه و له ژياني دنیاییدا گوناه و تاوانی ئهنجام داون.

خۆزگه ئایا دهگونجی پهردهی غهیب، ئهگهر بو ساتیکیش بی، لا بدری همتا ئهو خه لکه، ههر له ئاموژگار و موفتیی و نووسهر و سهرنووسهر و بیریار و خوینهر و گویگر و ماموستا، چارهنووسی دووریی و پشت هه ل کردنیان له قورئان ببینن ؟ به لام ئهم کاره، واته ئیراده سهندن له مروّف، پیچهوانه ی نهینیی تاقییکردنه وه و ئه رك به سهردادانه.

وتمان لادانی پهردهی غهیب بو بینینی تابلوکانی ئاخیرهت. بهلام وا

دەزانم كەمى بىركردنەوە بەسە بۆ بىنىنى عاقىبەتمان لە دنيادا . ئايا وهك خوّر له نيوهروّدا دياره وههاش ديار نيه كه نرخي دووركهوتنهوهمان له قورئان به کی دهدهین و؟ چۆنیش نهیدهین؟ تۆ بلّی دوای ئهم زەلىلىيە چاوەروانى چ زەلىلىيەك دەكەين تا بېيتە ھۆيەك بۆ پشت بهستنمان به قورئان و نزيك بوونهوهمان لێي؟ بهلْي، ههر دهبي ئهم بارودو خه پر ئیش و ژانه کوتایی پی بی و، هدر دهبی جیهانی ئیسلامییش ئهوه بزانی که تاکه رزگارکهر پشت بهستنه به قورئانی ييروز و، ينغهمبهري مهزنيش (صلى الله عليه وسلم) ههر بو ئهوه ر دوانه كراوه كه ئهم كارهمان تى بگەيەنى. ئىتر مرۆڤايەتىيى چەندە لە فەرمانى قورئانى پيرۆز تى بگات، بەو ئەندازەيە بەرز و بلند دەبىي. سەرەنجام مرؤڤ، له ئاستى تاكەكەسىيدا، بە بۆنەي ئەنجام دانى ئەم فەرمانبەرىيە يىرۆزەرە دەبىتە ھۆيەك بۆ بەخەبەرھىنانى چەندىن کەس بە دەنگى ئىمان، ئەو مرۆۋە ئەرەندەي ھەموو ياداشتەكانيان پاداشتی دەستگیری دەبىخ. ئەمەش ئەو مانايە دەبەخشىخ: لەبەر ئەوەي كە ئيرە بوونەتە ھۆيەك بۆ قەناعەت يېكردنى كەسىك بە گرنگیی نویژ و، واجب بوونی زهکات و، حیکمهتی رِوْژُوو و، ينويستنتيي ئيرشاد و، كارى ترى لهو شنوهيه، ئهوا ئهوهندهي ئهو پاداشتهی که دهست گیر دهبی به هزی کارکردنی نهو کهسهوه نیستا و لهمهو دواش، بق ئيوهش ئهنووسري، بي ئهوهي له پاداشتي ئهو كهسه كهم ببيتهوه، چونكه (إِنَّ الدَّالُّ عَلى الْخَيرِ كَفاعِلِهِ) (١). كهسي ريّ پیشانده ربی بق خیر و چاکه وه که که چاکه که نهنجام دەدا خيرى بو ئەنووسرى، وەك يېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه

⁽١) الترمذي، العلم: ١٤.

وسلم) فهرموویهتی. سهرهرای ئهوهش ئهو پاداشته که دهست نهو کهسه دهکهوی که به هزی رینمایی ئیوهوه خوا هیدایهتی داوه بز سەر ئىمان، ئەوەندەش بۆ ئىرە ئەنووسرىخ. ئەمە بۆمان روون دەكاتەوە که کاری فهرماندان به چاکه و دوورهیهریزییکردن له خرایه چهنده گرنگه، بهوهی که کاریکی بچووك لهو پیناوهدا تا نهم رادهیه پاداشت دەست مرؤڤ ئەخات. يېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموێ: (مَن سَنَّ فِي الإسلام سُنَّةً حَسَنَةً فَعُمِلَ بِهِا بَعدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثلُ أَجِر مَن عَمِلَ بِها وَلا يَنقُصُ مِن أَجُورِهِم شَيْءٌ ، ومَن سَنَّ في الإسلام سُنَّةً سَيِّئَةً فَعُمِلَ بِها بَعدَهُ كُتِبَ عَلَيهِ مِثلُ وزر مَن عَمِلَ بها وَلا يَنقُصُ مِنْ أُوْزارهِم شَيْءٌ) .(١) دەفەرموى: هەر كەسپىك لە ئىسلامدا كارىكى چاكى داھينا و دواى خۆپشى ھەر كارى يى ئەكرا، ئەوا ئەوەندەى ياداشتى ئەوانەي كە ئەو كارە چاكە ئەنجام دەدەن ياداشتى بۆ ئەنووسرى، بېئەوەي لە پاداشتی ئەوان كەم بېيتەوە. ھەروەھا ھەر كەستكىش لە ئىسلامدا کاریکی خراپی داهینا و دوای خویشی همر کاری یع نهکرا، ئموا ئەوەندەى گوناھى ئەوانەي كە ئەو كارە خراپە ئەنجام دەدەن گوناھى بۆ ئەنووسرى، بى ئەوەي لە گوناھى ئەوان كەم بېيتەوە..

جا هدرکهسی لهبدر روّشنایی ندم سونندته بدریّوه بچی پاداشتی خوّی وهرده گری نیتر سا خزمی نزیك بیّت یان دووریند. چونکه دامهزراندنی بدرنامهیدکی تازه و، داهیّنانی سونندتیّکی چاك وهك ندوه وهاید که ژیانی کوّمه لایدتیی مردوومان ژیانی به بدردا بکریّتهوه. هدتا ندگدر ندم ژیاندش بدجی بهیّلین و، لیّره کوّچ بکدین، ندوا ندو کردهوه چاکاند له توّماری کردهوه چاکدکانماندا هدر ندمیّنندوه و، ندشتوانین چاکدکانی تریش بدو پییه بییوین.

⁽١) مسلم، العلم : ١٦، الترمذي، العلم :١٥، المسند : ٤ / ٣٦١ .

پیریسته له یادمان نهچیت که روزیک دهبیت به بی روح به جهنازهیه که هدلمان بگرن و، بمان خهنه چالیکهوه و، خولمان بهسهردا بکهن. ههتا نزیک ترین کهسمان له باوک و دایک و دوست و برا و خوشهویستانمان له مینمان نههیلن. ئیتر ئهو پاداشتانهی که لهو سوننهته چاکهوه که دامانهینا و بومان دین، بهسهرماندا ئهبارن و، قهبرهکانیشمان نوقمی دهریای نوورهکان دهبن. ئا لهو حالهته دا ئیمه ههتا روزی قیامه تبه بونه که له دنیادا ناشتنمان، به زیندوویی ئهو تیووانه که له دنیادا ناشتنمان، به زیندوویی ئهمینینه وه، ههرچهنده به لاشه مردووین.

پيغهمبهري به پيز (صلى الله عليه وسلم) ده فه رموي:

(كُلُّ مَيِّتٍ يُختَمُ على عَمَـلِهِ إِلاَّ الْمُرابِطَ ، فَإِنَّهُ يَنمو لَهُ عَمَلُهُ إِلى يَومِ القِيامَةِ وَيُؤَمَّنُ مِنْ فَتَّانِ القَبرِ) .(١)

دەفەرموي : ھەموو مردوويەك، جگە لە (مرابط)، تۆمارى كردەوەكانى

⁽١) أبوداود، الجهاد : ١٦، الترمذي، فضائل الجهاد : ٢ .

دائه خرینت و مور ده کرینت، به لام ئه و همتا روزی قیامه ت کرده و هاکه کانی همر زیاد ده کهن و، له پرسیار و وه لامی قهبریش سهر فراز دهیی.

به لی خوای پاك و بالادهست كردهوه كانیان زیاد ده كات و، چاكه كانیان گهشه پیده دات و، له فیتنه ی قهبریش دهیان پاریزی و، لیزمه ی نووریشیان به سهردا ئهبارینی به و مانایه كه نهوانه تهنها به جهسته مردوون، ئه گینا بو پاداشت وه رگرتن زیندوون، بگره لهوانه زیندووترن كه به زیندوو ناو ئهبرین، به لام توانای ئه نجام دانی نه و كاره چاكانهیان نیه.

ئيرشاد و ئيمان و نيفاق

ئیماندار له و کو مه له دا که تیایدا نه ژبی، به ناوی حه ق و حه قیقه ته وه، له نزیکترین بازنه وه دهست به فیرکردن و یادخستنه وه ی ره وشت به رزیی ده کات. نه مه ش نه نجامیکی پیویستی نیمانه که یه تی.

چونکه سهلامهتیی موسلمانان له دهستی و زمانی ئهم ئهنجامه دەمەخشىم. لەلامەكى ترىشەوە ئېمانداران وەك جەستەمەك وەھان، وەك له فهرموودهی شهریف دا هاتووه، که ئهگهر ئهندامنکی تووشی ئازار و ناره حمتیی بوو ئموا بهشمکانی تری ئمو جمستمیه تووشی خهو زران و تا دهبن. دیاره سهلامهتیی ههر ئهندامیّك له ناتهواویی و کهم و کورتیی دهبیته مایهی سهلامه تیی جهسته که ههر ههمووی. لهبهرئهوه كاريكي يهكجار فيطرييه و سروشتييه ئيماندار بايهخ به خهم و خه فهتی ئیمانداران بدات، بهوهی که به ئیش و ئازاریان ئازاری ینبگات و، به شادمانییان دلّی بکرنتهوه و، به بهختهوهرییشیان بهختهوهر ببیّت. ندی ندوان ندندامی جدسته یدك نین؟ به تایبدتیی كه ئهگەر ئەر ئازار يېگەيشتن و شادمانىيە بە جيھانى قيامەتى ھەتا همتایییموه پمیوهست بی. نیتر چون نیماندار گوی به براکمی نادات بۆ بەھەشت بچى يان بۆ ناو ئاگر؟ لەبەر ئەمە كە ئىماندار خەرىكى ئەنجام دانى ئەركى پيرۆز دەبيت، بەرانبەر بە برا ئيماندارەكەي، واتە فهرماندان به چاکه رێگريکردن له خرايه، ئهوه سيفهتێکه لێي جوێ

نابیّتهوه و، لهبهر نهم مانایشهیه قورنانی پیروز ناماژه به فهرمایشتی خوا دهکات:

﴿ وَالنَّمْ وَالْمُوْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِياآهُ بَعْضُ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُونِ وَيُولِيعُونَ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكُرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوٰةَ وَيُطِيعُونَ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَأُولَئِكَ سَيَرْ مُهُمُ اللّهُ أِنَّ اللّهَ عَزِيلٌ حَكِيمُ ﴾ (التوبة: ٧١). به لني نيمانداران به نير و مينيانه وه كومه ك و پشتيواني يه كترن و، به پيريستي ئهم پشت گيرييه ش فهرماندان به چاكه، واته ئه و كارهى كه خوا به چاكى دائه ني و، رينگرى له خراپهيه، كه بريتيه له و كارهى كه خوا به ناشيرينى دائه ني. له راستيشدا پياو جگه لهم هه لس و كه وتى تر ناكات.

 ديمهني مونافيقان بهم شيوه دهكيشين المساديمة

﴿ ٱلْمُنَافِقُونَ وَٱلْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُ وَيِّنَا بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنَاكِرِ وَيَنْهُونَ عَنِ ٱلْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمَّ نَسُواً ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمُّ إنَّ ٱلْمُنَافِقِينَ هُمُ ٱلْفَاسِقُونَ ﴾ (التوبة: ٦٧) .

وهك دهریش ده كهوی قورئانی پیروز وشهی (الولي) بو مونافیقان به کار ناهیّنی، به لکو وهها ههوال دهدات که (بعضهم من بعض)، چونکه کو مهکیی و پشتیوانیی له نیوان مونافیقاندا نیه، چونکه كەلك و قازانج تاكە پەيوەندىيى نيوانيانە كە بە يەكيانەوە ئەبەستى. جا ئهگهر کهلک و قازانجهکهیان تووشی کهمیّك زهرهر و زیان هات ئهوا زۆرانبازىيەكى توند دەكەرىتە نىوانيان. جا ئايەتى بىرۆزى: (بعضهم من بعض) حالهتي دهروونييان دهر ئهخات كه ههر ههموويان پيسن.. سيفهتيكي تريش ههيه كه تيايا هاوبهشن ئهويش ئهمهيه: ئهوان (یأمرون بالمنکر) واته فهرمان به خرایه دهدهن، بهوهی که شتی سووك و بیّنابروو بلاودهکهنموه و، بهردهوام فهساد و خرایه فیّری خهلُك دهکهن و، به ویّنهی خهواندنی موگناتیسیی بهسهر گهنجهکاندا ئهسهپیّنن. ئىتر خەڭكىي ملكەچى فەرمانەكانيان دەبن. چونكە ھۆيەكانى رِاگهیاندن و پهخش کردن ئهوهنده بههیزن کار دهکهنه سهر مرؤڤ. جا ئەوانەي كە مېشكيان لە خشتە براوە و، چاوبەست كراون ھۆ و نۆكەر و داردهستن به دهست مونا فیقانهوه و وازیان لیّناهیّنن. ئهوانه ههرچیی پیسیی و خراپییه کی نه فره تلین کراو ههیه، بن دریژه پیدانی هیزی رهنج خۆرىيى خۆيان، ئەنجامى دەدەن و، لەبەر ئەوەش كە مونافىقن، لە هدر كويدكى جيهاندا ببن، خيرا بدم سيفهته جياكهرهوهيان ئهناسرين، چونکه ئهوانه فهرمان به خراپه دهدهن و ړينگريش له چاکه دهکهن..

به لّی، سیفه تی هاوبه شی دووهه میان ئه مه یه: نه وانه ناهیّلْن چاکه ئه نجام بدریّت و کرده وه ی چاکیش قه ده غه ده که ن به وه ی که هه ولّ ده ده ن کومه لگه بخه نه ژیر ده سه لاتی ده پروونیی خوّیانه وه و، هه رکه سی ژیانی پره شتبه رزیی بوی به ((دواکه و تو و کوّنه په رست)) عه یب داری ده که ن له به رچاوی نه وان هه مو و نویژ که ر و پروژ و گریّك دواکه و تو و کوّنه په په سامناك و، ناماژه ی چاره په شیبه بوّیان نه گه رباسی خوّشویستنی نومه می توند و هینایه ناو باسه وه، نه وا له به رچاوی نه واندا توّ نه توند په رستیکی توند په ویت نا به م جوّره.

به لنی، هدموو جوانیک و هدموو چاکیک به لای ئه وانه وه خرائ و ناشیرینه، هدروه که ئه وان به رانبه ر به هدموو ئه و شتانه ی که به لای ئوممه ته وه کرده وه ی چاکن، تووشی (حه ساسیه ت) یکی له راده به ده بوو بن نه مه ش یه کیکه له پیریستییه کانی ئه و نیفاقه ی که بریتییه له و چاله زور قووله ی که هه رکه سی به ظاهیر و باطین کامل نه بوو بی تی ده که وی، وه ک قورنانی پیروز ده رباره یان فه رمایشت ده کات، بگره قورنانی پیروز شیره یان به روونیی به رجه سته ده کات که ده فه رموی :

﴿ ... بَلُّ هُمُّ أَضَلُّ ... ﴾ (الأعراف: ١٧٩).

به پنی نهم بناغه یه پنویسته نیمانداران خویان له کهوتنه ناو نه و چاله قووله بیاریزن، نهویش به نه نجامدانی لیپرسراوییه کانی سهرشانیان به شیوه ی خویان، بهوه ی که ههندیکیان فهرمان به چاکه بده نه به به هندیکی تریاندا و، یه کتریی هه ل بنین له سهری و، ریگریش له کرده وه خرا په کان بکه ن و کوشش له سهر وازهینانیشیان بکه ن. جا ههروه کویان به دوور ده گرن و نه ترسن بکه و نه و چالی نیفاقه وه، ههروه ها له سهریان پیویسته له هه مان چاره نووس بو دوست و

خۆشهویسته کانیان بترسن و، لهسهریشیان پێویسته خوٚیان وریا بن و، کارێکیش بکهن ئهو کوٚمه لُگهیهی که تیایدا دهژین به وریایی ژیان ببهنهسه ر. به لُی، وه له پێشهوه باسمان کرد، ههتا ئهوان ئیمانداربن ئهم سیفهتانهیان لی جوی نابنهوه.

(إِنَّ أُوَّلَ مَا دَخَلَ النَّقَصُ عَلَى بني إسرائيلَ كَانَ الرَّجُلُ يَلقَى الرجلَ فيقولُ : يَا هذا إِتَّقِ اللهَ وَدَعْ مَا تَصنَعُ فَإِنَّهُ لا يَحِلُّ لَكَ ، ثم يَلقَاهُ مِنَ الغَدِ فَلا يَمَنَّعُهُ ذَلِكَ أَن يَكُونَ أَكِيلَهُ وَشَرِيبَهُ وَقَعِيدَهُ ، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللهُ قُلُوبَ ذَلِكَ أَن يَكُونَ أَكِيلَهُ وَشَرِيبَهُ وَقَعِيدَهُ ، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللهُ قُلُوبَ بَعضِهم ببَعضِ ، ثم قال:

﴿ لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ بَغِي إِسْرَتِهِ بِلَ عَلَى لِسَكَانِ دَاوُرَدَ وَعِيسَى اللَّهِ مَرْيَدً ذَالِكَ بِمَا عَصُواْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ﴿ اللَّهِ كَانُوا لَا

ثم قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كَلاَّ واللهِ لَتَأَمُرُنَّ بِالْمَعرُوفِ وَلَتَنهَوُنَّ عَنِ الْمُنكَرِ وَلَتَأْخُذُنَّ عَلى يَدَيِ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ أَطَراً وَلَتَقصُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ أَطَراً وَلَتَقصُرُنَّهُ عَلى الْحَقِّ قَصراً). (١)

ده فهرموی: یه که م شتی که ناته واویی خسته ناو دینی به نی ئیسرائیلییه کانه وه ئه وه بوو پیاونک تووشی پیاونکی تاوان کار ئه بوو و پنی ئه وت: کابرا! شهرمی خوا بکه و، واز لهم کاره خراپه به پنه، چونکه بو تو حه لال نیه، که بو سبه ینی تووشی ئه هاته وه و وازی له کرده وه خراپه کهی نه هینا بوو، هیچ باکینکی له وه نه بوو که نان و ئاوی له گه لدا بخوا و بخواته وه و له گه لیشی دابنیشی. که نه وان ئه وه یان کرده پیشه ی خوای گه وره شه نه وان تینکدان. پاشان کرده پیشه ی خوای گه وره له سه رزمانی داوود ئایه تنه که ی خوای گه وره له سه رزمانی داوود و عیسا سه لامیان لی بی نه فره تی له به نی ئیسرائیلیه کان کردووه، له سه رکاری خراپه هه رگیز قه ده غه ی یه کترییان نه ده کرد و، پشتی کا فرانیان ئه گرت و دری ئیمانداران نه وه ستان.

پاشان پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) سویّند بهخوا ئهخوا که دهبی فهرمان به چاکه بدهن و، دوورهپهریّزیی له خراپه بکهن و، دهستی زالم بگرن و نههیّلن خراپه بکات و، بیخهنهوه سهر ریّبازی حهق ..

⁽١) أبوداود، الملاحم : ١٧، إبن ماجة، الفتن : ٢٠ .

لیرهدا کاتیک که باسی هه لویستی به شیکی نه و به نی نیسرائیلییانه ده کات که رییان به بلاوبوونه وهی خراپه دا، نیمانداران له هه مان چاره نووس ریگری ده کات و، نیمانداران ناگادار ده کریتن تا نه که ونه نه و چاله قووله وه . بیگومان باس کردنی نهم جوّره روود اوانه بو روون کردنه وه ی به شیک له حیکمه ته کانه بو هه موو سه رده میک .

ئەشگونجى ھەمان رووداو بەم شېرە شىپى بكەينەوە:

خراپەيەكى ئەنجامدراو بينرا، جا ئەو كەسەى كە ئەنجامدەرى خراپه کهی ئاگادار کردهوه، له راستییدا نهو کهسه نهو خراپهیهی بهلاوه خراپه و بهرهه لستیشی ده کات. ئهوهبوو له رِوْژی یه که مدا ئەنجام دەرەكەى ئاگادار كردەوه، بەلام ئەم جۆرە كارەى كە پيويستىي به بهردهوامیی و دامهزراویی ههیه، ئهو ههرگیز بهو پییه ههنگاوی هه لنه گرت. چونکه، لهبهردهم سووربوونی ئه نجامدهری خراپه که دا لەسەر خراپەكەي، نەيتوانىي پارېزگارىيى لە زىندويىتىي رۆحىيى و مهعنهویاتی خوی بکات، به لکو لینی نزیك كهوتهوه و، له گه لیا دانیشت و، خواردنی له گهلدا خوارد و، شهو له گهلیدا رایبواردو، دو ستایهتیی ههمیشهییشی لهگهلیدا بهست. واته ههتا به دهربرینی بوغز و قین له دلیدا، که لهوه بهو لاوه ئیتر ئهوهندهی دهنکه خهرتهلهیهك ئیمانی نیه، نهیتوانی جووله بکات. جا که بهرانبهر بهو خرایهیه کهسیک نهما بهرگریی بکات، نـهوا ناوهندیکی گونجاوی بو نهرهخسیت تا له ناو کۆمەلگەدا پەرە بسیننی. خوای پاك و بینگەردیش دلمی پەرتەوازە كردن بهرادهیه که ناکؤکیی خسته نیوانیانه وه به خرایترین شیوه یارچه پارچەي كردن..

به لنی، خوای پاك و بالادهست، نیفاقی خسته دلنی جووله كهوه، بهوهی كه ئهو دلهی له گهل دلنی خاوهنی كردهوه خراپه كهدا گونجان. ئیتر

هدرچیی شیّوهیدك له سزادان و، هدرچیی جوّریّك له سووكیی و زهلیلیی همبوو جیهانی نه صارا، له سهردهمیّك له سهردهمهكانی میر وودا، به جووله كهیان چهشت. له وه و پیشیش به دریر ایی چهندین چهرخ له بابلدا به دیلیی ژیانیان بردوّته وه سهر. پیش نهوه ش، له ماوهیه كی تردا، له سهردهمی (شاپوور)دا، جوّرها پهنگ پیدان و سزایان چهشت. تا بهم شیّوهیه له هیچ كاتیّكدا نه حهسانه وه و، نه دلنیایییان به خوّیانه وه نهدیی. تاكه هوّیش كه بهم حاله تمی گهیاندن بریتیی بوو له وازهیّنانیان له فهرماندان به چاكه و ریّگریكردن له خرایه له نیّوان خوّیاندا. به مه تاژاوه ی دووبه ره کیی و ناكوّکیی له خلیاندا گهشه ی كرد، بگره به یناو به ین بناغه یان ته هاته شوّکه و له راین.

جا که پینهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ئهم حالهته دهربارهی بهنی ئیسرائیل باس دهکات، له راستییدا له پیشهوه بن ئوممهتی روون دهکاتهوه که پیویسته چیی ئهنجام بدهن تا ههمان چارهنووس یهخهیان پی نهگری و، ئهوهشیان فیر دهکات چون نههیلن لیکههلوهشان و دارمانی کومهالایهتییش روو بدات.

که گهیشتینه نهم هه لویسته پیم خوشه چهند خالینک روون بکهمهوه که سوودیان تیدا به دیی ده کهم و، له دهرهوه ی باسه که شمانن.

بهنی ئیسرائیل - وه لای ههندیک وههایه - ههتا له سهردهمی مووسای سهردارماندا سهلامی لی بی نهیانتوانی بگهنه ری ککهوتن و یه به بوون. لهبهر ثهوه ههمیشه تهمی تهکران. جا نهگهر لهم کاته دا جووله که سهرکهوتنیان به دهستهینا بی - وههایش ئهژمیرری - نهمه له ثهنجامی ریک کهوتنه رواله ته کهیانهوه یه و، له دهستهیوه گرتن و شانازییکردن به بهها میژووییه کانیانه وه پهیدا بووه، تا ئهوه بوو

دامهزراندني دەوللەتئكيان، به شيوەيەك له شيوەكان، بۆ جى بەجى بوو. خلّ ئهگهر له بهها میر وویییه کانیان دوور بکهوتنایه تهوه و، به ناكۆكىيە ناوخۆيىيەكانەوە بپەشۆكانايە، ئەوا لە دەست دارمانى حەتمىيى دەرباز نەئەبوون . بەلىخ، بەنى ئىسرائىلى ئەمرۇ و جوولەكە بەرھەمى رۆزگرتنيان بۆ دينێكى ئاسمانيى ئەچننەوە، ھەرچەندە ئەو دينه له ههندي لايهنيهوه بو راست كردنهوه و نويكردنهوه ئاوهلايه. ئەمرۆش جيهانى ئىسلامىي، بە بۆنەي ئەو نەخۆشىي و دەرد و ههژارییهوه که پیّیانهوه ئهنالْیّنی، تا رادهی کهساسیی شپرزه بووه. بۆیه پێویستی به راپدرین و گەرانەوه بۆ لای خودی خۆی ھەیە. رۆحی گیرودهی زهلیلییه و، عدقلی به دهست کهم و کورتیی و لاوازییهوه ئەناڭىننى و، ئەندامەكانىشى بە دەست دەرد و نەخۇشىيەوە شپرزە بوون. خۆ ئەگەر بە پەلە فرياگوزارىيى نەگاتىي و، خىرا برينەكانى سارىنژ نه کرين له وانه يه زياتر و زياتريش نوشوستيي بهينني. کاتيکيش که دەرمان دەكرينت پيويسته له كاتى تەداويىي و برينپيېچييدا بزانرينت كه پهیامه کهی دهوران دهوری ههر ههموو کائیناتی داوه. ئهو کاتهش به کۆمەكىيى خوا ئىسلام ھەموو ئوممەتەكانى سەرزەويىي دەگرېتە باوەش و، خۆشەويستىيى و رېڭكىيى و كۆكىيى بلاو دەكاتەوە و، رۆحىكى نوئ به بهری هدموو جیهاندا دهکات. رووداوی زور، بهلگهن لهسهر ئهوهی که دروشمی نیمان بریتییه له ئەنجامدانى كارى بانگەواز و ئيرشاد لە ميزووي ئيسلامدا. ئەم فهسلهش به یهکی لهو رووداوانه دهست پی دهکهم. نهو رووداوهش پهيوهنديي به سهردارمان ئهبويه کري صدديقه ره خوا ليني رازيبي ههيه: رِوْرْيْك ئەبوبەكرى صدديق خوا لينى رِازيبى ھەستايە سەر پى و سوپاس و ستایشی خوای کرد و فهرمووی: خهلکینه! ئیوه ئهم ئایهته: ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَيْكُمُ أَنفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهْتَدَيَّتُمْ إِلَى ٱللَّهِ مَرَّجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّكُمُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (المائده:١٠٥) ئەخويننىدوه، بەلام بە شيوەيەكى ترليبى تى ئەگەن. من لە پىغەمبەرى خوام (صلى الله عليه وسلم) بيستووه كه فهرموويه: (ما من قَوم يُعمَلُ فيهم بِالمَعاصِي ثمَّ يقدِرونَ أَن يُغَيِّروا ثم لا يُغيروا إلاَّ يُوشَكُ أَن يَعُمَّهُمُ اللهُ مِنهُ بِعِقابٍ) .(١) ده فه رموي: ههر كۆمه لْيْك تاوانيان له ناودا ئه نجام بدریت و، دمیان توانی گۆرانکاری بکهن به لام نهیان کرد، لهوانهیه خوا ههر ههموویان سزا بدات. ئیتر ئایهته پیرۆزهکه ئهوه ناگهیهنی: ئاور بهلای کهسانی ترهوه مهدهنهوه و، بچنهوه بهناو قابلٌوْغی خوّتانهوه، بەلكو مەبەست پنى پنچەوانەي ئەم تنگەيشتنەيە، كە ئەمەيە: ئەگەر ئیّره له گومرایی و هملّهی کهسانی تر بکوّلْنهوه، نهوا خوّشتان له یاد نه کهن، واته نایه ته که هم نانیشی تیدایه بو نهوهی تاك موحاسه به ی خۆى بكات. ئەبويەكرى صدديقى سەرداريشمان خوا لينى رازيبى یه کینکه لهوانه ی که به جوانترین شیوه دهرکیان بهم مانایه کردووه، بزیه فهرمووده کهی پیغهمبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) به شیوهی دەلىلىك لەسەر تىگەيشتنە راستەكەى بۆ ئايەتە پىرۆزەكە رىوايەت

⁽١) أبوداود، الملاحم: ١٧، الترمذي، الفتن: ٨.

کردووه. لهسهر ئهم باسه فهرموودهی زور ههن و ئیمه لیرهدا ههندیکیان تومار دهکهین:

تیرمیذیی له فهرموودهیه کدا له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ریوایه تی کردووه که فهرموویه: (وَالذِي نَفسِي بِیَدِهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعروفِ وَلَتَنهَوُنَ عَنِ الْمُنكَرِ أَو لَیُوشکَنَ الله أَن یَبعَثَ عَلَیکُم عِقاباً مِنهُ ثِم تَدعُونَهُ فلا یُستَجابُ لَکُم) .(() ده فه رموی: به و خوایه ی که گیانمی به ده سته یان فه رمان به چاکه ده ده ن و رینگری له خرا په ده که ن، یان نیریکه خوای گهوره له لایه ن خویه وه سزایه کتان بو بنیریت، پاشان لیی بپارینه وه تا نه و سزایه له سه رتان هه لبگری، که چی دوعاکانتان لی وه رنه گری . هم وه ها تیرمیذی فه رمووده یه کی لاوازی ریوایه تکی دووه ها تیرمیذی فه رمووده یه کی لاوازی ریوایه تکی دووه که نه و فه رمووده ی پیشه وه یه له گه ل نهم زیاده یه: (أو لَیسَلطَنَ الله عَلَیکُم شِرارَکُم ثم یَدعُو خِیارُکُم فَلا یُستَجابُ لَهُم) (() ده فه رموی : یان خوا پیاو خراپه کانیان به سه رتان دا زال ده کات، پاشان پیاو چاکه کانتان دو یا رانه وه ده که ن که چی دوعاکانیان لی وه رناگیریت.

پیاوخراپان لیرهدا نه و ههرچی و پهرچی و نه له و جهلانه ن که هیچ شتی له کاروبار و لایه نی به پیوهبردن تی ناگه ن و، ده رباره ی دین و دینداریش هیچ نازانن و، نیمانیشیان به هیچ کتیب و پیغهمبه ریک نیه و، گالته به ههموو شته پیروزهکان ده که ن و، ریزی شیاویان لی ناگرن. خوای گهوره ش به سهر هه ر نوممه تیک و ده وله تیکدا زالیان بکا نهوا هیوا براوی ده که ن و سه رناکه وی . جا جوریک له جوره کانی نه و سزایه زال کردنی پیاو خراپانه به سه ر نوممه تدا و، کاروبار به ده ست گرتنیانه به زور و ناچار کردن، تا وای لیهات که نه م سزایه سزایه کی

⁽١) الترمذي، الفتن : ٩، المسند : ٥ / ٣٨٨ .

⁽۲) الهیشمی، مجمع الزوائد: ۷ / ۲٦٦ .

عادیلانه بی و موسلمانه کان شیاوی بن، چونکه خوای پاك و بیگهرد مؤلّه ت ده دا به لام هه رگیز فه رامو ش کردنی نیه. سزای ئه نجام نه دانی کاری فه رماندان به چاکه و رینگریکردن له خراپه دوا ئه خات، به لام که ماوه ی سزادان ها ته به رهوه به گرتنی ده سه لاتداری به توانا ده یانگریت. ئیتر له و کاته دا ئه گهر پیاو چاك و خواناسان مزگه و ته کان پی بکه ن و، به فرمیسکی زور و زهبه نده ی گهرمه وه نه وه نده له خوا پی پارانه وه هه تا به و فرمیسکانه به رماله کانیان خووساند و، هه تا به ره به یان نه و سزایه یان له سه ر لانابری و، له ده ستی قوتار نابن هه تا ماوه که ی ته واو بین. ئه مه شی یاسایه کی خوایییه که له هیچ سه رده می کدانه لا ده دات و نه نه شگور ریت.

جا ئه گهر ئهم رستانه وه و راستییه و اقیعی ژیاندا و، له ههموو به شه کانیدا بلاو بکهنهوه، دهبینن ئهو کاره له دیرین زهمانهوه ههر خویه و نه گوراوه. حالی ئهمروشمان چهند به شینکه له و سووره میروویییه دووباره بووه وه.

جا ئهو دوعا بهرزکراوانه و، نهو کرووزانهوه و همناسه هه لکیشانه بهرزهوه بوانه و، نهو نهسرینه هه لُری پرژراوانه له نزا و پارانهوه کانی مزگهوته کاندا، نه گهر له لایهن خاوهنی عهرشی مهزنهوه وه رنه گیرین، کهواته چون نه توانین نهو کاره روون بکهینه وه، به وه نه بی که نهمه که ففاره تی گوناهه ی که زوری که ففاره تی گوناهه ی که زوری که نهویش بریتییه له پشتگوی خستنی کاریکی پیروز، یان به لایهنی که مهوه بو نه نه جامدانی مافی تهواوی خوی بی نه درایی ،

له خرایه. جا پهروهرد گارمان له پیناوی نهم کارهدا نیمهی بهدی هیناوه. به تایبهت بانگهوازکاران بو لای (حمق). ئهوانهی که له پیناوی (حمق)دا خوریان نهزر کردووه. ئهو عاشقانهی که همتا بههمشت ناکهنه مهبهستی همول و کوششی دنیایان. بگره نه گهر بیان توانیایه و، هه لیان به دهست بهیننایه لهویش دینی خوایان ئه گهیاند و بانگیان بو لای خوا دهکرد و، فهزلی ئهم کارهیان بهسهر ناز و نیعمه ته کانی تری بهههشت دا دهدا . نهوانه هه لگری رو حینکی وهما بلندن که پییان خۆشە ئەگەر بكرى بە بىي دوودلى بچنە دۆزەخەوە بۆ تەبلىغ كردنى دینی خوا ئهگهرچیی به کارگوزارهکانی دۆزهخیش بیت. بهلّنی، ئهگەر ئەوانە ئەو كارە يەكجار گەورەيە، كە مەبەستى بوونيانە، پشت گوێ بخهن، ئهوه مانای وههایه که بهلاً و موصیبهتهکان مۆلهتی دابهزینیان بوّ دنیا وهرگرتووه و، ئیتر دوای ئهوهش له دوعا بهولاوه پیویست به ئهنجام دانی هیچ کاریکی تر ناکات. خوای گهورهش خۆى به كەڭكى دوعا زاناتره، چونكه هاتنه كايدى ئەم حالهته، له گۆشەيەكەوە، روونانىڭكى تەواوە بەرەو تياچوون. رۆژى وەك ئەم رۆژەش رۆژېكى سەختە. چونكە سۆز و بەزەيى خوايى يەچەيەكى بهسدر روومهتی خویدا داداوهتموه و، رق و غهزهبیش پهردهی سهر دهم و چاوی هملداوه تعوه. بعو مانایه که به به لایه کی راماله ر تاقی کراوه تموه و، گهراندوهی بن نید.

ئه گهر توانیشتان سهیریکی ئهم بارودو خه سووکهی جیهانی ئیسلامی بکهن، ئهوا ههرچیمان لهوهو پیش باس کردووه، یه ک له دوای یه ک لهو ئاوینهیه دا نهیبینن.

بهڵێ، ئهگهر سهیریٚکی میٚژوو بکهن، ئهوا دهبینن چوٚن ئوممهتیٚکی گهورهی رهسهن و چهسپیو بهرهو چاڵیٚکی قووڵی بی بن پاڵی پیّوه ئەنریّت و، لهو دیمهنه سامناكهش ههلدیّن. بهرهكان به وادهیهك پهیوهندییان به خوا و پیخهمبه رهكه ی و قورئانهوه پچواوه، گوم وایهكی یه کجار خراب بوون. ئهوانه روّح و دلّیان لی سهنراوه و، بوونه ته بهدیهی نراویّکی وهها سهیر که تهنها گهده و ریخوّلهیان ههیه، بهبی سهروّك.

ئهم كۆمەڭد له گەلە رەسەن و چەسپيوه بنبەش و بنبدەختەكان، لە رُيْر چړنووکي هيزه نهينييه بينگانهکان دا تهنگيان پي ههڵچنراوه و گیریان خواردووه و، رِیْی رِزگاری شك نابدن و ناشزانن به چی له ژیر چهیوکیان دورچن. ئهی ئهو دوعایانهی که له کهعبهی شەرىفدا بەرز كرانەوە چىيان لى ھات؟ بۆچى فرياى ئەو فرمىسكانە نه کهوتن که له مزگهوته کاندا ریزران؟ چونکه که فارهتی ئهو گوناهه ئەو فرمیسکانه نین و، ئەم بەلای ناگەھانەشمان بە بۆنەی ئەوەوە بهسهردا هاتووه ئيمه وازمان له فهرمانبهرييهكي مهزن هيناوه. جا با له دەرگاوه بچینه ناو مالهکانهوه. هاتنه دەرەوەش له چالی قوولی بی بن، دەببىٰ لە شوپىنى داكەوتنە ناويەوە بىت ..جا ئەگەر ئەو كارەمان وهك خۆى به جوانى ئەنجامدا، ئەوا بە كۆمەكى خواى بالادەست لەو حالْهته سامناکه رِزگارمان دهبیّت. لهبهر ئهمه ثهو دوعایانهی که به زمان بهرز کراونهتهوه، ههرچهنده به بێگومان چهندين سوودي قيامهتي بۆ دوعاكەر ھەيە، بە تەنيا ھيچ كەڭكيان نابيّت، بەڭكو رزگاربوون لە زهلیلی و سووکی له دنیادا تهنها به ئهنجامدانی کاری فهرماندان به چاکه و رِیْگریکردن له خراپه به جوانترین شیّوه دمبیّت.

ههروهك لهمه و پیش باسمان كرد ده گونجی لهناو كۆمهل و كۆمهلگهدا پیاوی به ریزی زور ههبن و، ئهش گونجی له خواوه نزیك بن، به لام ئه گهر فهرماندان به چاكه و رینگریكردن له خرایه نهنجام نهدرا و، دامهزراوهی وهها دانهمهزران تا نهم کاره به شیوهیه کی ریک و پیک مافی خوّی وهربگری، نهوا خوای پاك و بالادهست نهو كوّمهلگهیه سهراو ژوور ده کات و، نهی هوو نهو كوّمهلگهیه یان نهو نوممه ته مانه وه به خوّیه وه ببینی..

به لنی خوای پاك و بالادهست له ههموو ئهوانه ناگری له سهر ئهوهی که دهسته یه کیان تاوانیکیان لی وهشابیته وه. له سهر ئه و گوناهانه ی که فیرو دهران و گومرایان ئه نجامیان ده ده نخوای گهوره له کومه لگه ناگری، به لام ئه وانه ی توانایان هه یه فهرماندان به چاکه و رینگریکردن له خرایه ئه نجام بده ن، ئه گهر ده رنه په رنه مهیدان ئه واسزا چوار لا له کومه لگه ده گریت.

دەربارەى ئەم كىشەيە ئەحمەدى كورى حەنبەل فەرموودەيەكى شەرىف رپوايەت دەكات: (إنَّ الناسَ إذا رَأَوُا المُنكَرَ فَلَم يُنكِرُوهُ أَوشَكَ اللهُ أَن يَعُمَّهُم بِعِقابِهِ). (۱) دەفەرموى: ئەگەر خەلكىيى چاويان لە كردەوەى خراپ بوو ئەنجام ئەدرا و بەرھەلستيان نەكرد، نزيكە خواى گەورە سزاى خۆى بەسەر ھەموويان دا ببارىنىي. ھەروەھا ھەمان كار ئەم ئايەتە پيرۆزەش روونى دەكاتەوە:

﴿ وَاتَّـقُواْ فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَاصَّـةً وَاعْلَمُواْ أَنَ اللَّهُ وَاعْلَمُواْ أَنَ اللَّهُ شَكِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴾ (الانفال : ٢٥) .

⁽١) المسند : ١ / ٢٥، أبوداود، الملاحم : ١٧ .

ئیرشاد و لمناوچوون لم روانگمی رووداوه میژوویییمکانموه

دەتوانرى سەرنجى ھۆيەكانى تياچوونى چەندىن نەتەوە بگيرى ئەويش لە روانگەى ئەنجام دانى كارى ((فەرماندان بە چاكە و رِیْگریکردن له خراپه)) وه. کاتینکیش که لهم ناویننهوه سهیر دهکهین و رووداوه کان لهبهر تیشکیدا همڵ ئهسهنگینین ئهمهمان دیته پیش: دوو پالپشتی بنهر هتی بو بهردهوامی کو مهلکه ئیماندارهکان ههن و، به نهبوونی ئهو دوو پالپشتهش تیاچوونی دوو چینی کومملگهیه و، سەرەنجامى تياچوونىشيان كارىكى حەتمىيە و، ئىتر سا لە لايەنە سەلبىيەكەيەوە يان ئىجابىيەكەيەوە لەو كارە ئاگادار ببين، ئەوا بە ههمان سهر هنجام نه گهین . ههر قهومیّك كاری ((فهرماندان به چاكه و رینگریکردن له خراپه)) ندنجام بدهن، ندوا خوای گدوره لدناویان نابات، هدروهها قدومیّکیش لدناو نابات که کدسانیّکیان تیدا بن ئدم کاره پیروزه ئەنجام بدەن و، نەبەزیو بن، ئەگەرچى كەمىنەش بن. ده گونجی ئهم لایهنه به ئیجابی بر میرین له سهیر کردنی مهسهله کهدا. به لام لایهنی سهلبی ئهوهیه ئه گهر لهناو ئهو قهومه دا کهسانیك نهبن ((فدرماندان به چاکه و ریکگریکردن له خراپه)) ئدنجام بدهن، ئهوا خوای پاك و بینگدرد لدناویان دهبات. هدروهها ئهگدر له ناو قدومیكدا خەڭكىكى زۆر ھەبوون و ئەو كارە پيرۆزەيان ئەنجام دەدا، بەلام

گومرایی و تاوانباریی کهسانی تر بهرادهیه به سهریاندا زال ببوو، که دان به ژیرکهوتوویی خوّیان دا بنیّن، نهوا خوای پاك و بالادهست نهوانیش لهناو دهبات. جا لهمهودوا له شویّنی خوّیدا باسه که به ئایهتی پیروّز روون ده کهینه وه. لیّره دا پیویسته به یه قینه وه بلیّین: نهوه ی که ناهیّلی نوممه تیّن له نوممه ته نیمانداره کان تیدا بچیّت بریتیه لهوه ی که نهو نیماندارانه به هوّی نهو دامه زراوانه وه که بو نیرشاد دایان مهزراندوون نهو کاره مهزنه نه نجام بدهن. بهلی نوممه ته ته نه بهم همول و کو ششه دل کارانه لهو کو تا پیهاتنه حه تمییه رزگاری دهبیت.

أ- **سەردارمان نووح سەلامی لی بیّ**

سهردارمان نووح سهلامی لیبی به دریژایی تهمهنی خوی قهومه که ی بانگ کرد بو سهر حه ق، به لام ههموو جاریک به ئینکاریکردن و بهرهه لستیکردن و به که نهدرایهوه، بگره ئازاریاندا. ته نها کهمیکیش له گه لیا ئیمانیان هینا. کار گهیشته ئهو رادهیه که سهردارمان نووح سهلامی لیبی ناچار بوو دان به ژیرکهوتوویی خویدا بنی لهبهرده کافراندا و، دوعا بکات و پهنا بو دهرگانه ی پهروهردگاری مهزنی ببات و داوای سهرکهوتنی لی بکات . بیگومان پارانهوه ی کهسیکی وه که مینود نهم پیخهمبهره بهریزه گهرانهوه ی بو نیه و، ههر وایش بوو نهدرایه دواوه. قورئانی پیروزیش نهم رووداوه مان بو باس ده کات:

﴿ ﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوجٍ فَكَذَّبُواْ عَبْدَنَا وَقَالُواْ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ۞ فَدَعَا رَبَّهُۥ أَنِي مَغْلُوبٌ فَٱنْصِرْ ۞ فَفَنَحْنَا آبُونِ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءِ مُنْهَمِرٍ ۞ وَفَجَّرَنَا ٱلأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْنَقَى آلْمَآءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۞ وَحَمَلَنَهُ عَلَىٰ ذَاتِ ٱلْوَبَج وَدُسُرٍ اللهِ بَعْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءُ لِمَن كَانَ كُفِرَ اللهِ وَلَقَد تَرَكَنَهَا مَايَةً فَهَلَّ مِن مُّذَكِرِ اللهِ وَكُذُرِ اللهِ فَكَيْفَ مَاكِنَ عَذَابِي وَنُذُرِ اللهِ فِهِ (القمر: ٩ - ١٦).

به لْي سهردارمان نووح سهلامي ليبي به پيغهمبهرايهتي شهره فمهند بوو و، تاجه کهشی لهسهر کرد. کهواته ئهو فهرمان بهرداریکی خواییه و، به تهنیا فهرمانی خوا دهگهیهنیّت و، خهلکیی بو بهندایهتیی خوا بانگ دەكات. بەلام قەومەكەي دەيانوت ئەو شىت بووە. لە راستىشدا ئەم وتەيان بەڭگەي كامل بوونى ئىمانى پىغەمبەرە، چونكە كىشانە و ييوانه كاني ژياني كۆمه لايهتيى لهناو ئهو قهومهدا سهرهو نخوون بوونه تهوه و، ههموو بههاكانيش ينچهوانه و سهرهو ژير بوونه تهوه. له ترازووي ئەواندا پيغەمبەر مرۆڤيكى ريك و پيك نيه و، ئەوەي ئەخەنە شوین که شیخه و، هدرواش بوو ئهوهیان بلاو کردهوه، لهبهر ئهوهی که ئەو پىغەمبەرە مەزنە كۆششى دەكرد تا ئەوەى كە لە قەوارەى ھەموو كۆمەلدا رووخاندبوويان تەعمير بكاتەوە و، ئەوەش كە بەرباديان كردبوو چاکی بکاتهوه. شتیکی ئاساییشه لهو ناوهندهدا کهسیک ئاوهها بع به شيت عهيبدار بكري، وهك له فهرموودهدا له پيغهمبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) كه فهرموويه: (أَكثِرُوا ذِكرَ اللهِ حَتَّى يَقُولُوا مَجنُونٌ(١)) دەفەرموێ: ئەوەندە ذىكرى خوا بكەن ھەتا يێتان بڵێن: شێتە. بۆ ئەمە سەردارمان نووح سەلامى ليبيى ھەردوو دەستى بەرز كردنەوه و له پهروهردگاري پاړايموه:

(أَنِي مَعْلُوبٌ فَٱنْكِيرٌ)، ئەوەبوو خواى پاك و بينگەرد قەومە گومراكەى خنكاند و، بە ئاوينكى خورەم لە ئاسمانەوە و، بە كانياوە ھەلقولاوەكانى سەرزەوى لە ناوى بردن. جا لەوانەيە ئەمە شارستانيتى (ئەتلەنتا)

⁽١) المسند : ٣ / ٦٨، الترمذي، الزهد : ٣٩، إبن حبان : ٣ / ٩٩ .

بی و، لهوانهشه شارستانیه تینکی تر بینت. سه په نجام کافران نوقووم بوون ئیتر سا له ده ریای ئه تله نتیدا بووبیت یان له هه رده ریایه کی تردا. پووداوه که ش ئه مه یه که شارستانیه تین نوقمی ناو ده ریا ده بین هم چه رچه نده پیغه مبه رینکی مه زن وا له نیوانیاندا و هه موو ساتیک بی چاکه کردن فه رمانیان به سه ردا ده دات و، له خرایه ش رینگریان ده کات، ئه مه ش کاتیک که به ناشکرا ده ریب یی که بیده سه لات و ژیرکه و تووه. ئایه ته پیروزه که شد دوا به دوای نوقوم بونی قه و مه که و پزگار بوونی ئیمانداران له گه ل سه ردارمان نووح سه لامی لیبی ده فه رموی: (فه ل مین مُدیر کی) واته نایا که سیک هه یه په ند وه ربگری که په خشانی پووی که سیک هه یه له و شوینه وار و ناوچه و بران بووانه ی که په خشانی پووی که سیک هه یه له و شوینه وار و ناوچه و بران بووانه ی که په خشانی پووی زهوین په ند و وه ربگری شه سه دانیان نیشانه و به لگه ن له سه رخه لکانیکی تاوانبار، بگره هه ریه که یا که سیک هه یه یه ند و دربگری نایا . ؟

ب- سەردارمان صالح (سەلامی لیبی)

عهرهق نهخواردنهوه و، دوورکهوتنهوه له سوو و زینا. ههروهها خوای گهورهش فهرمانیدا بهسهر قهومه کهی صالح دا سهلامی لیبی تا به خرایه نزیکی وشتره که نه کهونهوه، به لام ئهوان تاقیکردنهوه کهیان دوّراند. سوورهتی (الشمس) یش بهم شیّرهیه رووداوه که روون ده کاتهوه:

﴿ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغُونَهَا ﴿ إِذِ ٱلْبَعَثَ أَشْقَلُهَا ﴿ فَقَالَ لَمُمْ رَسُولُ اللَّهِ فَاقَدَمُ مَلَمُ مَسُولُ اللَّهِ فَاقَدَ ٱللَّهِ وَسُقِينَهَا ﴿ فَا فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَكَمْدَمُ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّلُهَا ﴿ فَا لَا اللَّهُمُ اللَّهُ اللَّهُمُ اللّ

که قهومی شهموود له صالحی پیخهمبهریان سهلامی لی بی یاخیی بوون ههر نهوهنده ی فهرموو: (نَاقَدَ اللهِ وَسُقینها) نامور گاری کردن که ناگاداری وشتره سپارده که ی خوا بن و نازاری نهدهن، چونکه دهست بردن بو نهو وشتره واته دهست نان به سویچی به لا و موصیبه تدا.. به لام به دبه ختترینیان وشتره که ی کوشت و دهستی له سویچی به لادا. نهم کاره - وه ده دهره ده کهوی - به ههموو سووره کاندا تیه دریوه. یه کیک له و خه لکه پیش ده کهوی و کوفر هه لئه برین و نهوانی تریش به کومه ل دوای ده کهوی و کوفر هه لئه برین و نهوانی تریش به کومه ل دوای ده کهون. نهوانه ش له ماوه ی جورا و جوردا دری دینه کهمان وهستان، ده ستیان له سویچی به لاو موصیبه تدا، تا نهوه بوو بهو ده ستی بینکرد و، نهم نومه ته شهرینی به در ایه تیکرد و، نهم نومه ته شهرینی ده وره کان و که سایه تییه کان سیناریو که هم ربه ده وامی ده ره وی ده وی نهی که ماوه ی که ماوه یه دا یه کیکیان که عبه ی شهرین و ناوی زه مزه می بیس نه کرد؟ له وانه یه شتی تری له و وینه یه شهرین و و بده ن.

بهم شیّوهیه بهدبهختترینی قهومی ثهموود له وشترهکه چووه پیشهوه و کوشتی، بی ئهوهی گوی له هاواری پیّغهمبهره بهرییّزهکه بگریّ:

نا.نا مه کهن. دهستی بز مه بهن. ئه وانه ی که ئه وه یان ئه نجامدا و، ئه وانه ش که لیّیان بیّده نگ بوون، به دهستی خوّیان سه وه نجامه ناله باره که یان ره خساند. ئه وه بوو په روه رد گاریان ناوچه که ی ته خت کردن و له قه برستانی رابوردوودا ناشتنی. جا هه روه ک به به لا و موصیبه ت به به به دردن به خرایه ش ناویان ئه برا..

لهوانهیه موصیبهت تووشی جهسته نهبیّت، بن نموونه روخسارگۆرین لهوانهیه تووشی شیّوه نهبیّت، بهلکو تووشی سیرهت ببی، لهبهر نهوه تیکهیشتن لهم به لایه، به لای گۆرپنی سیرهت، زیاتر گرانه لهوهی که تەنھا تووشى جەستە دەبيت، ھەرچەندە لەو توندترە. جا زۆربەي ئەو به لایانه ی که لهم کاته دا دائه بارین لهم جورهن، بروایشم وههایه که یه کی له هۆيەكانى بەردەوام بوونى بېناگايى به شيوەيەكى سەرسامكەر، ئەوەيە كە خەڭك ھەست بەو بەلايە ناكەن كە بە سەرياندا داباريوه. سوورهته که به: ﴿ وَلَا يَخَافُ عُقْبُهَا ﴾ کۆتايى دێت، که خواى گهوره خۆی خاوەن مولککه و، مولکی خۆی به ویستی خۆی بهرینوه دەبات. له بهر تیشکی نهم نایهتانه دا دهبینین که خوای پاك و بیّگهرد له کاتیّکدا ثهموود لعناو دهبات که صالّحی پینغهمبهریان سهلامی لیّبی ژیرکهوتووه و، وته و رینمایی لی نابیستری، ئیتر لمناویان دمبات و ناوچه کهشیان پیّیان تهخت دهکات. چونکه خوای پاك و بالادهست که بوونهوهری به ديهيناوه، به تايبهتي مرؤف، بو ئهوهيه بيناسيت و ئيماني پي بهيني. حیکمهتی بوونی دنیا ئهمهیه. کاتیکیش که ئیمانداران ژیر دهکهون، ثهوا ئهم حیکمه ته ده کهوی ته له قه له قه الله و اینگهرد له قه له ق به ئەھلى ئەو چەرخە ئەخات و، وەك باسمان كرد بە تياچوونى ئەوان زەويى تهخت ده کات. ئهمهش یاسایه کی خوایییه و له هیچ سهرده میکیشدا نه

ج- **سەردارمان لووط (سەلامی لیّبیّ)**

﴿ وَجَاءَهُ، قَوْمُهُ، يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْل كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّعَاتِ قال يَفَوِّهِ هَنُولُآءِ بَنَاقِ هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَأَتَقُواْ اللَّهَ وَلَا تُحُنُّرُونِ فِي ضَيْفِيَ اللَّهَ وَلَا تُحُنُّرُونِ فِي ضَيْفِيَ أَلَيْسَ مِنكُرُ رَجُلُّ رَشِيدُ ﴾ (هود: ٧٨). نهيفه رموو: دهست درير مهكه ن بو ميوانه كانم تا من شهرمه نده نهبم، ناما ژهشي بو كچه كاني كرد بهو هيوايه وه كه رايانبكيشي بو ناوه نديكي شهرعي. به لام ههول و ته قالاكان هه رهمه ويان دران به بادا كه:

﴿ قَالُواْ لَقَدَّ عَلِمْتَ مَالَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقِّ وَإِنَّكَ لَنَعَلَمُ مَا نُرِيدُ ﴾ (هود: ٧٩). وتيان: خوّت ئەزانى حەقمان بەسەر كچەكانتەرە نيە و ئەشزانى چيمان دەرىت. سەردارىشمان لووط بە داخەرە فەرمورى:

﴿ قَالَ لَوَ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِئَ إِلَى رُكُنِ شَدِيدٍ ﴾ (هود: ٨٠). فهرمووی: خوزگه هيز و دهسه لاتم ببوايه، يان پهنايه کی توند و به هيزم ببوايه تا بؤی به پاستيدا پهنای توندی همبوو تا بؤی بچيت، به لام سه ختی هم لويسته که پالی پيوه ئه نا تا ئه و قسميه بکات.

ئا لمو کاتهدا میوانهکان خۆیان ئاشکرا کرد که مهلائیکهتن و ئهو خهڵکه گومرایانه ناتوانن لێیان نزیك بکهونهوه .

وا ئىنمەش چەند بەشىكى ئەم چىرۆكە درىىردى قورئانى پىرۆز ئەھىنىين:

﴿ وَلَمَا جَآءَتُ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِيمِ وَضَاقَ بِهِمَ ذَرُعًا وَقَالَ هَلَا اللّهِ عَمَلُونَ يَوْمُ عَصِيبٌ ﴿ وَمَن فَبُلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ اللّهِ وَمِن فَبُلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السّيّعَاتِ قَالَ يَنقُومِ هَنَوُلاَهِ بَناتِي هُنَ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَقُواْ اللّهَ وَلَا تُخْرُونِ فِي ضَيْعِيّ أَلَيْسَ مِنكُو رَجُلُ رَشِيدٌ ﴿ فَا قَلُواْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقِ وَإِنّكَ لَلْعَلَمُ مَا رُبِدُ ﴿ وَ قَالَ لَوْ أَنَ لِي بِكُمْ قُونَةً أَوْ عَاوِى إِلَى رَكُنِ مِن حَقِ وَإِنّكَ لَلْعَلَمُ مَا رُبِدُ ﴿ فَا قَالَ لَوْ أَنَ لِي بِكُمْ قُونَةً أَوْ عَاوِى إِلَى رَبُولِ مِن حَقِ وَإِنّكَ لَلْعَلَمُ مَا رُبِيهُ وَاللّهَ وَلَا يَلُوطُ إِنّا رُسُلُ رَبِكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكُ فَأَشْرِ مِأَهْلِكَ مِن اللّهُ مُ اللّهُ مُعْلِكَ اللّهُ وَلَا يَلْفُولُ إِنّا رُسُلُ رَبِكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكُ فَأَسْرِ مِأَهْلِكَ مِنْ مَوْعِدُهُمُ الطّبِهُمُ أَلِكُ مَا أَلَيْسَ الطّبُحُ مِقْرِيبٍ ﴿ أَمْ أَلُكُ إِنّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ أَلِنَ مُوعِدُهُمُ الطّبَحُ أَلَيْسَ الطّبُحُ مِقْرِيبٍ ﴿ أَمْ أَلِكُ أَنْ اللّهُ مُعْ مَا اللّهُ مُنْ الطّبُحُ مِقْرِيبٍ إِلَيْكُ فَاللّهُ مَا الطّبَحُ أَلَيْسَ الطّبُحُ مِقْرِيبٍ ﴿ أَمْ أَلِكُ أَنْ اللّهُ مُعْلِكَ مَن اللّهُ مُعْودِ اللّهُ عَلَيْهَا عَلَيْهَا عِلْمُ مَا الطّبُحُ مِقْرِيبٍ مَا اللّهُ عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عِلْمُ مَا اللّهُ عِلْكُ وَمَا هِى مِنَ الظّلْلِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿ فَا اللّهُ مُعْتَى اللّهُ اللّهُ اللّهُ مُن اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مُعْتَلَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهُا عَلَيْهَا عَلَيْهُ اللّهُ مُن اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّه

بهم شیّره سه دووم (شاره که ی قه و می لووط سه لامی لیّبین) تیدا چوو و خوای گهوره سه ره و ژیری کرد و له بنی ده ریاچه ی لووطه انیّران. بینگومان نهم سزایه تایبه تنیه، به قه و می لووطه وه به ته نیا، به لکو زالمانی هه موو ده ور و سه رده میّکیش رووبه رووی نه و سزایه ده بنه وه دیار ترین نموونه ش بو نه مه (بومبی)یه له ئیتالیا. کو مهلیّک نه صارای لی بوون که خه ریکی بانگه واز بوون بو سه رحمق و حمقیقه ت، به لام بیده سه لات بوون. که چی خه لکه که نوقه ی فه ساد و کرده و ه ی سووك

بووبوون. ئهوهبوو خوای گهوره به کلّپه و گری بلّیسهداری گرکانی (فیزوف) ئهو شویندی کرده قهبرستان، له گهلّ نهوهدا که ماوهیه کی یه کجار زور بوو له لایهنی رو حییهوه له ریزی مردووان دا نهز میّردران . نهوانه شیان که بو کهناره کانی ده ریا هه لاتن به هیوای خوّده رباز کردن، توپه للی گهوره گهوره ی ژیله موّی گرکانه که دوایان که وت هه رله شوینی خوّیاندا ناشتنی . .

د- **کەسانى تریش**

ئه و توانا ئهزهلییه ی که بینیمانه کانی قهومی لووطی به شیوه ی ده سه لاتداری به توانا لهناو بردن، حوکمی خوّی له شیوه ی یاسایه کی گشتییدا و، لهسه ر ههمان ته رز ده رکرد بو لهناو بردنی چهندین قهومی تر. ئهمه ش به دریژایی میژوو روویداوه..

بو نموونه: ندو شارستانییه ته گهشاوه ی که له نه نده لووسدا هه شت سه ده ی خایاند، که له ناوه وه نال و گوری به سهردا هات، نه وانه ی که به سهری به رزه وه هاتنه و لاته وه به شمشیری (فردیناند) زهلیل بوون . نه وه بوو موسلمانه کان له داخی نهم چاره نووسه سوو که نه گریان به لام په شیمانی داد نادات. خو نه وان بو نه وه نه نه گریان که شایانی گریان بوو، که بریتیی بوو له و هویانه ی بوونیان و به ده ستی خویان رووخاند بوونیان، به لکو بو باخات و کانیاو و گهرماوه کانی توله یتوله (طلیطله) نه گریان که له ده ستیان چووبوون. به لی، به سه رته رمه کانی خویانه فریان ده های نه گریان .

هدر ئدم رو حد سووك و ریسوا رووخاوه بوو عدبباسیید کانی تیکشکاند و، ئومدویید کانیش به هدمان دهرد دوایان برا و، سدلجووقیید کانیش له ئدنجامی ژیان و گوزهرانی فدساددا خدم و مدراقیان نوشی و، تیاچوونی عوثمانییه کانیش له ئهنجامی سووکی و دارمانی رو حیان بوو. ئیوه کاتیک که ئه چنه ناو کوشکی (دوله باغچه) وه خوتان لهبهردهم چهند تابلویه کی خهمباری دارماندا دهبینن که به دیواره کانیه وه هه لواسراو. چونکه ئهبیستن که شانزه تهن زیر بو ته لاییکردنی نه خش و نیگاری دیواره کانی خهرج کراوه، ئیتر دینه شله ژان و لهرزین.

ئهمه یاسایه کی خوایییه که ئالوگوری پی ناکری و، ئهشتوانن کهوتنی روزما و ساسانییه کان بلهسه ر ئهم بناغه یه ههلبسه نگینن، ههروه ها شارستانیتیی میسریش و، ههموو ئه و شارستانیه تانه ش که به دریژایی میروو به رپا بوون و دارمان. لههه ر شاریکیشدا ناوی خوا نهریت و به و ناوه ی نه ناسریت، ئه وا خوا نه و شاره له ناو ده بات. به و مانایه ی ئیتر حیکمه تی مانه وه ی نه و شاره به سه ر چووه، له وانه شه هی هاتنی قیامه ت نهمه بیت . واته حیکمه تی مانه وه ی دنیا به سه ر ده چیت، به وه ی که ئیمانداران له سووکترین حاله تدان و ئیلحادیش پهردی سه ندووه. نه و کاته ئیتر خوای یاك و بیگه رد دنیا سهر دوری رد ده کات.

ئه مه و، نه گهر قورئان وای لینهات کتیبین بین هیچ که سین لینی تی نه گات و په ی به مه به سته کانی نه برین، که واته به لا و موصیبه ته کان به سه رمانه وه سیبه ر ده که ن. جا ئه گهر هیشتا له ناوبردن ده ستی پیمان نه گهیاند بی، نه وه له فراوانیی سوّز و گهوره بی میهره بانیی خوای بالاده سته، ههروه ک سهردارمان نه بوبه کری صددیق جار له دوای جار نه یفهرموو: ((أَللَّهُمَّ مَا أَحلَمَكَ!)). خوایه! چه ند میهره بانیت. به لی خوا میهره بانیت، به لی خوا میهره بانیت گویی ناخات، چونکه میهره با لله لیملی للظ الم حتی إذا أَخَذَه لم یُفلِته) . (۱) ده فه رموی: خوای (إِنَّ الله لَیُملی لِلظ الم حتی إذا أَخَذَه لم یُفلِته) . (۱) ده فه رموی: خوای

⁽١) البخاري، التفسير: ١١ / ٥، مسلم، البر: ٦١.

گهوره ماوهی زالم دهدات تا که گرتی دهربازبوونی نیه.

سهرنج بدمن، چۆن خوای پاك و بالادهست به همردوو سیفهتی (الرحمن الرحيم) خوى ييمان ئەناسىننى؟ كەواتە لە سەرمان يىويستە ئىمانى پی بهینین و بهرانبهر به و دوو سیفه ته مهزنهی بهندایه تیبی و ئیخلاص بنوینین و، خدریك بین مدردمه کان بو لای خوای بالادهست بانگ بكهين و، دله كانيش به ئيمان و ئهمانهوه ريّنمايي بكهين بو لاي. له راستییدا ئیماندار مروقی ئاسایش و دلنیایییه و، زیانی لیوه دەرناكەوى. موسلمانانىش زامنى دلنىيايىن بۆ مرۆڤايەتىيى و، زمانەي ئاسايش و دڵنيايين بۆ ژيانى كۆمەڵايەتىي. جا ئيماندار ھەروەك له گهل تیکرای مروفایهتییدا ئهمه حالیهتی، ئهوا بو ئیمانداران زیاتر و قوولتر مایهی ئاسایش و دلنیایییه. لهبهر ئهمه خهریکی گهیاندن و تەبلىغ كردنى ئەو فەرمانە جوانانە دەبىي كە خوا و پىغەمبەرەكەي (صلى الله عليه وسلم) فهرمانيان يبداوه. له ههمان كاتيشدا هەوڭى بنياتنانى و نويكردنەوەي كۆمەڭگەكەي دەبيت و، ئەوپەرى كۆششىش دەكات بۆ ئەوەى تووشى ھىچ زياننىك نەبن. ئەوانەش كە ئهم فهرمانبهرییه پی جهوامیرییه نهنجام نادهن، مانای وایه نهوانه سیفهتی بهرزی ((ئیماندار)) که خوا پیشکهشی کردوون دهدهنه دواوه! به لین کیماندار چهندین فهرمانبهریی ههیه ههر له بچووکترین بازنهوه، که بازندی دله، هدتا فراوانترین بازند. هدر یدکه به پنی شویننی خوّی، مال و، گوند و، شار و، نوممدت و، مروّقایدتیی، ههر ههموويان بازنهن بۆ چەندىن فەرمانبەرىيى بە يەكداچوو، خۆ ئهگهر دەستى بدايه بۆى تا بگاته دوورترين شويننى جيهان و ئاسۆ دوورهکانی بۆ گەياندنى ئەو گەنجيناندى نوور كە وان بەلايەوە، ئەوا خۆى ئەگەياندە ئەوى. ھەتا ئەگەر ئەوانەي ئەو دەيان دويننى ليپى

تی نهگهیشتن و نهیانزانی ناوکرو کی نهوه ی که تهبلیغیان دهکات چییه، ئهوا بیبهش کردنیان لهوه به هوی پشتگویخستنی ئیرشادیان ناتهواوییه کی گهوره و سهرهنجامیکی نالهباره.

ههروهها ئه گهر کوفر بهرپهرچ نهدرینته وه و، ئیلحادیش قهده غه نه کری، ئه وا ته نها کافر و مولحیدان تیا ناچن، به لکو ئیمانداریش له و برانکاریی و رووخاندنه به شی خوّی وهرده گری. چونکه له سهری پیویست بوو فه رمانبه رینی فه رماندان به چاکه و رینگریکردن له خرا په ئه نجام بدات، تا به لایه نی که مه وه نه هینلی نه و تیا چوونه جه رگ بره گشتگیره بینته کایه وه.

پينغهمبهرى به پيز (صلى الله عليه وسلم) ئهم كاره بهم فهرمووده شهريفهى پوون ده كاتهوه : (مَثَلُ القائِم عَلى حُدُودِ اللهِ وَالواقعِ فِيهِ كَمَثَلِ قَومٍ استَهَمُوا عَلى سَفِينَةٍ فَأَصابَ بَعضُهُم أَعلاها وَبَعضُهُم أَسفَلَها ، فَكانَ الذِينَ فِي أَسفَلِها إِذا استَقَوْا مِنَ الْهاءِ مَرُّوا عَلى مَن فَوقَهُم ، فَقَالُوا لَوْ أَنَّا خَرَقْنا فِي نَصِينِنا خَرْقاً وَلَمْ نُؤْذِ مَن فَوْقنا ، فَإِنْ يَترُكوهُم وَما أَرادُوا هَلَكُوا جَمِيعاً ، وَإِن أَخَدُوا عَلى أَرادُوا هَلَكُوا جَمِيعاً ، وَإِن أَخَدُوا عَلى أَيديهم نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعاً). (١)

ده فدرموی: نمووندی ئه و که سه ی که پاسه وانی سنووره کانی خوایه و، ئه وهش که نه و سنوورانه ی شکاندووه وه ک نه و کومه له خه لکه وهایه که بو سواربوونی که شتییه ک قورعه ئه کیشن و ههندی کیان به شی سه ره وه و ههندی کیشان به شی خواره وهیان به رده که وی به فواره وه بوون بو دهست که و تنی ناو ئه هاتنه سه ره و به سه ر نه وانه ی سه ره وه دا تیپه پیان ده کرد. و تیان: نه گه ر له به شی خو ماندا کونی بکه ینه که شتییه که وه بو ناو، ئیتر نازاری ئه وانه ی خو ماندا

⁽١) البخاري، الشركه : ٦، المسند : ٤ / ٢٦٨ ـ ٢٦٩ .

سهردوه نادهین . جا ئهگهر وازیان لی بیّنن بق ئهو مهبهستهیان ئهوا ههر ههموویان تیا ئهچن و، گهر دهستیان بگرن ئهوا ههر ههموویان سهرفراز دهبن..

ئهم فهرمووده شهریفه، به پیّوانهی نموونهیی (المقیاس التمثیلی)، نمونهیه که وه له زانستی (منطق) دا ناو ئهبری . ئهوهتا پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) کیشهیه کی کوّمه لایه تیی پرمهترسیی روون ده کاتهوه و، به راده ی تیّگهیشتنی ئیّمه و له شیّوه ی نموونه هیّنانهوه دا، ده ری ئهبری . ئهوانه ی که دهیانهوی که شتییه که کون بکهن لهوانهیه یه که مجار وه ها بهرچاو بکهون که بیّتاوانن، به لام سهره نجامی نالهباری کاره که ری به وه نادات که ههر گیز به بیّتاوان له قه لهم بدرین.

 دهست ناخهینه کاروباری کهسانی ترهوه، ناگونجی پی به کوشتنی خوّمان و کوشتنی ملیوّنهها خه لکی بیّتاوان بدهین. واته پیّویسته بچین به گری هدر کهسیّکدا که بیهوی کهشتییه که کون بکات، یان ژیانی کوّمه لایهتی تیّك بدات. لهبدر نهمه له کاتیّکدا که ههول دهدهین تا کوّمه له کاتیّکدا که ههول دهدهین تا کوّمه لگه له زیانی کردهوه خراپه کان بهدوور بیّت، تا مروّقایهتی له خراپه و تاوانه کانی بیاریزین، له ههمان کاتدا هدرچی سیفهتی جوان و خوورهوشتی بهرز ههیه، له شیّوهی فهرماندان به چاکه دا به کوّمه لگهی ده گهیهنین. ئیتر ههر کوّمه لگهیه که مروّقه فیتره ته پاکه کان بنیاتی بنیّن له ههموو جوّره خراپهیه که بهدووره..

ئه مه لایه کی مهسه له که یه، لایه که ی تریشی بریتییه له جیبه جی کردن و گهشه کردنی و هوشته به رزه کان و، بالاو کردنه وهی کرده وه چاکه کان له کو مه لگهدا. ئه مه ئه و کاره یه که به لینمان داوه بو کو مه لگه ی ئه نجام بده ین. جا ئه م کاره هه م پیروزه و هه م گرانیشه..

نهو که سه ی که شیرینی ئیمانی چه شتبی، مه ردایه تی داوای ئه وه ی لی ده کات که که سانی تریش له وه به شدار بکات. ئیمانداریش مرز قینکی مه رده هه ر له ته وقه سه ریه وه هه تا په نجه ی پیی. نه و هه میشه وا له بیری چاره نووسی که سانی تردا. کاتیک که له ناوه ندی به هاریکی گه شاوه دا خه ریکی را بواردنه، هه و ل ده دا که سانی تریش له گه لیدا برین و، نه وه ی که خونی نه یچیزی، به وانیشی بچیزی، نه ی گوایا نیماندار ده ست له خون شویستنی ژیانی خونی هه لناگری تا به رده وامی به ژیانی که سانی تر ببه خشیت ایا هم که سی نوری نیمان چووبیته ناو دلیه وه ده توانی بوه ستی و جووله نه کات و نه مانه و می بال به نیمانداره وه نه نی تا بچیته ناو بازار و، ناو ماله کانه وه وه تا دله ناشناکان بدوزیته وه. نه مه ش - له لایه که وه -

زامنیی بوونیه تی، چونکه پاراستنی ئیمانی ناو دلّی هه تا مردن و، زامنیی چوونه ناو قهبریه وه بهم ئیمانه وه، به فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خراپه دهبیّت. خوّ ههر که س له و دوانه بی به ش بوو ئه وا زامنیی بوونی ئیمانی بو ناکری دله به ده تمیی له سهر ئیماندار پیّویسته نهم فهرمانبه رییه نه نجام بدات، به لایه نی که مه وه بور گارکردنی خوی د.

تەبلىغ و ئىرشاد يۆوەرە بۆ سەرخستنى دىن

دینی ئیسلام لهلایهن پهروهردگاری مهزنهوه پاریزراوه و، ههتا رفزژی قیامهتیش پاریزگاریی له ته پ و پاراویی و گهشاوهیی دهکات. خوای پاك و بینگهرد بهلینی پاراستنی دینی خوی داوه. بهلام ئهم پاریزگارییه و، بهرگریی کردن له دین و پاراستنی، لهسهر هیممهتی ئیمانداران و، لهسهر رادهی دهست پیوه گرتن و پشت گیرییان بو نم دینه، وهستاوه. واته خوا كومهكیی و سهرخستنی موسلمانان بو دینه کهیان به مهرجیکی ئاسایی داناوه بو پاراستن و پاریزگاریی دینه کهیان به دینه کهیان به دین پاریزراو دهبیت ، ئاوهها له بهلینی خوایی تی نه گهیان، نه دیی دین پاریزراو دهبیت ، ئاوهها له بهلینی خوایی تی نه گهیان، نه دیی دین پاریزراو دهبیت ، ئاوهها له بهلینی خوایی تی نه گهیان، نه دیی دین پاریزراو دهبیت ، ئاوهها له بهلینی خوایی تی نه گهیان، نه

 نه چوونه ته ژیر سیبه ری پاریزگاریی خواوه. لهبه ر نه مه خوای پاك و بینگه رد په رته وازه و زهلیلی کردن، یان له فه پ و به ره که تی دین بیبه شی کردن. نا به م شیوه له هوی نه م بنبر پوونه ی ثیستا له ژیانی دینیدا تی نه گهین. چونکه به پاده ی ده ستگرتنی موسلمانان به دینه و کومه کیی کردنیان بوی پاریزگاریی ده کریت و ، به نهندازه ی نهو همول و کوششه ی که بو بلاو کردنه و هی له سه رانسه ری زهویدا نهیکه ن به رز ده بیته و ، گوله پیگه یشتوه کانی نه پوشکوین.

پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کو مه کیی نهم دینه ی کرد و، به رگریی لی کرد، نه وه بوو خوای پاك و بینگه ردیش پاریز گاریی کرد. دوای پینه مبه ری خوایش، به دریژایی چه رخه کان، موسلمانه کان به رگرییان لی کرد و پاراستیان، نه وه بوو خوای پاك و بینگه ردیش دیسان دینه که ی خوی پاراست. به لام که موسلمانه کان پشتیان له دینه که یاراست. به لام که موسلمانه کان پشتیان له دینه که یاراست. به دوای گهوره ش نه وانی زهلیل که د.

پیغه مبه ری به پیز (صلی الله علیه وسلم) نه م سه رخستن و پا پاستنه ی دینی به گهوره ترین کیشه وه رگرت و، کوششی کی بیر چانیشی بو هوشیار کردنه وه ی نوممه ت کرد، چونکه به خته وه ربی هه میشه یی له جیهانی دواییدا له سه ر پاده ی شوین که وتنی موسلمانان بو دینه که یا وهستاوه و، شتی بناغه ییش که له مه حشه ر و صیراط و به هه شت و له کاتی بینینی جوانیی خوادا به که لک بیت بریتییه له خزمه تی دین و کرده وه ی چاك و دلی بیگه رد..

بهم شیّوهیه پیّغهمبهری به پیّز (صلی الله علیه وسلم) له پیّناوی ئهوهدا که موسلّمانان ببنه خاوهنی ئه و جوّره ماوه پیدانه ی تیّپه پ بوون (جواز مرور) رهنجیّکی زوریدا. لهبه ر نهوه بانگ کردن بو لای خوا و

ئيرشادكردن بۆ سەر دين يەكەمين مەسەلە بوو لەلاى ئەو.

ئهم ههستهش بو پاریزگاریی دین لهلای هاوه له به پیزه کان دروست بوو. نهوانیش به سهر و به مال کومه کیی دینیان کرد و به رگرییان لی کرد و، په نایان پیبرد، نهوان ره نجیان به با نه چوو، نهوه بود خوا دینه کهی خوی پاراست. به لی نهوان خوا لییان رازیی بی، به وهی که له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فیرببوون، خه ریکی پیشبر کی بوون بو گیمیاندنی دین به و لاته کانی جیهان به اموانه شه قورنان له به درده نیان تیپه ری نه کردبی، هه روه ها له فه رمووده ش، به لام نهوان نه وهی که فیری ببوون دهیان کرده ژیان و، همو لیان ده دا له هم مورو جیهاندا دین بلاو بکه نه وه.

موصعهب به ندرم و نیانیی له گهل ندوانددا نهجوولایدوه که به تووره

⁽١) أبو نعيم الحليه : ١ / ١٠٧، إبن سعد، الطبقات : ١ / ٢٣٠ ـ

و بیزارییهوه ئههاتنه لای. نهوهی به جهکهوه نههاته سهری، به ئیمانی ناو کرؤکی دلهوه ئهگهرایهوه - که ئهوانه له دواروزژدا ئهبوونه هاوهلِّي پيّغهمبهرهكهي (صلى الله عليه وسلم) - ههتا ئهوهنده به نهرم و نیانیی وتوویّژی لهگهل دهکردن که زبرترین مروّڤ لهبهردهم ئهو نهرم و نیانیی و ناسکییه دا زور خوی بو نه نه گیرا. بو نموونه ثهی وت: نایا دانهنیشیت گوی بگریت؟ جا نهگهر له کاریْك رازیی بوویت و دڵت چووه سەرى ئەوا وەرى ئەگريت، گەر پێيشت ناخۆش بوو لينت دوور ئەخەينەوە. دە بەخوا ئەگەر مليشم بېرپتەوە من ھيچ شتيك بەرانبەر بە تۆ ناكەم. بەم شيوەيە كۆسپەكان لەبەر دەم ئەم بانگەوازكارە مەزنەدا لاچوون، كە گاڭتەي بە مردن ئەھات و، جگە لە گەياندنى حەق بە خەلكىيى ھىچ خەمىنكى ترى نەبوو. ئەوە بوو بە فەزلى خوا بازنه کانی خهرمانه که ی دهوران دهوری فراوان بوون و، خوا لیّی رازیی بی هدر به بانگ کردنی خهلکهوه بو لای خوا ژیانی بهسهر تهبرد همتا ئەوەبوو رۆژى بەدر ھاتە بەرەوە. ھەروەھا ھەموو ھاوەلانىش خوا لییان رازیی بی تا ئهو کاته ژیانیان به تهبلیغ و ئیرشاد بهسهر ئەبرد(۱۱). بەلام لە جەنگى ئوحوددا ھەر ھەموويان شىشىريان لە شان کرد به نیازی پاریزگاریی دینهوه، چونکه همروهك تمبلیغ و ئيرشاد واجبه، ئهوا پاړاستني دينيش واجبينکي تره. موصعهبي کوړي عومه يريش خوا ليني رازيي بي لهم پاراستنه دا له گه ليان به شدار بوو. هدتا ئيواره به نازايدتييدكى كدم ويندوه جدنگى كرد، بدرادهيدك که لهسهر نهو نازایهتییهی مهلانیکهت خوزگهیان پی نهخواست، تا ئەرەبور لە ناكاردا بە لىدانى شمشىرى كافرىك بە دەمدا كەرتە زەرىي. خيرا مەلائىكەتىك چووە شيوەي موصعەبەوە و لە جياتىي

⁽١) إبن هشام، السيرة : ٢ / ٧٧ - ٧٩، إبن كثير، البداية : ٣ / ١٨٥ - ١٨٧ .

ئه و خهریکی هه لمه تردن بوو. لای ئیواره شهوه پیغه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) فه رمایشتی له گه لدا کرد: (یا مصعب!) مه لائیکه ته که فه رمووی: موصعه بنیم، نه ی پیغه مبه ری خوا! نه و کاته زانییان که موصعه بده میکه شه هید بووه.

دوای کوّتایی هاتنی جهنگ پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له گهلّ کوّمهلیّك هاوهلّی بهریّزدا هاتنه سهر لاشهی موصعهبی شههید. سهیریان کرد ههردوو ده سبتی به قوّلهوه بپراون و، شمشیّریّکی وها بههیّز له ملی داوه که جگه له چهند ده ماریّك که ئه و سهره مویاره که به شانیه وه ئهبهستن سهری له ملی بوّتهوه (۱۱). ده م و چاویشی لهناو خوّلی نووییه که دا، که به خوینه گهشه کهی پرهنگ بووه، شاردوّتهوه. ههروه ک بترسیّ، له کاتیّکدا که ئه و جهستهیه کی بیّگیانه، ببینی وا خراپهیه ک تووشی پینه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده بیّت. جا ده م و چاوی ئهشاریّتهوه ههتا ئهوه ی نهو لیّی ئهترسی و خهمیه تی نهیبینی ! یان وه ک ئهوه کی که خهجالهت بی به رلهوه ی دلّی له سهر فرازیی پینه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بینه مبهری بینه نهرکی له سهر فرازیی پینه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بیخه م ببی و، به رلهوه ش تا کوّتایی ئهرکی پاراستنی پینه مبهر (صلی الله علیه وسلم) به جیّ بهیّنی و به رگریی پاراستنی پینه مهیدیی له مهیداندا سهری ناوه ته وه (۱۲).

وه نهبی تدنها موصعهبی کوری عومهیر ئه و ئازایه تیبی و مهردایه تیبه ی لی وه شابیّته وه، به لکو هاوه له به پیرون کن و هشابیّته و شاری بی هه و هموویان هدلگری شه و روّحه و شه و ههسته بوون.

بهم شیوهیه خوای پاك و بالادهست دینه کهی خوی پاراست. ئهم پاراست به مدروا بهردهوام بوو تا ئهو کاتهی که له همندی سهردهمدا

⁽١) إبن سعد، الطبقات : ٢ / ٤٢، ٣ / ١٢٠ - ١٢١ .

⁽٢) رجال حول الرسول: ٥٢.

و بهینا و بهین ههندی درز و شهق بردن روویاندا. جا لهم سهردهمه لهرزو کانهدا خوای گهوره ههندی له فه و و بهره کهتی دینی لهو موسلمانانه گرتهوه که بهرگرییان لی نه کرد و سهریان نه خست، چونکه دین کاتیک ده بیته دینی ئیمه که سهری بخهین و بهرگریی لی بکهین ته گینا ته گهر دهستمان لییگرته وه و، له بهرگریی لیکردنی خاوبووینه وه، نه وا پهروهرد گاری مهزن له فهیزه نوورانییه کانی و، له دهست که وته رو حییه کانی بیبه شمان ده کات.

کاتیک که قودس له ژیر دهسه لاتی خاچ پهرستیدا بوو صه لاحه ددینی ئهییووبیی نه زدرده خه نه و نه پیکهنینی نهبوو، بگره بو ماوه ی چه ند سالیّک به کول ههر نه گریا، تا نهو راده یه که وتارخویّنی روزی جومعه باسی نهوه ی کرد که زدرده خه نه و پیکهنین پیویستن. دوای تهواوبوونی نویژ صه لاحه ددین دهستی وتارخویّنی گرت و و ته یه کی وت که شیاوی نهوه یه له یاده وه ریی میژوودا بنه خشیّنری : ((لهوانه یه مهبه ستت له من بی. به لام بو خوا پیم بلی چون زدرده خه نه بکهم و بو لای پهروه ردگاری به خشنده ی له ژیر ده ستی دوژ منان بیت؟)). بو لای پهروه ردگاری به خشنده ی له ژیر ده ستی دوژ منان بیت؟)). ده سه لاتی موسلمانان بو نیشته جی بوون خوی ته نها چادر یکی هه بوو و، نه شی وت: ((چون من خاوه نی خانوو بم و مالی خواش دیلی و، نه شی وت: ((چون من خاوه نی خانوو بم و مالی خواش دیلی

بهم شیّوهیه دینیان پاراست و دینیش بووه دینی نهوان. نیّستاش سهره ی نیّمه هاتووه. جا نه گهر سهرمان خست و پشت گیرییمان لی کرد، به واتا بلاومان کردهوه، که نهوه له ههموو فهرزیّك فهرزتره لهسهر ههر یه کهمان بهبی جیاوازیی، نهوا خوای پاك و بیّگهرد دینه کهمان ده پاریّزیّت ..

به لَی، لهسه رئیماندار پیویسته یه که مجار شاره زای دینه که ی بیت، پاشان هه رهه موو ژیانی به و بژیی، پاشان که سانی تریش له و دینه ی که پینی نه ژیبی تی بگهیه نی تا به م نووره ژیانی نه وانیش رووناك بکاته وه مهمو و موسلمانیک نهم فه رمانبه رییه - وه ک نیمه بروامان پینی هه یه - به پینی بنه ماکانی نیسلام وا له نهستویدا ..

دووههمیان: یه کلاییکردنه وه خزمه ته دینییه کان بو دهسته یه کی دیارییکراو و، دهست هی لانی جله وی کاروبار بو نه و تاقمه یه مهری دووهه مه ویندی هوی یه کهم مهرسییداره بو مان.

با ئهوه چاك بزانرى كه ههرگيز دين بو دهستهيهك يهك لايى ناكرنتهوه و، هيچ كاتيكيش نابيت دين مولكى دهستهيهكى ديارييكراو بيت، چونكه دين مولكى ههموو ئهوانهيه كه شوينى كهوتوون. چونكه ههموو تاكيك خاوهنى پهيوهنديى و پهيوهستييه له گهل پهروهردگاريدا. ئيتر ناگونجى ئهم پهيوهستييه له نيوان بهنده و پهروهردگاريا نههيلايت و، ناش گونجى بو سهرخستنى دين و بهرگريى كهسيى كوسپ دروست بكريت. بهراستيى يهك لايى كردنهوهى خزمهته دينييهكان بو دهستهيهكى تايبهت ئهوپهرى بيناگايى و ههلهيهكى وهها گهورهيه كه چاوپوشيى لى ناكرى و، ئيمهش لهم بارودوخه پر ئيش و ژانهى كه واين تيايا دهربازبوونمان نابيت به خو پر گاركردن نهبى لهم بیناگاييه. ئهمهوه ئيتر ئهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر ئهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر نهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر دهو كاته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه ئيتر ده دو ياته دهروومان لى دهكريتهوه. بهلام به پيچهوانهى ئهمهوه

بینگومان یه که لاییکردنه وه خزمه ته دینییه کان بو دامه زراوه یه کی تایه ت فیلی بینگانه کانه، چونکه وینه ی شم کاره پهیوه ندی یه کی نیه له گهل تیکه یشتنی جیهاد و ته بلیغ له ئیسلامدا. ئیسلام وه که دین ناگونجی له نیزان دیواره کانی مزگه و تدا به ند بکری، چونکه خوای پاک و بینگه رد بو ناوه دان کردنه وهی دنیا و قیامه ت ناردوویه تی. که واته ئیسلام هه رهم مووی یه کی پارچه یه و به ش به ش کردن هه لناگری .. ناله و پوژه دا که دین به یه کی پارچه یی هه ل نهسه نگینین و، پو حمان نالووده ی ده بیت، نه واله زالیلی نازاد ده بین و، له پسولیش پزگارمان ده بیت، چونکه مهسه له که سیی و کومه لایه تیی و مروقایه تییه کان به هوی تیشکی نوورانیی وه حییه و روون ده بنه وه و مروقایه تییه کان به هی که روون ده بنه و و مروقایه تیه کان به له دله راوکه و شله ژاویی ناو تاریکیی پرزگاری ده بیت.

جا بو ئهوهی که نهم حالهته هه لبسه نگینین، لهسه رمان پیویسته به ته واویی و به هه مه کیی - به رو حمان و به قه واره مانه و - روو به رهو دینی راست بنیین که لهسه ر روون کردنه وهی ئه و کهسه ی که به هه وا و ئاره زووی خوی فه رمایشت ناکا، به لکو هه رچی بفه رموی وه حییه و دیته سه ری، که نه ویش پیغه مبه ری به ریزه (صلی الله علیه وسلم) دامه زراوه.

نەمەی خوارەوە جاریکی تریش دینمەوە یاد :

ئه گهر خودمان ده روونی خودمان نه گورین، خوای بالادهستیش حالمان ناگوری، نهمه به واتای ئیجابییش و سهلبییش همر وایه. چونکه ههر راست بوونه وهی تاکه دمینته هوی به دییهاتنی ئهم ئه نجامه، همروه له لادانیشی ژیانی دینیی له ناو دمبات. له به رئه وه پیویسته یه ك یه ك خه لك پی بگهیمنری همتا ببنه كومه كی دین و به رگرییشی لی بكه ن.

ئهمه و، له یادیشمان نهچین که تاکه ته ندروسته کان خیزانی راست و ته ندروست پیک دینن و ئه مانیش کو مه لگه یه کی ته ندروستی بیده رد و دا به ریا ده کهن. که واته به ردی بناغه له کو مه لگه دا بریتییه له تاک پاشان خیزان و هه روه ها. ئیتر هه تا له پیشه وه تاکه کان صالح نه بن کو مه لگه ی صالح پی ناگات. کو مه لگه ی ته ندروستیش نه وه یه که بوونی خوی به راست رویشتن به پیی فه رمانی خوا و پیخه مبه ره که که رصلی الله علیه وسلم) بسه له نینی و ، له پیناوی به رده و ام بوونی نه و کو مه لگه یه شد له سه ر ئه و شیرازه، پیویسته دلی هه موو نه ندامه کانی پی له کرده وه ی چاك بیت و ، له خرایه شیران کرابیته وه . جا جگه له تاکه کان خویان کی نه مه نه نجام بدات؟

بهشی دووهم

چەند بنچىنە و ياسايەك لە تەبلىغ دا

هدموو زانستیک پیناسدی تایبدتیی خوّی هدید و، هدموو کردهوهیدکیش هوندر و وردهکاریی تایبدتیی خوّی هدید. جا بدیی ندو پیناسدید و ندو وردهکاریید ناتوانین بچیند قوولایی هیچ بدشیک له بدشدکانی زانست و هیچ لایدنیک له لایدندکانی کارکردن. لدبدر ندوهش که تدبلیغ کردن پیرو زترین کردهوهی موسلماند، ندوا بی گومان بنچیند و هوندریکی تایبدتیی خوّی هدید و، هدر تدبلیغ کردنیکیش ندو کاراندی تیا بدرچاو نه گیرین جگه له خوّماندووکردنیکی بی ندنجام هیچ کدلکیکی نابیت. بدلام ندوهش که سدرکدوتنیکی کاتیی به دهست ندهینی، ندوه له ناوکروکدا نوشوستیی هیناوه، چونکه نایندهی نید.

لهمهو دوا ههندی هونهر و وردهکاریی تهبلیغ کردن له شیّوهی شت ومه که دیّنینهوه، به لام بهر لهوه ده لیّین: بنچینه و هونه ره کانی تهبلیغ و ئیرشاد ته نها بهوهوه ناوهستن که ئیّمه باسی ده کهین. با ئهوه ش بزانری که نه و بنچینه و یاسایانه ی که ئیّمه ههول ده ده ین پیشکه شیان بکهین، لایه نی کاربی کردنی عهمه لیی تیایدا به بناغه ژمیرراوه و، لهبهر تیشکی ئایه ته پیروز و فهرمووده شهریفه کانیش دا ناماده کراون، که که سازه اله واقیعی عهمه لیدا تاقیی کردوونه تهوه بهوه ی که هه ر له سهرده می مندالیه و تا نهو کاته ی که فهرمانبه ریه کی دوسیسی بانگهوازی له ناوچه یه کی فراواندا و هرگرتووه، ئاماده کوری پیاوانی نیرشاد و ته بلیغ بووه.

ئهمه و، لهوانهیه که ههندی له روونکردنهوهکانهان لهگهل جیهانی حهقیقهت و واقیعدا نهگونجین. نهمهش له ناتهواویی وکهم وکوریی ئیمهوهیه.

لهم بارهشهوه دهستوورمان بهم شیّوهیهید: نهو بیر و بوّچوونانهی که به ژیان دهردهبریّن شایانی ژیانن.

پەيوەندىي نێوان عيلم و ئيرشاد

هدر کدسی کاری فدرماپندان به چاکه و دوورهپدریزیی کردن له خراپه بگریته ئدستو پیویسته به زانست خوّی کوّك بکات. چونکه زانست و تدبلیغ دوو دیوی حدقیقه تیّکن. کدواته پیویسته لدسدر بانگدوازکار خوّی چاك پی بگدیدنی به راستی یدکانی ئدو دیندی که دهیدوی به کدسانی تری بگدیدنی، نهگینا دهبیته هوّی نوشستیی زوّر، بگره لدواند شه دوینداوه کان له خوّی و له دیندکدی بسلهمیندوه، ئدم بهنجامه شده دوینراوه کان له خوّی و له دیندکدی بسلهمیندوه، ئدم بهنجامه شده دوینرای به بو سدر مافی دینیی و دنیایی خوّیشی و کدسانی تریش.

لهم بهشهدا باسی تی گهیشتنی خوّمان بوّ زانست به گشتیی ده کهین، پاشان ههوڵ دهدهین پهیوهندیی نیّوان ئیرشاد و زانست و کارکردن بخهینه روو.

زانست له جیهانی بوون ههر ههمووی دا میحرابی سهردارمان ناوح نادهمه و، که گهورهش دهبی دهبینته کهشتییه کهی سهردارمان نووح و، نهش بینته سهردارمان نووح له کهشتییه کهدا. زانست له سهردارمان نیبراهیمدا بریتی یه له چهند شیویک که لافاوی وه حی خوایی پیایانا نهروات. ههروه ها گهوره دهبینت تا ببینته طوور له سهردارمان مووسادا، یان ببینته سهردارمان مووسا له طووردا. لهبهر نهمه لهناو بوونه وهراندا ههر بوته یه که که که که که که که که دارمان مووسادا،

زانست چی یه؟ زانست بریتی یه لهودی که مرؤف، دوای ناسینی خوّی، پهروهردگاری ببینی بهودی که خوّی، پهروهردگاری ببینی بهودی که خوّی بکاته روانگهیه و بینینی سیفات و ناوهکانی خوا، بهودی که له ههستهکانیدا ئهی دوّزیّتهوه و، به کوّشش کردنی بو گهیشتن به ناسینی پهروهردگاری و شارهزابوون لیّی. ئا نهمه زانستی راستهقینهیه، وه شاعیر (یونس نهمره) به پیکانی جهرگهی زانستیی دهری بریوه:

زانست ئەوەيە كە بزانيت..

كه فؤت بناسيت..

غۇ ئەگەر نەت ناسىي،

ئەوا ھەرپىيىت نوينىرۆتەوە رەست لە ھەمووى ھەل بكرە.

به لام ئهم و ته یان: ((مَن عرفَ نفسَهُ فقد عرف رَبَّهُ)). واته: ههر که س خوّی ناسیی پهروه ردگاریشی ئه ناسی، و ته یه کی پر به لاغه ت و خاوه نی مه به ستیکی ئه وه نده ورده که خهریکه به فه رمووده و هربگیری، به لام فه رمووده ی شهریف نیه، به للکو ده ستووریکی پته و و به ها داره له باره ی مه به ست و ماناوه و، قورئانی پیروزیش به مئایه ته پیروزه پشت گیریی ئه م ده ستووره ده کات:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَنَهُمْ أَنفُسَهُمْ أَوْلَيَ كَهُمُ ٱلْفَسِقُونَ ﴾ (الحشر: ١٩).

به لنی، نه گهر خواتان له یادچوو، نهوا خوایش خوّتانتان له یاد دهباتهوه و، گهر خوّتانتان له یاد چوو نهوا له خوا دوور ده کهونهوه. نهو کاته بی ناگا دهبن و به خوّتان ناموّ دهبن و خوّتانتان له یادده چیّت. بهم شیّوهیه بازنه یه کی گهنیو دروست دهبی و یه کیّکیان نهوی تر فهراههم

دیننی و خوراکی دهداتی و، همر کهسیش بچینه ناو ئهو بازنه گهنیوهوه رزگاربوونی زور گرانه، بگره به دوای خویدا دهگهرینتموه و، به فیرو ده چین. ئمشگونجی مانایه کی تر له ئایه ته پیروزه که تی بگهین که ئهمه به:

به لَىٰ ، ئینمه وه ك ئه و كه سه وه هاین كه سه ر ده كه وینته سه ر لووتكه ی چیاكان. پیویسته به وردیی حیسابی بق بكه ین كه پینمان له كوی دائه نین و پهتی پیوه ئهبه ستین. چونكه هه ر هه لهیه ك له ده ستمان ده ر بچی - ئه گه رچیی بچووكیش بینت - ژیانمان له ده ست ده دات.

بهڵێ ! ئايا جێي سهرسوړمان نيه مروٚڤ له پهرستگا و له مزگهوتدا،

بگره همتا له کهعبه و (روضة)ی پاك و بینگهرددا خوّی له بیر بچیّتهوه ؟ به ئیش پی گهیشتنهوه دانی پیدا نهنیم که لهو شویّنانهدا نهوانهی که خوّیان له بیر دهچیّتهوه له ژماره نایهن . دهی پهروهردگارم نهم زیانه چهنده گهورهیه!

زانست مهبهستیکی ههیه، که نهویش ناسینی خوا و خوشهویستی خوا بهرههم دینیی. چونکه نهو زانستهی که ناگری خوشویستنی خوا بهر نهداته دلّی مروّف و، چیزی روّحانییشی کلّیه نهسیّنی - که نهوهش زامنی ناز و نیعمهتی بهههشته - به زانستیک ناژمیرری که به مهبهستی گهیشتبیی. چونکه نهو زانستهی که گهیشتبییته مهبهست وجیّبهجیی کردبی سهرچاوهی ژیانی لهتیفهکانمان و، خویّن بهری ههلقولاوی ههست و سوّزمانه و، ژیانیش بهبی نهو مردنیکی مهعنهوییه. جا نهو زانستهی که ستایش دهکریّت و قورئانی پیروّز و فهرمووده ی شهریفیش خهلکیی ههلنهنیّن بوّی. نا نهم زانستهیه، نه شتیکی تر. بگره ههر نهمه زانسته.

ئیمه چووینه ناو ئهم باسهوه، له گهل ئهوهش دا که باسی بنه وه تییمان نیه. به لام من پیم خوشه ههندی لهو ئایه ته پیروز و فهرمووده شهریفانه وهربگرم که تایبه تن به زانستهوه:

١- ﴿ ... قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُواْ
 ٱلْأَلْبَكِ ﴾ (الزمر: ٩).

واته: ئایا ئهو زانستهی که دهستی مروّف بوّ لای خوای بالادهست ده گریّت وهك ئهوهیه که له تاقیگهدا مروّف بهند ده کات؟ ههروهها ئایا ئهو زانستهی که مایهی گهیاندنی ئهو کهسهیه به خوا که لهبهردهم تهلیسکوّبدا چاودیّریی ئهستیّره کان ده کات و، نیهتی هیّناوه که به

پلیکاندی نووردا بو لای خوا سهر بکهوی، وه نهو زانسته دهبی که تهنها چاوی بریبینته ئهستیرهکان و بهرنامهکانیان. به وتهیه کی روون تر: ثایا نهو دوانه یه کسان دهبن که ههریه کهیان خاوهنی گوشه نیگایه کی جیاوازن له یه کتر؟

ئه و که سه ی که وه ک مشک به ناو په په ی کتیبه کاندا به دوای گه نجینه ی نهینییه کان دا نه گه پی زوربه ی ته مه نی له نووسینه وه ی په راویز و پاقه کان دا به سه ر ده یات بی نه وه ی له زانستی حمقیقه ت یه ک دیپ بخوینی تهوه ی له زانستی حمقیقه ت یه که دیپ بخوینی تهوه ی نه وه که ناوی زانای لی نه نه نری به ده رب پینی قورئانیی وه ک نه و که سه وه هایه که چه ندین کتیبی به کو له وه گرتبی نه وه که کوی له چاو نه و مروقه کامله دا که دیریک نه خوینیته وه، ده بینی و ابه ره و ناسمانه کان بال ده گریته وه و هه مو و ساتیک له خوشیی و چیژیکی پو حییدا نه را ده را ده زانم جیاوازیی نیوانیان وه ک جیاوازیی نیوانیان وه ک جیاوازیی نیوانیان وه ک جیاوازیی مروق به خوا ده گهیه نی ((هه موو شتیک)) وایه ده و زانسته ی که مروق به خوا ده گهیه نی ((هه موو شتیک)) ه و به نه وه شه دی گا

٧- ﴿ ... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاوُا ... ﴾ (فاطر: ٢٨). هدلدان به زانست دا و، ستایش کردنی زانایان لهم ئایدته پیرو زده ید ید کجار روون و ئاشکراید. به لام ستایشد که بو وهسف کراوه کدید، واته بو نه نه مروقه ید که به زانسته کدیدو، به خشووعی کدوه، له بدردهم پدروه رد گاریدا وهستاوه. هدموو زانستی کیش قورسایی و گرنگیی خوی هدید. پیغه مبدریش (صلی الله علیه وسلم) ده فدرموی خوی هدید، پیغه مبدریش (صلی الله علیه وسلم) ده فدرموی (العُلَماءُ وَرَثَةُ الأنبِیاءِ) (۱). ده فدرموی : زانایان میراتگری پیغه مبدرانن.

⁽١) إبن ماجه، المقدمة: ١٧.

به لْني، ئه گهر له ناو مرؤ ڤدا كۆمه لْنيك ههبن كه حهقيقهت به روونيي و بهبي ليّليي ببينن، ئەوانە پيغەمبەرانن سەلاميان لي بي. بەلام ئیمه به هوی ئهو نوورهوه که فهرمایشته کانی نهوان بلاوی ده کهنهوه ئەتوانىن بگەينە حەقىقەت، چونكە ناگونجى ھىچ مرۆۋىك، ھەر كەس بىنت، بگاتە حەقىقەتى رەھا، ھەتا نەچىنتە ژىر ئالاى يەكى لە يێغهمبدراندوه . خو لدوانديه به هدول و كوششي خوي بتواني هدندي حەقىقەتى نزىك لە راستىيەوە كەشف بكات، بەلام ناتوانى راستىي رهها كهشف بكات، مه گهر به چاوساغيي ينغهمبهران سهلاميان ليبيى، لهبهر ئهمه پيغهمبهران ميراتگري راستهقينهي خوان و، دواي ئەوانىش بەندە صاڭحەكان. قورئانى پىرۆزىش ئامارد بۆ ئەو بەندە صالْحانهی خوا دهکات که دهبنه خاوهنی سهرزهویی و، ئهو پهیوهندییهی نیوان فهرموودهی باس کراو و ئهم ئایهتهش که نهم مانایه دهبهخشی ئاشكرايه! بهنده صالحه كاني خوا ئهوانهن كه شياوي ئهوهن ببنه خەلىفەى خوا لەسەر زەويىدا و، ھەر ئەوانىش مىراتگرى پىغەمبەرانن، نهك كهسانى تر. چونكه ههر پيغهمبهريك تهبليغكارى راستييه، جا به ئەندازەى ئەرەى كە ھەر مرۆۋىنك تەبلىغكارى راستىي بى، دەبىتە میراتگری راستهقینهی پیغهمبهران.

جا بۆ دەرخستنى فەزڭى زانا بەسەر كەسانى تردا ئەم ئەندازه گرتنه لە پېغەمبەرەوه (صلى الله عليه وسلم) دېنمەوه كە دەفەرموى: (فَضلُ الْعَالِمِ عَلى أدناكُم)(١). دەفەرموى: فەزلى زانا بەسەر خواپەرستدا وەك فەزلى من وەھايە بەسەر بچووكترينتاندا.

بهلْی، خواپدرستی نهزان ههموو ئانیّك مهترسیی لادان و سهرگهردانیی

⁽١) الترمذي، العلم: ١٩.

لی ده کرینت و، نه و لادانه ش پی په پنی په ی نه و به نده یه له لادا. هی وایان همیه له ته نها نانیک دا چاودیریی خوای له یاد بچی به لادانیکی ته واوی ده زانی . جا همر چه نده مه سه له که پیژهییه، که واته لادان له گوریدایه. همر چون بیت نه و زانایانه ی که میراتگری پیغه مبه رانن هه میشه له گه ل خویان دا خهریکی چاودیرییه کی همیشه یی و موحاسه به یه که ل خویان دا خه ریکی چاودیرییه کی همیشه یی و موحاسه به یه کی به ده وامن . نه وان له ناره زوومه ندییه کی همیشه یی و موحاسه به یه رانبه ر به کاره له ناوبه ر و مه ترسییه کانی هم و چوارلایان له و په رانبه ر به کاره له ناوبه ر و مه ترسییه کانی شهر حوارلایان له و په رانایه ی به زانین و هو شینکی ته واوه وه بو همه مو نیم نه فوه یه خوا په رستیی بکات، چاکتره له وه ی که به بی همست خوا په رستیی بکات، وه ک چون پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له خوا په رستی هاوه له به پیزه کان چاکتر بوو . له پاستیشدا نه مه بچووکترین که سی هاوه له به پیزه کان چاکتر بوو . له پاستیشدا نه مه مانای وایه که : هه لسه نگاندنیان له نیواندا ناکری .

لهم مهسهههههشدا نوکتهیه کی ورد ههیه که نهمهیه: مروّقی کاملّی میراتگری پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له فهیضی نهقدهسهوه ههر نووریک به لیشاو بهسهریدا باریی، له دهستی دهرناچیّت، ههروه ک مهلّبهندیّکی جهمسهرگیریی گهوره بی بو قووت دانی نهو تیشکهی که له خوّرهوه دهرده چیّت. ئیتر ناهیّلّی همتا زهرهیه ک له همموو فهیضیکی موقه ددهس به ههدهر بروات، که به چهندین تیشك دانهوهی ناسک نهحه دییهت بوی بیت و، به چهندین تیشك دانهوهی جوانییه کی ناسک بوی بگوازریّتهوه، که سوّز و ره حمهتی به نهره و نیانیی بهسهردا نهباریّنی، نهو کاته ههموو گوشه کانی دلی له چالاکییه کی بهردهوام و جموجوولیّکی ههمیشه بیدا دهبن، بهوه ی که همول دهدات ببیّته و جموجوولیّکی ههمیشه بیدا دهبن، بهوه ی که همول دهدات ببیّته ناوینه یک بوره و بهره کهته .

ئهمهش - له ههمان کاتدا - دهربرینی خشووعه زوّره که ی و ریّزلیّگرتنه کامله کهیه تی بوّ پهروهردگاری مهزنی و، کاریّکی بارگهدانی روّحیی بهردهوامه. جا ئهم که سه به بهردهوام بارگه دراوه، خالّیی کردنهوه شی ههیه، ئهم خالّییکردنه وهیه شریتییه له په خشکردنی ئه و رووناکیی و نوور و راستییه ی تر که له روّحیدا ههیه بو ئهوانه ی دهروبه ری. ئیتر لیّره دا ترازوویه ک بو پیّوانه کردنی ئهم کردهوانه ی به پیّی قوولّی روّحییه تی، نیه. کمواته همر چهنده خواپه رست له خواپه رستییه کهیدا روّب چیّت، ئه وا ناگاته خواپه رستیی ئه و زانایه ی که مروّقی کامله، سهره رای ثه وه شرکه مروّف له سهری پیروسته نه وه ی که نهیزانی کاری پی بکات، نه گینا قورئانی لیروّز به مئایه ته پیروّزه هه رهشه ی لی ده کات و پیایا هه لنه شاخی:

﴿ ... وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكُنُّمُونَ ٱلْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ١٤٦).

به لَنی ده زانن به لام کاری پی ناکه ن. ئه وانه وه ک کونه ره شه کان وهان که رووناکیی بو هیچ شتیک ناگیرنه وه. ئیتر له وزهی رووناکییه کهیان هیچ که لم کین کین وه ناگیری بیان به دهربرینیکی راستتر، وه ک خوری لی نایه ت رووناکییه که ی په خشانی هم مو و شوینیک بکات. به لم کو ئاگردانن . چران چه پکه تیروژیکن که په نجه له گوله کانیان ده ده نه شتیره گهرو که کانن. با ده ستیره گهرو که کانن. با ده بیبه ختانه شه ل بگرن که رووناکییه کهیان وه ک کونی ره شتاریک و ته لخه ، هه رچه نده خاوم ی چه ندین وزه ی پاشه که و حراون. به و حاله ی خویانه وه ده ستیان لی هه لده گرین و ئه چینه خرمه تی فه رموده یه کی شهریفی پیغه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) که نه فه موی :

(مَن سُئِلَ عَن عِلمٍ عَلِمَهُ ثُمَّ كَتَمَهُ أُلْجِمَ يَومَ القِيامَةِ بِلِجامٍ مِن نارٍ)(١).

⁽١) الترمذي، العلم ٣، أبوداود، العلم: ٩، إبن ماجة، المقدمة: ٢٤، الهيثمى، مجمع الزوائد: ١ / ١٦٣.

دەفەرموێ: ھەركەسىخ دەربارەى زانستىك كە ئەيزانى پرسيارى لىخ بكەن و شاردىيەوە لە رۆژى قىامەتدا لغاويكى ئاگرين دەكريتە دەمى.

ئهم فهرمایشته شیرینه ماناکهی دیاره، واته ههر کهس شتی فیر بوو و ههولی نه دا پهخشانی ئهوانهی دهوروبهری بکات، واته لهو بارگهیهی که پرکراوه خوّی خالیی نهکردهوه و، به ههلسوکهوتی نهبووه پیشهنگینکی چاك، ئهوا نابیته ناوینهی دهرخستنی حهق. ئهو کاته پاداشتی نهوه دهیی که به ناگر لغاو بکری. له فهرمووده شهریفهکهدا ههرهشه و سهرزه نشتینکی توند دهبینین، چونکه لغاوکردن تهنها بو ناژه لهکان بهکاردیت. واته ههر کهسی زانستهکهی بشاریتهوه تهشبیه کراوه به ناژه ل، که نهمه ش، وه دیاره، دهربرینیکی تونده.

ئه و مروّقه - که که تمانی حه قی کردووه - نرخی ئه و ئه هلیه ته ی نه زانی که خوا پنی به خشیی بوو و، به جوانترین شیّوه شی گیّرا بوو. هه روه ها ئه وه ی پشت گوی خست که به سپارده له ماهیه تی ئه ودا داینابوو، له هه ست کردن و روون کردنه وه و بیرکردنه وه، به پاده یه که له ئاژه لان جیای کرده وه، بگره له نیّو به دیهینزاوان دا به به دیهینزاوی که له ئاژه لام هه لبریّرراوی گیرا، به لام ئه و شوکرانه ی له سه ر ئه وه ی که خوا پنی سپارد بوو ده رنه بریی. ئایا موعامه له یه کی عادیلانه ی عه داله تی ره ها نیه که ئه گه ر په روه ردگاری جیهانیان به خششه کانی خوّی لی دابمالی ؟ کاره که ئه خه مه به رچاوی به ریّزتان.

زانست و تدبلیغ کردن دوو دیوی یه حدقیقدتن. کارکردنیش مدرجیّکه و لیّیان جیا نابیّتهوه. که واته نابی نهم سیانه لیّك جوی بکریّنهوه. نه گهر که سیّك په وه ده ربرینی پیّزه بیّ نه گهر که سیّك په ونتار به وه بكا که زانیویه، نه وه ده ربرینی پیّزه بی زانسته کهی، چونکه نه و که سه ی که په روه رد گاری خوّی ناسیی و به ندایه تیی خوّی بی ده رنه بریی، نه وه پیرلیّنه گرتن و بایه خینه دانه،

بگره گهمژهیی و کویریی و کهرییه، به تایبهتیی کهسیک رهنج و زهمهتی خزمهتکردنی ئیمانی گرتبیته ئهستی و له بهندایهتیدا تهمهلیی بکات. ئهمه کاریکه له دوژمنی دهرهکیی مهترسیی زیاتره. ئهو حالهتهش خورئاواییهکان دوای هیدات درانیان بو ئیسلام بیتاقهتیی دهکهن و قسه ده کهن به لگهیه بو ئهم حوکمه، چونکه قسه، یا شاهیدییدانی بهرانبهره کهت به لگهیه کی تایبه تبیه.

يەكۆك لە موسلمانىكى ئىنگلىزىي ئەپرسىت: بۆچىي ئىنگلىزەكان به كۆمەڭ موسلمان نابن، خۆ ئەوان خەلكىكى ۋىرن، بەرادەيەك که سیاسهتی جیهان هه لنه سوورینن ، موسلمانه ئینگلیزه که و ه لامی ناداتهوه، به لکو دهستی پرسیارکهرهکه ده گریت و نهیبات بو نزیکترین مزگهوت. دیمهنیکی خهمبار. تهنها چهند کهسیک وان لهوی که به لاشەيان خواپەرستىيى بەجىي ئەھىنن. ئەمە وەلامىي كابرا بوو. ئەمەش ئەوە دەگەيەنى كە: ھەڭسوكەوتى خۆرئاوايى بەرانبەر بە بەرنامە دىنىيەكان، يان بيندينييه كان ئاشكرايه، ئه گهر له ژيانى رِوْژانهدا به عهمهليى جي بهجين نهكرين . جا هدر كاتيك موسلمانان له بهردهميان دا وهك كو مهلينكي ئەوتۆ وەستان كە گەيشتبوونە ئەوەى دىوى ناوھوە و دەرھوھيان وەك يەك بیّت و، عمقل و روّحیش له ناویان دا کاملٌ بوو بیّت و، دلْمکانیشیان به قورئان ناشنا بوو بن و، دەرگايان خستبينته سەرپشت بۆي و، كردەوەكانيشان له گهل فیترمتی مروف دا گونجاو بیّت و، خهم و خهفهتی ههریه کهشیان بریتیی بی لموهی مروقایهتیی هیدایهت بدات، ئمو کاته نموانیش روو له ئيسلام ئەننن و، روويشيان لئ ناوه و، به كۆمەكيى خوا بەبئ ئەوەى ئىمە تەكلىفيان لىخ بكەين، خۆيان رووى لىخ ئەنين.

به لین، خورئاوایی چون پهیوهندیی به کومه لگهیه کهوه ده کات تا ئه و کومه لگهیه دینه که ی نهناسی و، پهروهردگاری نهناسی و، له کتیبه که ی تی نه گات و، شتی وههاشی پیّوه نهبینری که رای بکیشی بو لای خوّی؟ یه که مجار ئه و سهیری حال و گوزهران ده کات و سه رنجی بینای دل و عهقلی موسلمان ده دات. ئه و بایه خ به خهلکانیك ده دات که ههرده م خهریکی هه ناسه هه للکیشان بن و، داخ وخه فه تیان بو خوّشویستنی مروّقایه تیی و به زهیی پیاها تنه وه ی، شه پول بدات. ئه وانه ی که شه وه کانیان به شه وه نویر و بو خوا هه لسان به سه ر نه به ن و مانیشیان به ذیکری خوا ته و پاراوه و، تا بتوانن کات به فیرو ناده ن، بگره هه ر یه که یان هه موو ساتیکی کاتی به شتی به که لک به سه ر ده بات. به لی نه وان بایه خ به که سیک ده ده ده که به م جوّره و زانه بارگاویی بووبن. جا نه گه ر نه وانه ی که ته مثیلی ئیسلام ده که ن توانییان به مشیویان به سه ر بیت، نه وا خور ناوایییه کان به په له به رهو نیسلام دین و پول پول موسلمان ده بن و بول پول موسلمان ده بن و با نه نه امه کاته دا لیمان دو ورکه و تنه و انه نجامه که شی پیچه وانه ده ده و در چوو و ، له مکاته دا لیمان دو ورکه و تنه و .

به کورته دهٔنین. ئیسلام بهرنامهیه کی خوایییه و زانست و کردوه به توندیی به یه کهوه ئهبهستی. لایه کی ئیمانه و، لایه کهی تریشی ئهو ئیمانه ئه گۆری بۆ کار و چالاکیی. به نیم، باس کردنی کردوه و خواپهرستیی کهسانی تر و گیرانهوهی چیرؤك دهربارهیان، له لایه کهوه، به بۆنهی ئهو پهند و ئامۆژگارییانهی کهوا تیایاندا شتیکی جوانه، به لام ههر ته نها بهوهندوه بوهستین، بینهوهی ئهو کردووانه له واقیع دا جی به جی بکرین، له بهرانبهروه کاریگهرییه کی سهلبیی دهبیت. ئیسلام بریتیی نیه له باس کردنی مهناقیبی ئهولیاکان، یان گوی گرتن بۆیان و بهس، به لکو ئیسلام ئهوهیه که چیی دهربارهیان باس کراوه بگوری بو ژیانی روژانه. به نی نیسلام ئیمان و کردوهیه. ئهوانه ش که باسی کاری ئیسلامیی ده کهن بینهوهی بزانن که کردوهیه. ئهوانه ش که باسی کاری ئیسلامیی ده کهن بینهوهی بزانن که نیسلام بریتییه له ئیمان و کردوه به نهوانه قسه کانیان ورینه به و هیچی تر.

راستییه ئیسلاھییەکان و ناسینی سەردەھی ھاوچەرخ

هدلسدنگاندنی شته کان و سه رنج دانی پرووداوه کان له م کاته ی ئیستا ماندا به یه کجاریی ئال و گوریان به سه ردا ها تووه. مه نتیق و عه قلانیه تیش له پیشه وه ی کاره کان دان و، له هه لسه نگاندندا گرنگییه کی گهوره یان به ده سته پیناوه، چونکه کوفر و ئیلحاد به ناوی زانست و فه لسه فه و قسه ده که ن ئالیره دا موسلمان ناچاره به هه مان ته کنیك به رانبه ریان بوه ستی ، ئه مه ش پهیوه ندییه کی پته وی به شاره زایی پوشنبیریی چه رخه که ی خویه وه هه یه . عیلم و عیرفانیش که هم ردووکیان له موسلمان جوی نابنه وه ، ته نها نه م کاره یه .

هدرکدسی شارهزای رووداوهکانی چدرخدکدی ندبینت، وه ندو کدسه وهاید که له دالانیکی تاریکدا ژیان بداته سدر، که به بی ندنجام هدولدهدا شتیک دهربارهی دین و نیمان به کدسانی تر تدبلیغ بکات، چونکه رهورهوهکانی زهمانه و رووداوهکان، درهنگ بی و زوو بی، کاریگدریی لددهست دهکدنده، لیرهدا لدسدر ئیماندار پیویسته که ئده له کدسانی تر بگدیدنی و پییان تدبیلغ بکات که پیویسته خدلک لیی تی بگات، ندویش به شیوازیکی گونجاو و شیاو به ناستی فیکریی و زانستیی و روشنبیریی چدرخدکدی. من لدسدر ندوه پی دانه گرم و زانستیی و روشنبیریی چدرخدکدی. من لدسدر ندوه پی دانه گرم

خاله باس کراوه جی بهجی بکات، له قیامه دا پیشی ئهولیاکان و قوطبه کان ده داته وه. چونکه ئه و له دوای پیغه مبه رانه وه سهلامیان لی بی ده وهستی. به لی نهم خاله تا نهم راده یه بلند و مهزنه. به مهرجی ههروه ک نهمه یه کجار پیویسته، دهست پیوه گرتن و جیبه جینکردنیشی قورسه.

ئەو كەسەي چەرخەكەي خۆى نەناسىخ، لەگەل ئەو كەسەدا كە له ژیر زهوییدا بژیت هیچ جیاوازییه کی نیه، کهچی ته بلیغکار يان بانگهوازكار له بۆشايى ئاسماندا ئەگەرى. كاتىكىش كە بە هۆى عەقلىدوه لە نىران ئەستىرەكاندا ئەسوورىتدوه، بە ھۆى دلى و لهطیفهکانی تریهوه ئهروانیّته باخچهکانی بهههشت. واته کاتیّك عمقلّی له تاقیگه دا و له تهنیشت (پاستور) دا بهندی د کات و، له قوولایی بوونیشدا به هاورییهتی ئهنیشتاین بهریوهی دهبات، دهبینی به هوی رو حیهوه بهویه ری ریز و مهزن را گرتنهوه لهبهردهم خوای پاك وبيْگەرد و، لەبەردەم پيغەمبەرى بەريزدا (صلى الله عليه وسلم) وهستاوه، ئیتر له همر ړۆژێکدا چهند جار و چهند جار بهرهکهتی خوای بهسهردا ئهرژیّت. جا من بروام وههایه که رابهری راستهقینه ئەمەيە. سەرنجى فەرمايشتى پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بدهن، بق چیبی لهلایهن ئهوانهوه که نهیدواندن وهرئهگیرا و کاریگهریبی ههبوو؟ چونکه بهو شيوه له گهڵ چهرخهکهيدا موعامهلهي کرد که ئەوان لە نيوان خۆياندا دەيان كرد. بينگومان ھەموو ئەو فەرمانانەي که له پهروهردگاري مهزنهوه هاتوون هيچيان پێچهوانهي رووداوهکاني بوونهوهران نین و، مروّقیش تهوهندهی بهسه که دهرك به حیکمهت و رِوْحی بوون بکات، ئیتر بهو پییه ئهوهی که دهیهوی بیگاتی رینك وپێکي دهکات.

كارهكهش بهلاى هاوهله بهريزهكانهوه رهزامهنديي خوا لهسهر ههموويان بیّت همر وا بووه. کاتین که تعبلیغیان دهکرد و بانگهوازیان ئهگهیاند بارودۆخى واقىعى خۆيان و، ئاستى ئەوانەش كە دەيان دواندن بەرچاو ئه گرت. ئەمەش لە پىغەمبەرى بەرىزەوە (صلى الله عليه وسلم) فيرببوون. لهبهر ئهوه بق ئاستيكي بلندي هيزي كار تيكردن بهرز بوونهوه، به راده یه که له کورتترین ماوه دا ههموو دنیا لهبه ر دهمیاندا به چۆكدا هات. هدروهها ههموو ئهو گهوره پياوانهش كه به دواياندا هاتن، لهوانهی که میراتگری راستهقینهی پیغهمبهری بهریز (صلی الله عليه وسلم) بوون، تهوانيش ههر وايان كرد و، له تهبليغدا ههمان شيوازيان گرته بهر، ئهگهرچيي مهسلهكيان جياواز بوو. ئهوان دهركيان به ئاستى چەرخەكەيان كرد، بۆيە تا ئەمرۆى ئىيمەش كارىگەرىيان بهردهوام بوو، وهك ئيمام غهزاليي و ئيمام رهببانيي و مهولانا جهلالهددینی رۆمیی و هاووینهیان له بانگهوازکاره دامهزراوهکان . به لام كاتيك كه كارهكه كهوته دهست ئيمه. به داخهوه. به وينهى میراتگری بیکه لکی ئه پیاوچاکانه، پشتمان کرده زانست. ئهوهبوو هدرچیی رووشت و پایهیه ک که موسلمان بکاته موسلمانی راستهقینه ئيمه تيكماندا. كهواته ئيمه بووينهته قوربانيي نهزانيي خومان.

یہیوەندیی قورئان بہ حلّہوہ

تەبلىغكار پێويستە دڵى و ويژدانى بە پێى قورئان ڕێك بخاو، بىكاتە ھاوئاواز لەگەڵيدا. قورئانى پيرۆزىش بەم ئايەتە پيرۆزە ئەمە دەرئەبرى:

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكَ رَيْ لِمَنَكَانَ لَهُ, قَلْبُ أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴾ (ق: ٣٧)

﴿ هُدُى لِلْمُنَقِينَ ﴾. واته ئهم قورثانه فهرمايشتى پهروهردگارى جيهانيانه و هيچ گومانيكى تيدا نيه. ئهرهنده ههيه تهنها خاوهن تهقواكان وهك پيويست كهلكى لى وهردهگرن. خاوهن تهقواكانيش له ههموو خهلكيى زياتر شارهزاى شهريعهتى فيطريين. جا ههروهك مروقى فهراموش كار نابيته خاوهنى تهقوا، ههروهها كهلك له قورئانيش وهر ناگرى، چونكه دلهكهى مردووه. ئهم ئايهته پيروزهش ئهوه روون دهكاتهوه:

﴿ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظُرَ ٱلْمَغْشِيّ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ فَا وَلِى لَهُمْ ﴾ (محمد: ٢٠) داخو که سیک به سه رنج دانی مه رگ بوورابیته وه سهیری پیغه مبه ری خوا بکات، چیی له قورئان و فه رمایشتی پیغه مبه ری به ریز (صلی الله علیه وسلم) تی بگات؟ به قه طعیی هیچ. به لام ئه و که سه که رووی دلی ده کاته قورئان، به وینه ی لیدانی دلی هه ست به و رووداوانه ده کات که له بوونه وه راندا روو ده ده ن. بوچی؟ چونکه به و رووداوانه ده کات که له بوونه وه راندا دو زیوه ته وه. جا ئه وانه ی که توانایان نیه شتی له رووداوه کان تی بگه ن، وه ها باس ناکرین که کار کمی زور بو ئیرشاد نه نجام بده ن، چونکه نه م کاره پهیوه ندیی به چونیه سه رنج دانی گشت قورئانه وه هه یه.

ئهگهر له گۆشهیه کی تریشه وه له ههمان مهسه له نزیك ببینه وه، ئه وا ده لیّنین: یه کهم مهرجیّك که ههرگیز ته بلیغکار نه توانی وازی لی بهیّنی بریتییه له جی به جی کردنی ئایه ته گهردوونییه دیاره کان له (آفاق) و (أنفس) دا له گهل ئایه ته قورئانییه خویّنراوه کان و، پاشانیش دارشتنی ئاویّته یه له ههردووکیان. ئیتر به نه ندازه ی سهر که و تنی لهم بواره دا، له ته بلیغ و ئیرشاده که یشیدا سهر که و تو و ده بیّت و، به

پنچهوانهیشهوه تهنها ماندووکردنی خستوقه بهر خویشی و نهوانهش، که دهیان دویننی..

به لین، تهبلیغکار به ههموو کیانیکیهوه به سیفهته ئیسلامییهکان پازاوه تهوهو، ههموو هه لسوکهوت و باریکیشی به لگهن لهسهر نهوهی که هه لگری ئه و سیفه تانه یه و، توانای شیکردنه وهی ئایه ته نافاقیی و دهرونیه کان و، داپشتنی ناوی ته یه کیش له ههردووکیان له تهبلیغکار جوی نابنه وه، سهره پرای بهوهیش، که هه لگری سیفه تی نهرم و نیانیی و داوین پاکیی و شه فه قه ت و پیکی و هاووی نه یانه له و سیفه تانه ی که ئیماندار ده که نه ئیمانداری کی راسته قینه.

به دار شتنیکی تریش: هدروهك ههموو سیفهتیکی بی باوهر، بی باوهر نييه، ههموو سيفهتێکي ئيمانداريش ئيماندار نيه. لهوانهشه چهندين سيفاتي ئيمانيي له دووتويي سهركهوتني ئهم سهردهمهي ئيستاي كافراندا، له لايهني زورهوه، له ههموو دنيادا، خوّيان حهشار دابي و، پیس بوونی ئیمهش به سیفهته کا فرهکانی ئهوان هوی تیکشکانمان بیت. لەسەر ئىماندارىش يۆرىستە، بە تايبەت ئەر تەبلىغكارانەي كە ئەران لە پيش ئيماندارانهوه به گشتيي، بگره چهند ههنگاويك پيشيان كهوتوون، خۆيان به ههموو سيفهتێکي ئيماندار برازێننهوه و به تونديي دهستيان پیّوه بگرن. بو نموونه: ئیماندار مروّڤی نهرم و نیانی. مروّڤی داویّن پاکی. نموونهی شه فهقهت و سۆز و بهزهیییه. بهم سیفهتانهشهوه (بوونهوهران) به لانکهی سۆز و بهزهیی و، مهنزلگای برایهتیی دهبینی. ژیانیشی هدر ههمووی ریك و پیکه و، ههموو ساتیکی نوورانییه و، له کاتیشدا زیاده رؤیی ناکات و، له قاوه خانه کانیشدا کات بهسهر نابات، چونکه له ژیانی پاك و بینگهرددا شتیك لهو شیوهیه نههاتووه، بگره، که له مال دهرچوو مال و مهنزلمی نهو، مزگهوت و پهرستگا و شویننی تهبلیغکردنی بانگهوازهکهیهتی به موحتاجان. نهو ئیمانداره به زانست بار کراوه و، به چاکه و عیرفانیش بارگاویی بووه و، له ههموو کهسیش زیاتر له کاری کویرانهوه بهدووره. چونکه بهردهوام نهو پیاوی بهرنامه و نهخشهیه و، ناگاداری پهیوهندیی نیوان هو و هوکاریشه و، به تهواوییش دهچیته ناو روّحی شتهکانهوه.

به لنی هدروه که سهره وه باسمان کرد، هن سهرکه و تنی شه سهرده مه کنی سهروه که به سهروه وه بیان گرتن، خورئاوا بریتییه له و سیفه تانه ی که له موسلمانانه وه وه بیان گرتن، بویه سهرنجیان ده ده ویت له لووتکه به رزه کاندا خویان ده نوینن. که چی جیهانی ئیسلامی بووه ته حه مالی هه لگرتنی سیفه ته سووکه کانیان. کاتیک، که موسلمان دیت بن مزگه و ت، سیفه تی ئه وان وه ک پالتن ده خاته سهر شانی، که چی کافره که به و سیفاتانه وه ده چیت بن که مرسلمانانن. به و مانایه ی سهرکه و تووی ئه مری خورئاوا خویان نین، به لکو ئه و سیفه ته ئیسلامییانه نکه وان پنیانه وه. هم روه ها ژیرکه و تووش موسلمانان نین، به لکو ئه و سیفه ته کافرانه ن، که و هم روه ها ژیرکه و تووش موسلمانان نین، به لکو نه و سیفه ته کافرانه ن، که و هم روه یا به په نابردنمان و مریان گرتوون. که و اته پرزگار بوونمان به پاستی ته نها به په نابردنمان ده بیت بن قورئانی پیروز.

بهکارهـێنـانی هوٚ و ړێگای شــهرعـیی

بانگهوازکار، کاتیک که جهلک بانگ دهکات و تهبلیغیان دهکات به وردیی به دوای هو و رینگا شهرعییهکاندا دهگهری، چونکه به هو و رِیْگای شەرعیی رِیِی ئامانجی شەرعی ئەگیریتە بەر، بگرہ بە ھیچ شیّوهیهك به هوّ و ریّگای ناشهرعیی توانای گهیشتن به ئامانجی شهرعیی نابیّت. جا لهبهر ئهوهی که ئامانجی ئیمه بریتییه له حهق و، ئیمه دوژمنی ناحهقین، ئهوا بن گهیشتن بهم ئامانجه حهقه، يۆمان نيه ئەر ناحەقىيە بەكار بهننين كە دوژ منمانە. خۆ ئەگەر بە پێچەوانەوە بجووڵێينەوە ئەوا خۆمان خستۆتە درۆوە و، ھەر كارێكيش ئەنجامانداوه ھەر ھەمرويمان ھەلوەشاندۆتەوە. لە راستىيشدا ھىچ بانگەوازىك لەسەر درۆ بەرپا نابىت، گەر بەرپاش ببى بە قەطعىيى بهردهوام نابیّت. خوای پاك و بیّگهردیش فه پ و بهره کهت لهو كارانهدا هەلدەگریت ئەگەر ئەوانەي بىز ئىسىلام كار دەكەن ئەم ھۆيانەيان تىدا به کار بهینن. ئهوان دهتوانن ههزاران کهس له شهقام و مهیدانه کاندا كۆېكەنەوە تا وتار بدەن و ھاوار بكەن، بەلام بەرەكەتىي ئەم ھەموو خهلکه ناگاته بهرهکهتی سی بانگهوازکاری راستگو به وته و به کردهوه، که له خانوویه کی هه ژارانه دا خه ریکی رینماییکردنی چهند كدسيك بن بو لاى خوا. يهكي لهم چهند كهسه هاوتاى ههزاره و، له هدمان کات دا هدزار له کهسانی تر هاوسهنگی یهکیّك نابن.

دله کان له دهستی خوای به ده سه لات دان و، وه رگرتنی ئه و قسانه شمان، که نیسته یان له ئاینده دا بو که سی به رانبه رمانیان ده که ین، واته ئاماده کردنی هویه کانی هیدایه ت به قسه کردنمان بوی، هه رهم مووی به ده ستی خوای پاك و بالا ده سته. له به رئه وه ش، که ئامانجی ئیمه بریتییه له وه ی خه فلک بخه ینه سه ر ریگای حه ق، ئه وا و ته ی در و ، یان نیمچه در و وه ک زیاده په ویی، به که لکی نیمه نایه ت، بگره زیان به جی به جینکردنی ئامانجه که مان ده گهیه نیت. ئیمه ئه وه نده مان له سه ره و ، ئه و فه رمانه مان به سه ردا در اوه که به پینی ئه و نه خشه یه ی ئیسلام بو مانی کیشاوه فه رمانبه ریی خو مان نه نابی کار کردنه وه بو ئیسلام به ره گوره پانی مافی ئه وه مان نیه به ناوی کار کردنه وه بو ئیسلام به ره گوره پانی ناشه رعیی بخلیسکیین، به تایبه تیی له م پوژ انه ماندا، که له یه که دو کان دا در و له ته نیشت پاستیدا به یه که وه ئه فرو شرین. که واته ئیمه دو کان دا در و له ته نیشت پاستیدا به یه که وه ئه فرو شرین. که واته ئیمه مانی پاستگو بین و هه فسو که و تمان پاستی بین و ، به پاکییش هه فرگری پاستگویی بین و هه فراح دو مان به پاکییش هه فرق گریی پاستگویی بین .

کـرێ و داواکـردنـی

تهبلیغکار له بریی نهو فهرمانبهرییه پیروّزهی، که نهنجامی دهدات چاوه پوانی پاداشت و سوپاس کردن له هیچ کهس ناکات، ئیتر سا نهو پاداشته مادیی بی یان مهعنهویی و روّحیی، چونکه داواکردنی پاداشت روونیی ئیخلاص و راستگوّیی لهناو دهبات. ههرکاتیّکیش راستگوّیی و ئیخلاص لیّل بوون، نهوا هیّزی کارتیّکردن له ناو نهچی بگره ههتا تهبلیغکار لهسهر نهو چیّره مهعنهوییه و، نهو لهززه به روّحییهی که له تهبلیغکردنهکهیهوه دهستی دهکهون، له ترسی لهزوه ی روونیی نیخلاص لیّل بکهن، تووشی دلهراوکی دهبیّت، چ جای وهرگرتنی کریّی ماددیی، که تهبلیغکردنهکه زامدار دهکات. خو نهگهر بهرژهوهندیی ماددیی تیّکهل به تهبلیغکردن بیی نهوا ئیخلاص به یهکجاریی ههلنهگیریّت، ئیتر نهو کاره ههرگیز پیّی ناوتریّت تهبلیغ. روونترین بهلگهش له سهر نهمهی، که باسمان کرد نهمهیه، که قورئانی پیروّز لهسهر زمانی ههموو پیخهمبهران سهلامیان لیّبی که قورئانی پیروّز لهسهر زمانی ههموو پیخهمبهران سهلامیان لیّبی دهیگیریّتهوه:

﴿ وَمَا أَسْتَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَكَمِينَ ﴾ (الشعراء:١٠٩). له راستييشدا، له ژير نهم فهرمايشته ي پيغه مبه راندا ده گونجي نالينيك ههست يي بكه ين بهم شيوه يه:

((من لهپیناوی ئیوهدا به ئیش و دلهراوکیوه ئهتلیمهوه، ئیوهش به

سووکیی سهیرم ده کهن و، شیختییشم به سه ردا نه برن و، هه ولیش ده ده نه خه که که که م دوور بخه نه وه و، نه تانه وی به ردبارانیشم بکه ن. من هه ول نه ده م مال به مال ته بلیغی حه ق بکه م، که چی نیوه هه موو ده رگایه که له پوومدا دائه خهن و، هه ول ده ده ن به هه موو ریکگایه ک ده ست بخه نه قورگم و، تووشی نازاریشم بکه ن. منیش نه له دنیادا و نه له قیامه تدا داوای هیچ شتیکتان لی ناکه م. پاداشتی من له سه ر نه و که سه یه که ره وانه ی کردووم و نه م فه رمانبه ریه ی پی سپاردووم)).

ئا ئەمە دەنگ و ھەناسەى ھەر ھەموو پىخەمبەرانە، ھەر لە ئادەمەوە سەلامى لىبىي ھەتا سەردارمان پىخەمبەرى بەرىنز (صلى الله عليه وسلم) و، ئەوەش رۆحى ئەنجامدانى ئەركەكانيانە.

کاتیّك که حهوارییه کانی مهسیحی سهردارمان سهلامی لیّبی هاتن بوّ ئهنظاکیه - ئهگهر ئهو شاره ئهنظاکیه بووبی -، پیاوانی دهولهت ویستیان به پهله بهندیان بکهن . کاره که جی به جی کرا و خرانه بهندیخانهوه . ههر که حهبیبی نه ججار، که لای ههمووان جیّی متمانه بوو، ئهم همواله ی بیست، به پهله رایکرد بو لای لیّپرسراوان و پیّی وتن :

﴿ ٱتَّبِعُواْ مَن لَّا يَسْتَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴾ (يس: ٢١).

که قورئانی پیروز ئهم رووداوه باس دهکات، سهرنج بو لای دوو مهرجی بنه ره تیی، یان به شیاوتر ته بلیغکار بو دوو فه رمانبه ریی بنه ره تیی راده کیشیت:

يەكەميان : تەبلىغكار خۆى ھىدايەت دراو بىت.

دووههمیشیان تا بهرانبهر بهو تهبلیغکردنهی داوای هیچ شتیّك نهکات..

به لْين، كهسينك نوير بهجي نههينيت نابيته تهبليغكار يان ئيرشادكار.

ئهوهش خواپهرستییه که ی به ریّك وپیّکی و دوور له کهم وکورپی و ناتهواویی ئهنجام نهدات وتهی نابیستری و، کاریش ناکاته سهر بهرانبهره که ی. کهسیّك له ریبا و بهرتیل و کاسپیی حهرام سکی پر کردبی، چوّن دهبیّته ریّنماییکار؟ ئهوانه ی که له ژیانی زیاده روّیی و خوّش رابواردندا نوقووم بوون، له کاتیّکدا که خوّیان بو قیامه تیان پیّویستیان به ئیرشاد ههیه، چوّن دهبنه تهبلیغکار و ئیرشادکار؟ بهلیّن، ئهوانه ی، که ژیانی خوّیان دانه بهزاندوّته ئاستی به شی ههره زوّری ئهو خهلکه، ئهوانه لهسهر ریّبازی پیّغه مبهری مهزن (صلی زوّری ئهو خهلکه، ئهوانه لهسهر ریّبازی پیّغه مبهری مهزن (صلی دروّ لهسهر دروّیه. به دروّیش که س بو سهر راستیی هیدایه ت نهدراوه. دروّ لهسهر راستیی هیدایه ت نهدراوه. کهسیّکیش بو سهر راستیی هیدایه ت نهدراوه. هیدایه ت بو کهسیّکی تر.

تهبلیغکار وه تابلای ناراسته کردنیکی دامه زراو، هه میشه خهریکی فیرکردنی راستیی و راستگوییه. به مه هه رکه س سه رنجی ژیان و گوزه رانی بدات، به ناسانیی راست گویی دهبینیت و، به ناو چاویشیه وه به دیی ده کات. به دیات. جا وا چاکتره بلینین: پیویسته ببینی و به دیی بکات. قورنانی پیروزیش سه رچاوه ی هیدایه ته بو له خواترسان. جا که سیک ژیانی خوی به ته واوه تیی نه خست بیته چوار چیوه ی ثه وه وه ورئانی پیروز روونی کردوته وه، ده بی له و سه رچاوه ی هیدایه ته چون که لک وه رگریت؟ چونکه هیدایه تی راسته قینه نه و ریگا راسته یه که له قورنانی پیروز دا وه سف کراوه. هم رکه سیش ژیانی لار و ویر بی قورنانی پیروز دا وه سف کراوه. هم که سیش ژیانی لار و ویر بی دهستی به هیدایه تی خه لکییدا چاوساغ بن.

كهواته ئيرشادكار و تعبليغكارهكان كاتي، كه ئهو فهرمانبهريي

ئیرشاده ئهنجام دهدهن که پیخه مبه ران (سه لامیان لیبین) خستوویانه ته نهستوی خویان، ئه وه ریبازی پیخه مبه ران ده گرنه به ر. به تایبه تیی ئه و که سه ی که له م کاته دا له کاری ته بلیغ ده چیته پیش، له سه ری پیریسته - زیاتر له خه لکی - به دلیّکی وریا و هو شیاره وه گوی بو ئه و ئیرشاد کاره کامله بگریّت، که خوا عه قلّی وه ک دلّی و، دلیشی وه ک عه قلّی رو شنکر دو ته وه که ده لیّت: ((ئه هلی گوم رایی به وه زانایان تاوانبار ده که ن گوایه زانست ده که نه ده ست که وت. به مه رانایان تاوانبار ده که ن گوایه زانست ده که نه ده شین (ئه مانه به سته م و دور منایه تیی هیرش ده که نه سه ریان، که ده لیّن: (ئه مانه زانست و دین ده که نه هو یه کردار به درو بخرینه وی) (۱۰).

به لی پیویسته به کردار ئه هلی دنیا به در قر بخرینه وه، ئه گینا له مه و قسه یه و هیچی به سهر هیچه وه نییه. له هه موو زهمانی کیشدا، له سه ر زهوییدا، کی مه فیان فرقشتوه به خوا خزمه ت کردنی ئیسلام ده گرنه ئه ستق. جا ئه وانه ی که له پیناوی به ختیاریی مرق قایه تیدا خزیان ده که نه قوربانیی، مرق قایه تیی فیر ده که ن که ته بلیغکاری پاستگو چون ده بیت. ئه م کو مه له پاستگویه له گه ل خوادا بو پارامه ندیی خوا به شیوه یه کار ده که ن مه خدریکه میراتی هه ر په و پیاو چاکانه دلی خوم خوش ده که م، نه وانه هه لگرانیکی مه زنی بانگه و از یکی مه زنی بانگه و از یکی مه زنی.

ئهم ئوممه ته چاوی به زوریک کهوت و، گویی له زوریکیش گرت لهوانهی، که له باسی ژیانی ئیسلامییدا دهمیان پان دهکردهوه، به لام هه تا زیاتر دهیان بینن و زیاتریش گوییان لی ده گرتن زیاتر دلیان

⁽١) بديع الزمان سعيد النورسي، المكتوبات: ١٦.

سارد دهبوویهوه. لهوانهیه ئهم ئوممهته بهرگهی خه لهتاندنی لهوه زیاتر نه گرنت. ئیستا نهو سهیری ژیانی ئیسلامیی راسته قینه ده کات نه که قسه. بویه ههر که سی به قسه کانی ژیانی کی ئیسلامیی راسته قینه بداته سهر ئه و ده یگریته باوه ش، بگره خوی ده کاته قوربانیی له پیناویدا، به لام ههر که سی کار به وه نه کات که ده یزانیت نه گویی لی ئه گیریت و نه بایه خیشی پی ده دریت.

بۆ ئەوەى مەسەلەكە زياتىر روون بكەمەوە دەڭيم:

پاشان هدر کدس پالی به لایه که وه دا و، چووه ژیر باری منه تیانه وه، ناتوانیت وهلیی نیعمه ته کانی له هیچ شتیك تیبگهیه نی، بویه (ئهبوحه نیفه) و، (کوری سه عد) و، (ئیمام ثهوریی) و، (فوضه یلی

کوری عمیاض) و، (ئیبراهیمی کوری ئهدههم) و، هاووینهیان له پالهوانان لهو بارهوه زوّر به وریایی مامهلهیان دهکرد، واته نهئهچوونه ژیر منهتی هیچ کهسهوه. لهبهر ئهوه کردار و ره فتاریان له چهرخهکان تیپهریان کرد، ههتا گهیشتنه ئهم چهرخهمان، بوونه هاوچهرخمان. ئای، که نهو چهرخه چهنده زیرین بوو وا چهرخهکانی دوای خوّی رووناك کردنهوه و، به یه کجار ئهو خهلکه یه کجار زوّره ی له باوهش گرتن!

بو نموونه: ((سوفیانی ثهوریی ره حمه تی خوای لیّبی زوّر خه مبار و دلّته نگ دهبینرا، که هوّی ئهم خه فه ته یان له خوّی پرسیی، ئه م وه لامه ی دایه وه: ئهم هه موو خه لکه له به رده می خوّ مدا داده نیّم و حه دیث و فیقه یان ته فسیریان فیّر ده که م، که چی دهبینم ئه و خه لکه زوّر به ی دهبیته قازیی، یان کاربه ده ستی ده ولّه ت. ئه م دیارده یه زوّر خه مبارم ده کات. زوّر ده ترسم سبه ی روّژ له مهیدانی حه شردا منیش به رپرسیاری حیسابی ئه و کارانه ی نه وان بم) (۱۱).

ههمووشتان له نامه که ی سوفیانی ثهوریی بو خهلیفه ها پروونه پهشید ناگادارن، ئه وه نموونه یه که بو چونیه تیی هه نسوکه و کردن له گه ن کاربه ده ستان! کاتیک که ها پروونه پهشید بووه خهلیفه چاوه پروان بوو دو ستی پاسته قینه ی دیرینی، سوفیانی ثه وریی بیت بو به یعه ت پیدانی. بیگومان ئه مه شافی خوی بوو. که چی سوفیانی ثه وریی به هیچ شیره یه که وه که نه و بیری نه کرده وه. تا نه وه بوو ها پروونه په شید کوی بو نامه یه کی بو نووسیی و، تیدا گلهییه کی ناسکی لیکرد، که نووسیی بووی: (نه وه شرانه، نه ی نه بوعه بدونند!

[.] 1 / 1 (1) الغزالي، إحياء علوم الدين : 1 / 2 .

که له برایانم و برایانت کهسیّکیان نهماوه، ههر ههموویان سهریان لی داوم و پیروزبایی خدلافه تیان لیکردووم. منیش دهرگای (بیت المال)م خستوّته سهر پشت بوّیان و، نهوهندهی، که دلّم پنی شادمان ببي و چاوم پيي رو شن بيتهوه، خهلاتي به هادارم پيشكه شيان كردووه، كهچى تۆ نەھاتووى بۆ لام. منيش له تاسەمەندىيەكى زۆردام بۆت وا نامىدىكم بۆ ناردى. خۆ ئەي ئەبوعەبدوللا! خۆيشت دەربارەي فهزلی ئیماندار و سهردانی و سیلهی رهحم بهجیّهیّنان لهگهلیا، چاك شارهزای...). که سوفیان نامه کهی بینیی لهرزی لیهات و لیی دوور کهوتهوه. دهستی به گیرفانیدا کرد و پنچای به عمباکهیموه و نامهکهی ههلگرت و، به داستی ئهم دیو و ئهو دیوی پی کرد، پاشان ههلیدا بو ئه و که سهی که له دوایه وه بوو و وتی: ((یه کیکتان با نامه که بگری و بيخوينيتهوه، چونکه من داواي چاويو شيي له خوا دهکهم دهست له شتیٰ بدهم، که ستهم کار دهستی لیٰ دابیّت)).. یه کیّکیان نامه که ی وهرگرت و هملیپچریی و خوینندیهوه. وهك كهسینك سهری سوړ بمیننیت سوفيان زەردەخەنەيەكى كرد و، كە لە خويندنەوە بوويەوە، سوفيان وتى: ((هەڭى بگيرنەوه و لەسەر پشتى نامەكەي وەلامى ستەم كار بدهنهوه)). پنی وترا: ئهی ئهبوعهبدوللاً! ئهو خهلیفهیه، خۆزگه له كاغەزىكى پاكدا وەلامت بدايەتەوە، وتى: (الەسەر پشتى نامەكەي وه لامی ستهمکار بدهرهوه، جا ئه گهر به حه لالیی نهو کاغهزهی پهیداکردووه نهوا لهسهری پاداشت نهدرینتهوه و، گهر به حهرامییش پهیدای کردووه، نهوا سزای لهسهر وهرده گرنت و، شتیکیش ستهمکار د استى لى دابيت لاى ئيمه نامينيتهوه، تا دينه كهمان لي تيك بدات)). پٽي وترا چي بنووسين؟ وتي: بنوسن:

((بسم الله الرحمن الرحيم. له بهندهى گوناهكار سوفياني كوري

سهعیدی کوری مونذیری ثهورییهوه بق بهندهی مهغروور به هیوا و ئاواته کان هاروونه رهشید، که شیرینیی ئیمانی لی سهندراوه تهوه. أما بعد:

به ئیقرارکردنت له نامه که ت دا له سه رخوت منت کرد به شاهید که چون هیرشت کردوته سه (بیت المال)ی موسلمانان و، له شوینی ناهه ق و له غهیری حوکمی شهرعدا سامانی موسلمانانت خه رج کردووه. جا ئه ی هاروون خوت توند و تول بکه و وه لامیک بو ئه مهسه له یه ئاماده بکه و، ئه وه ش بزانه که له به رده ستی خواوه ندی (الحکم العدل) دا ده وه ستیت ...)). پاشماوه ی رووداوه که یه کینک له شاهیدان له کوشکی ره شیددا باسی ده کات و ده لینت:

((..ها پوونه په شید دهستی به خویندنه وه ی نامه که کرد و فرمیسکه کانیشی له همردوو چاویه وه به خوپ ئه هاتنه خواره وه . له دوای هممو و نویژیک ئهم نامه یه ی ئه هینا و ئه یخوینده وه و پاشان ده یوت: له پاستیدا دوستیکی وه کو تو لهم پوژانه دا ده بوایه له لای دهستم بوایه، ئه و کات منیش له لادان و پیخلیسکان پزگارم ئه بوو) (۱۱).

ئه مه چ هیزین بوو حه شارگه ی نهم نازایه تییه و سه رچاوه ی نه م چاونه ترسییه له کوییه، تا بویریت به و شیوازه خه لیفه بدوینی ایه هیزه بریتییه له ملکه چ نه کردنی بو رابواردنی دنیا و، ده ست هه لگرتن له دنیا و له هه مو و شتی بیجگه له خوا. خو نه گهر وه که هاووینه کانی به دنیاوه په یوه ست بوایه نهیده توانی به و شیوازه خه لیفه بدوینی . له گه ل نه وه شدا، که نه و خه لیفه یه روزانه پینج فه رزه ی نویژی به جی هیناوه و، چه ندین جار حه ج و عومره ی به جی هیناوه، زوریکیش نویی و د ل نه رمیی و د ل

⁽١) الغزالي، إحياء علوم الدين : ٢ / ٥٠٩، ٥٠٩ .

ناسكىيەكەى. بەلام ئەوەندە ھەيە، كە ھاروون ھەندى كردەوەى بوون كە پىيان تاوانبار دەبى و، يەكى لە دۆستە دىرىنەكانى بەم شىوازە دايدەچلەكىنىت.

لیّرهدا کهمیّك دهوهستم تا وهسیهتی پیش و دواوهم پیشکهش به بهرهكانی داهاتوو بکهم، نهوانهی، که پرزگاریی مروّقایهتیبان لی چاوه پوان دهکریّت: ((کونوا أعزاء کرماء، نه هیّلّن مهلّبهنده دیاره کانی هیّن دهستیان به سهرتاندا بپواهت. همتا نه گهر له پیّناوی بانگهوازه که شتان داهاتو چوّتان کردن، نهوا هه میشه بوّیان ده ربخه ن که موحتاجی هیچ شتیک نین. له کاتی بلاو کردنه وهی حهق و حه قیقه تیشدا نه کهن بچنه ناو مهرجی که سانی ترهوه. نه و بنچینه و بناغانه ی که خوای پاک و بیّگهرد دایناون یه کجار گرنگن. نیّوه ته نها نهوهنده تان له سهره به ندایه تی خوّتان بو خوا بنویّنن. نهو کاته قسه کانتان کاریگه ریبان ده بیّت و، خوای پاک و ته بلیغه که شتان له ویژدانی که سانی تردا و مرده گیریّت) دوای پاک و بیّگهردیش خوّی بووه ته که فیلی نهوه، که هیّزی کاریگه ریی به قسه کانتان به خشی کاریگه ریی به قسه کانتان به خشی که رچاوه پوانیی هیچ شتیک له که سانی تره وه قسه کانتان به خوای پاک و بیّگهردیشه وه و مریده گرن.

ئهمه چۆن؟ بهم شيوهيه: به كاريگهريى قسهكانتان له دنيادا و، شهرهف مهندبوونتان به جوانيى خوا و بهههشت له قيامهتدا. خۆ ئهگهر بهم شيوهيه كار نهكهن و شتيكتان له خهلك ويست، ئهوا يهكهمجار كاريگهريى قسهكانتان نامينيت و، له نيعمهته يهكجار گهورهكانيش بيبهش دهبن.

پلهوپایه کانی دنیا فانیی و لهناوچوون. شایانی ئهوه نین دلیان پیوه ببه ستریّت، یان پیّیان مهغروور ببی . به لام لهم سهرده مهدا، له حالهتی ناچارییدا، رینگه پیدرایه له فهرمانبه رییه کانی ده وله تدا کار بکریّت.

لهم رو رو رانه شماندا ئه گهر فهرمانبه ریک و خیزانه که ی به مووچه که ی ده ریان، ئه وا وه ره وه وه هایه، که هیچ میراتیک به جی نه هیلیّت، چونکه به شیره یه کی گشتیی - زور ریک له قه ده غه کراوه کان تیکه ل به مووچه کان بوون. ئه مه شهریه کی تایبه تیبه و له م بارود و خه دا، که تیبدا ده روی و تراوه. هیوا دارم ئه م بارود و خانه به گشتیی بگور درین و، هه ریه که ریی شه رعیی بو کاسپیی کردن بدو زیته وه ..

نیمه له پیناوی بهجی هینانی نهرکی تهبلیغدا بریارمان داوه نه واز له پلهوپایهی دنیایی به تهنیا بهینین، به لکو همتا نهگهر پلهوپایهی قیامه تییشمان همبن، له پیناوی تمبلیغدا وازیان لی دینین. به لی همروه ک فه زلی تیکهیاندنی چهند که سیک له همندی شت له پیناوی حمق دا ده دهین به سهر نهوه دا، که پهرلهمانتار بین، نهوا نهگهر پیریستی کرد به لامانه وه له قوطبییه و غهوثییه تیش سهنگین تره. چونکه بنچینه ی کاره که بریتییه له یادخستنه وه که نه و رینماییکردنیان. نیتر هیچ مهقامیک، دنیایی بی یان قیامه تیی، له و پینماییکردنیان. نیتر هیچ مهقامیک، دنیایی بی یان قیامه تیی، له و بهرزتر و چاک تر نییه. لهبهر نهوه به کارهینانی تهبلیغ بو گهیشتن به ناوات و نامانجی دنیایی - وه که نهوه که نهو ناوبانگ و ناسینهی، که که تهبلیغکار له کاتی بلاوکردنه وه ی حمق و حمقیقه تدا به ده ستی هیناوه، به کاربهینیت - بیعه قلییه که وه که بیعه قلیی نهو که سه ی که چهند پارچه شووشه شکاویکی بینرخ به پارچه ی نه نه اسی گرانبه ها بگورینه وه.

له ریوایهتیکی لاوازدا هاتووه که له سهردهمی مووسا پیغهمبهردا (سهلامی لیبین) کهسیک دینی بو دهستکهوت بهکاردههینا، ئهوهبوو شیوه و روخساری چووه سهر روخساری بهراز، ههر چهنده ئهو کهسه له ههر کوریکدا دانیشتبایه باسی مووسا و گهورهیی ئهوی دهکرد،

به لام لهبه رئه وه ی، که نه و خزمه ته ی بق قازانجی که سیی خقی به کارده هینا، خوا روخساری گوریی بق روخساری سووکترین ناژه آل. بینگومان لهبه ربه لینینک که خوای گهوره به خقشه ویسته که ی (صلی الله علیه وسلم) داوه گورینی روخسار له سه رنه م نومه ته نیسلامییه هه لگیراوه، به لام زوریک سه ره نجامیان وه ک ژباننامه ی نه و که سه ده رچوو.

داوا ده کهین له خوای بالایدهست و بهتوانا ئیمه و ههموو تهبلیغکاران و ئیرشادکاران له کهوتنه ناو چالی ئهو سه ده نجامه بیار بزیت. خوای گهوره ههر خوّی دوعا دهبیستی و ههر خوّیشی توانای گیراکردنی ههیه.

ناسینی دوینراو و شیّوازی لہ یہکتریی گہیشتن

أ- **ناسيني دوينراو**

تەبلىغكار لە نزىكەرە سەرنجى حالى دوپنراو دەدات و، بەرانبەر بە هەلەكانىشى بە سنگىكى فراوانەۋە ھەلسوكەۋت دەكات. بەرانبەر به ئیماندار به پیاوهتیی دهجوولنتهوه، بهلام بهرانبهر به ئههلی کوفر و ئيلحاد به زانين و ژيريي. ئيتر بهم شێوازانه دهتوانێت له دڵ و مەنتىقى دوپنراوەكەيەوە نزىكبېتەوە، تا ئەو شتەي كە دەپەوپت ينى رابگهیدنیّت، بهلایهوه خوّشهویستیی بکات و، بهرهو وهرگرتنی بیبات. به لمين، تهبليغكار بارودوخي دوينراوه كهي چاك دهزاني، بويه به تهواویی له ههموو نهو شنواز و ههلسوکهوتانه دهست ههلده گرنت، که ئهو کهسه دوور بخهنهوه. بهمه تهنها کاری بدرز و یاك تهبلیغ ده کات. بینگومان هدر کهسینک دهربارهی خوا و پینغه مبدره کهی (صلی الله عليه وسلم) و، قورنان و قيامه تهوه تهبليغ بكات و، نهوان به لاى بەرانبەرەكەيەوە خۆشەويست بكات، ئەوا ريزى رادەى گرنگيى ئەو کارهی خوی دهکات، بویه به پنی نهو گرنگییه حال و باردوخ و هەلسوكەوتى خۆي راست دەكاتەوە. چونكە ھەر بېزاربوونىك لە هەلسوكەوتى ئەوەوە بەرانبەرەكەي ھەستى بى بكات، لەوانەيە ببيته هۆی دوورکهوتنهوهی ئهو کهسه لهو شتهی، که خراوهته ئهستۆی تهبلیغکار تا خۆشهویستی بکات. جا ئایا زیان ههیه لهوه گهورهتر بیخ؟ ههر ههلهیهکیش له حال و ههلسوکهوتی ئیمهوه رووبدات، له قیامه تدا ههمووی له نهستؤی ئیمه دا دهبیت.

سهرنج بدهن!! پيخهمبهر (صلى الله عليه وسلم) به چ شيوازيك تەبلىغى دەكرد ھەتا وا لە بەرانبەرەكەي نەكات ھەست بە تاوان بكات؟ ئەوە بوو لەگەڭ كافر و تپاوانباردا وەھا فەرمايشتى نەدەكرد وەك ئەرەي كە گوناھبارنك لەبەردەمىدا بنت، بەلكو بە شنوەبەكى گشتىي، بهبی دیارییکردنی هیچ کهسیّك فهرمایشتی ئارِاسته دهکرد. ئهوهبوو سهرده که و ته سهر مینبه رو رینمایی بو کاریک له و کاره فه رعییانه دهکرد، که له ناو موسلمانان دا کهمتهرخهمییهکی بهرانبهر کرابوو. هاوهلَیْك خوا لیّی رازیی بی له نزیك كۆری پینغهمبهرهوه (صلی الله عليه وسلم) دەستى بۆ ئاسمان بەرز كردبوونەوە و، دەنگىشى لىخ هه لبريي بوو و، له خوا دهپاړايهوه. دياره ئهم شيوهيه پيچهوانهي تادابي دوعاكردنه. به لأم له بريي ئهوهي، كه پيغهمبهر (صلى الله علیه وسلم) بیدویّننی و ههلّمکهی بخاته بهرچاو، رووی وتاری کرده ههمووان و فهرمووى: (إِربَعُوا عَلَى أَنفُسِكُم إِنَّكُم لا تَدعُونَ أَصَمَّ ولا غَائِباً إِنَّكُم تَدعُونَ سَمِيعاً قَريباً وَهُوَ مَعَكُم)(١). فهرمانيان بهسهردا دهدا كه لەسەرخۆبن، چونكە ئەوان وتوويژ لەگەڵ خوايەكى بىسەردا دەكەن كە لنيانهوه نزيكه و، وا له گهلياندا.

پیاویک هاته خزمهتی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و، وتی: نهی پیغهمبهری خوا! لهبهر فلانه کهس، که نهوهنده نویژه کهمان

[.] ٤٠٣ / هـ: المسند : 4.5 - 1.00 البخاري، المفازي : 4.5 - 1.00 مسلم، الذكر : 4.5 - 1.00 البخاري، المفازي : 4.5 - 1.00

پی دریژدهکاتهوه، بهخوا وازم له جهماعهتی بهیانی هیناوه. بهم قسهیه پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تووره بوو. جا ههرچهنده ئیمامه کهی دهناسیی، بانگی نه کرد تا لیپیپچینهوه ی له گه لدا بکات، به لکو دهستی دایه وتاردان بی خه لکه که و رینمایی کردن، که فهرمووی: (یا أیها الناس! إِنَّ مِنکُم مُنَفِّرِينَ فَأَیْکُم ما صَلَّی بِالناسِ فَلیُوجِزْ فَإِنَّ فِیهِمُ الکَبِیرَ وَالضَّعِیفَ وَذَا الحاجَةِ)(۱). فهرمانی بهسهر موسلمانان، دادا دریژه به نویژه کانیان نهدهن، ههتا خه لک له نویژی جهماعه تبیزار نهبن، چونکه ههیانه پیر و لاوازه و، ههشیانه خاوهنی ئیش و کاره و پهلهیه تی.. بهرانبهر به هه لهی که سانی تر ئه مه شیوازی بیغه مبهر بوو (صلی الله علیه وسلم)، که هه ولی رزگارکردنیانی ده دا. له به رئه وه همو مهسه له یه و شیوه یه یه و شیوه یه یه و شیوه یه ی که زور ساده یه و، زوریش کرده یه یشکه ش ده کردن.

بارنکیان پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (أَیُها الناس! قُولُوا لا إِلَهَ إِلا اللهُ تُفلِحُوا) (۲). فهرمووی: خه ڵکینه! بلیّن: (لا الله) سهرده کهون. لیّره دا نهوه به هه ڵهیه کی گهوره دهبینین، که بهرانبه ره که ته بهریته دو خیّکهوه ههست به تاوانباریی خوّی بکات، به ڵکو به بی دیارییکردنی هیچ که سیّك، نهوه ی پیریسته دهوتری و، ههموو که سیّکیش به پیّی ناماده یی و لیّهاتنی خوّی که ڵك لهو قسانه وهرده گری، وه ک چوّن شته کان که ڵك له تیشکی خوّر وه رده گرن. به پیچهوانه ی نه م کاره شهوه ساری پر بوونی زامه کان یه کجار گرانه.

⁽١) البخاري، الأحكام: ١٣، مسلم، الصلاة: ١٨٢.

⁽٢) المسند: ٣ / ٢٩٤، ٤ / ٣٠٣ .

ب- **خۆپاراستن له ددمه ددمن و مشت و مر**

تەبلىغكار خۇي زۇر لەوە دەيارېزېت كە قسەكردن لە وتووېژدا بەرەو موجادهله و دهمهدهمی بروات، چونکه قسهکردن له موجادهله و دەمەدەمىدا بريتىيە لە ((ئەنانيەت)). ئا لەو كەش و ھەواپەشدا، كە گەيشتن بە حەق شتېكى ويستراو نەبى، جلەو تەسلىمى شەيتان دەكرېت. لهبهر ئهمه ههرچهنده ئهو قسانهي، كه دهمانهويت به دوينراويان بلّین باوه پیکهر و پر ئغده بن، کاری تی ناکهن و، به جوانیی وهریان ناگریّت. ئهگمر له روانگهی دهروونیی وتوویّژکهرانیشهوه سهیری مهسهله که بکری، بؤمان دهرده کهوی که مشت ومر هیچ خيريكي تيدا نييه، چونكه وهك ئيمه خو مان ئاماده دهكهين تا بهسهر بهرانبهرهکهمان دا زال ببین، ئهویش به لایهنی کهمهوه وهك ئیمه خوی ئاماده دەكات و، ينگومان ئەو بەلگانەش كە ئىمە دەيان ھىنىينەوە بۆ سەلماندنى قسەكانمان، ئەويش بە بەلگەى تر خۆى ئامادە كردووه تا بەرپەرچيان بداتەوه. بەم شيوھيە وتوويىرى مشتومى دەبيتە كۆمەلم قسهیه کی بیّبهرههم، ئهگهرچیی چهندین شهو و روّژیش بخایهنی. بهلِّي، پينغهمبهري بهرييز (صلى الله عليه وسلم)، له چهرخي بهختهوه رييدا يه ک دوو جار به شداريي به رابه رکني کردووه و، هه ولمي داوه قەناھەت بە بەرانبەرەكانى بكات.(١١) بەلام كاريىك ھەيە پيويستە ئاگادارىيى دەربارەي بدرېّت، ئەوپىش ئەوەپە، كە داواي بەرابەركىي لەو بهراهوه داكرا، دياره لهم جوّره هه لويستانه شدا پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) بیدهنگ نابیّت، به بوّنهی ئهوهوه، که کار دهکاته سهر هیّزی

⁽١) أنظرالترمذي، الدعوات : ٦٩، المسند : ٤ / ٤٤٤، ابن حجر، الإصابه : ١ / ٢٣٧، إبن هشام، السيرة ١٤ / ٣١٣ .

مهعنهویی گویکگرانی. لهگهل ئهوهشدا ئهوانهی که بق موجادهله و دهمهدهمی هاتبوون، زوربهیان به تهواویی قهناعهتیان نهکرد، بهلکو ناچارکران. دیاره ناچارکردنیش مانای ئهوه نییه که دوینراو هیدایهتی وهرگرتووه.

به دریژایی چهندین ساڵ پیغهمبهری به پیر (صلی الله علیه وسلم) چاوی به زانایانی به نی ئیسرائیل ده که وت، که چی یه کیکیان له و جوّره ناوه نده دایه ایه یه وهرنه گرت، به مهرجی نهم پیغهمبه ریکی مهزنه و له عهرشی خوایییه وه ئیلهام به وینه ی تاقگه داده بارییه سه دله پاك و خاوینه کهی و، هه موو کائیناتیش له به رئه و به دیی هینراون و، ژیاننامه بین خوشه که شی پریه تی له موعجیزه. له گهل ئه وه شدا هه رکه س چووه ناو چوارچیوه ی موجاده له و ده مه ده مینوه به ره و دواندندا هیدایه ت به رز نابیته وه، به لکو هه در له مهیدانی و توویی و دواندندا ده میننیته وه.

عهبدوللای کوری سهلام، که جووله که بوو نهمه ی به بیردا دیّت: نهگهر نهم نهوه بیّت - مهبهستی له پیّغهمبه ره (صلی الله علیه وسلم)-، که سیفه ته کانی له ته وراتدا باس کراون، ده چمه سهر دینی نیسلام. ده لیّت: له گهل خه لکه که دا هاتم تا سهیری بکه م. کاتیّك، که به وردیی سه رنجی ده م و چاوی پیّغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) دا زانیم، که ده م و چاوی نه و ده م و چاوی که سیّکی در و زن نییه (۱۱).

هدروه اله مشتوم پیشدا ره زامه ندیی خوای پاك و بینگه رد هه میشه به بیردا نایه ت، چونکه ته بلیغکار و ته بلیغکراو هدردووکیان له حاله تینکی خوّ په رستی و گرژوموندان. جا له م جوّره که ش و هه وایه دا،

⁽١) الترمذي، صفه القيامة : ٤٢، إبن ماجة، الإقامة : ١٧٤ .

که رهزامهندیی خوای پاك و بینگهردی تیدا نییه، ههر چهنده قسهكان ریخوپیک بن هیدایهت و كاریگهرییان دهستگیر نابی. چونکه هیدایهت به تهنیا به دهستی خوایه و، ههر شویننیکیش رهزامهندیی خوای پاك و بینگهردی تیدا نهبیت هیدایهتی ناگاتی.

ج- خۆ دامالْيين له نەنانيەت (خۆپەرستى)

نهنانیه ت، هو کار پکه ده بیقه کو سپی به رده می هیدایه ت و ، به ره که تی ناهی لیّت ئیتر سا بو ته بلیغ کار بی یان دو بنراو . له به رئه وه ئیرشاد کار و ته بلیغ کار له مهسته زیان به خشه خوّی داده مالّی ، بگره ئه وه ی که ده یه وی بیلی له دووتویی ته وازوع و خونه ویستیدا ده یلّی . به مه به رانبه ره که شی له بیر کردنه وه ی پیشینه (فکر مسبق) و له عینادیی پزگار ده کات . له پاستیشدا هیچ که س ما فی ئه وه ی نییه په نا بو نه نانیه ت به ری . شتیکی پروون و ناشکرایشه که به شی هه ره زوری قسه کان ته به لی خوره ها عه قل و مه نظیق و په وانبیز بیان تیدا به کارده هینی ، له گهل ئه و پروونکردنه وه یه ی که له زمانی ده رده چیت به کلام هه رگیز کار له هیچ که س ناکه ن . که له زمانی ده رده چیت به کلام هم رگیز کار له هیچ که س ناکه ن . که چی که سیک ، که هه ردی دیاریش نیبه ، به کلام دلّی تیک شکینراوه ، ده بینی قسه کانی کاریگه ربیان ده یک ی ده یک ده به شیک له ده کلکی .

د- زانینی بینای فیکریی دوینراو

ده چمه ناو مهسه له یه که که که که کاره لاوه کییه کان له قدله مینرین. قه له مینرین به لام ناگونجی وازیشی لی بهینرین:

ئیرشادکار و تەبلیغکارهکان لەسەریان پێویسته که بایهخێکی جیددی به بینای فیکریی دوێنراوهکانیان بدهن. خۆ ئهگهر مهسهلهکهشمان خزانده بازنهیهکی تهسکی تایبهتیهوه ئهوا دهڵێین:

بوونی کۆمەللەی ئىسلامىيەكان لەم رۆۋەى ئىمەدا حەقىقەتىكى واقیعییه و، دانان به بوونیاندا شتیکهو، به راست زانینی کاریشیان شتیّکی تره. چاونووقاندن و خوّگیّل کردنیش له شتیّك، که ههبیّت و نەويستنى ھيچ بەرھەميكى نابيت. بۆيە ئيرشادكار و تەبلىغكارەكان لهسهريان ينويسته ههميشه له ياديان بنت، كه ههر كهسي وا به دەوروبەرى ئەواندا، يان يەكيكە لەوانەى كە گوييان ليدهگرن، لەوانەيە سهر به مهشرهبنکی دیارییکراو، یان سهر به یهکی له کو مهلهکان بیّت، بۆیه دهبی قسه کانیان به پیّی ئاگادارییه کانی ئه و یادبوونه بن. نه کهن شتی باس بکهن، که سووکایه تییکردن بگهیهنی یان ره خنه گرتن بي له كۆمەلنىك، لەوەش خراپتر غەيبەت كردنيان. ھەموو مەشرەبنىك یان کۆمەلنىك - سەرەراى ئەوەى، كە دانى پیا ناوە مەشرەبەكدى و مەسلەكەكەي راست و جوانە - لە سەرىشى پێويستە لەگەڵ کهسانی تردا ر هوشتی چاوپؤشیی بگریّته بهر و، دان به ما فی ژیانی ئەوانىشدا بنى، چونكە خواى پاك و بېگەرد بە پېچەوانەي ئەو رەفتارە رازیی نابی، که فهر و بهرهکهت ناهیّلیی و لمناوی دهبات. با همموو ئيرشادكاريكيش ئەوە بزانى، كە لەسەرى پىويستە رىز لە ھەموو كۆمەڭدكان بگريت و، لەگەڵ پياوەتىپى دوينىراوەكەشىدا بگونجى، تا قسه کانی له لای ههر هه موو کو مه له کانه وه وه ربگیرین. چونکه خوا له

کهسی رازیی نابی به خراپه هه نسوکهوت له گه ن کهسینکدا بکات، که زیکر و یادی خوا ده کات. ههروهها لهوانه ش رازیی نابی که رهخنه نه نیمانداران ده گرن و، پهیوهندیی له گه ن نهوانه دا ده پچرینن، که به یه کهوه پهیوهستن، نه گهرچی تهنها به شایه تمانیش بیت .

له راستییدا رادهی پهیوهندیی تعبلیغکار به خوای پاك و بینگهردهوه، بهوه دەردەكەرى تا چ رادەيەك ئەو دۆستايەتىيى لەگەڭ ئەوانەدا ھەيە، كە پەيوەندىيان لەگەل خوادا پھەيە. كەواتە پيوانەي پەيوەندىيمان لەگەل ئەوانەدا كە دەيان دويننين، بە ريۆرەى دۆستايەتىيى ئەوانە لەگەل خوای یاك و بیّگهرددا. ئیرشادكاران و تهبلیغكارانیش له ههموو كەسنىك زياتر رەچاوى ئەم كارە دەكەن، بۆيە خەڭكىيى راستەوخۆ بۆ سدر ئیسلام بانگ دهکهن، نهك بق مهشرهبه کهی خویان. لهوانهشه پهرهدان بهم ههسته گرنگترین هؤ بیّت تا پاڵ به کوٚمهڵ و مهشرهبه جيا جياكانهوه بنني بهرهو يهكگرتن و، وهك لاشميهكيان لي بكات. ناسینی دوینراویش به ناگاداربوون له ناستی کومه لایه تیبی و بینای رۆشنېيرىي ئەو دەبىخ. ئەم حالەتەش دەربارەي ھونەرى تەبلىغ كردن یه کجار گرنگه. جا ههروه ك تهبليغ و ئيرشاد فهرمانبهرييه، ئهوا زانینی هوندری تەبلیغیش فەرمانبەرىيەكى ترە. بۆ نموونە: دوژمنیك به تۆپ و تفهنگهوه بهرانبهرت وهستاو، تۆپش ویستت به داردهست بەرپەرچى بدەيتەوە. بېگومان ئەمە كارە، بەلام بەم كارە ئەبىتە ھۆى تنك شكاننكى نابهجي، چونكه تۆ ھونەرى جەنگت رەچاو نەكردوره، به تایبهت نهگهر نهم حالهته له بهرهی کاری نیسلامییدا بیّت، نهوه زیانیکی زور ده گهیهنی . لهوهو پیش باسمان کرد و، جهختیشمان لهسهری کردهوه که: زانینی هوندری تهبلیغ یه کیکه لهو مهرجانهی، که نابیت

وازیان لی بهینین، بگره وا له پیشی پیشهوهی مهرجهکانی تهبلیغدایه.

جا به ئەندازەى بروابوونمان به پێويستێتيى تەبليغ، برواشمان به پیرستیی هونهری تعبلیغ ههیه. نهو قسانهی ئیمهش نه گهر له ئاستی رۆشنېيرىي دوينراو زۆر بەرز بن يان زۆر نزم بن، ئەوا ئەو كارەمان لهگهڵ هونهري تهبليغدا ناگونجي و، لهوانهيشه هيچ نهبهخشي. ئهو مەسەلەيەى كە سەرەتا بۆ ئەو كەسەى باسى ئەكەى، كە نوقمى بى باوهری بووه و له گیژاوی کوفردا نقوم بووه، بینگومان نابی باسی شهونویر بینت، به لکو بنچینه ئیمانییه کانی به شیرهیه کی گونجاو له گهل مهنطیقی ژیریی ئهو کهسهدا و به شیوازیکی زانستیانه تێدهگهیهنرێت، چونکه ئهمروز کوفر دهم له زانست دهکوتێ. بهڵام به داخهوه بهرانبهر بهو بي باوهره داماوانه چهند همله ئهنجام دهدرين، كه زادەي نەخۆشىيى دۆزىنەوەي ھەڭە و چارەسەركردنى ھەڭەن. بەڭى، بهرهی نیّستا له بریبی سهرگهرم بوونی به پاك كردنهوهی دلّی و ساریز کردنی زامه کانیهوه، به دیوی دهرهوه و جل و بهرگیهوه خهریکه و، ئەمەش بووەتە ھۆى سلەمىنەوە و ھەلاتنى. جا ئەم جۆرە ھەللەيە له هونهري تهبليغدا مهسهلهيه كه شاياني بايه خ ييدانه، چونكه دهبيته مایدی تیاچوونی ژیانی هدتاهدتایی مروف.

به لنی نه گهر نهوهی، که تق دهیدوینی، به ناوی زانست و هونهرهوه نهدوی، عهقل نایگری تق کتیبه فیقهییه سهره تاییه کانی بق بخوینیته وه، نهوه شبه قه طعیی له شان دابه زاندنی نه و کتیبه فیقهییانه نییه، به لکو مهبهست نهوه یه نهوه بگهیه نری، که نهم کاره له شوینی خویدا نییه، ههروه ها نه گهر دوینراو نینکاریی قیامه تی ده کرد، نه وا ناتوانی به باسکردنی مهناقیبی نهولیاکان لینی نزیك بکه ویتهوه، چونکه مروف به ته نیا له ههست و هوش به دیی نه هینراوه، تا نه و مهنانه کاری تیبکهن، به لکو سهره رای نه و ههستانه له عهقلیشیدا

مهنطیقی هه لگرتووه. بویه پنویسته به مهنطیقیش قهناعه ت بکات. سه عده ددینی ته فتازانیی، که راقه ی نیمان ده کات، ده لنت: نیمان نوور نکه خوای بالاده ست نهیهاو نزیته دلی همر یه کی له به نده کانیه وه، که خوی ویستی له سهر بین، واته دوای لادانی به شی نیختیاریی. واته له سهرت پنویسته نیمان به به لگه وه راقه بکه یت و، خوای پاك و بینگه ردیش دلی نعو که سه به نیمان رووناك ده کاته وه. له راستیدا نعم جوره نیمانه مروق به ره کرده وه ی چاك ده بات و، دینیش به هم ده مروقه ی به مو مروقه ی که نیمانی به هوی هه ست و هوشیه و موقی یه و مروقه ی که نیمانی به هوی هه ست و هوشیه و و رگرتووه، له وانه یه له کاتیکدا که نه و هه ست و هوشه ی به شیوه یه کی تر زال بین ده ست له دین هه لبگریت.

قورنانی پیرۆز له سهدهها نایهتی پیرۆزدا ناماژه بۆ مهسهلهکانی زانست و تهکنهلۆژیا دهکات، بهلام قورنان نه کتیبی فیزیایه و نه هی کیمیا، بهلکو له پیناوی رینمایی گشتیدا و، به بۆنهی ناتاج بوون بۆ نهم بهشه زانستییانه، ئیمانداران به ناماژه و به هیما ههلدهنی و رینمایییان دهکات. جا نهو کهسهی، که ناگاداری زانستی گهردوون ناسیی نهبی، ئهگهرچیی کهمیکیش بیت و، زانستهکانی ژیانی نهخویندبنهوه، ئهگهرچیی بهسهر پییهکیشهوه بیت، ئهوا ناتوانی به پیی پیویست له زوریک له نایهتهکانی قورئان تیبگات. چونکه تیکهیشتن له کومهله نایهتیکی یهکجار زور بهستراوه به ناگاداربوون لهو زانستانه. لیرهدا بهبی نهوهی باسهکه دهربارهی بهشه جوراو جورهکانی زانست دریژ بکهینهوه، دهلیین: ئیرشادکار و تهبلیغکارانی جهمرخه له زانست و هونهردا به به کوی گهیشتووه، گهرچی نهوان چهرخه له زانست و هونهردا به کوی گهیشتووه، گهرچی نهوان

دەرياى زانيارييش بن . به پێچەوانەشەوە ئيرشادكردنەكەيان ئيرشادێكى تايبەتيى دەبىي و، خەلكىي بە گشتيى ناگريتەوە.

ه- شارهزایی رۆشنبیریی ماوچەرخ

بارودۆخى ئێستامان خوێن له جهرگى گەنج و پيرمان دەھێنێ. ئەم بارودۆخە پر ئېش و ژانەش - تارادەيەك - ھەڭقولاوى كەمىيى رِوٚشنبیریی ئهو کهسهیه، که دهست دهداته ئیرشاد و تهبلیغ، چونکه ئەو كەسەي، كە لە رۆشىنبىرىيى چەرخەكەي و، رادەي تېگەيشتن و، شیوازی دواندن نهشارهزا بیت، ناتوانی هیچ شتی له مروّقی چەرخەكەى بگەيەنى. بەلام نابى ئەمەمان بە بىردا بىت: ئەگەر بهبی شارهزایی لهوهی، که ینویسته شارهزای بین و، بهبی زانینی زانسته هاوچەرخەكان تێگەياندنى كەسانى تر زيانى ھەبىێ، ئايا فهرمانبهریی ((فهرماندان به چاکه))مان له کوّل دهکهوی؟ نهخیر!! به لْكو ئهگهر له پيناوي ئيرشاددا گهيشتنه لاي ئەستيره كانيش پيويست بي و، لهويوه هيناني ئهوهي، كه دهبي تهبليغ بكري واجب بين، ئەوا چوون بۆ ئەوى و ھينانى ئەوەي، كە ييويستە يېشكەشى ئاتاجاني بكرى له هدموو فدرزيك فدرزتره. ندودتا ئدم ندوديدي ئيّمهيان به فيزيا داوه به زهوييدا و، به كيميا بردوويانه به چوّكدا و، به گهردوون ناسپیش ئهستیره کلك دارهکانیان کیشاوه به سهریا. تو ش لەبەردەم ئەم ھەڭرىستەدا پىرىستە دەستەئەژنۇ لىپى دانەنىشى، بەلكو ئەوە قەرزىكە لە گەردىتدا تا دەستى ئەم بەرەيە بگرى، ئەويش بە به کارهینانی هه مان هو و ریگا، تا لهو زهلیلییه ی به رزی بکه یته وه و، زامه ماددیی و مهعنهوییه کانی ساریش بکهیت و، سهر له نوی بهرهو یله بلنده کان بهرزی بکه پتهوه و، ههردووکتان پیکهوه بهرز ببنهوه، تا جاريکي تر نه کهوينتهوه زهويي و، له ژير پيدا نه پليشينتهوه.

هدرچی شتیّك، كه له بوونهوهردا ههیه و تیّیدا روودهدات، بریتییه له زمان و لق. جا لهسهر ئيمانداران ينويسته ئهو زمانه فير ببن و دەستىش بەو لقانەوە بگرن، ئەگىنا تواناي تىگەيشتنى ئايەتە تەكوينىيەكانيان نابيت. ھەر كەسىك يان ھەر ئومىمەتىكىش لە ئايەتە ته کوینییه کان تینه گات، نهوا تووشی زهلیلیی و به دبه ختیی دهبیت. به مهرجي قورئاني پيروز له دووتوني ئايهته روون کهرهوه کانيدا ئەو ئايەتە تەكوينىيانە شەرح دەكات. ئەگەر كەسىكىش ھەموو رۆژىك قورئانی پیروز خهتم بکات، به لام له ناستی نهو ئایهته ته کوینییانه دا گوٽي خۆي بگرێ، به قورئان خوێن ناژمێررێ، چونکه خواي گهوره قورئانی بۆ ئەوە ناردووە تا مرۆف سەرنجی بدات و بیر له ئايەتەكانی بكاتهوه . ههر كهسينكيش كۆمهكيى قورئان دەكات پيويسته لهمه تيبگات. ئەو راستىيانەش كە ئېمە رايدەگەيەنين چەندە پيرۆز و بەرز بن، ئه گهر به پنی پهیپیبردن و تینگهیشتن و شیوازی ئهم چهرخه تهبلیغ نه کرین، ئه وا گومان له کاریگه رییان ده کریت. هه روه ها پیشکه ش کردنی دین و قورئانیش له شیوهی باسی نادیار و پیچراو به نهینییه کانهوه، که نهتوانري به پالْێوگهي موحاكهماتي عمقلْييدا تێپهريان پي بكرێت، له لیّل کردنی میّشکی بهرهی تازه و زیادکردنی کوفری کافران زیاتر نیه. چەندىن ساڭە ئىمەش ئەو تابلى پې ئىش و ژانانە بە روونى دەبىنىن و، خهم و خهفهتیکی زوریش له سنگماندا پیش نهخواتهوه.

هاوه لله به پیزه کان (خوا له هه موویان رازیی بی) زور له سه رووی ئاستی روشنبیریی چه رخه که یانه وه بوون و، مهسه له کانی دینیشیان له ئاستی روشنبیریی ئه و چه رخه دا ته بلیغ ده کردن و، ئه وانه ش، که دوایان ده که وتن له ته بلیغ کردندا به هه مان شیّوه بوون. بو نموونه: ئه وه ی که

(ئیمام غهزالی) لیّی تیده گهیشت، که نویخوازی چهرخی خوّی بوو، دوینراوانی ئهو چهرخهی سهرسام دهکردن و، ئهو سهرسامییهش به دریزایی چهندین چهرخ ههر بهردهوام بوو. ئهوهش که سهرنج پادهکیشی پای برپیارانی خوّرئاوایه به وینهی (جب) و (رینان) دهربارهی ئیمام غهزالی، که دهیان وت: نهمان دیوه هیچ کهسیک وهک غهزالیی له پوشنبیریی چهرخی خوّیدا شارهزا بوویی، ههموو ئیمامه پایهداره نویخوازهکان وهک (ئیمام پهبانیی و مهولانا خالید) و هاووینهیان لهو کهله پیاوانهی، که له زانست و پوشنبیرییدا پیش چهرخی خوّیان دابوویهوه، ههروا بوون. ئهوان به پنی ئاستی چهرخهکهیان دینیان دابویهوه، ههروا بوون. ئهوان به چاکی دهچوون به دلّی دوینراوانیاندا و، به لایانهوه پهسهند بوون.

و- نیرشادکار نهرم ونیانه

 یه کی له گهوره ئیرشاد کاره کان، که دلّی به ئیش و ئازاری ئوممه ته وه لیّی ده دا ده لیّت: ((دلّی ئیماندار لهبهرده م کوفرکردنی گهنجیّك دا له داخانا ده ته قیّته وه و ئهوه نده ی ژماره ی گهردیله کانی بوونی پارچه ی لی ده که ویّته وه)). به لیّی نا ئه مه دلّی شله ژاوه. خو ههر که سیّک به بونه ی تیاچوونی ئیمانی ئه م به ره ی ئیستاوه ههست به دلّه پاوکی نه کات، شایانی ئیرشاد کردن نییه. که واته ئیرشاد کار ئه و پاله وانه یه که چهرخه که ی خوی ده نایو و برقی دنیا هه یه دیّت. بگره ناز و نیعمه تی به هه شتی - ئه گهرچیی کاتییش هه یه دیت. بگره ناز و نیعمه تی به هه شتی - ئه گهرچیی کاتییش بیّت - له یاد ده چیّته وه به هیوای کوشش کردن بو نه نه به کاره که ی که به که بیت که و به کاره که ی نه دانی کوشش کردن بو نه نه به بی که و به ته نیاوی خوادا و بو ده ست خستنی په زامه ندیی ئه و به ته نیا . به لیّ بیریسته وه ها بیّت تا سه رکه و تنی خوای ده ستگیر ببی و ئه وانه ی ده وروبه ریشی دلیان به رانبه ری پی له متمانه بی .

لهمهوپیش باسی ئهوهمان کرد، که پیویسته ئیرشادکار دهرباره ی دوینراوه کانی بیزانی بیزانی جا ههروه ک دهرمان دان به نهخوش پیش دو زینهوه ی نهخوشییه کهی هه لهیه کی روون و ئاشکرایه، ههروه ها دهستدانه تیمارکردن پیش دو زینهوه ی ئهوه ی که دوینراو به دهستیه وه گیری خواردووه، هه لهیه کی تری له و جوّرهیه، بگره لهوه ش خراپتر و تاللتره دهمه شیه کیکه له فهرمانبه رییه کانی ته بلیغ کار . به پیویستیشی نازانم ئهوه باس بکه م، که ههموو ده رمانیک بو ههموو نه خوّشییه ک به کلک نایه ت .

خه لکانیک دهناسم، وای دهبینن، که رزگاریی مرق قایمتی له کارکردن داید له مهیدانی ئابووریی و پیشه سازیی قورسدا، بقیه دهرباره ی گرنگی ئه وه زقر باسی ده کهن. ئه م جقره بیرانه همر چهنده له ناوهنده کاندا بهناوی ئیسلامه وه کار ده کهن، به لام جگه له لاساییکردنه وه یه کی

ساده ی مارکس و نهنگلز هیچی تر نییه و، نه و بیرانه ش موفلیس بوون و، شوین که و توانیشیان بلاوه یان لی کردن و نهیانتوانی پاریزگاریی له بوونی خویان بکهن. ئیتر ده بی نه و بیرانه ی که لاسایییه کی ساده ن بویان چون بتوانن نه و ژیانه ویستراوه به مروقایه تیی ببه خشن ؟ عمقل کهی نهمه وه ر ده گری، سهره وای نهوه ی، که شویننکه و توانیشی به ره و نهم جوره مه ترسییه بداته به را به واستیی برواکردن به مجوره خزمه ته کاریکی گرانه به لامه وه.

نه خیر. پاشانیش نه خیر. ده به خوا نه گهر نه بنه ده سته به ری به رهی ئیستا و، له مهیدانی روّحدا په روه رده ی نه که ن و، گیانی به به ردا نه که ن و، هه ست و شعووری قیامه تیان له دلدا سه وز نه که ن، پینگه یاندنی له سه رحه نه بازییکردن به شارستانیتیی و به و کارگانه وه که دایان ده مه زرینن یان داتان مه زراندوون، هیچ که لکیکی نابی.

ئهم بهره ویّل و له روّح خالییه، ئهگهر به ریّك و پیّكی سهروكاریی نهكری هیچ بیریّكی رازاوه و نهخشیّنراو تیری ناكات و، واش بزانری، كه سهرگهردانیی ئهم بهرهیه به چارهسهرییه ئابوورییهكان چارهسهر دهكریّت، ئهوه ئهوپهری بیّئاگایییه.

تایبهتییهکانیشدا رونگی دایهوه و، خاوهنی ئهم بانگهوازانهش به ههمان پیوانه لهبهردهم دوینراوهکانیاندا دهستهوهستان مانهوه. به مهرجی ئیمه قورئانی پیروزمان به دهستهوهیه که رووبهرووی عمقلی ههموو جیهان دهوهستی و، سهراپای مروزقایهتیی دهدوینی ههروهها سوننهتی نهمری پیغهمبهرمان (صلی الله علیه وسلم) به دهستهوهیه که به جوانترین شیوه قورئان روون دهکاتهوه. چهنده جینی داخه که ههتا ئیستا ئیمه نهمان زانیوه کهلکی پراستهقینه لهم دوو سهرچاوهیه وهربگرین. به یهك گرتنی عمقل و دل، له دهریای قورئانییدا خوزمان نوقوم نهکرد، یه لهبهر ئهوه قورئان و سوننهتیش بیدهنگ بوون و، ئهوهی له دووتوییاندا حمشار درابوو بوزمانیان باس نه کرد. جا نه گهر ئیمه لهسهر ئهم حالهته بهردهوام بین بیدهنگی ئهوانیش بهردهوام دهبیت. ئیتر موسلمانانی نهمروز لهم چوارچیوه رهشه دهربازبوونیان نییه.

به لنی دنیا وا له ئالوگوردایه. زانست و ته کنه لوژیاش به گورجییه کی سهرسامکهر فراوان دهبن و بلاو دهبنه وه، به لام ئه وه ی که به ده می همند یکماندا دیت له گه ل پیوانه ی دنیا فراوانه که دا ناگونجی، به لکو پهیوه ندیی به وه وه هه یه، که پیش سی سه ده و تراوه و، هه ر له ویش ده میننی ته وه و جیمی ناهی للی شده کاته نیمه ش له به ره ی نیستامان یه کجار دوور ده بین و، ئه ویش گوی له قسه کانمان ناگریت.

ز**- سەيركردن لە گۆشەي چەرخەوە**

ئیرشادکار و تهبلیغکار لهم کاته دا له گۆشه ی نه و چهرخه یه و ده کات که تیدا ده ژیی و، له وه وه ده چیته ناو مهسه له کانه وه. پیش هه موو شتیک پیویسته ئاگاداری بینای رو حی دوینراو بیت. هه روه ها پیویسته بزانی چ مهسه له یه وینه ی تیری ژهراویی له زهینی دا چه قینراوه، پاشان به پیی نهم زانینه قسه ی بو بکات، تا به چاکیی لیی وه ربگری و، له دلی دوینراودا جیبی بیته وه و، له مه نطیقیدا جینگیر ببی، چونکه نه مه به ره ی نیستامان خوینی پیویسته و، ئیمه ش ته نها شتانی دژه زینده گیی پی ده ده ین.

ئه و مهسه لانهی، که تا ئهم رادهیه لیّیان دواین، بانگه شهی رووت نین، به لُکو کولهٔ کهی ئیرشاد کردنن و، پشت به قورئان و سوننه تدهبه متن. قورئانی پیروز له یه کهم ئایه تیدا، که هاته خواره وه:

﴿ أَقُرَأُ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ۗ ﴿ ﴾ (العلق: ١)

که باسی به دیه ینان ده کات سه رنج بو لای نایه ته ته کوینییه کان را ده کیشی. جا هه مرو فه یله سرو فه کان هه رله (أبیقور) و (دیموقریط) هوه، هه تا (سقراط) و (أفلاطون) و هه تا ها و چه رخه کانی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم)، هه رهم موویان به باسی به دیه ینانه وه خه ریك بوون و هه و لیان بو شییکردنه و و و ردبینیی ده دا. به ومانایه ی خه لك - له و کاته دا - ده رباره ی به دیه ینان شتیکیان ده زانیی که سه ره تای مرؤ ش له دلوییک تاوه و هه ده ستی ده که ربه ده به ده دا به و در بای و در بای و در بای ده به ده دا به و در بایکیدا به چه ند در ناخیکی جیاواز دا تی ده په در په ربه در و و در ربووی خیطابی کرده خه لك:

﴿ قُلْسِيرُواْفِ ٱلْأَرْضِ فَأَنظُرُواْكَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ .. ﴾ (العنكبوت:٢٠).

قورئان وهها ده فهرموی و، زانست و بیری مرؤقیش تا ئیستا به روونیی دهریان نه خستووه که به دیهینان چون دهستیپیکردووه و دهریشی ناخهن. چونکه کهر کاره که به خوای خاوهن دهسه لات بسپیرن نه گینا ئهوهیان بو نابیت.

کهچی قورئانی پیروز بانگهوازه که به روون کردنه وهی ئهم مهسه له پر کیشه سهرسام که ره دهستهیده کات و، له هه مان کاتیشدا سه رنجی خه لک بو لای ئه و ئایه ته ته کوینییانه راده کیشی ، که قود ره تی خوایی و ویستی ره ببانی وه که ملوانکه یه کی رازاوه له ملی گهردوونیان کردوون و ، وه ک پیشانگایه کی سهرسور هینه ری لی کردوون ، که به وینه ی کتیبیک له به ر ده ممان دا بو خویندنه وه ی کرابیته وه خراونه ته به رچاوان. که واته ئیمه واین له هه لویستی وردبینیی ئه وه ی به له کتیب و پیشانگا و ملوانکه دایه ، له پیناوی راستکردنه وه ی رووداوه کانی ده وروبه رمان و تیگه یشتن لیان و ، ناشتوانین له وه لا بده ین .

ئهو ئیرشادکار و تهبلیغکارانهی که ههولدهده به ههلنانی سوز و ههستهکان بهردهوامیی به زیندویتیی کومهلهکهیان ببهخشن، ئهوانه پیچهوانهی ئایهته تهکوینییهکانن و، ئهو ههولهشیان بو ئاینده هیچ نابهخشی چونکه ئهو ههنگاوانهی، که تهنها لهسهر خوش باوه پی وهستاون لار و پیچاو پیچن و راست نابنه وه. لهبهر ئهوه دوای ماوهیه کی کهم خاوه نه کهی له نیوه ی رینگه دا به جی دیلن. به لام ئهگهر بیانتوانیایه پشکوی حهماسه تیان، به یه کگرتنی عمقل و دل پیکهوه ههلبگیرسینن و، کومهله کهشیان وها ئاماده بکردایه تا له گهل مهرجه کانی زهمانه دا دهرچوایه، ئهوا به قهطعیی ئهو پهیوه نده پهیوه نده پهیوه نده پهیوه نهده پهرونی روژگار کاری تی ناکات

و، رووداوه ههژینمره کانیش بههیزی ده کهن و، هیممه ت و ئیپاده ی تیژ ده که نموه.

دەمەوى لە باسەكە لا بدەم و بچمە سەر باسىكى تر: ئەم تابلۆيە لە بەردەم ھەموومان دا يەكجار ھەژىنەرە، كە ئەمەيە:

زۆرینك له رۆلهی خهلکانیکی دیندار لهناو بی باوهر و کوفردا ئه گهوزننهوه، ئيتر سا له دەرەوەي ولات بن يان ناوەوه. به ههمان شيوه زۆرێکیش له روڵهی خهڵکانێك، که دوور له دینن به ئیمان بههرهمهند بوون. همتا همندیکیان له دهست زور و ستهمی خیزانه کانیان همالاتوون و به دوای شویّنی وههادا دهگهریّن، که ژیانی دینییان تیادا بهسهر بهرن. ئيتر من ئهو ړووداوانهى كه ديومن باسيان ناكهم چونكه شتیکی تازه به باسه که پیشکهش ناکهن. به لام با بزانین، که ئهم جوّره رووداوانه روويان داوه و، له ئايندهشدا هاوويّنهيان روو دهدهنموه. جا نه و خیزانهی که به دینهوه کهش و فش دهکات و به تهندازهی عمقلّی رِوْلْه کانی به ئاستی رِوْحییان دینی فیر نه کردوون و نهیتوانیوه فیریان بكات، ئەوا بۆشاپىيەك لە مېشكى مندالەكانىدا دروست دەبېت و، ئەو گومان و دوودلییانهش، که ئهچنه دل و میشکیانهوه دهبنه هوی لادان و دەرچوونیان له دین. چونکه شتیکی سروشتییه، که ئهوانه دەربارهی ئه و مهسهلانه، که به زوینیاندا دین، له دورووی خیزانه کهیان پرسیار له هیچ کهس ناکهن، چونکه ئهوان له باوهشی خیزانهکهیان دا له کهش و هموايه کی دينييدا پهروهرده بوون . به لام ئهو پهروهرده دينييه ي، که ئهوان له مالهوه وهریان گرتووه تهنها تا سنوورنکی دیارییکراویان دهبات. جاریکیان میوانی خیزانیکی لهو جوره بووم و، لهگهل خاوهن مالدا وتوویّرْمان دهکرد، که پیاویّکی دینداری خالیصی دلٌ نهرم و دلّ پاك بوو، بەړادەيەك كە لەبەردەم ئەو پاكيى و بێگەردىيەدا شەرمەزار

ح- دابەزىنە ناستى دوينراو

دابهزینه ئاستی دوینراوان شتیکی پیویسته. لهم حالهتهدا لهسهر ئیرشادکار و تمبلیغکار پیویسته به ئهندازهی تیگهیشتنیان بیان دوینن. دهشتوانین ئهم سهرنجه به مهی خوارهوه روون بکهینهوه:

دابهزینه ئاستی دو پنراو ر بوشتیکی خواییه و، پیخه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فه رمانمان به سه ردا ده دا که خو مان به ر بوشته کانی خوا بر از پنینه وه قورئانی پیروزیش هه ر هه مووی فه رمایشتی خوایییه و دابه زیوه ته سه ر عه قلی مروف. داخو، که قورئان داد به زیی نه گه ر له گه ل ئاماده یی و وزه کانماندا گونجاو نه بوایه، حالی ئیمه چون ده بوو؟

به لفی، نه گهر خوای پاك و بینگهرد له قورئانه پایهداره کهیدا بهو شیوه فهرمایشتی بکردایه که له گهل مووسادا (سه لامی خوای لیبی)، له سهر کیوی طوردا ده یکرد، نهوا ئیمه بهرگهمان نه نه گرت. همروها ئه گهر قورئان به شیوازیک داببه زیایه که ته نها مروقه خاوه ن ناوه زه ژیر و وریاکان لینی تیبگهیشتنایه، نهوا له سهدا نهوه و نوی خهلکیی که لکیان لین وهرنه ده گرت. به لام نهوه تا کاره که به و جوره نیبه، به لکو خوای پاک و بالاده ست سهیری حالی دوینراوه کانی ده کات و، به و پیه و مدرمایشتیان له گهلدا ده کات، که له گهل ویست و گهوره یی و پیه و مدرمایشتیان له گهلدا ده کات، که له گهل ویست و گهوره یی و پیه و مهزن و بالاده ست به ته نیا بریتیی نیه له قورئان، چونکه خوای پاک و بیگهرد شیوازی فهرمایشت کردنی هه یه که له گهل گهوره یی خویدا بیگونجی، به لام ئیمه نایان زانین. نه وه ی ئیمه نهیزانین نه مه یه ی بی به خوای مه زن و بالاده ست به نهینیی نه حه دییه به پی ناستی په ی خوای مه زن و بالاده ست به نهینیی نه حه دییه به پی ناستی په ی پیبردن و تیگهیشتنی مروف فه رمایشتی له گهل ده کات.

به لنی، ئیمه تیگهیشتن و ئاستی پهی پیبردنی خوصان له قورنانی پیروزهوه دهست ده کهوی، ههروه ک قورنان ههموو مروفیک به ئاستی خوی بدوینی ناستی فیکریی قورنان خوین ههر چهند بیت، دهبینی وا قورنان فهرمایشتی له گهل ده کات. هه تا مروف، که قورنان ده خوینی ههست ده کا، که کهسیک له نزیکیه وه بچووک ترین ورده کاریی نهینیی و شارراوه کانی قورنانی پی ده ناسینی.

شتیکی یه کجار ئاسایییه، که قورئان له سهر نهم شیّوازه بیّت، چونکه قورئان فهرمایشتی نهو خوا مهزنهیه، که له نهبوونهوه مروّقی به دییهیّناوه و، له جیهانی مادده (لاشه)شدا پیّی گهیاندووه و، ههموو ساتیّکیش دهزانی چی له دلّیدایه، پاشان له جیهانی (امر)هوه روّحی

به بهردا کرا. ئیتر نه روّح به تهواویی دهزانی ئهو لاشهیه چییه که چوته ناویهوه و، نه لاشهش به تهواویی دهزانی ئهو روّحه چییه، که بهردهوامیی به ژیانی دهبهخشی. له ههموو کهسی زاناتر به ههردووکیان نهو خوایهیه که بهدیی هیّناون و یه کی پی گرتوون. قورئانیش فهرمایشتی نهو پهروهردگاره مهزنهیه.

جا ئهم فهرمایشته خوایییه له ناوه و کدا بق خه لک هیدایه و زامنی راست بوونه و ها له باره ی شیوازی دواندنیشه و سهر چاوه ی ئیرشادی پیغه مبه ران و ئیرشاد کارانه، بقیه چاوی تی ده برن و ، به ئیلهام داوای زانست و زانیاریی ده کهن.

ئهوه راستییه کی ناشکرایه، که قورئان له گهڵ چهندین ئاستی جیاوازدا ئهدوێ، چونکه فهرمایشتی ئهو خوایهیه، که مروٚڤی بهدیی هیّناوه و، به ههموو دیارده جیا جیاکانیهوه پهروهردهی کردووه.

همزاران زانای پایدبمرز له کاتی پیشکهش کردنی سهرنجهکانیان و بیر و بو چوونهکانیان دهرباره ی قورنان، جیاوازیی ناستی تیگهیشتن و جیاکردنهوه ی همندیکیان له همندیکی تر دهرخستووه . همتا له چاك ترین سهدهیشدا، کار همر بهم شیوه بوو، بهومانایه ی تیگهیشتن و دهرك بردنی هاوه له بهریزه کان (خوا لییان رازیی بی) به قورئان همر هممووی له یه کاستدا نهبووه و، ئهم ئاست جیاوازییهش ری له کهلك وهرگرتن له قورئان ناگریت .

سه رنج بده ن بیابان نشینیک - له سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) - دیت و گوی له قورنان ده گریت و، که لکی لیره رده گری و، له هه مان کاتیشدا چه ندین شاعیری پایه به رز، که چامه کانیان به دیواری که عبه وه هه لواسرا بوون، که لکی لیره رده گرن، که یه کیکیان (لهبید) و دوای بیستنی قورنان شیعری ریک نه خست. هه روه ها

(خەنساء)، كە شاعيرى يايە بلندى ئەو چەرخە بوو، واي لى ھات، که سۆزى دڭى تەنھا بە قورئان خوينندن دەرببرى. بەڭى ئەوانە بوون قورئان ئەيدواندن و، بە تەر و پاراويى دادەبەزىيە سەر ھەقل و دليان، تا ئەوەبوو بليمەتە زۆر ژيرەكان بوونە دوپنراوى قورئان، بەوەى، كە بوونه قوتابیی لهبهر دهستیان، به وینهی (ئیبن سینا و، ئیبن روشد و، فارابیی و، ئیمام غهزالیی و، فهخرهددینی رازیی)، ههروهها (ئەبوحەنىفە و ئىمام شافىعىيى و، ئىمام ئەحمەدى كورى حەنبەل و، مالیك) و، ئەوانەش كە ناوپان نايەتە ھەژ ماردن. بەومانايەي قورئان به ههمان شێواز ئەيدواندن، واتە بە رادەي تێگەيشتنى خۆيان. ئەوەبوو قورئان بە پێى دەرك پێكردنى مرۆڤ مرۆڤى دەدواند و، ئاستى فيكريى ئەوانى رەچاو دەكرد. ئەم لايەنەى قورئان ئەوەندە سهیره، هدر کهسی به دلیّکی هوشیارهوه گویّی بق بگری بروای وا دهبي، كه لهم دواندنه دا مهبهست تهنها لهوه. له مهيدانه كاني زانست و تەكنىكىشدا - كە رۆژانە چەندىن ھەنگاوى فراوان و پېش كەوتوو هەڭئەگىرىن، بەرادەيەك كە مىشكانى سەرسام كردوون - چەندىن كەڭدزانا ھەڭكەوتوون. ئەو زانايانە بۆيان دەركەوتووە كە چاك ترين شتیک نهوان همل بنی و یارمهتییان بدات بر گهشه پیدانی نهو توانا و لیّهاتنه شاردراواندی که خوای پاك و بیّگدرد بدوانی بهخشیوه، هدروهها له کاتی دهست خستنه کانیشیاندا، که لهو باسا فیطربیانه دا، که خوای پاك و بینگدرد له گدردووندا دایناون، كاریان كردووه. بزیان دەركەوتووە بريتىيە لە فەرمايشتى ئەزەلىي بەدىھىندەرى بەخشندە، كە ئەرىش قررئانى يىرۆزە.

به لَی ههزاران له زانست دو ستان - له گه ل جیاوازیی ئاستیاندا - له سدرچهمی زولالی قورئانی پیروزدا ئاو دهخونهوه و له سیبهریشیدا

نا ندم قورنانه مدزندی، که له قوولایییدکان ورد دهبیتدوه، به پیّی حال و بارودو خی هدموو مروقی که دهرسمان فیر ده کات. له گدل ندوه دا له هدموو زانستیک به شیّوازیکی کورت ده کولیّتدوه، به لام هدرگیز دهریای زانیاریی (موسوعة علمیة) نیید. چونکه تاکه مدبهستی ندو مروقه، تا دهستی بگری و بو ناسمانی بهرز بکاتدوه و، لدوییشهوه بهرهو بهرزیی و بلندیی هدتا هدتایی. جا له کاتی ندم کارهیدا بنچیندکانی نیرشادیش فیر ده کات، که نیرشادکاریان تدبلیغکاریش ندم شیّوازه جیاوازاندی دواندنی قورنان ده بینی و، ژیانیان پی ده باتهسدر، بی گرمان بارودو خ و ناستی دوینراو هدمیشه بدر چاو ده گری و، قسه کانیشی به و پیّه ده بن جا هدر چهنده ندمه کوشش و پهنجیکی

زۆرى لەو دەويت، بەلام زۆر بەكەلكە، بگرە پيويستىشە.

ئهوانهی، که وا راهاتوون رستهی نادیار و داخراو و هه لگری دهربرینی فه لسه فیی به کاربه پنن، بو نهوه ی که ویقار و شکو داریی له قسه کانیاندا ده ربخه نه نهوانه له هه له یه کی گهوره دان. چونکه نهوه ی که له نیرشاددا گرنگ بی بریتییه له جوان تیگهیاندنی دو پنراوه کان له وه ی که ته بلیغیان ده کریت، نه مه ش پیویستی نه وه ده کات که ته بلیغ کراوه که روون و دیار بیت و، تا ده توانری دوور له ناللیزیی بیت. که واته پیویسته و تار به شیرازیک بیت که هه موو ناسته کان به و په ری سووك و ناسانییه وه لیمی تیبگهن.

گهنجی ئهمرو دهربرین و زاراوه دینییه کانیان به لاوه نامون، بویه پنویسته به زمانیک له گه لیاندا قسه بکری، که لینی تیبگهن. ده گونجی ئهم قسانه مان له و قسانه بچوینین که له گه ل مندالان دا دهیان کهین. ههروه ک ئیمه به پنی به پنوه چوونی ئه و منداله سی ساله همنگاو هه لاده گرین، که دهستیمان گرتووه و، وه ک نه و قسه ده کهین و پی ده کهنین و، ههمو حاله ته کانی به رچاو ده گرین، وه هاش پنویسته له کانی ئیرشاد کردن دا ئاستی تیگه پشتنی دوینراوان به رچاو بگیریت، چونکه قسمی زل به رانبه ر به مندالان، جگه لهوه ی دهیان هینیته پیکهنین، هیچ شتیک بو هه گبه ی زانیارییه کانیان زیاد ناکات.

کاتیک که نیسلام لهم بهرهی نیستامان تی نه گهیهنین، پیویستیه کی زورمان بهوه ههیه، که چاو له شیوازی تهبلیغ و نیرشادی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) بکهین، نه ک چاوکردن له شیوازی فهلسه فیی بهرگسون و باسکال و نه فلاتوون و دیکارت. پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ههمیشه به پیی ناستی تیگهیشتنی کهسانی تر فهرمایشتی دهکرد، بویه فهرمایشتهکانی ههموو کهسینکیان ده گرتهوه، ههر یه که

له جیّی خوّیهوه. له گه ل مندالدا مندال و له گه ل گهنجدا گهنج و له گه ل پیردا پیر بوو. نا نهم شیّوازه و نا نهم پهوشته خوایییانه شیّواز و پهوشتی پیغهمبهرانن (سه لامیان لیّبیی). له سهرداری پیغهمبهرانهوه (صلی الله علیه وسلم) ده گیّرنهوه که فهرموویه: (إِنَّا مَعاشِرَ الأنبیاءِ أُمِرنَا أَن نُكلِّمَ النَّاسَ عَلی قَدَرِ عُقُولِهِم)(۱). ده فهرموی تیمه ی پیغهمبهران فهرمانمان به سهردا دراوه تا خهلک به پیّی ناستی عمقلیان بدوینین. له فهرمووده یه کی تریشدا: (أَنزِلُوا النَّاسَ مَنازِلَهُمْ)(۱). ده فهرموی نیسایه کی له گه ل خه لکدا به پیّی پلهوپایه یان هه لسوکه و تبکه ن به مه پیسایه کی مهزنی نیرشاد روون ده کاته و که نه توانری فه راموش بکری.

العجلوني، كشف الخفاء \$1 / ٢٢٥ - ٢٢٦.

⁽٢) أبوداود، الأدب: ٢٠، مسلم، بدايات المقدمة .

لہ گۆشەى ا ئيھان - تەبلىغ - كاركردنەوم

أ- تەبلىغ و ژيان

گرنگترین یاسای تهبلیغ بریتییه لهوهی، که: ((تهبلیغکار بهوه بژیی، که تعبلیغی دهکات و، ئهوهش تهبلیغ بکا، که پنی ئهژیی))، چونکه ئهو وا بهسهر رینی رینک و پینکی ئیمانداری راستهقینهوه. ئیمانداری راستهقینهش ئهو کهسه ده گرینتهوه، که گهیشتبینته پلهی کامل بوونی دهرهوه و ناوهوهی. لهلای ئهم ئیمانداره جیاوازییه که نیوان دهرهوه و ناوهوهیدا نییه. به لام ژیانی دوو فلهقانه بریتییه له سیفهتی نیفاق و، تهبلیغکاری راستگوش لهو جوره رهوشته قیزهونانه خوی به پاک راده گری و، شتی وههایش بو نهو دهست نادات، چونکه ئیمانه کهی ئاسوی رهوشته بهرزه کانی پیشان داوه.

له لایه کی تریشه وه ته بلیغکار ده زانیّت، که نه و نامو ژگاریی و ریّنمایییانه ی که نابنه ژیان و گوزه ران، هیچ نه نجامیّکی نه ریّنی له ویژدانی که سانی تردا جی ناهیّلان. چونکه نه و قسه و ههلس و که وتانه ی، که له نیخلاص خالّیی بن، خوای پاك و بیّگه رد خیّر و به مهدی به ره که تیان به سه ردا ناباریّنی به لام نه و سه رکه و تنانه ی، که به هه ندی کرده و می که سانی نامو خلیصه وه یان نیمچه مو خلیصه وه ده بینین، هوی که که و به که ده و به دیل، سه ره رای نه وه ش، که نه و هویه که ی ده گه ریّته وه بو نه به دیل، سه ره رای نه وه ش، که نه وه

شتیکی ردفته نیبه، یان جاروبار به دیی هاتنی ئه و حاله تانه هویه که ی ده گه ریته وه بو نه بوونی که سیک که له و کاته دا ئیخلاصی چاکتری هه بی یان موخلیصه راستگوکان هیشتا نه یان توانیوه مهلبه ندی راکیشان به ریا بکه ن . هه رکه کوتایی ناموخلیصه کان هاته پیشه وه قه ده رحوکمی تیا چوونیان به سه ردا ده دات. جا ئه میاسا خوایییه له دیرین زهمانه وه هه تا ئه مروزمان کاری کردووه . له به رئه مه نامه واوان سه رکه و تنه ده کوی و پره فته نیبه ی ناموخلیص و ئیخلاص ناته واوان ئیمانداران و نه هلی فه راسه تنه خه له تینین .

ده کریّت نه و ههنده سه رکه و تنه ی که شیوعییه ت و سه رمایه داریی به ده ستیان هیّنا بکریّته نموونه بق نهم باسه، چونکه هه ردوو رژیّمه که له ماوه یه کدا سه ریان هه لّدا و، هه ریه که شیان له شیّوه ی به دیلی نه وی تردا سه ری هه لّدا و، له به ر نه بوونی ته وژمی چاکتر و نیخلاص زیاتر له و ماوه یه دا، که نه و ته وژمه نیفاقییه بیّناگاکه رانه سه ریان هه لّدا، نه وان گهشه یان کرد و بلاوبوونه وه. ده شتوانین بلّیین موخلیصه به ناگاکان له نزیکه وه له رووداوه کان نه کوّلینه وه، نیتر له مه و دوا له بازاری جیهاندا ته نها موخلیص متانه ی پی ده کریّت و، هه ر نه و بوری جیهاندا ته نها موخلیص متانه ی پی ده کریّت و، هه ر نه و بازاره خوایییه دا ده ربکریّنه ده ره وه شیوعییه تی هیچ و پووچ که هه ربازاره خوایییه دا ده ربکریّنه ده ره وه شیوعییه تی هیچ و پووچ که هه ربازاره خوایییه دا ده ربکریّنه ده ره وه و به ویّنه ی پاشه روییک فری که حقیقه ت و نیخلاص دا کراوه ته ده ره وه و به ویّنه ی پاشه روییک فری دراوه ته لاوه و، له وانه یه بانگه وازی نه هلی نیسلامیش، وه ک دیّته دراوه ته لاوه و، له وانه یه بانگه وازی نه هلی نیسلامیش، وه ک دیّته به رجو و کاتی هات ی هات ی به یه دیا و که دیّته به رخه یا به دیا در به دیه دینه که به دیا.

تهبلیغکردنی نهوه ی تهبلیغکار بوی ده رایی، یان به شیوه یه کی تر تهبلیغکردنی نهوه ی، که نه و نوینه ریه تی، به موحاسه به کردنیکی سهره مری خوی و چاودیرییکردنی خودی خوی له لایه ن ویژ دانیه و ده ده ست گیر ده بی نیتر نه بینراوه که سینی که بو لاشه رایا بی و هینشتا کامل نه بو بی له رایانی دووفاقیانه پزگاری بوو بی جا هه لگرانی نه و جوره پوخانه بارودوخیان، حه قیقه تیان ده رناخه ن و هه رگیزیش وه که نه و هه لسوکه و ت و په فتاره ی خویانیان لینایه ت بویه هه ریز و پیگهیشتن و دامه زراوییه که له ناو کومه لذا نه نوینن، له به بارگرانیی و پیناخوش بوون سهیریان ده کهن ده و پیناخوش بوون سهیریان ده کهن ده نه و به ته نیا ده بنه و کهمته رخه من و دلکار نین نهمه ش به لگه یه له سه رینه گهیشتن و بیتوانایی و به س نه به بودن یه مه کارانه ش به ستراوه به عه قیده یه کی دامه زراو و به بست به خوا به ستنین کی ته واو و ، ملکه چیه کی پین و بین .

لابردنی تاوانیک، که به بوّنه ی نهزهریّکی حهرامه وه تووشی چاوی بووه، به کوّل فرمیّسك ههلّده ریّژی و، نهو پارووه ش، که حه رام یا نیمچه حهرامی پیّوه یه قورگیا نه گیری و، لیّی نه کا به ژانه سك و، لادانیّکی که میش له روّحیدا وای لیّده کات که ههست به گری دوّزه خ بكات.

ب**- تەبلىغ و پيوانە**

ئیرشاد و تەبلیغ له كۆمەلگهى ئیسلامییدا فەرمانبەرییهك نیه و بهس، بەلكو پیوانه و ئەندازه گرتنى ھەموو شتیكه، بەوەى كە تاكەكانى ئەو كۆمەلگەيە ھەموو كاروبارىكیان به پینى ئەو ئەندازه گرتنه ئەپیون و، كاتەكانى رۆژیشیان ھەر بەو ریك دەخەن و، شەوەكانیشیان بە ناللەى ئەو لى پرسراوییهوه بەسەر ئەبەن. لەبەرئەوە ھاتنى كەسیك بو مزگەوت، یان گەرانەوەى له ئەنجامدانى فەرزى حەج، یان بەشدارییكردنى له ئاھەنگى لەدایك بوونى پیغەمبەردا (صلى الله علیه وسلم) و، لەو جۆرە كارانه، نابیته پیوانه، بگره تەبلیغكارى چاك به یەكجاریى له هەموو ئەو شتانە دوور دەكەریتەوه، كە ئاماژه بۆ ئەوە بكەن، كە بانگەواز بكریته ئەو فەرمان و بەند و باو و روالدتانەى كە رۆحى تەبلیغ و ئیرشاد بە فەنا ئەبەن. بەلام لەوانەیە ئەم كاروبار و شیوازانه بۆ ھەندیك دل خۆشكەر بن، بەلام لەوانەیە ئەم كاروبار و شیوازانه بۆ ھەندیك دل خۆشكەر بن، بەلام لەوادە زۆر دوورن،

که ببنه نهندازه و پیوانهی ناو کومه لگه. له راستییشدا له پیشی نهو هویانهوه، که کومه لگه بهره و تیاچوون و رووخان نهبهن و، هیزه ماددیی و مه عنه وییه کهی نهزو ک و بیشت ده که ن بریتییه لهوه ی که به ههستی که به هه ستیکی کامل و، به نه خشه یه کی ته واوه وه فه رمانبه ریی (فه رماندان به چاکه و رینگری له خرایه)) نه دراوه.

له سهرمان پیویسته بروامان وها بی که ئهم فهرمانبهرییه بلنده لهم رفزهماندا قهرزیکی فیطرییه له گهردنی ههموو تاکیکی کومهلگهدا، چونکه گیژاوی فیتنه و نهو زونگاوانهش، که له کهلینی مروقایهتیهوه دهلینراون یه که مجار تاکه کان رائهمالن، پاشان نهو کومهلگهیانهش، که لهوان دروست بوون، ههلیان ده داته شیوه قووله کانی تیاچوونهوه.

به لنی به پراوپریی بریاری لهسهر دهدهین که نهم کاره پیش ههموو شتیک کاریکی ئیمانییه و، ئهوانهش، که ههتا ئیستا نهم دینهیان سهرخستووه و، خویان کردووه به خاوهنی، ئهوانه ئیمانداری بههیز بوون . کاره که لهمهو پیش وهها بووه و، ئهمروش وههایه و، سبهینیش ههر به ههمان شیوهیه . ئهو بزووتنهوهی ئیرشاد و تهبلیغهی، که له کومه لگهیه کی گهوره دا چهند کهسیکی ئیمان بههیز ئهنجامیاندا، ئهوه بوو له ماوه یه کهم دا گهیشته ناو ویژدانی کومه لیکی زوری خهلک و، بووه یه کهم خهمیان. روونکرنه وهی ئهمه شه تهنها به وه ده بی، خه له کاری روالهتیی که سیفه تی تایبه ت به م بزووتنه وه بریتییه له وه ی که له کاری رواله تیی و باو و نه ریت به دوور بیت.

جوولانهوهی دوور له چهرمهسهریی و رهنج و تهقالاش له دوای روالهت و دیلیی باو و نهریت رزگاری نابیّت، له راستییشدا نهو بزووتنهوانهی که لهسهر باو و نهریت و روالهت به به به به به به به دوای نهوهش و، خهرمهسه ربی فیکریی به بیردا نایهت و، دوای نهوهش

له ئيخلاص و خۆشەريستىيى و لىمباوەش گرتن بېبەش دەبيىت. کورتهکهی: ئیرشادکار ههموو جموجووله و ههلسوکهوت و رهفتاریکی به پنی ژیانی ئیرشادیی خوی ریّك ئەخات. ئەگەر ویستی بوّ شویّنیّك بروات به نیازی ئیرشادهوه بۆی دهچیّت. واته له جوولان و وهستان و هدستان و دانیشتنیدا بیری وا به لای ئیرشاد و تعبلیغهوه ئیتر له ریانیدا کاتی نیبه بو سهیرانی تایبهتیی، به لکو ههولدهدا پیویستییه فیطرییه کانی له گهل راست رهویی بانگه وازه بهرز و پیروزه کهیدا رِيْكبخات. واته رِوْژَيْك ديْت لەسەريان ليْي دەپرسريْتەوە. ئا ئەمەيە ریبازی پیغهمبهران و صددیقان و نهولیا و شههیدان. نهوان نهوهیان تەبلىغ دەكرد كە كردبوويانە ژيان و، ئەوەشيان دەكردە ژيان كە تەبلىغيان کردبوو، به ینچهوانهی مونافیقه کانهوه، که ئهوهیان تهبلیغ ده کرد، که رِ ه فتاریان پی نه ده کرد و، ئه وهش، که ته بلیغیان کر دبوو گوییان پی نُه ده دا. دهبینی همر رِوْژه و له گیْژاوی رِیْیه کی لار و ویْردا نوقوم دهبن. بهمه خوّیان گومرا دهبوون و، ئهوانهشیان گومرا دهکردن، که شوینیان دهکهوتن. ئیتر خویان تیاچوون و کهسانی تریشیان لهناو برد. ((خوای گهوره وهحی بق عیسا (سهلامی خوای لیّبییّ) نارد و پیّی فەرموو؛ ئەي كورى مەريەم! ئامۆژگارىيى خۆت بكە، جا ئەگەر خۆت ئامۆژ گارىيت وەرگرت ئەوا ئامۆژ گارىيى خەلكىش بكە. ئەگىنا شەرمم لی بکه و نه که ی ئامورژگاریی خه لک بکهیت) ۱٬۱۰ .

له راستییدا نهم فهرمایشته ناراستهی عیسای سهردارمان (سهلامی خوای لیّبیی)، وه پیغهمبهریّك نه کراوه، بهلّکو وه بانگخوازیّك بوّ لای خوای پاك و بیّگهرد، که له پلهی نیرشاددا بیّت، ناراستهی کراوه. لهبهر نهمه دواندنه که به نهی عیسا دیّت، واته فهرمایشته که

⁽١) الرسالة القشيرية: ٢١٦، الغزالي، الاحياء: ١ / ٨٨.

ئاراسته ی پیخه مبه ریش و ئاراسته ی هه موو که سیکیش کراوه که کاری ئیرشاد و ئامور گاریی ده گریته نه ستو، تا نه وه ی، که ته بلیغی ده کات و ئامور گاریی خه لکی پی ده کات خوی به شعووریی پیی بریی و بیکاته ریان، تا کار بکاته سهر غهیری خوی. قورئانی پیروزیش ئهم مه سه له به جوانترین شیوه روون ده کاته وه که ده فه رموی:

﴿ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ نَتْلُونَ ٱلْكِئنَبُّ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (البقرة: ٤٤).

قورئانی پیرۆز یه که مجار ئامۆژگاریی ئه وه ده کات، که خودی خوّتان چاك بکهن، بگره پیش خستنی خوّتانی به لاوه چاكتره. ئایا ئیّوه که ئایه ته کان ده خویّننه وه عمقلتان به مه ناشکی ؟

بیّگومان ئهم ئایهته پیروّزه هه په شهیه کی ئاشکرایه بوّ سه به به نی سیرائیل و، له ههمان کاتیش دا ئاگادار کردنه وه یه که بوّ موسلّمانان، که پیّیان ده فه رموی : نه که ن ئه و شته ی که په فتاری پی ناکه ن به خهلّکی بلیّن، چونکه په فتار نه کردن به وه ی که ته بلیغکار دهیلیّت سیفهتیّکی نیفاقییه و خه له تاندنیشه وه ک باسمان کرد. ئه وه بوو له سه په ده می شکستدا زوّرمان له بی که لکیی قسمی ئه وانه بو ده رکه وت، که نه و پیّبازه یان گرته به ره متمانه ی ئومه تیسیان له ده ستدا.

زورن ئەوانەى، كە ھەڭگرى لايەنى فىكرىى ئىسلامن، يان بە شۆوازىكى ئەكادىمىيى راقەى دەكەن، بەرادەيەك، كە لەو مەيدانەدا بىروبۆچوون بەرھەم دىنن، بەلام لەبەرئەوەى، كە ئەوەى دەيلىن لە ژيانياندا رەنگى نەداوەتەوە، شويننەواريان نامىنىى. چونكە رەفتاريان رىكوبىك نەبوو و، قسەكانىشيان لە كرۆكى ئىمانيانەوە ھەل نەقولا بوون. بە مەرجى ئەمانە ((رىگاى راست)) يان بۇ خەلك شى

ده کرده و ه د الافی نهوه شیان لی ده دا، که نیرشادیان ده که ن به لام ه که شه مالیّکی سووکه له هه لی کرد ده ورویه ر هه مووی هاته له رزه و ، هه ر نهوه به سه بوو تا به یه که جاریی ده ست هه لُبگرن، بگره نه وه ی که به خه لُکیان و تبوو هه ر هه موویان له بیر چوویه و ، هه ر هه مووشیان به در ق له قه لُه م دا و ، چوونه ریزی دور منی به رانبه ریانه و ، ده ستیان کرد به به رگریی لیّی . له کو تاییشدا تیا چوون و ، چوونه ریزی نه بو وانه و ، به لام به داخه و شارستانیه تی که واویان له سه ر زه و ییدا سرییه و ه .

ج- تەبلىغ و چەرمەسەريى

قهدهری خوایی وای هیناوه، که فهرمانبهریی تهبلیغ له گهن چهرمهسهرییدا هاوری و تیکه ن بن و جیابوونهوهیان بن نهبی. چونکه ئهو شتانهی، که به ناره حهت و ماندویتیی دهست بکهون، بایهخیان پی ئهدری و چاودیریی و پاریزگارییان لی ده کریت. که چی ئهو سامانهی، که به بی ماندووبوون و زه حمه ت کیشان دهست کهوتووه، به چهند ده قیقه یه که له ناو ده بریت. به تایبه تیی ئه گهر ئه و کاره به سترابی به ناساندنی خواوه به خه نفل، ئه وا به هه ده ردانی ئه و کاره مانای کوتایی هینانه به گرنگترین بنچینه ی مهبه ستی بوونی مرؤف و، کوتایی هینانیشه به زامنیی مانه وه ی ئهمه ش راسته و خو نهوه بویه مرؤف ناچاره - بن ده ستنی نهم فه رمانبه رییه بنده -

دویّننی خه لکانیّك له بهندیخانهیه که وه گوازراونه ته وه بو یه کیّکی تر، بگره بهندیخانه کانی و لات بوونه ته مال و مهنزلیان، چونکه هیچ جوّره سزایه ک نهما ئه وان نهیچیّر و، هیچ شیّره یه کیش له شیّره کانی

سووك سهيركردن و ريسواكردن نهما نهوان نهيبينن. هي وايان ههيه له ناو كهس وكاريدا بق ليكوّلينهوه براوه و، نهگهراوه تهوه لايان. بگره زوّريك ههبوون بهيانيان خواحافيزييان له كهس وكاريان دهكرد و به تهماى گهرانهوه نهبوون بق لايان. ئهوانه ههر ههموويان ههر رهنج و مهينهتيكيان دايه بهر خوّيان له پيناوى بهردهوام كردنى همولو تيكوّشاندا بوو. ئهوهبوو له ماوهيهكى يهكجار كورتيشدا سوّزى بهليشاوى خواى گهوره هاته فرياى نالهى چهند كهسيك و، ئهو همولوكوّشه كفته باللهته و خاوينانه بهريّكى پيكهييوياندا و، ئهمروّ ئيمه به فهزلى خوا لهسايهى لقهكانيدا دهحهسيّينهوه.

به لمنی، هیچ که سیک ما فی ئه وهی نییه که ئهم سامانه پیروزه به هه ده ر بدات. جا ئیمانداران به که لک خواردنی ئهم خزمه ته، که گهییوه ته ئاستیکی دیارییکراو، به هه مان هه ست و سوّزه وه، که به ئاه و ناله ی سزا چه شتوانه و شیلدراوه سه روکاریی ده که ن و سه ری ده خه ن.

باسی ئهوهمان کرد، که ئهم کاره کاریّکی ئیمانییه و، ههر کهسیش دهیهوی ئیمان سهر بخات لهسهری پیّویسته عهزمی جهم بکات لهسهر بهردهوامیی ژیانی ئیمان. با ئهو عهزمهشی - به لایهنی کهمهوه - وه نه نهو عهزمهشی به لایهنی کهمهوه وه نه نهو عهزمهی بهریّوه دهبات، واته وه پخون بهرگریی له مال و منداله کهی ده کات دهبیّت وههاش بهرگریی له بانگهوازه کهی بکات. ئهگینا نهگهر به پیچهوانهی نهوه بکات له سهر هنجامه کهی بهنی ئیسرائیل رزگاری نابیّت.

 سه رکه و تن به خویه وه نابینی. واته هه میشه به دوای عه زیمه تدا ده گه پی و خوی بو به رگه گرتنی نا په حه تیی ناماده ده کات. نه گه به ناسانییش لینی و هر گیرا نه و اسوپاسی نه و په روه رد گاره ی ده کات، که نه و نیعمه ته ی به سه ردا با راندووه و، له سه ر بانگه و ازی خوی به رده و ام ده پیت.

ئیماندار دلسوّز و راستگویه، واته ئهوهی دهیلیّت رهفتاری پی دەكات، يان ھەر شتى خۆى رەفتارى پى نەكات بە خەلكىيشى نالْیٰ. پیچهوانهی ئهویشن دروزن و دووړوه، وهك قورئان وهسفی دهكات. ئه و کهسهی که ههلیّکی دهست که وت ده رباره ی دین و ئیمان و قورئان قسه دەكات و، ئىسلام راڤە دەكات، پيۆيستە ژيانى خۆى بە پيى ئەوە بي، كه تمبليغي دهكات. كمواته له ژيانيدا جيي تاوانيك نابيتموه، يان تاوان بەسەرچاوەى دلەتەپە و شلەر اويى بۆ خۆى لە قەللەم دەدا. خۆ ئهگەر گوناھێکى له دەست دەرچوو، ئەوا به درێژايى تەمەنى و له قوولایی دلیهوه ههست به سزا و تیوهژهندنه پر ئازارهکانی دهکات. هیچ گوناهیک له رو حیدا زور جیگر نابیت. ئیماندار نهزوری حهرام ناکات و، دەستى بۆ شتى حەرام دريژ ناكات و، بە شويننيكيشدا ناروات، که حدرامی تیدا بیت. شدویشی وهك روزژی روون و گهشاوهیه، بەرماڭەكەشى شەيداى سوجدەكانى ناوجەرگەى شەويەتى. رۆژېك لیّی نهبیستراوه بلّی: ((نویّری بهیانیم له کیس چووه)). خو نهگهر له بیدهسهلاتیدا نویتری بهیانی له کیس چوو نهو روزژهی بهداخ و خدفدت و هدناسه هدلکیشاندوه بهسدر دهبات، بهرادهیدك به دریژایی ئه و روزه له هه لسو که وتیدا رهنگ ده داته وه و ، له په شیمانیشدا به سهر خۆيدا دېتەرە.

د- تمبليغ و نيفاق *(د*وو روويی*)*

ههست کردن به چاودیریی و لیپیچینه وه هویه کی هه نانی هه میشه یی بو ته بلیغکار و ئیرشادکار. ئیرشادکار له چاودیریه کی هه میشه یی خویدایه. چاودیری هه ست و بیرلیکردنه وه کانی ده کات و، هه و نیشده دا ئه وه ی که به که سانی تری ته بلیغ ده کات، یه که مجار له دلّی خویدا جیّگیر ببی و بیکاته کالای به ری خوی له هه مان کاتدا خوی له وه بیاریزی، که ته بلیغی که سانی تر بکا و نامور گارییان به و مه سه لانه بکات که هیشتا ده پروونی خوّی له سه ریان موحاسه به نه کردووه. ئه م خوّلادانه ش له ته بلیغ کردن قه ده غه ی ناکات، به ناکو هه نیده نی بوّی و، به ره و ئیرشادی زیاتر پانی پیوه ده نی . چونکه ترسانی له وه ی که بیکه و یته به ده و ئیخلاص بینوه ده نیخ . که و نیخلاص بینوه ده نیخ .

پینه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له فه رمووده یه کی ترسینه ری سامناکدا باسی نه و که سه ده کات، که کاری نیرشاد و نامور گاری ته نها به ده م نه نجام ده دات، که ده فه رموی : (إِنَّ أَخوَفَ مَا أَخافُ عَلَى أُمَّتِي كُلُ مُنافِقٍ عَلِيمِ اللَّسَانِ) (۱). ده فه رموی : نه وه ی که له هه موو که سیک زیاتر ده ترسم زیان به نوم مه ته که م بگه یه نی هه موو مونا فیقی کی زمان یا راوه .

هدر کدس نهم روون کردندوه بههیزه نوورانییه دهبیستی با نهچیته جیهانی نهندیشه و نهندامه کانیشی نهیه نه لهرزین، چونکه مروّف له هدر پلهیه کدا بیّت، بهیناوبهین، پیویستیی به تهبلیغی شتیک همیه به کهسانی تر. جا نهم فهرمووده شهریفه و هاوویندی دهبنه هوی نهوه،

⁽١) المسند: ١/ ٤٤ .

که نههیّلن ئیرشاد و تهبلیغ لهناو بچیّت. ههرچهنده ئهم مهسهلهیه ههرهشهی زوّری تیدایه، ئهوا بهردهوام بهو تیاچووانه دهگهینهوه، که له شیّوهکانی گومراییدا هاتوچو دهکهن. ئهو جوّره کهسانه بهبی وهستان لهسهر شاشهی تهلهفزیوّن و ستوونی روّرْنامه و گوّقارهکاندا قسه نهرازیّننهوه و، دهربارهی دین و ئیمان و قورئان ئهدویّن، کهچی ناوچاوانیان چهپهله و سوجدهی به خوّیهوه نهدیوه و، دلیشیان ئیخلاصی تیّدا نییه و، ئاویّتهی بهدبهختییه و، له راستگوییش خالییه. جا ئهم روّحه کلوّلانه نازانن که له سهدا نهوهد و نوّی دین پهیوهندیی بهو کهسه خوّیهوه ههیه، جا نهگهر نهو کهسه نهم کارانه بهرچاو نهگری کهسه خوّیهوه ههیه، جا نهگهر نهو کهسه نهم کارانه بهرچاو نهگری نهوا به چهنهبازیّکی ههلهوه پر، یان مشتوم خوازیّکی توندوتیژ له قهلهم دهدریّ.

کاتیک، که قورئانی پیروز سیفهته بنه په تیه کانی ئیرشاد کار ئه رُمیری، باسکردنی تایبه تمهندییه کانی دوو پرووان پشتگوی ناخات، چونکه هه للدانی ئه و شتانه ی، که ئیرشاد کار لیّیان دوور ده که ویّتهوه و، خوّی لیّیان لاده دا، ئه وه نده ی باسکردنی ئه و کارانه ی، که ئه نه نجامیان ده دا و به رگرییان لیّده کات گرنگه، به مه قورئانی پیروز له کاتی وه سفکردنی دوو پروواندا شیّوازیّك به کارده هیّنی، که ئیمانداران له و سیفه تانه دوور بگرن.

خُشُبُ مُّسَنَّدَةً يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُوْٱلْعَدُوُ ۚ فَٱحْدَرْهُمْ قَنْلَهُمُ ٱللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ (المنافقون: ٤).

وهك له ئايهته پيرۆزهكهدا دەبينين ئهوانه به سيفهته گشتييهكانى دووړوو پیناسهیه کې ړوون و ناشکرا کراون، که گومان ههڵناگرێ. واته قورنان به شیّوهیه کی روون، که لهوه روونتر نهبی، دهیانخاته روو، بهرادهیهك كه هیچی له لاشهو، جموجرول و، نیشانه و، قسه و، هەڭسىركەوت و، بارودۆخيان لەدەستى دەرنەچىخ. ئەو دووړووانە توانايان ههیه، که خهلکیکی زور کوبکهنهوه و، به وتاره سیحراوییهکانیان و، بهو كارامهيي و زمان ياراوييهي، كه پێيان بهخشراوه، وايان لين بکهن وهك گا گهل بيانخهنه دواي خۆيان. ئهوانه وهك تهختهي پالپشتنراو وههان. به دهربرینیکی روون ئهوانه دوژمنن. قورئانی پیروزیش ئهمه بو ههموو زمان پاراویکی لهمهوبهر و ئیستاش باس ده کات، ئهوانهی که به ناوی دین و ئوممه ت و نیشتمانهوه دهم پان دەكەنەوە، بى ئەوەى شتىكى ئەوتۇيان ئەنجام دابى. قورئان ويننەى ئەوانە بە شيرازى ھەرەشەيەكى جيددىي دەدويننى: لە پيناوى حەقدا ماوه به نارهوا مهدهن بیته ناو ریزهکانتانهوه. ناکوکیی و بهرهه لست كردن له ړيزهكانتاندا مهورووژينن.

به لنی، ئه م ره فتارانه ی، که بق هه للدانی ناونیشانی دوور وو باسکران، هه موو یه کی له وانه ی، که له پیناوی حه ق و به ناوی حه قده کار ده کات دینیته له رز و راچله کین. ئه مانه له و ناکو کییانه ن که ده گونجی هه موو مرق فیك هه موو کاتیك پییانه وه گیروده بین. له به رئه مه نه وانه ی له مه یدانی ئیرشاد دا کار ده که ن له سه ریان پیویسته زور ورد و وریا بن.

ه- تەبلىغ و پەيوەندىبەستن بە خواوە

وته و هه نسوکه و ته کاریگه ریان ده و ده و هه نسوکه و ته کاریگه ریان ده بنت. خو نه گهر نیخلاص نه بوو نه وا قسمی ریزدار و پر نه ده به کاریگه ریی نابی، همتا راسته، که بنین: هیدایه ت وه رگرتن په یوه ندیه کی به هیزی به ته بلیغ و تیکه یاندنه وه نییه، چونکه هیدایه ت به ده ستی خوای پاك و بیگه رده. خو نه گه ر خوا نه یه وی که سیک هیدایه ت بدری، هه رگیز که سیک نابیته هو بوی، له قورنانی پیروزیشد ا ها تووه:

﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلِكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ... ﴾ (القصص: ٥٦).

چهندین پیاوی خاوهن عهقلی گهوره هاتن و کوچیان کرد. جا ههرچهنده له بهیان و وتارداندا له ئاستیکی بهرزدا بوون، کهچی نهیانتوانی چهند کهسیکی کهم بو کاریکی دلکار کوبکهنهوه. ئهوانه له ههندی لایهنیاندا دلسوز نهبوون، چونکه وهایان به بیردا ئههات که ههموو شتیک به لای خویانهوهیه و، ههموو ئهنجامیکیشیان وابهستهی خویان دهکرد. له بهیاندا پیاوانی وهها ژیر و وریایان لهناودا بوون، که

دهیانتوانیی هدزاران کهس بخدنه دوای خوّیان، به لاّم به بوّندی ئهوهوه ،که به دووروو چهپهل ببوون، هیچیان دهستگیر نهبوو. هی وایان همبوو خوّی نویر په به به دهرباره ی نویر دهدوا. هی وایان همبوو راقعی جوانیی ئیسلامی دهکرد، کهچی خوّی به گویره ی ئیسلام نهده راقع به گویره ی ئیسلام نهده راقع به راه به راه و کینه و مهبهستی شه خسییه وه لیّی ده دا. ئا لیره دا قورنان دوورووی له بنی بنه وه ی ناگردا له قه لهم داوه. لهبهر نهمه لهسهر همهوو تهبلیغ کاریکی دلسوز پیویسته پهنجا جار سوجده بو خوا بهریت و، هانای بو به ریّت. نه وه کو دووروو تیکه لی بووبی و، لییشی بیاری ته وه که ئیخلاصی پی به خشی.

به لنی، هیدایه ت به دهستی خوایه. جا ههروه و خوای با لادهست خوی هیزی لاشه به مروّف دهبه خشی، ههر خوّیشی ئیخلاص به دلی دهبه خشی. بویه تعبلیغکار بوّی نییه خاوه نیّتیی هیّزی لاشه و ئیخلاصی دلی بو خوّی له قه لهم بدات و بوّیشی نییه بلیّ: من خوّم وهام کرد و من خوّم ئه وکارهم نه نجام دا!

ئه وینه نموونهیییهی، که قورئان بق ئیمانداری کیشا، که ئیمان بریتییه له یه کگرتنی وتن و کردار و یهك تهواوکردنیان و، پاریزگاریی لهم هاوسهنگییهش هقیه کی گرنگه بق کارتیکردن.

((ئەگەر تێكۆشەر كار نەكات و، لە كردەوەى خراپيش دوور نەكەوێتەوە، ئەوا تێگەياندنى راستىيى و شتى جوانى بەسە)).

ئهم قسمیه له چرپه چرپ و بۆله بۆلنی شمیتانه و، هیچ پهیوهندییه کی به رۆحی موحهممهدییهوه نییه.

لهم روژ آنه دا ژمارهیه کی زور له عه قل و فیکری خهیالیی، که پروپاگهنده ی دین و تازه گهریی ده کهن، دهرکه و توون، سهره رای نهوه ی،

که نهوانه خاوهنی هیزیکی زیرهکیی وهها خه له تیندرن، که ده توانن ره شربه سپیی ده ربخه ن نهوانه به راست و چهپ دا راقه ی ئیسلام ده کهن، که چی مشتیک نیمانداری دلسوز به دوایانه وه نین، چونکه نهوانه دلسوز و راستگو نین، قسمی زور ده کهن، به لام وه که هو گری قسه کردن بوون، وه ها له ده روونیان دا هو گری ئیمان و ئیسلام نه بوون و، ژیان و گوزه رانی دنیاییشیان ره نگی چهوت و چهویلییه کانی رژیمی خورئاوای گرتووه، دوور له چاکه کانی. کاتیک ده یانه وی رینمایی عهوام و کومه لگه کان بکهن به غهریبیان له قه له م ده ده ده و، ئه وانیش له لایه ن خویانه وه به لای کومه لگه کانیانه وه ده چنه ریزی بیگانه وه.

هۆی سهرهکیی ئهم جیاوازییانهش بریتییه له ناشارهزایی له ئیسلام و، دوای خویدندنهوه و دهرس و زانست وهرگرتنیش مافی خویان پنی نهداوه. یان بهمانایهکیتر ئهم هه لسوکهوتهیان سهرینچییه کی ناوهکییه بو ئهوه ی، که پروپاگهنده ی خهبات له پیناویدا ده کهن و، سووکایه تیشه بهوه ی، که وه های ده رده برن له پیناویدا کوشش ده کهن.

سهیری قورئانی پیروز بکهن چون شوعهیبی سهردارمان (سهلامی لیبی) دینیته گو:

﴿ ... وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَا كُمْ عَنْهُ ... ﴾ (هود: ٨٨) واته من بير له كه لك وهرگرتن لهو شته ناكهمهوه كه ئيوهى لئ دووره پهريز دهكهم. واته كاتئ ده ليم: ريبا حه رامه، ئيتر ههرگيز بير له وهرگرتنی ريبا ناكهمهوه و، كاتيكيش ده ليم: بهرتيل حه رامه، ئيتر ههرگيز بهرتيل وهرگرتن به بيرمدا نايهت. كاتيك، كه شوعهيبی سهردارمان (سه لامی ليبین) قه ومه كهی ته بليغ ده كات، ئه وه زامنی

راستگویی نهوه. ئایا ئهوه شاهیدیی نییه لهسهر راستگویی ههموو پیغهمبهریک؟ دیاره نهو کهسهی، که رووبهرووی فهرمانبهریی ئیرشاد ببیتهوه ناگونجی نهم تیبینییانه پشتگوی بخات .

شوعهیبی سهردارمان (سهلامی لیبین) قهومه که ی بو لای خوا بانگ ده کات و ، ئیمه ش بو چهندین کاری ئیرشاد رینمایی ده کات. باسی بنچینه کانی بانگه واز ده کات. قورئانی پیروزیش جاری کی تر ئهمه روون ده کاته و ، بنچینه کان ده خاته به رده ممان.

پینه مبه ری مه زنیش (صلی الله علیه وسلم) چه ند قاتی ئه وه ی ، که ته بلیغی ده کات و ده یلیّت، کار ده کات. ئه و له هه ر هه موو خه لکیی خواپه رست تره. هه رگیز هیچ بلهیه کیش له بله ی بینه مبه رایه تیی به رزتر نابیّت و ، هیچ شتیّکیشی له گه لدا به راورد ناکری کاتیّکیش پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بن ئاسمانه کان به رز بوویه و ، به بالی به ندایه تیه که و ته پیش بالی به ندایه تیه که و هو ه بووه پیشه کیی بن ی قورئانی پیرفزیش له مه رمایشته ی خوای بالا ده ستدا نه م فه رمانه ی به سه ردا ده دا:

﴿ وَأَعْبُدُ رَبُّكَ حَتَّى يَأْلِيكَ ٱلْمَيْقِيثُ ﴾ (العجر: ٩٩).

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) گویزایه لیی فهرمانی خوایی ده کات و، ههرگیز لینی لا نادا و، به دریژایی ژیانی موباره کیشی ههروا بووه و، بو تهنیا ساتیکیش پلهی بهندایه تیی به جی نه هیشتووه. بویه فهرمایشته کانی ده چوونه زهینه کانه وه و، له ویژدانه کانیشدا جیدگیر ئهبوون، چونکه تهنها ئهوهی ئه فهرموو، که ره فتاری پی ده کرد و پنی ئه ژیا. هه تا له ناره حه ترین حالیدا. نموونه یه کی ده مهدش ئه و فهرمووده یه، که عائیشه ی دایکمان (خوا لینی رازیی

بین) ده یگیزی تده وه، کاتیک، که پرسیاری لیکرا: (هه والی سه پرترین شتمان بده رین که به پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) دیوته ده لین: بیده نگ بوو، پاشان وتی: شه و یکیان فه رمووی: ((یا عائشة ا ذرینی أَتَعَبَّدُ اللیلة لِرَبِی)). فه رمووی: عائیشه! لیمگه پی با نه مشه و په روه رد گارم بپه رستم. وتم: به خوا من وام پیخو شه له نزیک ته وه به وه نه وه شه وه شده که تو شادمان ده کات. ده لیت: هه ستا ده ست نویوی گرت و، پاشان هه ستای و ده ستی به نویو کرد. ده لیت: هه روا خه ریکی گریان بوو هه تا کوشی خوی خووساند. ده لیت: پاشان نه وه نده ی تر گریا و، هه رخه ریکی گریان بوو هه تا زبویی باشان نه وه نوی ی خووساند. ده لیت: پاشان نه وه نده ی تر گریا و، هه رخه ریکی گریان بوو هه تا زبویی خووساند. ده لیت: خووساند. ده لیت: خووساند. ده لیت و بو نویوی نووساند. نیتر نه وه بو و بیلال هات و بو نویوی به یانیی ناگاداری خووساند. نیتر نه وه بو و بیلال هات و بو نویوی به یانیی ناگاداری کرد) (۱).

⁽۱) إبن حبان، الصحيح: ۲ / ۳۸۹. له نووسينه توركييه كه دا ئاماژه به (تفسير إبن كثير: ۲ / ۱۹٤) كراوه.

بق کاروباری دنیا و قیامهتیان رووبه رووی دهبوونه وه، ههتا هیزی لاشه ی لاواز بوو. له گهل ئهوه ش دا ههتا له و نویخ هسوننه تانه ی که سه رهتا له سه دریخ اله سه دریخ به به به دریخ به به به دریخ بوو سارد نه بوویه وه. نه و نویخ انه ش نهوه نده دریخ بوی که ته نه به یک دریخ به به به دانیشتنانه وه بخایه نی به به به به به به به دانیشتنانه و نه نجامی ده دان، بی نه وه ی هه رگیز وازیان لی به یکنی نای که له هم موو کاره کان دا چه ند دلکار بوو. نای چه نده به ویقار بوو و، چه نده ئی خلاصی هه بوو و، چه نده ش وه فای به به لیننی خلاصی هه بوو!

به راستیمی له بهرینوهبردنی کارهکان دا به دلکاریی و وه فاوه پیشه نگ و پیشه و بیشه و بیشه نگرت، بهرهو میشه و پیشه و بهره و همتا ((یه قین))، واته مهرگ، یه خهی پی گرت، بهره و حه شر، بهره و همتا همتایی.

لایهنیکی تری گرنگ له لایهنه کانی ئیرشاددا بریتییه لهوه ی که پهیوهندیی به نزیکیی خواوه ههیه. پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) چاکترین که سیکه، که ره چاوی ئه و لایه نه بکات. چونکه ئه گهر ههست به نزیکیی خوا نه کریت، ئه وا مروّف له بو شاییدا ئه ژبی و، سه رگه رمی چیر و ئاره زووه کانی ده بیت و، ئه وانیش به ره چهندین هه لدیری پر مه ترسیی رایی چی ده که ن.

پیّفه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، که به ره و خوای گهوره نزیك ده که و تعدی فه رمانبه ربی ده که و تعدی فه رمانبه ربی که م و کوریی فه رمانبه ربی ئیرشادی ثمنجام ده دا، همتا که زوّرجار نویّژی به جی ده هیّنا ئه وانه ی که له دوایه وه نویّژیان ثمنجام ده دا وهایان به بیردا ده هات، که ئه و نویّژه کوّتایی نایه ت. پارانه وه و لالانه وه شی همروا بوو. هم روه که دوو ده سته شدریفه ی به ناسمانه و هه لواسرا بن و، دوای به رزکردنه وه یان

⁽١)سديرى: البخاري، الأذان: ٥١، ٨٢ بكه.

بق دوعا و پارانهوه نهیانهوی دابگیرینه خوارهوه .

بهم شیّوهیه پیّغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) زوّر زیاتر له ههر کهسیّك به ندایه تیی خوّی بوّ خوا ده رئه بریی، پاشان بوّ خه لّکیی باس ده کرد. لهم کاره دا ئه وه نده پیش که و تبوو، نیبن مه سعوود ـ که له پیشه نگی یه که می هاوه له به پیژه کان بوو ـ بهرگه ی دوو ره کعه تی نویّری ئه وی نه ده گرت. وه کوّر له سهر که لدا دهیویست ناوا ببیّ. نه وه بوو له دوا روّره کانی ویانیدا سه ری خسته سهر نه رُنوی عائیشه ی دایکمان و، چاوی برییه ناسمان و، یه کجار ماندوو بوو و خه می قیامه تیشی له دلّدا بوو، به راده یه که هه ندی جار بیهوش ده که و ت. عائیشه ی دایکمان نه م جاله تمی وصف ده کات و ده لیّت: (پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه خوّش که و ت و فه رمووی: ((أصلی الناس؟)). فه رمووی: ناوم بو بکه نه فه رمووی: ((ضعوالی ماه فی المخضب)). فه رمووی: ناوم بو بکه نه فه رمووی: ((ضعوالی ماه فی المخضب)). فه رمووی: ناوم بو بکه نه فه رمووی: بیه و ته نویی شین نویژی گرت و ته شریفی تیانییه که وه و باشان هوشی برد تا پیش نویژیی بکات، که چی بیه بوش که و ت و باشان هوشی

⁽١) البخاري، التهجد: ١٩، مسلم، المسافرون: ٢٠٤، المسند: ١ / ٣٨٥ - ٣٩٦.

به بهردا هاتهوه و، فهرمووی: ((أصلی الناس؟)) وتمان: نهخبر، چاوهرانی تؤن، ئهی پیغهمبهری خوا! فهرمووی: ((ضعوالی ماءً في المخضب)). دهلّنت: ههستايهوه و دهست نويّري گرت و، ياشان تەشرىفى برد تا يىش نويىرىي بكات، كەچى بېھۆش كەوتەرە و، ياشان هۆشى به بەرداهاتەوە و فەرمووى: ((أصلى الناس؟)). وتمان: نەخير، چاوهروانی تۆن، ئەی يېغەمبەرى خوا! فەرمووى: ((ضعوالى ماءً فى المخضب)). هدستایدوه و دهست نویزی گرت و، پاشان تهشریفی برد تا پێش نوێژیی بکات، کهچی بێهوٚش کهوتهوه و، یاشان هوٚشی بهبهردا هاتهوه و فهرمووي: ((أصلى الناس؟)) وتمان: نهخير، چاوهرواني تۆن ئەي يېغەمبەرى خوا!) ١١١٠. ئا بەم شېوەيە ژيانى بەسەر برد و ھەر دهیفهرموو: نویز .. نویز .. به خزمه تی پهروهردگاریشی گهیشتهوه و هدر دهیفدرموو: نویز.. نویز.. هدمیشه بیری بهلای نویز دوه بوو، به هەست و شعووریّکی تەواوەوە لەگەڵیا ئەژیا. بەم شیّوەيەش لە ھەموو لايەننكەوە پنغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پنشەنگنكى چاك و نموونهیه کی کامل بووه. مروّقیکی به حهق کامل و، سهرداریکی گویزِایهلییکراو و، سهرؤکیکی دادپهروهر و نارامگری دهولهت بووه. یه کیّکی تر لهو تایبه تمه ندییانهی، که به لای ئهو که سهوه که فهرمانبهریی ئیرشاد ده گریته ئهستق، شایانی بایه خ پیدانن بریتییه لهوه که ژیان و گوزهرانی ینغهمبهری مهزن (صلی الله علیه وسلم) زور ساده و خاکیی بووه و، له ههموو کاروباریکیدا له گهل هاوهله بهريزه كاندا بووه.

نه گهر وا پیویست بوایه مزگهوتیك دروست بكهن، نهو خوی یه كهم

⁽١) البخاري، الأذان: ٥١، مسلم، الصلاة: ٩.

کهس خشتی له گه لیاندا ده گواسته وه . یان نه گهر پیویست بوایه چالینك هه لبکه نن ده پینیی پاچی هه لگرتووه و ، له شکاندنی تاشه بهرددا یارمه تیی هاوه لانی ده دات (۱).

به لنی، وه ک تاکینکی نه و خه لنکه وه هابو و. بق نه م قسه یه شیوه یه کی کرداریی ده ژیا. نه گهر داوای له خه لنکیی کردبی تا له ژیانی دنیادا زوهد به کاربه ینن، نه و خق له زوهددا له پیش هه موویانه وه نهبو و، به پاده یه که مانگ له دفای مانگ له مالی نه ودا ناگر نه ده کرایه وه می گهرچیی بق شوربایه کیش بیت. له ماله که یشیدا پاخه ریکی وهای نه بو و، که به سه ریه وه بحد سیته وه (۱۰).

له حه رام خوّی زوّر ده پاراست. جاریکیان که دیتی وا حه سه ن (خوا لیّی رازیی بین) ده نکه خور مایه کی سه ده قه ی خستو ته ده میه وه له شویننی خوّی را چله کی و به پهله خور ماکه ی له ده میدا ده رهینا (۱۳) به مه رجی له و کاته دا حه سه ن (خوا لیّی رازیی بین) مندالیّکی پینج یان شه ش سالان بووه به لام نه وه یه زه کات بو پیغه میه ر (صلی الله علیه وسلم) و وه چه و به ره ی، که له دوای خوّی دین حه رامه .

شهویکیان پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) (له ژیر لاته نیشتیدا خورمایه کی دوزییه و و خواردی. نهو شهوه خهوی پیا نه که وت. یه کی له هاوسه رانی وتی: نهی پیخه مبه ری خوا! نه مشه و خهوت لی زرا. فه رمووی: ((إِنِّی وجَدتُ تحتَ جَنبی مَّرَه فَأَكَلتُها وكانَ عِندَنا مَّرٌ مِن

⁽۱) سهيرى : المسند : ۲ / ۳۸۱، إبن كثير، البداية : ۳ / ۲۵۱، ٤ / ۹۷، الواقدى، المغازى : ۲ / ٤٦٦، بكه .

 ⁽۲) سهيرى: البخاري، الرقاق: ۱۷، مسلم، الزهد: ۲۸، أبو داود، اللباس: ۲۸، بكه.

⁽٣) سديري : البخاري، الزكاة: ٦٠، مسلم، الزكاة: ١٦١، بكه .

غَر الصَّدَقَه فَخَشِیتُ أَن تَکُونَ مِنهُ))(۱). فهرمووی: له ژیر لاتهنیشتمدا ده نکه خورمایه کم دوزییهوه و خواردم. ئیمه شخورمای زه کاتمان به لاوه بوو و ترسام نهو دهنکه خورما لهوه بیت. له راستیشدا نهو خورمایه له سامانی تایبه تیی خوی بوو، چونکه خورمای زه کاتی له شوینی تایبه تییدا داده نا.

ئه مه ش نموونه یه کی هه ستیاریی و ورده کاریه بن دوور که و تنه وه له حه پام و ، پنویسته ئیمانداری کامل و ئیرشاد کاری کامل خویان پنی براز ننه وه.

و**- تەبلىغ و دوعــا**

دوای هدموو نهوه ی که له پیشهوه باسمان کرد، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) لایه نی دوعاشی ههبووه . ئیمه ش تا نهوه باس نه کهین، ئهم بهشه بهجی ناهیٔلین. به لین، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) نامور گاریی هاوه لانی به ریز، بگره نوممه ته که ی همر ههموو ده کات تا به دوعاکردن خویان کامل بکهن و، به چهندین نایه تی پیروزیش به وینه ی:

ئاگاداریان ده کاته وه. خوّیشی له دوعاکردنیّکی هه میشه ییدا بوو. له کاتی خواردن و خواردنه وهیدا. له کاتی خواردن و خواردنه وهیدا. له کاتی له به درگیدا، بگره هه تا له چوونه کاتی له به درگیدا، بگره هه تا له چوونه ئاوده ست و دهست نویّش گرتنیدا. دوعای زوّری ده کرد به دراده یه که له هه موو دنیادا له زوّریی دوعاکردندا هیچ که س پنی نعنه گهیشته وه.

⁽١) المستد: ٢ / ١٩٣ .

به لنی جگه لهو که سینکی تر نیه له هه موو هه نگاوینکیدا زیکری خوا بکات و، له هه موو کاروبارینکیدا په نای بو به ری و، له هه موو شتینکیشدا ره زامه ندیی خوای بالاده ست ببینی.

ئهم ژیانهش که پریهتی له پهند و، له ئاموز گاریی سهر ریخ بووه سهرنجی جیهانی ئیسلامیی ههر ههمووی راکیشاوه، ئهویش به ههموو ئاسته کانیهوه، بهویه ری بایه خپیدانه وه و، به پهیوه ندییه کی پتهوه وه، ئهوه ماوه ی چوارده چهرخه خهریکی به دوادا چوونه و، هیچ کهس لهسه ر زهوییدا جگه له پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) ئهم پهیوهندییه به هیزه ی دهست گیر نهبووه.

ئهم ژیانه همیبهت داره، همر له خواردن و خواردنموه و جل و بمرگیموه همتا هملسان و دانیشتنی و، همر له قسمکردنیهوه همتا شیوازی دواندن و وتارداني و، ههر له ههلُويِسته سياسييه كانيهوه ههتا بهستني پهيماني نێوان دەوڵەتان، وەك ئەوە وەھايە كە ھەر ھەمووى بە جەندين فيلم ویّنه بگیریّت. ئهم ژیانه مهزنه له میّشکی گشتیی و له چوارچیّوهی ههستی کۆمهلایهتییدا تۆمار کراوه بهرادهیهك که بۆته دهمهوانهی ئاسوودەيى بۆ كۆمەلگە ئىماندارەكان. ئەم ژيانە بە ھىچ شۆوپيەك بۆشايىيەك، يان بەشىكى پەيوەندىي پچراو بە خواوەى تىدا نىيە. جا ههموو رەوشتنك له رەوشتهكانى و، ههموو حالهتنك له حالهتهكانى پێغهمبهر (صلي الله عليه وسلم) به پهيوهنديي به خواي ياك و بێگهردهوه و، له پهرستن و گویرایه لیی خوای بالادهستدا بهسهر چوون، همتا له خواردن و خواردنهوه و خهوتن و له خهو ههانسانیدا. بهم بۆنهوه ههموو باس و فهرمایشت و رهوشت و حالیّکی پینعه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له ژیانی هاوهله بهریزهکاندا خوا له ههموویان رازیی بی رهنگیان دایهوه و، ئمو ورده کارییه زورهش که له لای هاوهله بهریزه کان همبوو بو

دریژه پیدانی ژیانی دینیی، لهو وردهکارییه زوّرهوه ههل قولابوو که به پیّغهمبهری بهریزهوه (صلی الله علیه وسلم) دییبوویان. همتا که ئایهتی پیروّزی:

﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ حَقَّ تُقَالِهِ ﴾ (آل عمران: ١٠٢)

﴿ فَأَنْقُوا أَلِلَّهُ مَا أَسْتَطَعْتُمْ ... ﴾ (التغابن: ١٦)

هاته خوارهوه و، هاوهله بهریزه کانیش همناسه یه کی قوولیان هه لکیشا و، پشوویه کیاندا(۱)..

بەلمىٰ، ھاوەللە بەرىزەكان تا ئەم رادەيە لە خزمەتى ئايەتە پيرۆزەكاندا

⁽۱) سهیری : تفسیر ابن کثیر : ۸ / ۱۹۹۱، بکه .

ورد بوون و، وازیان لی نهنههینان ههتا به ژیانیکی راستهقینه له گهلیاندا بژین. چونکه پیشهنگه کهیان (صلی الله علیه وسلم) وهها بوو. له راستییدا ئهم حالهته بو ماوهی چهند چهرخیکی تر، بهو قوولی یه بهردهوام بوو.

لێرهدا کارێك ههيه و پێويسته به جوانيي لێي تێبگهين:

فهرمانبه ریی ته بلیغ مافی خنری پی نه دراوه همتا شیوازی تی گهیشتن له ئیسلام و ژیان به پیی ئه و به رچاو نه گیریت. واته ئیسلام به بچووکترین لقیه وه ببیته ژیان و گوزهران، وه نه نهو شیوازه ی که هاوه له به دریزه کان به و په ری وردیی و نه مانه ته وه نه نجامیاندا.

به لنی، فه رمانبه ربی ته بلیغ تایبه ت مهندییه کی دیارییکراو به دهست نه هیننی، جا چاك وههایه وه بابه تیکی سه ربه خو وه ربگیریت. چونکه له چوار چیوه و له گه ل ژیاندا به ژیان و گوزه رانیکی ته واو نه بی لینی تی ناگهین و، له سه رگریمانه و به بیردا هاتنه ئه ندیشه یییه کانیش بینا ناکریت. سه ره رای نه وه شه چه ندین ئیرشاد کاری نوورانیی به و ژیانه یان که له گه ل ئیسلامدا به سه ریان بر دبوو، ماوه ی چوارده سه ده ده بیت ئیرشاد مان ده که ن نه وانه هه موو ژیانیان و هه موو ره و شتیکیان به م ته رزه بوو و، به بونه ی راستگویی و ئیخلاصیانه وه له لایه ن په روه رد گاری مه زنه وه سه رکه و تنیان ده ستکه وت. ئیمه ش گه ر بمانه و ی وه که وان شه وان سه رکه و تنیان ده سه رکه و تنیان ده سه رکه و تنیان ده ستکه وت. نیمه ش گه ر بمانه و ی وه که نه وان سه رکه و تنیان ده ست به پنین هیچ چاره یه که له به رده ماندا نییه جگه له شوین پی هه که ران و گوزه رانیان و

ئهوهتا عومهری سهردارمان (خوا لیّی رازیی بیّ)، له کاتیّکدا که بیّوه وهستا بوو و نویّری دهکرد خهنجهریّکیان لیّدا و، بیّهوّش کهوت. توانای خواردن و خواردنهوهی نهما. کاتیّك که ئهو هاوهلّهی له کاروباریدا یارمهتیی دهدا لیّی پرسیی: ئایا شتیّك ناخوّی؟ به

چاوی ئاماژهی کرد: نهخیر. بهومانایهی نهیدهتوانیی دهم بکاتهوه و قسه بکات. به لام، که کاتی نویژ نزیك بوویهوه و ئهو هاوه له دهمی له گویی عومهری سهردارمان نزیك کردهوه و پیایدا چپاند: کاتی نویژ هاتووه. خیرا عومهر ههستایهوه و ریك دانیشت و فهرمووی: نویژه کهم، نویژه کهم، به لین، پیغهمبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) وها بینیوه. به لین، ئهو پیاوه مهزنه دوا ههناسه کانی ژیانی بهوه به سهر برد، که دهیوت: نویژ، نویژ، دوای ئهوهی، که له نویژدا خهنجهری لی درابوو(۱۰). دهیوت: نویژ، نویژ، دوای ئهوهی، که له نویژدا خهنجهری لی درابوو(۱۰) نموونه یه کی تر له عائیشه ی دایکی ئیماندارانه وه (خوا لینی پازیی بین) خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((ما یبکیك؟)). وتی: خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((ما یبکیك؟)). وتی: ئاگرم هاته وه یاد و دهستم به گریان کرد)(۱۰). بو چی؟ چونکه ههموو شهویک پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) ناوه ها دیوه و، ئاوه هاش ناسیویه. پیغه مبه ری به ریز به ته بلیغی کرداری پهروه رده ی کردووه و

وهندی هاوه له به ریزه کان ته نها له ته بلیغی نویژدا نه و وردیی و هه ستیارییه یان ده رخستین به لکو له پایه نیمانیی و دینییه کانی تریشدا وه که ده رخستنی نویژ ده ریانده خست، چونکه نه وان کاری ته بلیغ له پیغه مبه ری به ریزه وه (صلی الله علیه وسلم) فیر بووبوون. جا بو نهوه ی ته بلیغ کردنمان کاریگه ربیت، نه وا پیویسته به ویندی نه وان ژیانی دینداریی به سه ربه رین.

لهلایه کی ترهوه پیویسته ئهرکه کان و پیسپارده کانی کاری تعبلیغ و ئیرشاد

 ⁽۱) سهیری: الهیشمی، مجمع الزوائد: ۱ / ۲۹۵، إبن سعد، الطبقات: ۳ / ۳۵۰ - ۳۵۱، یکه.

⁽٢) أبوداود، السنة : ٢٥، الحاكم، المستدرك : ٤ / ٦٢٢ .

به هیچ شیّوهیه که کاره کانی تردا ساردمان نه کهنه وه، بگره پیّویسته بوّ ئه وه هه نمی مهرچیمان وت به تاسه مهندیه که له تاسه مه ندیی دویّنراوان زیاتر بی، له ژیانماندا جیّبه جی بکه ین، تا جیّی متمانه و بروای نهوان بین. چونکه نمو رهوشت و حاله تانه ی، که له گهل و ته کاندا جووت نابن، نموه خه له تاندن و رووخاندنی ریّزی مروّقه.

سهیری سهرداری پیخهمبهران (صلی الله علیه وسلم) بکهن، تهنانه ت له بچووکترین شتی ژیانی دینییدا، نایا ههرگیز شتیکی پشتگوی خستووه، سهره پرای زوریی نهو کارانه ی که چاوه پروانی بوون؟ له ماوه یه کی کورتدا، له بیست و سی سالدا دهوله تیکی گهوره و مهزنی دامه زراند. بایه خی به هه موو کیشه کانی یه ک به یه کی نوممه ته کهی ده دا و، پهیوه ندیی له گهلیاندا هه بوو و، له گهل نه و هه موو کارانه ی که ده وره یان دابوو و پر به پری دنیا نه بوون، نه ندامانی خیزانه که ی بیر نه نه چوون و، بو نه نه جامدانی هیچ کرده وه یه کیش در تغیی نه ده کرد، هه تا خوای پاک و بی گهردیش له کاتی سهر که وتن و زال بوونیدا له فه تح کردنی و لاتان (استغفار) و دوعای زوری لی نه ویست، نه ویش به و جوره هه لسوکه وتی ده کرد که خوا فه رمانی به سه ردا ده دادا!

هدروه ها ندبوبه کری صددیقی سه ردارمان (خوا لیّی رازیی بی) دهستی له شه ونویی شدند کرت، هه رچه نده له جیها دیّکی سه ختدا بو له گه ل پاشگه زبووه کان و، له قورئان خوی نندنیش به گریانه وه کوّلی نه دا، هه رچه نده به شه و و به روژ له دله خور په یه کی هه میشه ییدا بوو(۲).

عومهری سهرداریشمان (خوا لیّی رازیی بیّ)، که دوو دهولّهتی

⁽١) سعيرى : سورة (النصر)، بكه .

⁽٢) سميرى: الكاندهلوى، حياة الصحابة: ٣ /١٤٣، أبر نعيم، الحليه: ١/ ٣٠، بكه

زلی هینان به چوکدا، که فارس و روزم بوون، ساتیک له موجاههدهی نه فسی خوّی نهدهوهستا(۱).

عوثمانی سهرداریشمان (خوا لئی رازیی بین) کاتیّك، که فیتنه دهورهی دابوو، رفرژووی سوننهتی بو خوا گرتبوو و، به بی تیرخواردن خهریکی قورئان خویّندن بوو و، لهم حالهته دا شههید کراو، ئه و دلّویه خویّنانه ش، که له ناوچاوانیدا هاتنه خواره وه موّری همتا همتاییان لهسه ر ئه و موصحه فه کرد، که لهبه ر دهمیدا بوو. همتا ئه و ئایه ته ی که دلّو په خویّنه کان رژانه سهری دارای پهند و ئاموّر گارییه کی مهزنه، که ئهمهیه:

﴿ فَإِنْ ءَامَنُواْ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِ، فَقَدِ ٱهْتَدَواْ قَانِ نَوَلَوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ فَسَيَكُفِيكُ أَلْمَا لِمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ ٱلْعَكِلِيمُ ﴾ (البقرة: ١٣٧). " شِقَاقِ فَسَيَكُفِيكَ هُمُ (البقرة: ١٣٧). "

عهلیی سهرداریشمان (خوا لنبی رازیی بین)، که (حیدر الکرار) بوو، واته شیری تیك شکین، له مهیدانی جهنگدا، لهگهل ئهوهشدا، که لهسهر جینگا راده کشا بو خهوتن ههر خهریکی پارانه وه بوو له پهروه ردگاری و سهجده ی بو دهبرد. کاتیکیش، که دهنگی بانگی دهبیست رهنگی زهرد ههلده گهرا و وهك کهسیك لهرز و تای بین ههلده لهرزیی.

ئهمانه ههر ههموو فهرمانبهریی ئیرشادیان به جوانترین شیّوه بهجیّ ئههیّنا. (۳) ههر کهسیّکیش فهرمانبهریی ئیرشاد و تهبلیغ نهنجام دهدا، له ههر تهمهنیّکدا بیّت و ههر فهرمانبهرییه کیشی ههبیّت، ییّویسته نهوهنده

⁽١) أبو نعيم، الحليه: ١/ ٤٨، ٤٩، إبن الأثير، أسد الغابة: ٤ / ١٥٧، إبن سعد، الطبقات: ٤ / ٢٩٣.

 ⁽۲) سميرى : المسند : ١/ ٧٧، إبن الأثير، أسد الغابة : ٣ / ٥٩٤ : حياة الصحابة : ٣ / ٢٨٦، بكه .

⁽٣) سەيرى : إبن الجوزى، صفة الصفوة : ١ / ١٢٨، بكه .

دلسۆز بى قسەكانى بكاتە كردەوه. جا ھەروەك دەگونجى ئەو تەبلىغكارە مامۆستايەك، يان ئىمامىكى مزگەوت، يان ئامۆژگارىكى مزگەوت، يان مامۆستايەكى قوتابخانە، يان مامۆستايەكى زانكۆ بيّت، ئەشگونجى كريْكارنِك بيْت له كارگەيەكدا، يان قوتابييەك بيّت لە قوتابخانەيەكدا. ھەر هدمووش پیویسته ئهوهی که دهیلی، به پیی بارودوّخ و شویّنی خوّی، به بی کهم و کورتی و ناتهواویی، جیبهجیی بکات و، نهنجامی بدات. نهو بابهتهش له کاتی ئیرشاد وته بلیغدا چهنده گرنگیی به دهست هیّنابی، ئهوا ئىخلاصى تەبلىغكارىش خۆى ھەمان گرنگىيى ھەيە. ، كە ئاماۋەيەكى گرنگ بۆ ئىخلاصى ئىرشادكار دەكات بريتىيە لە ھەستكردنى لە قوولایی ویژدانیدا بهوهی که دهیلیّت و، پیژیانیهتی به ریّك و پیّکترین شنوه. تەبلىغىنكىش ئىخلاص و كردەوەى لەگەلدا نەبن، چەندە سەركەوتن به دەست بهێنێ، كاريگەرىي نابێ، يان كەم دەبێ. لە لايەكى تريشەوە ئەم کاری تعبلیغه روویه کی تری ههیه، که پابهنده به قیامه تموه، که نهویش سزای خوای بالادهسته. پینهه مبهر (صلی الله علیه وسلم) بو روونکردنهی تأبلۆيەكى قيامەت بەم شيوازە، دەفەرمويت!

((مَرَرْتُ لَيلَةَ أُسريَ بِي عَلَى قَومٍ تُقرَضُ شِفاهُهُم مِقاريضَ مِن نارٍ ـ قالَ ـ قُلتُ: مَن هؤلاءِ ؟ قالوا : خُطباءُ مِن أهلِ الدنيا كانوا يَأْمُرُونَ الناسَ بِالبِرِّ و يَنسَونَ أَنفُسَهُم وهُم يتلونَ الكتاب أفَلا يعقِلون))(١).

ده فدرموی: نه و شهوه می، که بن نیسرا و میعراج برام، به لای کن مه لینکدا تیه در به مقه ستی ناگرین ده بررا. ده فه درموی: وتم: نه وانه کین و وتیان: نه وانه و تارین و انه نه هلی دنیان، که فه درمانیان به سه در خه لکدا ده دا تا چاکه بکه ن، که چی خویان له یاد ده کرد، له کاتیکدا که قورئانیان به ده سته وه بوو و ده یان خوینده وه، بی نه وه می

⁽۱) المسند: ۳ / ۱۲۰، ۲۳۱، ۲۳۹.

كەڭكى لى وەربگرن.

به لْين، تابلؤكه لهبهر دهممانايه و، ئهمه ش هه لْويْستى ئهوانهيه، كه خۆيان له بير چۆتەوە و، رەفتار بەوە ناكەن كە بە خەڭكى دەڭين. ئهم کات و ساته پیویستی بهوانه همیه که روفتار به قسه کانیان ده کهن، نه ك به مشتومر خواز و هاش و هوشکهران. ئا ئهوانه دهتوانن ئه و گریکویرانهی ئاسوی رزگاربوون و سهرفرازییمان بکهنهوه، نهك کهسانی تر. ئهوانهی، که باری کتینب کراون، یان به شهو و به روزژ قسه فری دهدهن، لهبهردهم کاری رزگارکردنی ئوممهتدا دهستیان خالییه. کاتیک که دمولهتی عوثمانیی رووخا گهنجینهکهی پر بوو له سهدان ههزار کتیب، به لام ئهم کتیبانه نهیانتوانی نههیلن دهولهتیکی وهها گهوره برووخی. چونکه ریزکردنی ئهو کتیبانه لهسهر رهفهی كتيبخانه كان و، كۆكردنهوهى ئهو زانيارىيانهش، كه له ميشكى مرۆڤدان، له چۆنيەتىيدا ھىچ جياوازىيەكيان نىيە. ئەوەى راستىي بى كاركردنه بهوهی، که زانراوه. پیغهمبهری سهرداری کائینات (صلی الله علیه وسلم) له فهرموودهیه کی شهریفدا ئهم مانایه ی بهم شیرهیه دهربریوه : (إِنَّ أَخوَفَ ما أَخافُ عَلى أُمَّتي ثَلاثٌ : زَلَّهُ عالم ، وَجِدالُ مُنافِقِ بِالقُرآنِ ، وَدُنيا تُفتَحُ عَلَيكُم)(١).

فهرموویه تی: سی شت ههن، که له ههموو شتی زیاتر لیّیان دهترسم زیان به ئوممه ته کهم بگهیهنن: ههلّهی زانا. مشت و مرکردنی دووروو به قورئان. ناز و نیعمه تی دنیا به سهرتانا برژی.

⁽١) الطبراني، المعجم الكبير: ٢٠ / ١٣٨.

به لَی هه رکاتیک زانا نیفاقی لی وه شایه وه و ، دوو روویش ده ستیدایه خه له تاندن و هاش و هوش نه وا کوتایی نهم نومه ته کاتی هاتو وه. هم رکه سی له پله ی نیرشاد کار و ته بلیغ کاردا بوو پیویسته به وردیی ناگاداری نهم خاله بیت. چونکه زور جار لیبی بی ناگا ده بین و ، به داخه وه ش له فه رمانبه ریی نیرشاددا، چ تاکمان و چ دامه زراوه کانمان نا نهمه خالی لاوازمانه. جا هه رکاتی بیر له مامه له ی خوای پاك و بینگه رد له گه لماندا ده که پیه وه ، با نهمه مان له یاد بی .

يــاكيي و نيخـلاص

پنویسته تعبلیغکار پاریزگاریی له قهواره و رهوشتی خوی بکات. مهبهستمان نهوهیه: ههرچهنده له پله و کار و فرمان دا بهرز ببینتهوه، ههروا لهسهر تهوازوع و خونهویستیی خوی بمینینتهوه. بیگومان تهوازوع یه کینکه له بنچینه کان و بربره ی پشتی ئیسلامه، که چی له رژیمه کانی تردا پهیوهندیی نیوان تاکه کان له دهوری ((من)) دا جینگیر دهبینت. ((من))ی ئهوانه ش ههمیشه کیبر و غرووری تیدا حمشار دراون. ئیتر غروور و کیبر جینی تهوازوع و، له خورازیی بوون و خوسه پاندنیش بهسهر کهسانی تردا جینی خونهویستیی ده گرنهوه . دیاریشه که چهندین جوری لاوازیی ناده مییانه له ههموه مروقی کدا به دهوری ((من))دا نهسوورینهوه. لهبهرنهوه ئه گهر ئهم جوره لاوازییانه شوینی خویان بو رهوشته بهرزه کان چول نه کهن، ئهوا لایهنه مهعنه وییه کانی مروف داده پرمین. لیره دا جه ختی لهسه رده که مهوه و دانیم

هدر کهسیّك غروور و خوّبه گهورهزانین له دلّ و ده پروونیدا حه شار درابی، هدرگیز نابیّته ئیرشاد کار و تهبلیغگار، هه رچهنده بو پله و پایه ی به رز سه رکه و تبین و، چهندین فه رمانبه ریی مهزنیشی درابنه دهست. نه و که سه چهند قوّناغیّك له تهبلیغه وه دووره و، تهبلیغیش چهند قوّناغیّك له وه وه دووره و تهبلیغیش چهند قوّناغیّك له وه وه دووره و الهبای دووره و دووره و به بهبلیغیش به ناغیّن دووره دووره و بهبلیغیش بهبند قوّناغیّن دووره دووره و بهبلیغیش بهبند و به بهبند و ب

به لنی ، ته بلیغکار له هه موو کات و شویدنیکدا و، بارودو خیش ههرچونیک بیت پاریزگاریی له هه لویستی خوی ده کات. ئه و نه و مروقه یه هیچ ئالوگوریکی به سهردا نه هاتووه و، دوای ئه وه ش که سهرکه و تن و کومه کیی خوای ده ستگیر بووه چاوی له ناستی راستی نه ترازاندوه و، هه رچون یه که م روز ده ستی به و کاره ی کردووه، وه هاش کوتایی پی ده هینین . نه و ژیانی به سهر حه سیریکی ساده وه ده ستینکرد، هه ربه سه رنه و حه سیره شه وه ده گهریته وه باره گای پهروه ردگاری. هه رجه نده له ده رووبه ریدا ئالوگور به سه ر جیهاندا بیت و، چه ندین گورانکاریی ده و هه روه که و ویان دابیت و، خه لکییش بگه نه سه رئه ستیزه کان، خو هه روه کو خویه تی و، به ته وازوعه وه نه ربی و، هه رگیز هیچ نه و هه روه کو نیزی و، به ته وازوعه وه نه ربی و، هم رگیز هیچ که و دو به نابینری، ئیترسا له ره و شتیدا بیت، یان له هه لسوکه و تو ره فتاریدا.

ئای که ئهمرو پیویستمان به هاووینه ی نهو تهبلیغکارانه ههیه که ئهم سیفاتانهیان تیادایه! به راستیی ئهو ئیرشادکاره بههیزانه دهتوانن کومه لیکی زوری خه لک بخه نه شوینی خویان و، گوی له قسه کانیان بگرن و، به ههناسه ی ئهوان بژین، ههتا شنه ی ویژدانیان بگاته دهوروبه ریان.

گرنگترین شتین که تهبلیغکاری دلسوزی پی جیا بکرینته وه تهوازوع و خونه ویستنیه تی همموو ژیانی ساده و فیطرییه و دلیشی پریه تی له پاکی و ساده یی و ، چاوه کانیشی پرن له نووری ساده یی همتا مهنزل و دهوروبه رو ژینگه که ی جگه له تهوازوع و ساده یی هیچی تریان تیدا نابینیی.

به لنى، ئەو ئەم سىفەتە جوانەى لە قورئانى پىرۆز و ژياننامەى پاك و خاويننى پىغەمبەرى مەزن (صلى الله عليه وسلم) ھەلگۆزيوه. ئەي

خوورپهوشته جوانه کانی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) به دریژایی تهمه نی نیشانه ساده بی و ته وازوع نین؟ جا هه روه ک پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) له مه ککه دا، له سه ره تای ده ست پیکردنی بانگه وازدا نه و په دی و ته وازوعی هه بوو، هه روه ها کاتیکیش به شیره ی فه رمانده یه کی سه رکه و تو و به و سوپایه وه که له مه دینه ی مونه و وه ره پیکیه پینا، گه رایه وه مه ککه - دوای نه وه ی که هه شت سال له و هو به بایا ده رکرا بوو - هه مان ته وازوعی هه بوو. که چووه ناو شاره وه سه ری نابووه سه رملی و لاخه که ی نای نه مه چه نده نامونه یه کی جوانه له سه ر زیاد بوونی ته وازوع و خشووعی له به رده مخوادا، هه تا روژگار تینه په ری ؟

جاربّکیان تینووی بوو و داوای ئاوی کرد (دیاره دوای کوّچ کردن).
بیری زهمزهمیش چهندین پهرداخی به دهوردا دانرابوون و خهلّکیی به
کاری دهفیّنان. هاوهلیّك ههلّمهتیدا چوو له یه کیّ له مالّه نزیکه کاندا
پهرداخیّکی تایبهتیی بوّ پینههمبهری بهریّز (صلی الله علیه وسلم)
بهیّنیّ. که چی پینههمبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرمانیدا له یه کیّ
لهو پهرداخانهی، که له دهوری زهمزهم دان ئاوی بوّ بهیّنریّ، ئهو
خوّی له خهلّك جیا ناکاتهوه و فهرمانیشی بهوهدا که فهرمووی: من
یه کیّکم لهو خهلّکه و بهوه ئاو دهخوّمهوه، که ثهوان پیّی ئهخوّنهوه.
یه کیّکم لهو خهلّکه و بهوه ئاو دهخوّمهوه، که له پهلکه خورما دروست
کرابوو بهسهر نهبرد، تا نهوهبوو بهسهر ههمان حهسیرهوه گهیشتهوه
(الرفیق الأعلی)؟ بگره له شویّنی نهو حهسیره شدا نیژورا، که ئیّسته
بهشیّکه لهو (روضة)ی که ثیّمه له بهههشت به پیروّزتری دهزانین.
بهشیّکه لهو (روضة)ی که ثیّمه له بهههشت به پیروّزتری دهزانین.
ثیتر له ژیانیدا به هیچ شیّوهیه هیچ جوّره خوارییه ک نهبووه. واش
ثیتر له ژیانیدا به هیچ شیّوهیه که میّد.

عومهری سهردارمان (خوا لیخ پرازیی بخ) حوکمی ولاتیکی به پیوه نهبرد، که حهوت نهوهندهی رووبهری نیستای ولاتی تورکیا ئهبوه، له گهل نهوهشدا په فتاری ژیانی له چاو نهو پیوژهدا، که موسلمان بوو هیچ ئالوگوپیکی به سهر نه ها تبوو. کاتیک، که بووه خه لیفه هه ژار ترین نه به که سی مه دینه بوو و، کاتیکیش شه هید کرا هه رهه ژار ترینیان بوو. که سی مه دینه بوو و، کاتیکیش شه هید کرا هه رهه ژار ترینیان بوو. له هه ندی پیوایه تیشدا و هها ها تووه که جل و به رگی زیاتر له سیی پینه یان پیوه بووه (۱۱). بگره به وهی که به دوایدا ده گه پران زور جار له (به قیع) دا ده یدوزییه و و ده بینی وا سه ری ناوه ته سه رکیلی قه بریک و نوتمی بیرکردنه وه بووه (۱۱). به لی نه وه شیوازی ژیانی نه و خه لیفه مه زنه یه، که توانیی تاجی سه رسم ری پادشایان دابگری و بیان کاته سه ری پادشایانی تر. نه م شیوازه ژیانه شکاریگه رترین لایه نی کارتیکردنی نه و بوو . نه شتوانین بلین نه مه کاریگه رترین زمانحاله، که له زمانی مه قال کاریگه ری زیاتره.

حاته می نه صهم، که یه کیّك له گهوره زانایانی فه رمووده بووه، هه والّی نه خوّشیی یه کیّ له گهوره فه قیهه کان، که موحه مه دی کوری موقاتیلی قازیی شاری (رهی) بووه، ده بیستی و، بریار ده دا له گهل یه کی له دوّستانی سه ردانی بکه ن. نه گه نه به رده رگا ده بین له به دوه م کوّشکیّکی گهوره دان نه که له به رده م مالّی زانایه کدا. حاته م بوّ چوونه ژووره وه دوودل ده بیّت، پاشان به هوّی سوور بوونی دو سته که یه و ده چیّته ژووره وه، به لام به و چوونه ژووره وهی په شیمان ده بیّت، چونکه ناو کو شکه که له ده ره وه ی پازاوه تر بوو. پاشان هه ردووکیان چوونه نه و کوّره وه، که موحه مه دی کوری موقاتیلی تیدا بوو. سه یر ده که ن وا

⁽۱) سهيرى : شبلي النعماني، عمر وإداره الدولة : ۲ / ۳۹۳، بكه .

⁽٢) سميرى : الكاندهلوى، حياة الصحابة : ٣ / ٥٨١، بكه .

> حاتهم لنی پرسیی: ئهم زانستهت له کی وهرگرتووه؟ کوری موقاتیل وتی: پیاوانی (ثقة) بۆیان باس کردووم. پرسیم: ئهی ئهوان له کیوه؟

وتى: له هاوه لانى پيغهمبهرى خواوه (صلى الله عليه وسلم).

پرسیی: ئهی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له کوینی هیناوه؟

وتى: له جيبريلهوه سهلامي خواى ليبي.

حاتهم وتی: جیبریل له خواوه چۆنی وهرگرتووه و داویه به پیغهمبهری خوا (صلی الله خوا (صلی الله علیه وسلم) و، پیغهمبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) داویه به هاوه لانی و، هاوه لانیشی داویانه به پیاوانی متمانه پیکراو و، ئهوانیش داویانه به تۆ؟ ئایا بیستووته کهسی نههلی عیلم بیت ئهمیر و پاسهوان له مالیابن؟

وتني: نەخىر.

وتی: ئهی نه تبیستووه که سی دهست له دنیا بشوا و حهزی له قیامه ت بیت و، هه ژارانی خوش بوین و، کرده وهی چاك بو قیامه تی پیش

بخات، لای خوا پلەوپايدی زياتری دەست دەكەوپنت؟

كورى موقاتيل نەخۇشىيەكەى ئەوەندەى تر زيادى كرد.

ئهوانهی له دهوروبهریدا بوون به حاتهمیان وت: بهم قسانهت کابرا دهکوژیی.

وتى: بەڭكو ئيوه بەم رەفتارانەتان كوشتووتانه(١١).

به لنی بیده نگ بوون له بهرده م نه وانه دا که له پله کانی ئیرشاد و ته بلیغدا سه رکه و توبی نیرشاد و ته بلیغدا سه رکه و توبی و و لینانی خه لکیی - وازیان له کاری سه رشانیان هیناوه، ئه وه یانی کوشتنیان و، خرا په کردن به رانبه ریان. له و هه لویسته دا حاته می نه صه م نه وه ی له نه ستویدا بو و به نه نجامی گه ماند.

ره حمه تی خوات لیبی، من پیاویکی نه عجه میم و پیمخوشه سه ره تا یه کی دین و نویزم پیشان بدهیت، چون دهست نویز بگرم بو نویزم؟ نه ناوی تدا بنت. تندا بنت.

ده فریکی پر له ناویان هینا و، (طنافسی) دانیشت و سیجار سیجار دهست نویژی گرت. پاشان وتی: کابرا! ناوهها دهست نویژ بگره.

حاتهم وتی: رهحمه تی خوات لیبی، بووهسته هه تا لهبهرده متدا منیش دهست نویش بگرم تا باشتر فیری ببم.

⁽١) أبو نعيم، الحلية : ٨ / ٨٠ - ٨١ .

(طنافسی) و هستا و حاته م دانیشت و دهستیپینکرد سینجار سینجار دهست نوینژی هه لده گرت تا، که گهیشته شورینی هه ردوو قوللی چوار جار شوردنی. طنافسی وتی: کابرا نیسرافت کرد.

حاتهم وتى: له چييدا ئيسرافم كرد؟

وتى: ھەردوو قۆلت چوار جار شۆردن.

حاتهم وتی: پاك و بینگهردیی بق خوا! من به مشتی ئاو ئیسرافم كردووه، به لام تق لهم ههمووه ژیان و گوزهرانه تدا ئیسرافت نه كردووه؟ ئیتر طنافسی زانیی ئهوی بق نهمه ویستووه و، مهبهستی ئهوه نهبووه هیچی لیوه فیر ببین (۱۱).

خو طنافسی زانایه کی پایه به رز بووه، به لام تیکه لاوییکردنی له گه ل پیاوانی ده ولهتدا به رهو ئه و جوره ژیانه ی راکیشا بوو. حاته می ئه صهممیش ئاگاداری کرد که ئه و شیرازه ژیانه شیاوی پیاوی ئیرشاد نییه.

به لام کاته دا ئه وانه ی به مشیّوازه خو شگوره رانییه ده ژین ده که و نه ناو ئه م ناوه نده ه ه پیّی تیادا هه لَده خلیسکی، ئه گهرچی به خو شیان نه زانن. به لام نه وه ی که دینته به رچاوان ئه مه یه، که ئه وانه ی نه یانتوانیوه خویان بدو زنه وه (واته له کاری بانگه وازدا به جی ماون)، ده یانه وی به ده رخستنی گوره ران و ژیانی خو شیان ناته واویی که سایه تییان پر بکه نه وه. ئه مه ش به بینگومان هه لقو لاوی هه ست کردن به که م و کورییه و، ئه وانه ش که که سایه تییان کامل بووه خویان له و جوره هویه سادانه به به رزتر راده گرن. ته بلیغ کاریان ئیرشاد کار ئه و مروقه یه، که که سایه تیی کامل بووه خوره و رانه خوشه ناخوازیت.

⁽١) أبونعيم، الحليه: ٨ / ٨١.

خۆنەوپستن نیشاندى ویقار و مەزنىيە و، ھەركاتنكىش يباو لەوه گەيشت، كە ئەويش يەكىكە وەك ئەو خەلكە ئەوا لە مرۆۋايەتىي خۆی گەيشتووه. ئەوانەش، كە بە ھۆ و رېڭاى لاوەكى گەورە دمین، همر کمی نمو هویانه لابران نموانیش له ناو نمچن و کوتاییان پی دیّت. جا ئهگهر دەوڭەمەندىيى و سامان و دەسەلات و پايە و یله هۆی خۆبهگهوره زانین بن، ئهوا نهمانی ئهو شته لاوهکییانه له دەستىا، يووكانەوەي يەكجارىي ئەو كەسە دەگەيەنى، بەھەرحال نرخى مرۆڤ لە دەوللەمەندىي خودى خۆيدايە، بۆيە ئالوگۆرى بارودۆخ و قۆناغەكان زياد و كەمى بەو دەوللەمەندىدى ناكات و، كەسايەتى ئەو ناگۆرىخ، بەڭكو مانەوەي بە خودى خۆي و كەسايەتىپيەكەيەوە دەبنت. چونکه هەركەسى خۆى كامل بنت، شته لاوەكىيەكان ناتوانن بيناسينن و، به مردن و جيابوونهوهشي له خهلكي كۆتايى يى نايەت، بهلْكو له دلِّي سهدان ههزاردا هيّلانه دهبهستيّ. جا با ليّره نهماوا و نەمەنزلى نەبىت و، با ژپانىشى بەسەر خەسىرىكەرە تەراو بكات، ئەر هدردهم لیره و لهوی خدلکیکی زور دینه سدردانی، هدتا با قدبره کهشی ناديار بي و كيليشي نهبي!

پوختهی باس : تهبلیغکار و ئیرشادکارهکان ژیانیکی سادهی فیطریی بهسهر دهبهن و، لهسهریشیان پیویسته بایهخ بهو سادهییه بدهن، ئیترسا له پلهی کومه لایه تیبدا به ههر کوی گهیشتبن ..

چەند ھاوسەنگىيەك دەربارمى پەيومندىي بە پياوانى دموللەت و دموللەھەندانەوم

تهبلیغکار و ئیرشادکار، زیاد له پیّویستیی ئیرشاد و تهبلیغ نابی پهیوهندیی بههیّزیان به پیاوانی دهولّهت و چینه بهرزهکانهوه ههبیّ. پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی (شرارُ أُمَّتی العُلهاءُ الذین یَأتُونَ الاُمَراءَ ، وخِیارُ الاُمراءِ الذین یأتونَ العُلهاءَ)(۱) ده فهرموی : خرابترین دهسته ی ئوممهته کهم نهو زانایانهن، که سهردانی نهمیر و دهسه لاتداران دهکهن و، چاکترینی نهمیر و دهسه لاتدارانیش نهوانهن، که سهردانی زانایان ده کهن.

به آنی، نه هلی نیرشاد خویان ناخه نه ژیر منه تی هیچ که سین که وه، چونکه ههر که سی هه موو مه به ستین کی بریتیی بوو له پر کردنی ورگی له سه ر سفره و خوانی دو آله مه ندان و، خه ریکی چاو چنو کیی به ر دورگای پیاوانی دو آله ت و، ماستاو کردن بوو بویان، نه وا قسمی نه و که سه کار ناکاته سه ر نه وان و سه رکه سانی تریش، چونکه مروف به نده و کویله ی چاکه یه، وه ک به په ند و تراوه. به آلام نه گه ر پیاوانی دو آله ت و دو آله مه ندان ها تنه سه ردانی نیرشاد کار و ته بلیغ کاران، نه وه کاریکه شیاوی هه مو و ریز این نیکه، نه گه ر بو کاری تر به کارنه هیندی . چونکه نیرشاد کاری راسته قینه نه و میه مه و بود کاری که نیرشاد کاری راسته قینه نه و میه ، که

⁽١) العجلوني، كشف الخفاء : ٢ / ٤٦٢٧، الديلمي، الفردوس : ١ / ١٥٥ .

ئه وانه بخاته سهر ری و، بتوانی هه ستیان پی بکات، که ئه و خهریکی هه لمرینی سروه ناخیره و، ئه و سروه ناسکانه ش دمنه مایه ی فینك کردنه و و حه سانه و بو نه و رو حانه ی که به ده ست ژیانی بازرگانیی و کومه لایه تیمی و ئیداریه و مهستن.

کۆمهڵێك زانا ئاماده ی كۆری عومهری كوری عهبدولعهزیز (خوا لێی رازیی بێ) ئهبوون و، ئهویش - ههر چهنده له ژیان دا له ههموویان زاهیدتر بوو - له راوێژگردن پێیان ډرێغیی نهدهکرد. یه کێ لهوانه رهجائی كوری حهیوه بوو. عومهر (خوا لێی رازیی بێ) خوّی دهچوو بوّ لای چهندین زانای تر و له كوٚرهکانیان دا بهشداریی دهکرد، بهرادهیه که سهعاتێك دانیشتنی به لای عوبهیدوڵلای كوری عهبدوڵلاوه به هاوتای ههموو تهمهنی دهژمارد و، بهوپهری وردهكارییهوه گوێی بوّ ئهو فهرمانانه ته گرت كه ژیان ئهبووژێننهوه و، ههوڵیشی دهدا كهڵكیان لی وهر بگری، ئه گرت كه ژیان ئهبووژێننهوه و، ههوڵیشی دهدا كهڵكیان لی وهر بگری، به مهرجی عومهر خوّی بریتیی بوو له دهریایه کزانست و، به لایمنی کهمیشهوه له ئاستی ئهوانه دا بوو که سهری لی دهدان. له راستییش دا بهرادهیه بوو عومهری کوری عهبدولعهزیزی گهیانده ئهو پله و پایهیه، بهرادهیه که هموڵیدا، له ماوه ی خهلافه تهکهیدا، که تهنها دوو ساڵ و بیوی خایاند، کو مهله کاروباریک به ئهنجام بگهیهنی، که پیویستییان به نیو سهده ثهبوو.

له گهل ههموو ئهمانهشدا، هی وا ههیه سهردانی کاربهدهستان به چاك له قهلهم دهدات، به بیانووی رینموویکردنیان. کهچی دوای ماویهك دهردهکهوی که ئهمانه وهك نهیانتوانیی ئیرشادیان بکهن، خویشیان به هیچ دهرچوون، به پادهیهك ئه و بههرانهیان له دهستدا که پنیان به خشرابوون. چونکه رینبازی پنغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تهنها بریتیی نییه له ئیرشادی روزشنبیران، یان چینی پنشکهوتوی خهلك و، به تهنیا تنکهالویی ئهوان.

به لکو ئهمه له کاتی پیویستدا روود هدات، به و مهرجه ی لهسه رحیسابی بنه روت نهبی و، ماوه که ش پاریزراو بیت.

کاتیّك، که سهرو که کانی قورهیش، لهسهردهمی مه ککه دا، داوایان له پیّغه مبه ری به ریّز (صلی الله علیه وسلم) کرد تا روز یّکی تایبه تیی بوّ ئه وان دابنی، تا پیاوانی ویّنه ی عهممار و بیلال و صوهه یب لهوی نه بن و، پیغه مبه رکوری دانیشتنیان بو جیاب کاته وه، نه م ئایه ته پیروزه بو ئاگادار کردن و داخستنی هه موو ده رگایه ک له به ردهمیاندا ها ته خواره وه:

﴿ وَاَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْفَدَوْةِ وَٱلْعَشِيّ يُرِيدُونَ وَجَهَةً, وَلَا نَقْدُ عَيْمَاكُ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنْيَآ وَلَا نُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَنهُ وَكَاكَ أَمْرُهُ, فُرُطًا ﴾ (الكهف: ٢٨).

له راستییدا روّحی بهرزی پیغهمبهری بهریز لهو جوّره پیشنیاره یه کجار دووره و، نایه ته پیروّزه که شده دهرده خات، که بارودوّخی نیستای پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) بارودوّخی داوا لیکراوه و، پیروسته لهسهری بهرده وام بیّت نه گینا پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) گوی به پیشنیاره که یان نادات.

پوخته ی باس: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیرشادکاره و، قورئانیش کتیبینکه بنچینه و هاوسه نگییه کانمان، له که سیتی مه زن ترین ئیرشادکاردا فیرده کات. یاسایه کیش له و یاسایانه بریتییه له قوناغی وازهینان له دموله مه ندان و کاربه ده ستان له کومه لگه دا و، دلخوش نه کردن پییان، له گهل ته بلیغکردن و ئیرشاد کردنیان به به ردموامی. جا ئه گهر لهم سه رده مه دا خه لکیی وینه ی ئه و ئیرشاد کارانه یان به رچاو که وت، نه وا شتینکی گه و ره یان ده ست که و تووه ، نه گینا نه و کومه لگه یه ماوه یه کی زور چاوه روانیی ده کات، ماده م به نیوه ئیرشاد کاران ده ستی براوه.

كــۆلـنــــەدان

پیداگرتن و بهردهوام بوون لهسهر کار، هوی بهدیهینانی رهزامهندیی خوايييه و، لهههمان كاتدا نيشانهيه كيشه لهسهر ئيخلاصي تعبليغكار و، نهیننییه کیشه له نهینییه کانی قبوول کردنی نهوهی که له ویژدانی دوينراوان تەبلىغى دەكات و، روونترين بەلگەيەكىشە لەسەر دلكارىي، ئەو مەسەلانەي، كە تەبلىغكار خەرىكيان دەبىي و لەگەل گەورەياندا گونجاون. ئەمەش ئەوە دەگەيەنى كە: خواى پاك و بىنگەرد لە مروّقي ئهوي وشهى ((لا إله إلا الله)) له دلّه كاندا جنگير بين و، گرنگییهکی گهورهی بدهنی. لهبهرئهوه ئیرشادکار ژیانی بۆ ئهو شتهی، که به لای خواوه گرنگ و مهزنه وهقف دهکات و، لهسهر جيْگيركردني وشمى تموحيد له دلهكاندا بمردهوام دهبيّت. ئمو كاته به گونجاویی بهرهو رووی ئهوه دهبیتهوه که به لای خواوه گهورهید. به لني ، پيدا گرتني تهبليغكار و سووربووني ئهم مانايه دهبه خشي. ههروهها نیشانهیه کی تری بوونی تهقوا له دلّدا نهوهیه، که نادهمیزاد ثهوه به گهوره دابنی، که خوای پاك و بینگهرد بهگهورهی داناوه. قورئانى پيرۆزيش ئاماژه بۆ ئەم حەقىقەتە دەكات:

﴿ ذَلِكَ وَمَن يُعَظِّمُ شَعَكَمِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقُوَى ٱلْقُلُوبِ ﴾ (الحج: ٣٢). پيّغهمبهرى بهريّزيش (صلى الله عليه وسلم)بهردهوام وهبيرى هاوهله به پیزه کانی ئه هینایه وه، که خوای پاك و بالادهست و شمی ته وحیدی به لاوه گهوره یه. پینانی ده فمرموو: (مَن قال لا إله إلا الله دخل الجنة) (۱۱ نه یفه رموو: هم رکه س بلی: ((لا إله إلا الله)) ده چیته به هم شت.

بۆ نموونه پێغهمبهری بهڕێز (صلی الله علیه وسلم) نازناوی (سیف الله) واته شمشێری خوای بهخشیی به خالیدی کوڕی وهلیدی سهردارمان (خوا لێی ڕازیی بێ)، کههێشتا له سهرهتای کاردا بووئهمهش پیرۆزباییکردن بوو لهو فتوحاتانهی، که له دواروٚژدا به شمشێرهکهی ئهنجام ئهدرێن، بهڵام کاتێ، که خالیدی کوڕی وهلید بههمرهوٚیهك له جهنگدا پیاوێکی کوشت، که دهیوت: ((لا إله إلا الله))، پێغهمبهری بهڕێز (صلی الله علیه وسلم) بهم کارهی ئێشی زوری پێگهیشت، بهڕادهیهك، که فهرمووی: ((أللهم إنی أبرأ إلیك مما عمله خالد))".

فهرمووی: خوایه! خوّم له و کاره داده مالّم، که خالید ئه نجامی داوه. ئه وه مهرگیز لهیاد ناچی، که روّژیکیان یه کیّك لهوانه ی، که خوّی به موجاهیدی ریّی خوا له قهلّم ده دا دمیوت: ((ئایا ده زانیت ئه گهر روّژیک له روّژان ئیسلام حوکم بکات، یه که مجار له گهردنی نه و همژارانه ده دات، که مزگهوته کانیان پر کردووه؟)). له به رده م قسهیه دا که ته نها گومرایی ئه گهیاند، له جیّی خوّمدا وشك بووم. له گهل ئه وه شدا کابرا وای ده زانی قسه بو به رژه وه ندیی ئیسلام ده کات.

⁽١) مسلم، الإيمان: ٥٢، الترمذي، الإيمان: ١٧، الهيثمي، مجمع الزوائد: (١) مسلم، الإيمان: ٥٢ .

 ⁽۲) البخاري، الأحكام : ۳۵، الجزية : ۱۱، النسائي، القضاة : ۱۷، المسند:
 ۲ / ۱۵۱ -

به لنی، بیست و سی سالی ته مه نی پیروزی پیغه مبه ری خوشه ویست اسلی الله علیه وسلم) به بانگه واز و ته بلیغ به سه رچوو، بی نه وه ی له بانگکردن لی بینته وه، به لکو، به بی وه ستان و ماندووبوون، ته بلیغی کرد و بانگی کرد. مه گهر خوا بزانی چه ند جار نه بوجه هلی بو نیمان هینان بانگکردبی و، گهوره پیاوانی قوره پیشیشی ده عوه ت ده کردن و، هم رکه سینکیش هه لی بو هه لکه و تایه بو نیمان هینان ته بلیغی ده کردن. هاوه له به پیزه کانیش له م حاله ته پوتیدی به رده وامی و پیدا گرتندا بوون، به پاده یه به بووه سیفه تیک که لیبان جوی نه ده بووه و سوره وامی نه ده ایبان اله دان ده دان نه دان ده دانی که و سور بود به دوایاندا هاتن، نه وانیش کول نه دان و سور برود بیان کرده دروشمی خویان.

به لْي پيداگرتن و بهردهوام بوون ئهنجاميكي سروشتييه بن زانيني

رادهی پهیبردنی تهبلیغکار به فهرمانبهرییهکهی. چونکه لهسهر تهبلیغکار پیویسته پهی بهوه ببات که فهرمانبهریی راستهقینهی نهو بریتییه له تهبلیغکردن، تا لهبهردهم پهروهردگاریدا کهم ریزیی نهنوینی و، ماف خوری بهدیهینراوانیش نهبیت. نهوهش بزانین که هیدایهت دانی خهلّك له توانای هیچ کهسدا نیه و، لهناو چوار چیوهی فهرمانبهریی تهبلیغیشدا نییه. کهواته خهلّك هیدایهت وهربگری یا وهرنه گری تهبلیغکار پاداشتی خوی دهستگیردهبی. لهلایهکی ترهوه پیدا گرتنی تهبلیغکار لهسهر تهبلیغ و بیرکردنهوهی لیّی به بهردهوامی، وهی پیدا گرتنی تهبلیغکار لهسهر تهبلیغ و بیرکردنهوهی لیّی به بهردهوامی، خوای پهرلهیهکی نهینیی وههایه بو وهرگیرانی نهو حهقیقهتانهی، که تهبلیغیان دهکات و، به چاوهروانیکردنی نهنجامیش به تهنیا لهلایهن خوای پاك و بیگهردهوه ده گاته نیخلاص، نهو نیخلاصهی، که بریتیه خوای پاك و بیگهردهوه ده گاته نیخلاص، نهو نیخلاصهی، که بریتیه

به پێویست بوونی بهرچاوڕوونی و، بهرههڵستیی نهکردنی یاساکانی فیطرمت

تهبلیغکار ههرگیز بهرهه لستیی یاساکانی فیطره تناکات، به للکو بهرچاوروونی ده کاته بناغه ی تهبلیغ کردنه که ی، چونکه فیطره ت به ئایه ته ته کوینییه کان دامه زراوه و، پیریسته نه و کاره پیسپیردراو و فرمانانه ی، که تهبلیغ ده کریتن، به پیی ئه و یاسایانه ی تهبلیغ به کرین. واته نه و تایبه تمهندیی و سیفه ته جوانانه ی، که مروقیان له سهر دروست کراوه بهرچاو ئه گیرین و، به پیی نه و سیفه ته جوان و تایبه ت مهندییانه ی مروق ده دوینری، به لام به پیچه وانه ی ئه وه و تریسکاوه له وانه یه ئه و که سه به ته واویی له وه تینه گا، که پیی ده و تریسکاوه دو ترین به بی بی بی نه و میردین به بی بی بی نه و که بی بی ده و ترین کاری بیردوزیی ئهندیشه پینان نه ترمیردری. ده و ترینان به چهندین کاری بیردوزیی ئهندیشه پینان نه ترمیردری. ده و ترینان به چهندین کاری بیردوزیی ئهندیشه پینان نه ترمیردری.

بۆ نموونه: ههموو مرۆڤێك له دڵيدا ههستێكى خۆشويستنى پێيه. جا ڕهچاونهكردنى ئهو ههسته، يان به نهبوو له قهڵهم دانى كارێكى ههڵهيه. لهبهرئهوه به خهڵكيى ناوترێ: كهستان خۆش نهوێ. خۆ ئهگهر ئهوهيان پێ بوترێ ئهوا هيچ سوودێكى نييه، بهڵكو ئهوه داواكارييهكه دژ به فيطرهت. جا تهبليغكار ئهو (خۆش ويستن)ه شارراوهيهى ناو دڵى دوێنراو بهرهو ڕهوتى ئيجابيى دهبات و، دوێنراو لهوه تێ دهگهيهنێ، كه

لەبرىي دەربرىنى خۆشەويستىي بۆ خۆشويستراوه تياچووه فانىيەكان، ئەوەى خۆش بوى كە شايانى خۆشويستنە و، داراى ھەميشە مان و نهمرییه . خو نه گهر خوش ویستنه کهی له پیناوی خوش ویستراوه تیاچووه فانییهکان دا بهخت کرد، ئهوا دهبیّته بهلاً و موصیبهت بوّی، کهچی نهگهر نهو خۆشویستنهی ړوویکرده خوای پاك و بێگهرد نـهوا دەبیته هۆیەك بۆ گەیشتن به چەندین پلدى ئیمانیى لەلاى خواى پاك و بینگهرد. بهو مانایهی لهبریی ئهوهی، كه تهبلیغكار به دوینراو بلِّي: ((كەست خۆش نەوى)) با پىيى بلّىي: ((رووى خۆشەويستىت له پیناوی نهو و له رینی نهودا بهخت بکه)). نهو کاته خو شویستنی هیچ بهدیهینراویک یاساغ نابیت. یوونس ئهمرهی شاعیریش وتوویه: ((با بهدیهیّنراوانتان لهبهر خو شهویستیی بهدیهیّنهریان خوش بویّن)). ههروهها له ههموو كهسيّكدا سيفهتي ((عيناديي)) ههيه، كه دور منايهتيي دهخاته نيوان تاكهكانهوه، بهرادهيهك كه وهكو درندهيان ليده کات. ئهوه تا ئهمروش عيناديي به ئاشكرا له رووداو و ئاژاوه و ناكۆكىياندا دياره. جا ھەركاتىك ئەم ھەستە دەورى بينيى، ئەوا له چهندین کاردا توند و تیژیی و تووړهیی دهردهکهویـّت. کهچی که ئەگەر ئەو شوپنىد عينادىيى تيا نەما، ئەوا چەندىن بارودۇخى ريك و پیّك و گونجاو سهرهه لْدهدهن. جا ئهو ههسته كه به پیّی روالْهت و دیوی دهرهوهی پریهتی لهلایهنی خراپه (سهلبیی)، بن مهبهستیکی دیاریکراو و، به بوندی حیکمهتیکی رهببانییهوه به مروف بهخشراوه. بۆ نموونە: عينادىي ھێزێكى گەورەيە بۆ دامەزران لەسەر حەق. جا ئه گهر ههستی عینادیی نهبیت لهوانهیه مروّث به بینینی کهمی ناره حدتیی پشت له حدق بکات. بدو مانایدی ئدگدر ئیمه ندو ههستهمان بهرهو لایهنه ئیجابییهکهی ئاراستهکرد، ئهوا دهگونجی بهر و بهرههمی یه کجار چاك بچنینه وه . لهبهر ئهمه ناگونجی به خه للک بلین : ((عینادیی بخهنه ئه و لاوه))، یان ((واز له عینادیی بهینن)). بگره لهسه رمان پیویسته پییان بلین : ((عینادیی بی دامه زران لهسه ریبازی حمق و حمقیقه ت به کار بهینن)). نا نهمه به که لکتر و بیوهیتره.

هدروهها له مروّقدا هدستی ((هدتا هدتایی)) هدید. کهچی بینای ماددیی مروّق بوّ هدتاهدتایی نیید، چونکه سدرهتا و کوتایی هدید. ژیان به یه کگرتنی هیّلکه و حدیمه ن له په دهمی دایکدا دهست پیده کات. جا هدر چدنده له یه کهم ساته کانی دهست پیکردنی نهم ژیانه وه هدموو لایه کهوه مهرگ شالاوی بوّ دیّنی، کهچی ناتوانی نهو هدستدی هدتاهدتایی له خویدا پیشه کیش بکات. به ومانایدی نهم هدستدی بوّ مهبهستیکی بلند پی به خشراوه. بینگومان نهم مهبهسته بریتییه له دهست خستنی ژیانی هدتاهدتایی. لهبدر نهمه لهسدر مروّق پیویسته نهم هدستدی، که پیی به خشراوه له شوینی خویدا به کاربهینی واته بو مانه وه له به هدشتدا و، بینینی جوانیی خوا به گینا نه و هدسته ده بیته قامچی سزا بوّی و، که متدرخه می و بینهیوایی خویی وهبیردینی به قامچی سزا بوّی و، که متدرخه می و بینهیوایی خویی وهبیردینی و بینونی به هیمنی بوانی هدرگیز ناتوانی ژیانیکی پیکوپیک به سهر به ریّت و، ناشتوانی هدلس هدرگیز ناتوانی ژیانیکی پیکوپیک به سه ر به ریّت و، ناشتوانی هدلس و کهوتیکی پیکوپیک بکات و، ناشتوانی به هیمنی بویت.

هدروها خوشویستنی ((پایه بدرزیی)) و بدردهوام بدرزبووندوه و، سدرکدوتن و بازدان بو چلدپوپدی ئدو مدبدستدی، که دهیدوی بیگاتی له مروقدا هدید، ئدم هدسته لای زوربدی ندواندی، که لاوازییان تیدایه بدرهدلستیی ناکری، لدبدر ئدمه لدسدر نیرشادکار پیریسته ندم هدسته له مروقدا بدوزیسته و، بزانی ندر مروقه چ

مدبدستیکی بدم هدسته هدید، تا قسدکانی پیچددواندی مدبدسته کدی ندو دهرندچن. له راستییدا بزید ندم هدسته به مروّف به خشراوه تا هدلیبنی مدبدستی گدیشتن به چله پو پهی پله به رزه کانی بدهدشت بیت، سهره رای ندوه ش، که مروّف بدهوی ندم هدسته وه بو به رزترین پلدی ره وشته جوانه کان به رز ده بینته وه. به لی به رز به رز ده بینته وه، به لام دو زیندوه ی ندم هدسته و هدسته کانی تر و، ده رخستنیان و زانینی هیز و، ریزه ویان و، به کارهینانیان بو به رژه وه ندیی ندو که سدی که به ناوی نیرشاده وه وه ریان ده گریت، هدموو ندمه به ستراوه به په یبردن و به رچاوروونیی نیرشاد کاره وه .

سهردارمان نووح (سهلامی خوای لیّبیّ) چهندین چهرخ و سهده چهرمهسهریی چهشت و، ئیبراهیمی سهرداریشمان (سهلامی خوای لیّبییّ) لهسهر ئهو ریّبازه له ولاتی خوّی دوورخرایهوه و، ههر لهسهر ئهو ریّبازه خرایه ناو ئاگریشهوه. هیچ جوّره چهرمهسهرییهکیش نهما مووسای سهردارمان (سهلامی خوای لیّبییّ) بهدهست بهنی ئیسرائیلهوه نهیچیریّن. یهحیای سهرداریشمان (سهلامی خوای لیّبیی) کرا به دووکهرتهوه. دهم و چاوی مهسیحی سهرداریشمان (سهلامی

خوای لیّبین) زورده خدندی به خوّیدوه نددیی، چونکه ئدم بانگدوازه قورس و گراند. ئدم بانگدوازه داوای هدموو ویست و ئیراده دهکات. لهبدر ئدوه ئدم کاره لدهدموو خدباتیّك سدختتره. جا ئدواندی ناتوانن ئدم قددهره نووسراوهیان خوّش بوی و، به پهزامدندییشدوه خوّیان ناده ند بهر هدرچهرمدسدریی و پهنج و تدقدلایدك، که لدم پیّگدداید، ناتوانن لهو پیّگددا، که پیخدمبدران (سدلامیان لیّبین) گرتبوویاند بدرچدند هدنگاویک هدلبگرن، بدلکو لدپوتی پیدا ئیپادهیان شل دوبیّت و، ورویان دهرووخی و دهکدون!

حاریثی کوری حاریث ده لین: له مینا بووین، به باوکمم وت: ئهم کومه له خه لکه چیه؟ وتی: ئهوانه له دهوری پیاویکی له دین وه وه گهراویان کوبونه تهوه. ده لین: که نزیك که وتینه و دهبینین وا پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)خه لکه که بو خواپه رستیی و ئیمان به خوا بانگ ده کات و، ئه وانیش ئازاری ده ده ن، تا ئه وه بو خور به رز بوویه و ، خه لکه که لینی دوور که وتنه و ، ئافره تیك هات که ده فریک و ده سته سریکی پی بوون و ، گهردنی ده رکه و تبوو و ئه گریا ده فره که ی لینوه رگرت و ، ئاوی لی خوارده و ده ست نویژی گرت و ، پاشان سه ری بو لای به رز کرده وه و ، فه رمووی: ((یا بنیة اخم ی علیك نحوك ، ولا تخافی علی أبیكِ غلبَةً ولا ذلاً)). فه رمووی: کچه که م! گهردنت داپوشه و ترست بو ژیرکه و تن و زه لیل بوونی باوکت له دلدا نه بی داپوشه و ترست بو ژیرکه و تن و زه لیل بوونی باوکت له دلدا نه بی . داپوشه و ترست بو ژیرکه و تن و زه لیل بوونی باوکت له دلدا نه بی .

⁽١) إبن الأثير، أسد الغابة: ١ / ٤٣٦، إبن الحجر، الإصابة: ١ / ٢٧٥، إبن عبدالبر، الإستيعاب: ١/ ٣٤٩.

رووداوی ویندی ئهم رووداوه، که له میشکی مندالیی حاریثی کوری حاریثدا خوا لیّی رازی بی هملکولراون و له روحیشیدا شوینهواریان به جیهیشتووه، یه کی له لایهنه کانی ژیانی سهرده می مه که بوو، ههر له پیغهمبهری به ریزهوه، تا هه موو موسلمانیك. هه موو روزیکی ژیانیان به و شیوه به سه رئه چوو..

روّرْیّکی تر پیخه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له که عبه دا نویّری ده کرد خهله فی کوری ئه بو موعیط - که به دبه ختی قه و مه که ی بوو له دواوه ده ستی نایه بینه قاقه ی، که ئه بوبه کری صدیق هه واله که ی بیست به په له هات و فه رمووی: نایا پیاویّك ده کوژن، که بفه رموی : الله په روه رد گارمه ؟ ئه وه بوو لیّکی جیا کردنه ود.

⁽١) إبن كثير، البداية: ٣ / ٢٩ .

 ⁽۲) سميرى : إبن هشام، السيرة : ۱ / ۳٤۲، إبن سعد، الطبقات : ۳ / ۲٤٦ ۲٤۸ بكه .

خرابوونه سهر سنگی و دهیووت : ((أَحَدُ، أَحَدٌ))، وهك ئهوه وا بوو تاقی بكرینتهوه تا روّژیّك له روّژان ببیّته بانگویژی پیّغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)(۱).

(طهالحهی کوری عوبهیدوللا)ش دایکی دهست و پنی به کوّت و زنجیر بهستبوو و، به جنیّودان به کوّلانه کاندا نهیگیّرا^(۱). (زوبهیری کوری عهووام)یش به حهسیرهوه پیچرابوو و ناگریان دهدا^(۱). بهم شیّوهیه ههر ههموویان وه نه ناویّنه ی بریسکاوه رهنگی نهم ریّگایهیان دهدایهوه.

تابلۆیهکی تریش: عهبدوللای کوری حوزافه ی سههمی (خوا لینی رازیی بین) به دیلی که و دهست رو مه کان و، بو چه ند رو ژیک خهریکی ئازاردانی بوون. پادشای رو م پییوت: ببه به گاور ئه تکهمه هاوبه شی پادشایه تیم، به لام ئه و نهیویست. فه رماندرا بدری له صهلیب و، فه رمانیشدرا تیری تی بگرن، که چی شپرزه نه بوو. له سهر صهلیب که داگیراو فه رماندرا مه نجه لینکی گهوره ئاماده بکه ن و ئاوی تیدا بکولین و فه رمانیشدرا دیلینکی تیبخری، خیرا ئیسقانه کانی که و تنه سهر ناوه که و تنه گهره نه گهر نه بیت به گاور. که بردیان بیخه نه ناو نه و گریان کرد. پادشا و تی: بیگیرنه وه، پرسیی: بو چی گریایت؟ و تی: گریان کرد. پادشا و تی: بیگیرنه وه، پرسیی: بو چی گریایت؟ و تی: ناواتم خواست سه د گیانم ببوایه و له پیناوی خوادا ناوه هایان پی به بکری. پادشا سه ری سورما، و تی: سه رم ما چ بکه به رت ئه ده م

⁽۱) ههروهها سهيري : إبن هشام بكه .

⁽٢) سميري : إبن هشام : ١ / ٣٣٩ ـ ٣٤٠، إبن حجر، الإصابة : ٣ / ٤١٠، بكه.

⁽٣) إبن حجر، الإصابة: ١ / ٥٤٥، الهيثمي، مجمع الزوائد: ٩ / ١٥١ .

سهری ماچکرد و نهویش ههموویانی ئازادکرد. عهبدوللا هینانیهوه خزمه تی عومهر و، نهویش ههستا و سهری نهوی ماچکرد(۱۱). نهمه ریوایه تیك.

به لام ریوایه تی دووههم دواساته کان بهم شیّوه یه باس ده کات: کاتیک که عهبدوللا هه نگاوی به توندیی و به هیّزه وه به رهو سه کوّی له سیّداره دان ئه نان و، زهرده خه نه یه کیش به سهر دهم و چاویه وه بوو، یه کی له قهشه کان لیّی هاته پیش و، داوای له سه ربازه کانی ده وروبه ری کرد که چه ند ساتیک ماوه ی بده ن له گه ل عمبدوللادا و توویر بکات. روویکرده عهبدوللا و پیّیووت:

((کورم! سهیرکه. تق دوای چهند خوله کینك له سیداره نه درینی، جا لهبه ر تق داوای چهند خوله کینکم کردووه تا وتوویژت له گهلدا بکهم. جا ئه گهر لهم چهند خوله که دا توانیم دینی نه صرانیه تی راسته قینه تیبگهیه نموا تق قیامه تت ده ست ده که وی، هه تا نه گهر دنیا شت له ده ست ده رچی. له وانه شه بهم کاره ت پادشا دلی خقش بین و چاو پقشیت لی بکات)).

(عدبدوللای کوری حوزهیفه)ش وه لامیکی پر له ویقار و جیددیی دایدوه: (اباوکی بهریز! نا لهم کاته دا نازانم چون سویاست بکهم! ئهگهر دینه کهم ریخی بدایه دهستم ماچ ده کردی، چونکه تو له ته نگ و چه له مهیه کی گهوره رزگارتکردم. به لامه وه یه کجار قورسه ئهم ژیانه به جی بهیلم و شتیک ده رباره ی ئیسلام به که سیک ته بلیغ نه کهم. تو نهو مهرده بوویت، که ثهم هه له تبوم ره خساند. جا ئهگهر من بتوانم لهم چه ند خوله که کهمه دا ئیسلامت تیبگهیه نم، نه وا نهگهر بشمرم

⁽١) إبن حجر، الإصابة: ٢ / ٢٩٦ ـ ٢٩٧، إبن الأثير، أسد الغابة: ٣ / ٢١٢ .

خەمبارنابم، چونكە لەوانەيە ئەوە بېيتە ھۆيەك بۆ رزگاركردنى ژيانى دوارۆژت)).

ئه و خه لکه ی به دهوریانه وه بوون به م و توویژه سه رسام بوون، به راده یه ك له سه رسامیی و سه رسور ماندا ده میان دا چه قاند بوو، چونکه ئه وان له راده ی تاسه مه ندیی عه بدوللا بو ته بلیغ نه ده گهیشتن.

له کاتیکدا، که (بیت المال) پر بوو له دهستکهوت و مال و سامان، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له مهدینهی مونهووهرهدا له چهرمهسهریی خوبهخشییدا ئهژیا، که حهفتهیه بهسهریدا تی نهیهریی بی ئهوهی شتیکی دهست بکهویت تیری بکات. تهبوهورهیره (خوا لیی رازیی بی) ده گیریتهوه و ده لیت:

(ڕۅٚڗ۫ێڬیان چووینه خزمهتی پێغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و به دانیشتنهوه نوێژی دهکرد. وتم نهی پێغهمبهری خوا! چیته؟ فهرمووی: برسێتیی. دهڵێ: منیش دهستم به گریان کرد. فهرمووی: ((لا تَرع (لا تبك) ، إن شدة القیامة لا تصیب الجائع إذا احتسب في دار الدنیا)) ((). فهرمووی: مهگری، سهختیی و نارهحهتیی قیامهت

⁽۱) البيهقى، شعب الإيمان ٧ / ٣١٤، الديلمى، الفردوس • / ٣٤٨، أبو نعيم، الحليه ٧ / ١٠٩ .

تووشي ئەو كەسە نابيت كە لەبەر خوا برسيى بووه.

تا بهم شیّوهیه، لهسهر ویّنهی نهم بنچینه ژیانییانه، نیسلامی مهزن دامهزراوه. خوّ نهگهر نیسلام عهرشی خوّی بهم بنچینانه له دلّه کاندا دامهزراندیی، نهوا لهسهر شانی نهو موجاهیدانه ش دادهمهزریّنیی، که له همان حالّهتی روّحییدا ده ژین و نویّنه رایه تییشی ده کهن. نهگینا نهم کیّشه گهورهیه کیّشهی ماموّستایانی پیّنووس و سهردارانی نووسینگه کان و، نهوانه نییه که چهرمهسهرییان نه دیوه و نه چه شتووه.

ئهم حهقیقه ته گشتییه له وهسیه ته کهی لوقماندا (سه لامی خوای لیبی) دهبینین، که به کوره کهی پیشکه شکرد، یان راستتر به و گهنجانهی پیشکه شکرد، یان راستتر به و گهنجانهی پیشکه شکرد، که گهوره ترین نوینه ری گهوره ترین بانگه وازن. قورئانی پیرفزیش به وینه ی دهستووریکی نه مر بریار له سهر نهم وهسیه ته ده دات:

﴿ يَنْبُنَىَ أَقِيرِ ٱلصَّكَلَوْةَ وَأَمُرُ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنَّهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱصْبِرَ عَلَى مَآ أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿ ۚ ﴾ (لقمان: ١٧).

بهومانایهی نهو کهسهی، که نویژ بهجی نههینیی و، فهرمان به چاکه ده کات و، رینگریش له خراپه ده کات، یه له دوای یه به لاو موصیبه تی بهسهردا دهبارن. ههروه نهم کارانه چهند دیوینکی یه ک حهقیقه ت بن. جا ههر کهس کار به یه کینکیان بکات نهوا به دیوینکی نه و حهقیقه ته کاری کردووه و، نه گهر کاری به دوانیان پینکه وه کرد، به دوو دیوی حهقیقه ته کاری کردووه و، کهوتو ته سهر رییه کی راست بو لای خوای پال و بینگهرد.

جا لیرددا حمقیقهت سی دیوی همیه و، کاملیی مرؤفیش لمسمر بهجیهینانی ئمو سی دیوه ومستاوه . بروایشم وهایه، که ریبازی گموره پیاوان نمم ریگایمیه.

لهبهر نهوه لهسهر نهوانه پیویسته، که بو هه نگرتنی نهرکی بانگی پیفهمبهران (سه لامیان لیبین) هه نبر پردراون هه مان رینگا بگرنه بهر. به لام کردارو ره فتاری که سانی تر بریتین له چه ند رووداو و نازایه تیه که له سهری پیویسته په نا به خوا بگیردری له لادان بو نهو جوره کاره پر مهترسییه سهره نجام نادیارانه، که نازانی له کوی و که ی و له پیناوی کیدا ته واو ده بن؟

له پیشهوه بهرهه لستیی نهکردن له گه ل یاساکانی فیطره و، رؤیشتن به ریبازی ئیرشاد و تهبلیغ دا به فهراسهت و، به بهرچاوروونیی و ناسینی ئهوانهی که به کارئه هینرین بوی، باس کران که ئهمانه له کاره گرنگه کانن له ئیرشاددا ..

لهمهشدا چاکترین نموونه بۆمان پیغهمبهری بهریزه (صلی الله علیه وسلم). چونکه ئهو تایبهتمهندییانهی، که به لُگهن لهسهر پیغهمبهرایهتی ئهو پهیوهندییان به باسه کهمانهوه ههیه، که ئهویش به کارهینانی ههموو مروّقیّکه لههمر کاریّکدا، که له گه ل لیّهاتنیا گونجاو بیّت. ئهمهش نیشانه یه لهسهر فهراسهت و زیره کی پیخهمبهر (صلی الله علیه وسلم) له ناسینی کهساندا.

هدر کهسینکی کردبیته فهرمانبه رله هدر کارینکدا، هدرگیز لهسه ری پهشیمان نهبوه ته وه. جا نهم پیکانه، یان به راست ده رچوونه به دریژایی تهمه نی پیروزی، شاهیدینکی رینکوبینکی گرنگه لهسه ریغه مبه رایه تیمی نه و.

بۆ نموونه: حەسسانی كوړى ثابيتى (خوا لێى ړازيى بێ) بەكارھێنا بۆ بەرەنگاربوونەوەى كافران(۱).

ئەوە بوو ھەموو دېرە شىعرىك لە شىعرەكانى حەسسان وەك تىرىكى

⁽١) سميرى : مسلم، فضائل الصحابة : ١٥١ - ١٥٦، بكه .

ژ ههراویی و ههابوو، که جهرگی دو ژمنانی ئهبریی، که چی نه گهر حه سسان له مهیدانی جهنگدا به کاربهینرایه و، فهرماندایه تی پی بسپیردرایه، ئه وا ثه و سهرکه و تندی، که نه و هاوه له مه و نه بده ستی ئه هینا، له شمشیربازیدا ئه بووه تیکشکان. ئه وانه ی که پیغه مبه ری به پیز (صلی الله علیه وسلم) بو ئیرشاد کردن په وانه یکردن، به وینه ی موصعه بی کوپی عومه یر و موعازی کوپی جهبه ل و عهلی کوپی ئه بوطالیب و وینه یان (خوا لینیان پازیی بین)، بو هه در کوی نه چوون بو ئیرشاد، ئه وا به جوری سهرکه و تنیان به دهست نه هینا دله کانی سهرسام ده کردن. خو نه گه ر ئه م کاره بدرایه ته دهست خالیدی کوپی وه لید (خوا لینی پازیی بین) له وانه یه وه که نه وان سه رنه که و تایه، چونکه نه و بو بو نه وه به دیی هینراوه تا له مهیدانی جهنگدا ته نانه ترس و له رز به خایش (صلی له رز به حلیه و سلم) له م جوره مهیدانانه دا به کاربه ینا .

گرنگترین سیفه تی چاکی ئیرشاد کار ئه مه یه تاکه کان به پنی لینها تن و توانایان به کاربه ینی. ئه مه شه به ستراوه به شاره زایی وردی فیطره تی مروّ قه وه. جا نه وانه ی، که ناگاداری لایه نه کانی لاوازیی و به هیزیی مروّ قن و، به و پییه کار راناپه رینن، سهرکه و تنی نه وانه جینی و توویژه. له لایه کی تریشه وه نه گهر هه موو که سیک له شوینی خوّیدا دانه نری نه وا ناتوانری سنوور بو ئیسرا فکردن له پیاواندا دابنری. که واته ئیرشاد کار نه و مروّقه یه، که توانای نه هیشتنی نه و کاره ی هه یه. نه و نیرشاد کار نه و مروّقه یه، که توانای نه هیشتنی نه و کاره ی هه یه. نه و به و زانسته ی خوّی به پنی یاساکانی فیطره ت ده توانی گهوره ترین کیشه چاره سه ر بکات و، به گورجییه کیش، که له هیزی خوّی زیاتر بین ته واویان بکات.

بەشى سىيەم

وێنەكێشانێكى ړۆحى تەبلىغكار

لىم بىشىدا چەند كاروبارىك لەگەل نىمونىدا لە ژىر ناونىشانى ((وىنەكىشانىكى رۆحى تەبلىغكار)) روون دەكەينەۋە، بە جىاوازىيەكى كەم لەگەل بەشى دووھەم، تا لە گۆشەيەكى ترەۋە رىبازى بىلوانى ئىرشاد رۆشن بىنتەۋە، دەشگونجى ئەم بەشەى، كە ئىمە لەژىر ناونىشانى جىا جىادا پىشكەشى دەكەيىن بە وتارىك بىرمىتىرى بە دەر ۋونى مرۆق بە بۆنەك ئەۋەۋە، كە پەيۋەندىي بە شىرۋەك رۆحى تەبلىغكارەۋە ھەيە.

شہفہقہت

تەبلىغكار يىش ھەموو شتىك يالەوانى شەفەقەت و بەزەيىيە. بۇ ئەوەي خهلکیی نهو حهقه وهربگرن، که نهم بانگی بو دهکات، هو و ریکگای ههله، وهك بهكارهيناني هيز و زبريي و زوركاريي، بهكارناهينين. چونکه جیٰگیرکردنی ئیمان به خوا له ناو دلهکاندا ههرگیز بهو هؤو رێگايانه نابێت.. بهڵکو ئيرشادکردن به شهفهقهتهوه دڵان نهرم دهکات و، ویژ دانیش ناسك دهكات و، وههایان لیدهكات ببنه هاودهم و، ئامادهی وهر گرتنی ئیمان به خوا و پینه مبه ره کهی (صلی الله علیه وسلم) بن. تەبلىغكار يال بە دوپنراوەكەپەوە دەنى تا بە قەناھەتەوە تەصدىق بكات، بۆیه به زانسته کهی شارهزای ده کات و، به رهوشته بهرزه کانیشی رای دەكيشى بۆ لاى خۆى. بۆيە ھەر كەسى ئەو تەبلىغكارە بناسى يان ببینی، به نموونهی کهسایه تییه کی پر له رهوشتی بهرز ئهیبینی. بیّگومان که نهو کهسه تهسلیمی دهبی و لیّی رازیی دهبیّ، نهوپهری كاريگەرىي ھەيە بۆ وەرگرتنى قسەكانى. كەچى ئەو كۆمەلم خەلكاندى، كە ترس براوەتە دلياندوە، لەو تەبلىغكارە دەترسن، كە مەسەلەكان لە كەش و ھەوايەكى زۆركارىي و ئىستىبداددا دەخاتەروو. همتا لمو حمقیقمتاندی، که دمیانخاتمروو سامیان لی ئمنیشی. ئمو حەقىقەتانەش، كە نياز وەھايە تەبلىغ بكرين، ھەرچەندە زيندوو و پر له خوشهویستیی بن، ئهوا سارد و سریی تهبلیغکاران کار دهکاته سهر

گوینگران. هدرگیز ئهم جۆره رهفتارانهش خیریان لیوه دهستگیر نابی . به مهرجی هیچ کهس مافی ئهوهی نییه به هوی ههلهکانیهوه خهلک له ئیسلام سارد بکاتهوه، یان لیی بترسن.

شه فه قه ته له رهوشتي پيغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم) - وهك له ههموو سیفهته کانی تریدا وههابوو - گهیشتبووه چلمپوپه. نهوه بوو لەسەر چەند پالپشتىكى مەزنى وەك شەفەقەت بانگەوازە مەزنەكەي دامهزراند و، له کهش و ههوایه کی فیننکی پر له دل نهرمیی و سوزیشدا تەبلىغى كرد، كە دەيفەرموو. (إِنَّمَا أَنَا لَكُم مِثلُ الوَالِدِ)(١). ئەيفەرموو. من وهك باوك وههام بۆتان. ئەى چۆن نا، كە ئەو ئەو باوكە بەبەزەيىيە بهره حمه یه که له کاتی له دایک بوونیدا دهیفه رصوو: ((ئوممه ته کهم!. ئومىمەتەكەم))!. ھەروەھاكە بە ئومىمەتەكەي ئەيفەرموو! ((أولادى)) ههروهك جگهرگۆشهكانى به سنگه بهسۆزهكهيهوه بنووسينني. جا ئهگهر يه عقووب تاكه خوّشه ويستيّكي ودك يووسفي (سهلاميان ليّبين)، بوو بیّ، ئەوا دانە دانەي ئومىمەتەكەي يووسفن بۆ ئەو. بەلْيّ، ئەو سنگى دەكاتەوە تا جينى دانە دانەي ئومىمەتەكەي بكاتەوە. يەك بە يەك وەك چۆن باوكى بەبەزەيى كورە تاقانەكەى بە سنگيەوە ئەنووسيننى. لە بهرانبهریشهوه دانه دانهی ئومهمته کهی نهوی له باوك و دایكی زیاتر خۆشدەرى، ھەتا بگرە لە خۆيشى. بەرمانايەي ئەر سىفەتەي كە لە تەبلىغكار جوى نابىتەوە برىتىيە لەو خۆشەويستىيەى كە ھەڭقولاوى شه فه قه ت و دل نه رمییه و، هه لقو لاوی نه و ره و شته یشه که به ریزهوه سەير دەكريت. ئەم سىفەتە پەسەندىتىي تايبەتىي ھەيە، چونكە ھەر شتیک له شه فهقهت و بهزهی بیبهش بوو، نهوا جیّی خوشهویستیی و ریزی تیدا نابیتهوه. بهلی لهوانهیه به زور خهلک بو گویرایهلیی

⁽١) أبوداود، الطهارة: ٤، النسائي، الطهارة: ٣٥.

ههندی کاری تایبهت ناچار بکری، به لام ئیوه ناتوانن کهسی ناچار بکهن تا ئهو حمقیقه تانهی خوش بوین، که ئیوه ثمتانهوی تمبلیغیان بکهن.

له راستیشدا لهبهرده م شه فه قه ت و سوّزدا ده رگایه کی داخراو نییه ، که نه کریّتهوه . نه و شاخه به فرینانه ی که به شه فه قه ت و سوّز نه تویّنریّنهوه ، هم رگیز هیچ شتیّك نایان تویّنیّتهوه . له به ر ثه مه نه گه ر ثه تانهوی به خوّشه ویستییه کی گهرمو گهو خه لك به یه که وه ببه ستن ، نه وا له سه رتان پیّویسته یه که مجار له ژیر بالی سوّزو شه فه قه تدا بیانییّچنه وه . خوّ نه گه ر چاوپو شیی له که موکورتی و هه له ی خه لك نه که ن و ، حه قیقه تیشیان به پیچراوه یی به شه فه قه ت و دلّ نه رمییه وه بوّ ده رنه خه ن ، نه وا به شیّوه یه کی بن بر هیچ مه سه له یه کی تاکه که سیی و کوّ مه لیی خه لکتان بو چاره سه ر ناکری . پیخه مبه ریش (صلی الله علیه و سلم) چوّنیه تیی ر و فرت نارکردنمان به رانبه ر به هه له و که موکوریه کانی نومه ت به م نواندنه فر د کات د که کات .

(إِنَّا مَثَلَى ومثَلُ أُمَّتي كَمَثَلِ رَجُلِ استَوقَدَ ناراً فَجَعَلَتِ الدَّوابُ والفراشُ يَقَعنَ فِيهِ، فَأَنا آخِذُ بِحُجَزِكُم وَأَنتُم تَقَحَّموُنَ فِيهِ)(۱). ده فه رموی: نموونهی من و ئوممه ته که م فاگریکی کردبیته وه، له ولاوه گیانله به ران و په پووله ده که ونه ناویه وه. منیش دهست به که مه ره تانه و هه گیانله به ران و په پووله ده که ونه ناویه وه. منیش دهست به که مه ره تانه وی خوتان بخه نه ناویه وه.

بهم نموونهیه پیغهمبهری بهریز (صلی الله علیه وسلم) رینگایه کی یه کجار پان و پور بو ئیرشاد ده کاتهوه و، روونیشی ده کاتهوه، که ههرکهس لهم رینگایهوه بروا، ئهوا تعبلیغ کردن به کومه لینکی گهوره ی

⁽١) مسلم، الفضائل: ١٧ - ١٩، البخاري، الرقائق: ٢٦.

کۆمهلکه دهگهیهنی. به لام بۆچوونه جیاوازهکان و بیر و فیکره دژهکان لهگهل ئهم رییهدا دهبنه مایهی کهوتن و پووکانهوه. له ههموویشی خراپتر بهرهو تیاچوون بردنی خهلکه، ئهمهش حهقیقهتیکه.

ئهگەر سۆزو تاسەمەندىيەكە بە دڭى مرۆۋەكەى ئەمرۆمان پیشکهش بکهن، ئهوا دهنگذانهوهیه کی خهمباری لیّوه ئهبیستن. چونکه ههر مرؤ ڤێك نوقمي تاوان و كردهوهي ناشيرين ببي، بهختهوهر نابى. بىڭگومان ھىچ مرۆۋىك، جگە لەوانەي، كە بە تەواويى دليان تاریك و ویژدانیان رهش ههلگهراوه و جیهانی مهعنهوییان گهنیوه، به رهزامهندیی و ویستی خوی لهو ژیانه بو گهنهدا نامینیتهوه، بهلام ئەوەتا پینی خلیسکاوه و كەوتۆتە ئەو ناوەندەوه، كە ئیستا وا تیایدا و توانای دەرچوونیشی تیایدا نییه. جا ئیوه به دەسته پر شەفەقەتە به سۆزەكانتان ئەو رِيْگايەى دەرچوونيان پيشان دەدەن، كە بە دوايدا ده گهرين. ههركهسيش به بهزهيي پيداهاتنهوه لهوانه نزيك بكهويتهوه و، له چوار چێوهی سۆزو بهزهيييه کی رێکوپێکدا مهسهله کانيان بۆ روون بكاتهوه، ئهوانيش سهيري ئيوهش و ئهوهش، كه پيشكهشياني دهکهن به چاوی نهرم و نیانییهوه دهکهن، ئهگهرچی ئیوه داوای نهکهن. ئەمە حەقىقەتىكى بىنراوە، چونكە كۆمەلىك باوەشيان بۆ ئىمان کردهوه که ئیمه لهو خهلکانهوه به تهمای نهبووین و، له ماوهیه کی وههاشدا، که چاوهروانی نهبووین. نهمهش سهدان ههزار نموونهی هدید. لدېدرندوهش، که ئيوه بووندته هنري هيدايدتيان، ندوا به دريژايي تهمهنیان سوپاس گوزاریی ئهو چاکهیهتان دهکهن، سهره ای نهوهش، که هدرچی کردهوهیه کی چاك ئهوان ئهنجامی بدهن له ده فتهری کردهوه چاکه کانتان دا تو مار ده کرنت.

جا با مەسەلەكە بە نموونەيەك روون بكەينەوە:

بیر لهوه بکهرهوه، که تاگر بهرببیته مالیک، که خیزانه که و مناله کانیان ههموويان له ناويا بن و، تؤش رقت لييان بي، يان كهشتييهك بينه بهرچاوت، که نوقوم بووبیّت و خهلّکهکهی سهری که نایان ناسیت-لهسهر ئاوه که بلاوهیان لیکردبیت و، داوای به هاناوه گهیشتن له هدرکهسی دهکهن، که له مردنی مسؤگهر رِزگاریان بکات. لهبهردهم ئەم دىمەنەدا، بىڭگومان تۆ بەپەلە ھەڭمەت دەبەيت بۆ ئەوەى ئەندامانى ئەو خیزاندى، كە تۆ رقت لیپانە لە ئاگر رزگار بكەيت و، ئەوانەش، که نایان ناسیی له خنکان رزگار بکهیت. بگره لهوانهیه له پیّناوی رِزگارکردنیاندا ژیانیشت بخهیته ممترسییهوه. خو ئهگهر کهسیک بیموی لهو عهزمهت لات پی بدات ئهوا ههرگیز ئاوری لی نادهیتهوه و، گوییشی بۆ ناگری. چونکه دەنگی ویژدانت لەھەر دەنگیکی تر زیاتر کاریگهره. به همرحال ئهوانهی، که تق دهتهوی رزگاریان بكەيت، ئەوە ئەو ژيانەيان رزگار ئەكەيت كە لە پەنجا يان شەست ساڵ تێپەڕ ناكات. ئەى دەبى ھەڵوێستمان بەرانبەر بە كەسانێك چۆن بی که نه گهر بمانهوی ژیانی همتاههتایی نهبراوهیان رزگار بکهین؟ كيشه كه لهوهدا حهشار دراوه، كه يهى بهو نهينييه ببري. بهلكو من وای دهبینم، که ئهرکی سهرشانی ههموو خاوهن ویژدانیک ئهوهیه لهو كهسانه تووړه نهبن و دڵيان لێيان نهر،نجێ، بگره همتا لهسهر ثهو كاراندش كه ندنجاميان دەدەن گلەيييان لى نەكەن .

بهم شیّوهیه لهسهر تهبلیغکار و ئیرشادکارانی ئهمرو پیّویسته لهم گوشهیهوه سهیری ئهو مروّقایهتیه بکهن، که بهکاری لهناوبهری ماددیی و مهعنهویی. دنیایی و قیامهتیی چهپهل بووه و، لهبهر تیشکی نهوهشدا سهیری نهو کاروبارانهی ژیان بکهن، که لهکهسانی

ترهوه روو دهدهن. ئیتر توورهیی و لیدان و توندیی و دل رهقیی شیاوی ئیرشادکار نین. به لام درق و بهرژهوهندیی سیاسیی چهندین فهرسه خ لییهوه دوورن. کهواته ئیرشادکار نموونهی خوشهویستییه. ئهوهش که دله تینووهکانی ئیرشاد چاوهروانی ده کهن ئهم ئیرشادکارهیه. پیشهنگیشمان لهمه دا سهردارمان پیغهمبه ری مهزنه (صلی الله علیه وسلم). سهیری بکهن:

له ييناوى ئەوەدا، كە خەڭكەكە يەكجار بلين ((لا إله إلا الله))، پیّغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) تووشی کاری پر مهترسیی زور بوو و، چەرمەسەرىيى زۆرىشى چەشت. لە راستىشدا ئەوانەي، كە بهردیان تیّگرت و خویّناوییان کرد و، دهستیان خسته قورِگی و، ناوسکی وشتریان خسته سهرشان و ملی له نویردا و، درکیان خسته ناو رِیْگُهکهیهوه، ئهم هیدایهتی ئهوانی دهویست و، به هیوای ئهوهبوو بچنه بهههشت. ئەمەي ھەتا بۆ دوژمنەكانى دەخواست. ھەرگىز چاوەروانى ھىچىشى بۆ خۆى لىيان نەدەكرد. ئەوەبوو لە طائيف بهردباران کرا و، پیی شهریف و دهم وچاوی موبارهکی خویناویی کران، هدتا ئەوەبوو بۆ خۆپاراستن پەناى بردە بەر باخچەيەك و، زەيدىشى (خوا لیّی رازیی بین) لهگهلّدا بوو. جبریل ههولّیدا کوّمه کی بکات که ووتی: (نه گهر بتهوی نهم دوو چیایهی مه ککهیان لی ده هینمهوه یهك). به لام ئهم پیغهمبهره بهبهزهیی و بهسوزه ههردوو دهستی بهرز كردنهوه و فهرمووى: ((أرجو أن يُخرجَ اللهُ من أصلابِهم من يَعبُدُ اللهَ وحدَهُ لا يُشرِكُ به شيئاً))(۱). فهرمووى: هيوادارم خواى گهوره له پشتى ئەوان كەساننىك بەدىيى بەينىي، كە خوا بە تاك و تەنيا و بىشەرىك

⁽۱) البخاري، بدء الخلق: ۱۷، مسلم، الجهاد: ۱۱۱، إبن كثير، البداية: ٣ / ١٦٦ - ١٦٨.

بپهرستن ـ ئیتر نهیویست هیچ موسیبهتیکیان تووش ببی ـ ههروهها له مهیدانی جهنگدا، کاتیک، کهددانی شهریفی شکاو،

همروها که معیدای جمعدا، کایک کدددای سهریعی سعاو، پارچهیه کی کلاوه ئاسنه کهی چهقییه دهم وچاوی موباره کی و، چهند دلوّپیک له خوینه خاوینه کهی کهوته سهرزه ویی، خیرا ههردوو دهستی بهرزکردنه وه بوّ ئاسمان، ههروه که بیه وی به پارانه وه به رپه رچی دابارینی غهزه بی خوا بداته وه، که فهرمووی:

﴿ أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَومِي فَإِنَّهُمْ لاَ يَعلَمُونَ)(١١

به مه ئه و به لایه ی گیرایه وه دوا که له وانه بو و دابه زیته سه ر بی باوه ران. هه لقو لانی سوز و شه فه قه تیش له هه روشه یه که و دوعایه یه کجار به روونیی دیاره.

دەمەوى شتىك باس بكەم كە پەيوەندىيى بە بابەتەكەوە ھەيە و لە چەندىن بۆنەشدا باسم كردووە، كە ئەمەيە:

گهنجیّك تازه هیدایهتی وهرگرتووه، که خوّی له ناو خهرمانهی نووردا بینیی، هاتوچوّی زوّری کوّری ئهوانهی ده کرد، که نوقمی ئه و نووره ببرون. جاریّکیان که باسی دهست دریّژیی ناههمواری بهرانبهری نهیارانگرا، که به بیری هیچ کهسدا نهئههات، یه کیّ له گهنجه دلّ گهرمه کان ههستاو وتی: ((ده بی ههموو ئه وانه سهرببریّن)). ههرکه هیدایه ت دراوه تازه که ئهم قسهیهی بیست ره نگی زهرد ههلگه راو دهم وچاوی هه لبزرکا و به گهنجه دلّ گهرمه کهی وت: ((براکه م! شتی وها مهلیّ، خوّ تو نهگه ریش چهند روّژیک ئهم بریاره ت جینه جی بکردایه ئه وا من ئیستا له نیوانتاندا نه ده بووم و نه هلی ناگریش ده بووم.

⁽١) البخاري، الأنبياء : ٥٤، مسلم، الجهاد : ١٠٥، القاضي عياض، الشفاء: ١ / ١٠٥.

وا ئیستا ئەمبینن یەكیكم له ئیوه. مروقی ئهو لایهنه نهیارهشمان موحتاجی ئهو ههلسوكهوته چاك و هاوهلیتیه باشهیه، كه من دیومه. ئهگینا ئیمه دهبینه ویرانكهری ئاخیرهتیان و هیچی تر. ئهمهش هیچ شتی دهستی ئیمه و دهستی ئهوانیش ناخات)).

ئدم قساندی، که به کورتی هینانمدوه، وهك ندوه وههابوو قسدی هدموو شدو گدنجاند بن که به دهست نازاری بی باوه ی و کوفره ه ندتلیندوه منیش به هدموو هیزینکمدوه هاوار لدو گدنجاند ده کدم و ده لیم: ندو گدنجاندی، که به نیش و نازاری کوفر شپرزه بوون موحتاجی سوزو بدزه یی نیوه و، به توندوتیژیی و به زورکاریی هیچتان دهست ناکدوی. نیمه ناچارین به ژیریی و مدنطیقمان کار بکدین، ندك به سوزو عاطیفدمان. بناغدی کیشد کدش ندمدید ندواندی، که له پیزی ندیاردا بدرانبدرمان وهستاون، لدسدرمان پیویسته قدناعدتیان پی بکدین و رووه و جیهانی دل و مدعنا ناراستدیان بکدین. بروایشم وهاید، که نه گدر پیویست ندینت بدزاندنی بدرانبدر شیوازیک نیید که نیرشادکار بیگریته بدر.

به لنی به رهیه کی ته واو تیا چوو و نه ما . چه ندین به ربه ست و کو سپی هه وا و ئاره زووه کان له سه رینی مزگه و ته کاندا دانراون و ، کاره وابه سته کانی جه سته شخصی کراونه ته میحرابی نه م به رهیه و ، هیچ شتی کیشیان ده رباره ی دین و نیمان و قورنان فیر نه کردووه . نیستاش نه م به رهیه له م گیژاوه دا ده سووریته و و ، نه مه شه نه نه امیکی یه کجار سروشتی و چاوه پوان کراوه . که واته نه م به ره نه گبه ته و نه م کو مه له گه نجه کلوله شیاوی نه وه نین لیبان تووره ببین و ، رقیان لی هه لبگرین ، به لکو نه وانه شیاوی نه فره تی نیماندارانن که نه وانه یان به ره و نه و ریزه و چه په له شیاوی نه فره تی نیماندارانن که نه وانه یان به ره و نه و ریزه و چه په له پیلین و ، و کورتییه کیش له شتیکدا هه بین ، نه وه پالپیوه ناوه . خو نه گه ر که م و کورتییه کیش له شتیکدا هه بین ، نه وه

هی نهوانهید. ناشلیم بهرهی پیگهیو، یان گهنجه کان له گوناه و تاوان به دوورن، به لام راسته و خو رووبه روو وهستانیان به گوناهه کانیانه و و، به توندیی و زبریی، هیچ مانایه کی تیدا نییه بو رزگار کردنیان. هیوادارین نهم به رهیه، له نزیکترین کاتدا، له و زهلکاوه رزگار بکرین. نهمه ش مهبه ست و ناواتی بوونمانه.

خــۆ بەخـتكردن

ئهم بابهته ما فی ئهوه ی ههیه که به شینکی تهواوی بن تهرخان بکرینت و، به وردیی شیبکرینته وه. به لأم من لیره دا دهمه وی سه رنجتان تهنها بن چهند لایه نینکی رابکیشم بن وردبوونه و بیرکردنه وه:

خۆبهختکردنیش یه کینکه له سیفه ته گرنگه کانی ته بلیغکار و، ئه وانه ش، که هه ر له سه ره تاوه خۆبهخت کردن ناگرنه به رچاو - یان ناتوانن -، نابنه پیاوی بانگ کردن و، هیچ پیویستیش ناکات باسی نوشستیی ئه و که سه بکه ین، که به و شیوه یه به ووه ته پیاوی بانگ کردن.

له ههمان کاتدا ئهوانهی، که ئامادهی بهختکردنی سامانن - ئهگهر داوا کرا-، یان ئامادهی بهخت کردنی خوّیانن -ئهگهر پیّویستی کرد، بگره ههتا مندال و کهس وکار و پلهوپایهو ناوبانگ و ههموو شتیّکی تر، که خهلکی گوّرانیان پیّدا دهلیّن و ههموو ئاواتیّکی ژیانیانن. ئهوانهی که نامادهی بهختکردنی ههموو ئهوانهن عهرشی بانگهوازهکهیان له پوّپهدا بوّ دادهمهزریّنریّ. نهمهش کاریّکه جیّبهجی دهکریت و وها تهقدی کراوه.

کاتیک، که پیغهمبهری به پیز (صلی الله علیه وسلم) بناغه ی بانگه وازه که ی له مه ککه دامه زراند، پوخی خوبه ختکردنی تیگه یاندن و، به کرده وه له دله کاندا پواندی: سه ره تا له خویه وه پاشان خزمه نزیکه کانی، ئه وانه یان، که پشتگیرییان لیکرد. بو نموونه: (خدیجة

الکبری)ی دایکمان و هاوسدری سهرداری پیغهمبهران و، سولتانی دنیا و قیامهت (خوا لیّی رازیی بیّ)، له پیّناوی ئهم بانگه پیروّزهدا هدرچی هدبرو هدر هدمروی بدخشی، بن ئدوهی به داواکردن تدنگ به هیچ کهسیّك ههل بچنی . چووه ژیر باری ههموو مهسرهفیّکی دەعوەت و میوانداریی که بۆ بانگ کردنی موشریکهکانی مهککه ئەكرا . كاتىكىش كە ئەم خانىمە بەرىزە خۇشەويستە دەوللەمەندە كۆچى دوایی کرد ههتا یارهی کهفنه کهشی بو خوی نه هیشتبووه! بەڭى، ھەموو بانگەوازكارىك بۆ لاى خوا چى سامانى ماددىيى هدیه بهختی دهکات و، سمرهرای ئهوهش، بو ئهوهی به دین و فیکر و سەربەستىيى و مرۆڤايەتىيى خۆيەوە، بە چاك ترين شێوەي ژيان و گوزهران، بژیت، ئەوا ئەو دەوروبەرەش بەجىي دەھىنلىي كە تىيايدا گەورە بووه، واته كۆچ دەكات. ئەمەش لايەنئكى ترى خۆبەخت كردنه. ئەوەبوو سەردارانمان ئەبوبەكر و عومەر و عوثمان و عەلى (خوا لێيان رِازیبی بین) کۆچیان کرد. هدموو دەوللەمەند و هدژارینك و، گەنج و پیریّك و، ژن و پیاویّکی موسلّمانان كۆچیان كرد. هەر هەموو كۆچيان كرد و نيشتمانى باو باييريان بەجى ھێشت و، سامانەكەشيان بغ زالمان و مل هورانی مهککه بهجی هیشت و، جگه لهوهی له ریگا بیخەنە بەر دڵیان هیچیان لەگەڵ خۆیان نەبرد. کاتێك، که کۆچکەران له پیناوی تهبلیغ کردنی ثه و بانگهیاندا، که ثیمانیان پی هینا بوو و، بهسهر خۆياندا جێبهجێيان دەكرد، ئەو ھەموو قوربانىيەيان يێشكەش کرد، دانیشتوانی مددینه، ئەنصار، بەوپەرى رێزەوه بەخێرهاتنیان لنکردن و نووساندنیانن به سنگیانهوه. نهمهش جوریکی تری خوبهخت كردنه، چونكه ئەوانيان ينش خۆيان دەخست، ھەرچەندە خۆشيان له دهست كورتييدا دهڙيان(١٠). هدروهها لهم كاتهدا لهسهر پياواني تهبليغ و

ئیرشاد پیویسته نهم تیگهیشتنهی خو بهختکردن جیبهجی بکهن، که له سهردهمی هاوه له بهریزه کاندا - نهوانهی، که له ههموو بواره کانی ژیاندا له چله پوپهدان - جیبهجی کرابوو، نهمانیش ههمان حالهت دهریخه نهوه وه، وه ک له پیشه کییه که دا باسمان کرد، سهرکه و تن به شیان نابیت.

⁽۱) سهيرى : البخاري، مناقب الأنصار : ٣، البيوع : ١، الكاندهلوى، حياة الصحابة : ١ / ٣٨١، بكه .

دوعيا

دوعا بهلای تهبلیغکارهوه سیفهتیکه لیّی جیا نابیّتهوه و، گرنگییشی له سیفهتهکانی تر کهمتر نییه، ئهو چاوه پوانه به کوّمهکیی خوای بالادهست قسهکانی کاربکهنه سهر دویّنراو و، بچنه دلّیهوه، چونکه خوای گهوره خاوهنی ههموو شتیکه و، دلّی بهندهکانیشی وان له نیّوان دوو پهنجه له پهنجهکانی خوای پاك و بالادهستدا و، ههر چونی بوی گورانیان بهسهردادیّنی بهلام فهرمانی خوایی:

﴿ قُلْ مَا يَعْبَوُا بِكُرُ رَبِي لَوْلَا دُعَآ وُكُمْ فَقَدْ كَذَبَتُمْ فَقَدْ كَذَبَتُمْ فَصَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴾ (الفرقان: ٧٧)

به ویندی قیبلهنمای ههستیار له دلّی تهبلیغکاردا جیّگیر دهبی و، ههمیشه خهریکه میحرابی دوعا و لالانهوه و تهوبهی پیشان دهدات. بهلّی، خهلکیّکی زوّر به هوّی دوعا و لالانهوهی پالفتهی دلّهوه هیدایهتیان وهرگرت، کهچی قسهی پر بهلاغهتی سیحراویی کاری تی نهکردن. لهبهر ئهوه ههروه ک دوعا چه کی ئیمانداره، قهلای سهختی بهرهودواوهی ئهو تهبلیغکارهیه که لهپیش ههموو شتیکهوه پهنا بو دوعا دهبات و، پاشان دهست به باسی ئهو شته دهکات، که دهیهوی بیگهیهنی، ئهمهش ئهوه ناگهیهنی، که تهبلیغکار واز لهو ره فتاره مهنطیقییه دیّنی، که نیشانهی عمقله، بهلکو مانای وایه،

که تهبلیغکار به وردهکارییه کی تهواوه وه شویننی ههریه که له عهقل و مهنطیق و دوعا دهزانی. با چهند نموونهیه کیش دهرباره ی نهوه باس بکهین، که چوّن دوعا خوّی له خوّیدا له کاریگهرییدا ئیکسیریکی گهوره.

پیّغه مبه ری به ریّز (صلی الله علیه وسلم) هه موو هوّ و ریّگایه کی شهرعیی بوّ هیدایه ت دانی خه لکیی تاقیکرده وه. هه میشه ش خه ریکی دوعا بوو و، لیّیشه وه ریوایه ت نه کراوه که هه رگیز وازی له دوعا هیّنابی ته وه بوو له خوا پارایه وه تا هیدایه تی عومه ری کوری خه ططاب بدا و، عومه ریش له روّژ یّکدا به هیدایه ت شه ره فمه ند ده بی بی به به به ره که تی دوعاکه ی ده بی به رسلی الله علیه وسلم) (۱۱).

رِوْژِیکیان ئەبوھورەیرە (خوا لیّی رازیی بیّ) داوای له پیغهمبهری خوا (صلّی الله علیه وسلم) کرد تا بپاریتهوه خوا هیدایهتی دایکی بدات.

له ریوایه تیکی ئه بوهوره یره دا ها تووه: (دایکم موشریك بوو و منیش بانگم ده کرد بو سهر ئیسلام. روزیکیان که بانگم کرد ده رباره ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شتیکیدا به گویمدا که پیم ناخوش بوو. منیش به گریانه وه هاتمه خزمه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! جاران دایکم بو سهر ئیسلام بانگ ده کرد و ئه ویش به گویمدادا، که پیم ناخوش بوو. بانگم کرد ده رباره ی تو شتیکی به گویمدادا، که پیم ناخوش بوو. له خوا بیاریره و تا هیدایه تی دایکی ئه بوهوره یره بدات. پیغه مبه ری

⁽۱) سميرى : إبن كثير، البداية : ٣ / ٣١، إبن الأثير، أسد الغابة : ٤ / ١٤٨، إبن سعد، الطبقات : ٣ / ٢٨٦، بكه .

خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((أللهم! أهدِ أم أبي هریرة)). فهرمووی: خوایه هیدایهتی دایکی نهبوهورهیره بدهیت. به بونه ی دوعاکه ی پیغهمبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) به خوشییه وه دهرچووم. کاتیک هاتم و گهیشتمه دهرگاکه دهبینم داخراوه. که دایکم دهنگی پیمی بیست، وتی: نهبوهورهیره! له جیبی خوت بووهسته! گویشم له خشهی ناو بوو، ده لیخ: خوی شورد و جله کانی لهبهرکرد و به پهله سهرپوشی کرد و دهرگای کردهوه، پاشان وتی: نهبوهورهیره! أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمداً عبده و رسوله. ده لیخ: گهرامهوه خرمهتی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که گهیشتمه لای له خوشیاندا پی ده کهنیش الله علیه وسلم)، که گهیشتمه لای

 ⁽١) سهيرى: إبن سعد، الطبقات: ٤ / ٣٢٨، إبن حجر، الإصابه: ٤ / ٢٤١،
 مكه.

مەنتىق و واقىعىيەت

تهبلیغکار - له ههمان کاتدا - مرؤفیکی مهنطیقییه، نیتر سا له ههاسهنگاندنی رووداوه کاندا بی، یان له تیگهیاندنی دوینراواندا بی، نه هه همیشه داده بهزیته ناستی خویان و ناستی تیگهیشتنیان، پاشان لهسهر نهوه ی که دهیهوی قهناعه تیان پی ده کات، چونکه به ریزه ی ریک ده رچوونی و ته کانی و کرده وه کانی له گهل مهنطیق و واقیعییه تدا قسه کانی وه رده گیرین و لهسه ریان گلهیی لیناکری. وهاش تینه گهن که نیمه ته بلیغکار بو و شکیی مهنطیق هه ل نه نیین، به لکو نهوه مان لیی ده و یت، که رهوشت و هه لسوکه و ی مهنطیقیی بن و، له سنووری مهعقوول و واقیع ده رنه چن، سه ره رای نهوه ش، که له پیشه وه باسمان کردووه. نه وه تا نموونه یه کی سه رنج راکیش له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گیرینه وه:

جولهیبیب خوا لیّی رازیی بی بهرانبه به نافره تان گهنجیّکی نیراده لاواز بوو، برّیه هاوهله به ریّزه کان ده رباره ی نه و ره وشتانه ی بیّزار بوون و، نهشیان نه توانی کوّلی پی بده ن. روّژیّکیان پیّغه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) له وه ناگادار کرد و، نه ویش بانگی کرد و نه م گفت و گویه له نیّرانیاندا روویدا:

(فەرمووى: ((أَتُحِبُّهُ لَأُمُك؟)) واتد: ئايا بۆ دايكت پێت خۆشد؟ وتى: نا بەخوا، خوا بمكا بەقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناسُ يُحِبُّونهُ لأُمَّهَاتِهِم)). واته: خه لْكييش بوّ دايكيان پيّيان خوّش نييه.

فهرمووی: ((أفتحبه لابنتك؟)) واته: ئایا بۆ كچهكهت پێت خۆشه؟ وتى: نا بهخوا، ئەی پێغهمبهری خوا! خوا بمكات بهقوربانت .

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِبَناتِهِم)). واته: خهلكييش بو كچهكانيان ينيان خوش نييه.

فهرمووى: ((أفتحبه لأُِختِكِ؟)) واته: ئايا بۆ خوشكهكەت پێت خۆشه؟ وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لأَخَواتِهم)). واته: خهلْكييش بوّ خوشكهكانيان پيّيان خوّش نييه.

فهرمووى: ((أفتحبه لِعَمَّتِكَ؟)) . واته: ئايا بۆ پوورت (خوشكى باوكت) پنت خۆشه؟

وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِعَمَّاتِهِم)). واته: خه لْكييش بو پووره كانيان پيّيان خوٚش نييه.

فهرمووى:((أفتحبه لِخالَتِك؟)) . واته: ئايا بۆ پوورت (خوشكى دايكت) پين خۆشه؟

وتى: نا بهخوا، خوا بمكا بهقوربانت.

فهرمووى: ((ولا الناس يحبونه لِخالاتِهِم)). واته: خهلُكييش بو پوورهكانيان ينيان خوش نييه.

پاشان دەستى خستەسەرى و فەرمووى: ((أَللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنبَهُ، وَطَهَّرْ قَلبَهُ، وَطَهَّرْ قَلبَهُ، وَحَصِّن فَرجَهُ) ((). واته: خوايه! له گوناههكانى خۆش ببه و، دليشى پاك بكەرەوە و، پاك داويننيشى بكه. جولەيبيب بووە پاك داويننيسى

⁽١) المسند، للإمام أحمد: ٥ / ٢٥٦ - ٢٥٧ .

گەنجى مەدىنە.

دوای ماوهیه کی کهم پیخه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ غهزایه ک که وته ری کاتیک که خوا دهستکه وتی جه نگی پی به خشین، به هاوه لانی فهرموو: ((هَل تَفقِدون مِن أَحَد؟)). واته: ثایا که سی پی دهزانن دیار نه بیت؟ وتیان: فلان دیار نیه و، فلان دیار نییه.

فهرمووی: ((أنظروا هل تفقدون من أحد؟)). واته: سهير بكهن بزانن كهسي پي دهزانن ديار نهبيت ؟. وتيان: نهخير.

فەرمووى: ((لكِنِّي أَفقِدُ جُلَيبِيباً)). واته: به لاى منهوه جولهيبيب ديار نييه.

فهرمووی: ((فَاطلُبوهُ فِي القَتلَى)). فهرمووی: له ناو کوژران دا بۆی بگهرپن. که گهران له تهنیشت حهوت کوژراودا کهوتبوو که ههر حهوتی کوشتبوو، وتیان: ئهی پیغهمبهری خوا! ئا ئهوهتا له تهنیشت حهوت کهسدا کهههر حهوتی کوشتوون و پاشان ئهویشیان کوشتبوو، وتیان! ئهی گوشتوون و پاشان ئهویشیان کوشتووه، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) هاته لای و لهسهری وهستا و دووجاریان سینجار فهرمووی: ((قَتلَ سبعةً، ثم قَتلُوهُ. هذا مِنی وأنا مِنه ، فهرمووی: حهوت کهسی کوشتووه و پاشانیش کوشتوویانه، ئهو له منه و، منیش لهوم.

پاشان پیخه مبه ری خوا خستیه سه ر هه ردوو باسکی خوّی و، دهستیان کرد به قه بر هه لکه ندن بوّی و، چارپاشی نه بوو جگه له هه ردوو باسکی پیخه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، پاشان خستیه ناو قه بره که یه وه ه منطبق و دوعا، جوله یبیب بووه بالنده یه که بالنده یه که بالنده یه که بالنده کانی قیامه ت.

⁽١) المسند : ٤ / ٤٢٠ ـ ٤٢١، الهيثمي، مجمع الزوائد : ٩ / ٣٦٨ ـ

لـێبــووردن

تهبلیغکار له ره فتاریا لیّبورده یه. له راستییشدا لیّبووردن بریتیه له سنگ فراوانیی و دووربینیی، ئیتر ههرگیز مانای دهست ههلگرتن له بانگهواز و، مهراییکردن ناگهیهنی. جا با نهمه به نموونهیه وون بکهینهوه:

ئهو فهرمایشتهی، که پیغهمبهری مهزن(صلی الله علیه وسلم) بهو کافرانهی مهککهی فهرموو که له مهککهدا، به خوّی و بهو ئیماندارانهشهوه، که له گهلّیا بوون، دهریان په پاندن، دوای ئهوهی که ههرچی جوّری سزا بوو پیّیان چهشتن. ئهو فهرمایشته هیّمایه کی گهشاوهیه بوّ لیّبووردن. ئهومهور (صلی الله علیه وسلم) پرسیاری کرد: ((مَا تَرَونَ أَنِّی فَاعِلٌ بِکُم؟)). پرسیی: ئیّوه پاتان وههایه چیتان لیّ بکهم؟ وهلامیان دایهوه: چاکه. توّ برایه کی به پیّر و کوری برایه کی به پیریریشیت. ئهویش ئهوهی پی چاکه. تو برایه کی به پوسف (سهلامی لیّبیّ) به براکانی فهرموو:

﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ يَغْفِرُ ٱللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ﴾ (بوسف: ٩٢).

ئەوەبوو يووسفى سەردارمان لێبووردنى لەگەڵ براكانيدا بەكارھێنا. بەلام پێغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) لێبووردنى ھەتا لەگەڵ دوژمنەكانى بەكارھێنا. بەمە بەخشندەيى ئەم لە بەخشندەيى يووسفى سەردارمان (سەلامى لێبێ) زياتر بوو.

ھەست ئاسكيى

تهبلیغکار بهرانبهر به گومرایی خه لک و لادانیان له حه ی یه کجار ههست ناسك و ههستیاره. کاتیک، که نهوان پشت له فهرمانه کانی خوای بالادهست هه ل ده که ن و بهرهه لستیی نه و ده کهن، له قوولایی دلیه وه نازاری پیده گات. ههر کاتیکیش له دین پاشگه زبوونه ویه که به دانبه ریان به دیی بکات و، خوی به دهسته وهستان بزانی له وه ی، که به رانبه ریان شتیک نه نجام بدات له و نیش و نازاره دا پیچ نه خوات و، جگه له شله ژان و دله راوکی و هه ناسه هه لکیشان هیچی تری لی نایه ت. قورئانی پیروزیش به م نایه ته پیروزه نه و حاله ته ده روونییه وینه ده کیشی، که له و بانگ کردندا پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پیوه ی ده تلایه وه و بانگ کردندا پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پیوه ی ده تلایه وه و بانگ کردندا پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پیوه ی ده تلایه وه و بانگ کردندا پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پیوه ی ده تلایه وه و بانگ کردندا پیغه مبه راصلی الله علیه وسلم) پیوه ی ده تلایه و به به بیناوی ته بایک و بیویستیشه ته بلیغ کاریک نه م حاله ته ده روونییه ی به سه ردا دین به به لکو پیویستیشه و هما بین .

مافی ژیانی نییه. به لام شارهزایانی فیقه بز ههموو حوکمیّك بنچينەيان داناوه، بۆيە وتوويانە: يێويستە يەكەمجار ياشگەزبوو لەو مەسەلەيە، كە بە ھۆي ئەوەوە ياشگەز بووەتەوە تىنېگەيەنرى و، ھەول ا بدريّ به ههموو بهشه کاني ئهو مهسه له په قهناعه تي پي بکريّ. خوّ ئهگهر ههموو هوّ و رِیْگاکان نهیانتوانی قهناعهتی پی بکهن و، ئهو كهسه نه گهرايهوه سهر ريني راست، ئهوا دهرده كهوئ، كه ئهو مروقه بووەتە دومەلىّكى پىس لەلاشەى كۆمەلگەى ئىسلامىيدا. ئىتر بەو پیّیه مامهلّهی له گهلّدا دهکریّت.. (۱۱) چونکه ئیماندار ناتوانی لهبهردهم پاشگهزبوونهوهی هیچ کهسیکدا به دهستی بهسته بوهستی. چونکه چەمكى پاشگەزبوونەوە لە ئىسلامدا رى بە شتى ئاوەھا نادات. بگرە هەموو ئیمانداریك ئەوپەرى ئازارى پى ئەگات ئەگەر رووداويكى لهوه ببیستی ا نهمهش به پنی ئاست و توندیی ههست و سۆزی بۆ ئەو كارە. بەلام ئازار و شلەژانى تەبلىغكار ئەوە لە سەرووى ھەموو ئازار و شلهژانیکموهیه، چونکه چاك دهزانی، که مهبهستی ژیانی ئهو بريتييه له هيدايهت داني خهڵك.

خالیدی کوری وهلیدی سهردارمان، کاتی، که یاساکانی دینی له مهسهلهی پاشگهزبوونهوه دا هه لسهنگاند، له رووداوی کدا پهلهی کرد. کاتیک، که ههواله که گهیشته پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نازاری کی زوری پی گهیشت و له خوا پارایه وه و فهرمووی:

(اللهم ! إِنَّى أَبَرَأً إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خالِد) .(٢) فهرمووى: خوايه من خوّم له تاوانى ئهو كردهوهيهى خالد بهدوردهگرم.

 ⁽۱) سديرى : البخاري، الديات : ٦، مسلم، القسامة : ٢٥، السرسخى، المبسوط : ١٠ / ١٣٤، بكه .

⁽٢) البخاري، المغازى : ٥٨، إبن هشام، السيرة : ٤ / ٧٢ .

ثهوهبوو ئه و ههستیارییه تونده ی پیغهمبه (صلی الله علیه وسلم) تیشکی بر لای هاوه له به پیزه کان دایه وه. بر نموونه: نهوهبوو له (یه مام) هوه پیاویک هاته خزمه تی عومه رو، پرسیاری ههوالی گرنگی لیکرد. ئهویش ههوالی دایه که هیچ ده نگوباسیک نییه جگه لهوه ی که پیاویک دوای موسلمان بوونی پاشگه زبر تهوه. عومه رفهرمووی: نهی چیتان پی کرد؟ وتی: دامان لهملی. به وینه ی کرده وه که پیغهمبه راصلی الله علیه وسلم) عومه رئاخیکی قرولی ههلکیشاو پیغهمبه راصلی الله علیه وسلم) عومه رئاخیکی قرولی ههلکیشاو پاشان فهرمووی: نهی نه نه کرا به ندتان بکردایه و سیجار همموو پاشان فهرمووی: خواردی بدایه و داوای توبهتان لی بکردایه، به نه به نهوا و نهرمانی خوا؟ پاشان عومه رفهرمووی: خوایه! من ناماده نهبووم و فهرمانیشم نهداوه و، کاتیکیش پیمگه پشتووه رازیی نهبووم (۱۰).

⁽١) الموطأ، الأقضية: ٥٨.

قوولْيى جيـهانى ړۆحـى

تەبلىغكار خاوەنى جيھانىڭكى رۆحىي قوولىشە، چونكە بە پىيى رادەي قوولْی جیهانه رۆحیه کهی قسهی کارده کاته سهر خهلْك. جا ههرچهنده له پەروەردگارى بەدەسەلات نزىك بكەوپتەوە، ئەوا خواپش ئەو لە خۆی نزیکتر دەخاتەو، ھەتا وای لىي دى دەبيّتە ئەو چاوەی كە پيّی دهبینی و، ئهو گوییهی که پیی ئهبیستی و، ئهو دهستهی که دهستی پي ئەوەشينني. بەمە خواى پاك بالادەست دەبيتە بناغەى ھەموو جموجوول و هدلسوکهوتیکی. بهومانایهی ههموو جموجوولیکی له سایهی پشتگیریی خوای پاك و بینگهرددا بهرینوه نهچی. نیتر چهنده بهو زانستهی که ئهیزانی رهفتار بکات، خواش لهو زانسته شارهزای دهکات، که نایزانی و، همنگاوهکانی ریّك و پیّك دهکات، همتا وای لی دی دەبیته چارەسەركەرى گرانترین كیشەیەك كە بەلاى كەسانى ترهوه سهخت بیّت، بهوپهری سووکیی و ئاسانییهوه. ئیتر به بوّنهی بەردەوام بوونى لەسەر چارەكردنى كۆشەكان لەناو كۆمەلگەدا پەسەند و دیار دمبیّت و، دمبیّته نویّنهری رینگای راست. همرکهسیّکیش نهمه کاری بوو، ریژندی بدرهکهتی پیروزی لهلایهن خوای پاك و بینگدردهوه بۆ دیّت، ئیتر به هۆی ئەو هیّزی راکیشانی موگناتیسییهوه، که لهو ریژندی بهرهکهتانهوه پهیدادهبیت، بهردهوامیی به نیرشاد کردنه کهی دەدات، همتا دەوروبەرەكەى وەك سيبمريكى خوايى لى ديت، كه

هدزاران بگره سددان هدزار کهس ئهچنه سایهیهود. بهمجوّره راکیشانی بههیّزی ئیرشادکاره مهزنه کان لهم قوولّییهی ناخهوه هملّقولاوه. چونکه ئهو ئیرشادکارهی، که گهیشتوّته نهم حالّهته یهقینی تهواوی دهست کهوتووه و، جلّهوی هیّزی سیحراویی یهقینیشی گرتوّته دهست. دیاره گهیشتنه یهقینیش گهیشتنه به کهمالّی ئیمان، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) دهفهرموی: ((الیقین کله إیمان))(۱). دهفهرموی: یهقین ههر ههمووی ئیمانه.

یهقینیش واته سازدانی ژیریی ئیماندار به به لُگه و، پرکردنهوهی زمینی به بیرکردنهوه و، تواننهوهی نه نیلهام و، تواننهوهی نه فس به خواپهرستیی و گویزایه لیی و، گورانی دل به ناوینهیه کی پرشنگدار، که به چاودیریی و بینینی بهردهوام رووی له خوای حمق تمعالا بنت .

یهقین گهیشتنه به تهوحید. ههرکهس پنیگهیشت ئیتر له هیچ کهسینک ناترسی و، به تهمای هیچ کهسینکیش نابینت جگه له خوای پاك و بالادهست. چونکه ههموو شتینکی نهو له خوای بالادهستهوهیه، لهبهر نهوهی، که نیمانی هیناوه چاکه و خراپه ههر ههمووی له خوای بالادهستهوهیه.

جا هدرکهسی لهم لایهنهوه گهیشته یهقین، نه سارد دهبیتهوه، نه دهترسی. به زهردهخهنهوه پیشوازیی له مردن دهکات، هیشتا دنیای بهجی نههیشتووه و له قیامهت دا تهژیی. چونکه ئیمانی بهوه ههیه که بوراقی مردن دهیگهیمنی بهوانهی که تامهزروی دیتنیانه. لهبهرنهوه وا له خوشیی و شادمانیی ههمیشهییدا. له فهرموودهی شهریفیشدا

⁽١) البخاري، الإيمان: ١.

هاتووه : (خِيارُ أُمَّتي فيما أَنْبَأَنِي الملأُ الأَعلَى قَومٌ يَضحَكونَ جَهراً في سَعَةِ رَحْمَةِ رَبِّهِم وَيَبكونَ سِرّاً ((ليلاً)) مِن خَوفِ عَذابِ رَبِّهِم... قلوبُهم في الدُّنيا وَأُرواحُهم في الآخرة _) ((). ده فه رموی : چاکترینی ئوممه ته کهم، وه ك (جیهانی بهرز و بالا - الملأ الأعلی) ههوالی پی داوم، کو مه لیّنکن به ناشکرا بو فراوانیی سوّز و به زهیی پهروه ردگاریان پیده که نن و، به نهینییش (به شهودا) له ترسی سزای پهروه ردگاریان ده گرین. نهوانه دلیان له دنیادایه و روّحیشیان له قیامه تدا.

به لنی ناواتی ههره مهزنی ههموو ئیرشاد کاریک نهوهیه، که بگاته پلهی نهو نههلی یه قینه که دنیا و قیامه ت پیکهوه دهبین و ههست به یه به بوونی ههردوو جیهانه که ده کهن تا نهمه شهوهیه، که نیمه له ئیرشاد کاری نموونه یی چاوه پروان و چاوه و چاوی بی ده کهین و، وه بیانی نزم و بیبایه خی دنیا، که مترین حه ز و ویستی بی دنیا نییه و، نه گهر فهرمانبه ربی ئیرشادیش نه بی بیر لهوه ناکاته وه له دنیادا بمینی تهوه. وینه ی نهمانه نهو ئیرشاد کارانه ن که پهوشتی موحه مهدییان وه رگر تووه و، پیویسته ههموو ئیرشاد کاریکیش به و تهرزه بیت.

به ریز طاهیر مهوله ویی، که (مثنوی) (جلال الدین الرومی) راقه کردووه باس ده کات و، ده لیّت:

له گه ل شیخ عاطیف له زینداندا بووین، شیخیش له دوستانی قه لهم بوو و، له روشنبیریی چه رخه کهیشی تیگهیشت بوو. نه وه بود بهر گرییه کی به هیزی ئاماده کرد بو دوا دانیشتنی دادگاییکردنی، که له سبهینی به بیانییدا نه نجام ده درا. به لام شیخ عاطیف دوای به جینهینانی نویژی

⁽١) المستدرك: ٣ / ١٧، البيهقي، شعب الإيمان: ١ / ٤٧٨.

بهیانیی ئهو بهرگرییهی دراند، که دویننی نووسی بووی و، فرینی دایه سهبهتهی خولهوه. لیم پرسیی: چی روویداوه؟ بوچ بهرگریهکهت دراند؟ بهم شیّوهیه وهلامی دامهوه:

ئەمشەو بە بىنىنى سەردارى ھەردوو بوونەوەرەكە (صلى الله عليه وسلم) بهختیار بووم. له خهومدا دانیشتبووم و خهریکی نووسینی بهرگرییه که بووم. فهرمایشتی له گه لمدا کرد و فهرمووی: عاطیف! ئهو يهروٚشييهت له چييه؟ ئايا ناتهوئ بييت بو لامان؟ وتم: چون نامەوى، ئەي يېغەمبەرى خوا؟! ئەمەش ماناي وەھايە كە كاتى بهخزمهت گهیشتنی هاتووه . نایا ئیتر پیویست به بهرگریی دهکات؟ بهمشیّوهیه دادگا فهرمانی له سیّدارهدانی بق دهرکرد و، تعویش بریاری حوکمه کهی به زهرده خهنه و ، بهوپه ری د ل ئارامییه و ه و گرت. چونکه ئهم حوکمه دهبیته مایهی گهیشتن به خزمه تی پیغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم). جا كهسيّك سواري ئهم جوّره بوراقه ببي، چۆن شادمان نابێت؟! هەر كەسىش بە راستى بەو رێگايەدا بروا و، له ههموو مهنزلّینکیدا چاوهروانی رهزامهندیی خوا بکات و، ئیمانیشی وابی، که له ههموو همنگاویکیدا خوا و پیغهمبهرهکهی بۆ سەركەرتنى ئەو رووى مەرحەمەتيان لێيەتى، چۆن لە دلنيايى و هیمنییدا نوقم نابیت؟ بهلی، پیاوی وا دهکوژری و له سیداره دهدری، بهلام ههرگيز ژير ناکهوي.

به لنی ، ئه وه ی ، که ته بلیغ کار به ناکام ده گهیه نی بریتییه له پاراستنی روونیی و ناسکیی روّحی به به رده وامیی . چونکه ئه و که سه ی ، که خوّی نه زر ده کا بو خوا و ، هه و لنی به ده ست هینانی ره زامه ندیی خوای پاك و بی گهرد به ته نیا ده دا ، به د لنیاییه و ه ، ئه مروّش نه بی سبه ینی له قیامه تدا ، به ویست و ئاواتی خوّی ده گات . که واته ئه گهر که سین که

خوای ناسیبی چی له کیس چووه و، کهسیکیش نهی ناسیبی، ئهگهر همموو دنیا مولکی نهو بی، چی دهست کهوتووه؟

نایا کاره که ههر ههمووی نهوه نییه به دلّیکی دروست و زیندووهوه به حزووری خوا بگهینهوه؟ ثیتر لهوه به دواوه بوّچ بایه خ بدهین به کوّمهله کاریّکی بی بایه خ و کیشه و باسیّك، که پیویستییمان پیّیان نییه؟ له خوای بالادهست و بهتوانا داواکارین دلهکانمان تا روّژی بهیه کگهیشتنهوه له گهل خوّیدا، به ناسکیی و روونی بپاریزی، خوّی پهروهرد گارمانه . ئیمانمان ههیه که سوّز و بهزهیی نهو پربهپری همموو شتیک دهبیت و، پیش غهزه و توورهییشی کهوتووه، نیمه تهنها داوای رهزامهندیی و سوّزی نهو ده کهین.

تاسه و نارمزووکردن

⁽١) سهيري : إبن كثير، البداية : ٧ / ١٣، بكه .

جا با يەكۆكيان باس بكەين:

خوبهیب بهدیل گیراو برا بو مه ککه. دوای نهوهی، که ماوهیه کی دوور و دریری له بهندیخانه دا بهسه ر برد، له دیمهنیکی خهمناکدا به رهو سیداره برا. زور خدمبار و دل بیزار بوو، چونکه هدلی بو ندره خسا بوو بۆ تەبلىغ كردنى ئەو فەرمانبەرىيەى كە پىغەمبەرى بەرىز (صلى الله عليه وسلم) پني سپاردبوون. وا ئيستاش به دهستي کوّت کراو و به زمانی له گو خراوهوه فهرهو سیداره دهبری. بهبی وهستان چاوی به دەوروبەرىدا دەگىرا، تا بەلكو كەسىكى دەست بكەوى و شتىك له دینی پی تهبلیغ بکات. به لام بیهووده بوو، چونکه کهسی دهست نه کهوت، ههرچهنده ئهو خه لکه هی وایان تیدا بوو، که له ئایندهدا دەبووە ھاوەڭ، بەلام بۆ ئەو رۆژە ھێشتا بەرچاويان روون نەببوويەوە. يني وتن: ئه گهر دلتان پيوهيه ليمگهرين تا دوو رهكعهت نويش بكهم. وتیان باشه نویر بکه. ئهویش دوو ره کعهت نویری ریکوپیک و جوانی بهجیّهیّنا. پاشان هات بوّ لای خهلّکهکهوه و وتی: (بهخوا لهبهر ئهوه نهبوایه ئیوه وا بزانن له ترسی کوشتن درییژه به نویی نهدهم، نوییژی زورم دهکرد)(۱). پاشان سهریان خسته سهر سیدارهکه. کاتی دواههمین به خوا سپاردن هاته بهرهوه. حدربه کهی ئاراسته کرا. به لام خوبه یب همرخه ریك بوو چاوی به دهوریدا ده گیرا، به لکو کهسیکی دهست بکهوی و تەبلىغى بكات. بە دواى كەستىكدا نەنەگەرا لە مردن رزگارى بكات، بهلکو دەيويست كەسپىك بدۆزېتەوە تا ھەولىي لەگەلدا بدا و ژيانى ھەتا همتایی رزگار بکات، نه گمرچی له دواساته کانی ژیانیشیدا بوایه. ئای خوایه گیان! مردن به لای شهیدایانی تهبلیغکردنی بانگی خواوه

⁽١) سهيرى : إبن كثير، البداية : ٤ / ٦٥، بكه .

چهنده هیوابره، کاتیّك، که دهسه لاتیان له دهستدا نابی، ئهو کارهیان پی ئهنجام نادری !

له و کاته دا خوبه یب، به بی نه وه ی به ته مایی، هه لیکی بو هه لکه وت. نه وه بو یه کی له گه وره موشریکانی قوره یش پرسیاری لیکرد. جا رواله تی پرسیاره که نه وه نده ی نه و وه لامه ی، که پریه تی له حیکمه ت و، نه وه نده ش، که ده بیته هه له بو به جینه پینانی فه رمانبه ریی نیرشاد، گرنگ نیه. له وانه شه پریشکی که بیریکه وه، له ناینده دا ببیته هوی هه لگیرسانی نیمان له دلی که سانیکی زوردا. پرسیاره که ش نهمه بوو: (نایا پیت خوشه نیستا موحه ممه د له م شوینه ی تودا بی و له ملی بده ین و تویش له ناو که س و کارتدا بیت؟)).

بینگومان ئهم پرسیاره له هیچ موسلمانیک ناکرینت، ئهی چون له (خوبهیب))، نهو هاوهله مهزنه، ده کرینت؟ ئهویش چاوه پروانی ههل بوو تا بوی ههل بکهوی و دوای پرسیاره که تهبلیغی خوی بکات. ئهوه بوو هه لچوونی ویژدانی له نیوان شادمانییه کی یه کجار زوردا و، بیزارییه کی جهرگبردا سهری کرد و، به پراده یه که هیچی پی نهده کرا. بویه ههولیدا شتیک بلی، ئه گهرچی وه ک ئه و نویژه کورت بین، که به جینیه پنا. بگره پیویست بوو به یه ک پسته ههموو ژیان بگریته وه، به شیره یه که میروو بیده نگ بکات و گوی له و پسته یه بگریته و، گوی هه و پسته به برنگیته وه. ههروایش بوو.

وتی: (بهخوا، حهز ناکهم ئیسته موحهمهد لهو شوینهیدا که وا تیایدا درکیکی پیا بچهقی و نازاری بدات و منیش له ناو کهس و کارمدا دانیشتبم). (۱)

⁽١) إبن كثير، البداية: ٤ / ٦٥ .

دوا وتهیه که که لهسه رسیداره که به دهمیا هات بریتیی بوو له (السلام علیه یا رسول الله). پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له مهدینه له نیو هاوه لانیدا دانیشتبوو. خیرا ههستایه سه رپی و فه رمووی: (وعلیکم السلام یا خبیب)(۱).

به لنی له سه ر هه موو خاوه ن بانگیک پیویسته له شهیدایی و تاسه مه ندیی ته بلیغدا بگاته نه و پلهیه ی که خوبه یبی پیگهیشت، تا بتوانی به پهوتی میژووی نه یار بلنی: بوهسته! نهمه ش تا بتوانی واز له ته وژمه نه یار و دژه کانی زهمانه به ینی و، زهمانه ش بگیری یته وه سه ر ریبازی پاسته قینه ی خوی، تا حه قیقه تی فه رمانبه ربی خه لیفه ی خوای له سه ر زهوییدا جیبه جی کردبی.

⁽١) ابن كثير، البداية : ٤ / ٦٦، ٦٩ .

خاوێنیی دڵ و نـاسکیی ړوْډ

بانگەوازكار پێويسته له كاتى تەبلىغكردنى بانگەكەيدا لەوپەرى دڵ خاویّنیی و روّح ناسکییدا بی، واته لهسهری پیّویسته خاوهنی دلّیکی وهها خاوین بی وه ک خاوینیی و گهشاوهیی بانگه کهی، چونکه به پیچهوانهی ئهوهوه پهیوهندیی ئهو لهگهل خوای پاك و بیگهرددا، لیلل دەبنىت بە رىنژەي لىڭىپى جىھانىي رۆحىپى ئەو كەسە. بەمە كارىگەرىپى وته کانی نامینی. ده شتوانین بهم شیرهی خوارهوه نهوه دهرببرین: تەبلىغكار كاتىك كە تەبلىغ دەكات جگە لە رەزامەندىي خواي پاك و بالادهست چاوه روانی هیچ شتیک نییه. همتا ئموهش رهوشتی بیّت، دهبینی وا خوای لهگهل دایه و، ههست دهکا که روّحیانهتی پیخهمبهری بهریز(صلی الله علیه وسلم) و هیممه تی گهوره پیاوانی ئىسلامىش كۆمەكيەتى. ئەمەش ھىچ كەس گومانى لى ناكات، چونکه ئه گهر لهو دهنکه تۆوهى، که دهخریته ناو گلهوه چاوهروانیي بکری ببیّته ههزار تؤو، نهوا پیویسته تهنها پال به هیزی خوای مهزن و بالادهستهوه بدری. چونکه به تهمابوونی دهرگایانی تر تهنها زیانی ئاشکرای به دواوهیه. له راستییشدا تیگهیشتنمان له تهوحید پنویست بهوه دهکات. چونکه ههروهك خوای یاك و بنگهرد له زاتیدا شەرىكى نىيە، ھەروەھا لە كردارەكانىشىدا شەرىكى نىيە. كەواتە تەنھا خۆى ھىدايەت و گومرايى بەدىيى ئەھيننى. خۆى خاوەنى

مولَّك و دەسەلاته و به ویستى خۆيەتى مولَّك به كى دەبەخشى و له كێیشى ئەسێنێتەوە و، كى عەزیز و كێیش زەلیل دەكات.

به لنی، موجاهه ده مرؤف له گه ل ده روونی خزیدا بز گهیشتن به چله پزیه له خاوینیی د ل و ناسکیی رؤحدا کاریکی قورس و ناره حه ته، به لام گهیشتن به نامانج، نه ویش له چله پزیه دا، شانسیکی چاك و به ختیارییه کی گهوره یه.

سه یری ئه بوحه نیفه نوعمان بکه ن، ئه وه تا بن پاریزگاریی له خاوینی دل و ناسکیی روّحی فه رمانبه ربی (قضاء) ده داته دواوه و، له ژیر قامیحیی زالماندا سزا ئه دری، به لام چون سزادانیک، که چی ئه وه ی که به داو و ته له ی ئه رمارد بن روّحی گلی نه ده دایه وه (۱۱).

ههروهها ئیمام شافیعییش، ئهوپه پی ههولیدا تا له وینه ی ئهو کاره نه خریته ئهستوی، (۲) به لکو پازیی بوو وه ک خه لکانی تر ژیانی که فاف بداته سهر و، ههر پلهوپایه یه کیش که له ژیر فشاری توندی دهوله تدا پینی ئهسپیررا، بداته دواوه. ئهوه بوو ئهو ژیانه ی به لاوه چاک بوو لهوه ی، که فهرمانبه ربی دهوله ت قبوول بکات و، وایشی به چاک زانیی که شوینی نهزانری و ههولیشیدا ئهوه ی نهیه ته پین که هاته پینی ئه بوحه نیفه نوعمان.

جیهادی ئیمام ئه حمه دی کوری حه نبه لیش له پیناوی قورئاندا له میشکی میر وودا به هیچ شیره یه ک ناسری ته وه، نه وه بوو وتی: ((قورئان مه خلووق نیه)) و، به دریر ایی ته مه نی له سه رئه م و ته یه ی

⁽۱) سميرى: الذهبي، تذكره الحفاظ: ۱ / ۱٦٨، إبن خلكان، وفيات الأعيان: ٥ / ٢٠٨، الخطيب البغدادي، تأريخ بغداد: ٦٢ / ٣٢٦، ٣٢٨، بكه .

⁽٢) سهيرى : إبن حجر، طوالع التأسيس : ٧٧ / ٨٤، عبد الغنى الدقر، الإمام الشافعي : ٣٨٠، ٣٨١، بكه .

سوور بوو^(۱). به مهرجی دهیتوانی به ئاسانیی به (تعریض) خوّی لیّ دهرباز بکات، کهچی ئهوهی نهویست.

له يه كي له يادهوه رييه كانيدا ئهمه مان بق ده گيريتهوه:

(بهیههقیی له (رهبیع)هوه ریوایهتی کردووه، که وتوویه: شافیعیی له میصرهوه نامهیه کی پیمدا نارد بو تهجمه کی کوری حه نبه ل. که گهیشتمه لای تازه له نویزی فهجر ببوویه وه، منیش نامه کهم دایه دهستی. وتی: خویندووته ته هه وه وتم: نه خیر. وه ریگرت و خویندیه وه و، فرمیسك به هه ردوو چاویا هات. وتم: باوکی عه بدوللا! چی تیایه وتی: باسی ته وه ده کات، که له خه ویدا پیغه مبه ری خوای (صلی الله علیه وسلم) دیوه و فه رموویه: نامه بو ته حمه دی کوری حه نبه لا بنووسه و سه لامی منیشی پی بگهیه نه و پییشی بلی: تو تاقیی بنووسه و مه لامی منیشی پی بگهیه و پیشی بلی: تو تاقیی نه که یت خوای گه وره هه تا روزی قیامه ت تالایه کت بو هه لده کات. ده کریت بنو هه لده کات. رهبیع ده لی: وتم: مژده م بده ری: ته ویش نه و کراسه ی، که به سه رهبیع ده لی: وتم: مژده م بده ری: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه لبه کی هم واله که م دایه. وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه لبه کی هم واله که م دایه. وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه لبه کی هم و بیده پیم هه وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه لبه کی هم واله که م دایه. وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه لبه کی هم واله که م دایه. وتی: دلم نایه لیت بسینم، به لام له تاوی هه کرای به پینم).

⁽۱) سهيرى : الذهبي، سير أعلام النبلاء : ۱۱ / ۲۳۹، ۲۴۰، أبو نعيم، الحليه: ٩ / ٢٠٦، بكه .

كاكلهي باس

به پوختەپەكى ئەۋەك باسمان كرد دەربارەك بنچينەكانى تەبليغ له ئىسلامدا لە شىزوەك چەند خالىكدا كۆتاپى بە كتىبەكە ئەھتنىن،

تەبلىغ و ئىرشاد يىرۆزترىن فەرمانبەرىيە لەننو فەرمانبەرىيەكانى موسلّماندا. خوای پاك و بینگهردیش پیاوچاكه هملّبژاردهكانی، كه ييّغه مبه رانن -سه لاميان ليّبي- بهم فه رمانبه ربيه رهوانه كردووه.

هەرچەندە لە بارودۇخى ئاسايىدا كارى تەبلىغكردن فەرزى كيفايديد، ئەوا لەم رۆژەدا، چونكە تەبلىغ بۆتە مەسەلەيەكى پشتگوینخراو، جیمی فهرزترین فهرزی گرتوتهوه و، به هیچ شێوهيهك نابي پشتگوێ بخرێ .

هدرکدسی نهم فدرمانبدرییدی پشتگوی خستبی و بمری، مهترسیی نیفاتی لیده کریت، چونکه وازی له فهرمانبه ریه کی مەزن ھێناوە، كە لە فەرزە شەخسىيەكان گرنگترە و، لەوانيش یاداشتی زیاتره.

نه و کومه آگهیهی، که کاری تهبلیغی تیدا نه نهام نه دری، دهرهه قل به به آلا ناسمانیی و زهمینییه کان وا له په نای خوادا، که گهرچیی نه وانه ی که نهم فهرمانبه رییه پیروزه نه نجام ده ده چه ند که سینکیش بن. به پیچه وانه شهوه نه نجامه کهی پیچه وانه ده ده ده ده ناو به ریت، ده پیته وه ده ناو به دریت، که نهم فهرمانبه رییه مهزنه یان له ناودا نه نجام نه دریت. خو تیا چوونی چه ندین قه وم لیمانه وه دوور نیه.

ثدم فدرمانبدرییه پیروزه له ناو پرو گرامی تاکهکان و نوممه تهکان و دهوله تهکان دا به جی شهینری، چونکه موسلمان توخمینکی بنچینه یه یاسای جیهاندا. جا هدروه هه جیهانیک موسلمانی تیدا نهبی یاسای تیدا نییه، هدروه ها له شوینانه دا که موسلمانی تیدایه نه توقاندن و نه ناژاوه ی تیدا نییه. نهمه به به به به به به به به وه که موسلمان فه رمانبه رییه که ی جیبه جی بکات و، به جوانی نه نجامی بدات.

بهجیّهیّنانی فهرماندان به چاکه و ریّگریکردن له خرایه دروشمی نیمانه و، دابرینی نهم فهرمانبهرییهش له نیمان به هیچ شیّوهیه نه نهاتوه. قورنانی پیروّزیش نیماندارانی به پشت و کوّمه کی یه کتر ژماردوه، به وهی، که ناماژه بوّ نهو پایه بنه رهتیه ده کات، که دهبیّته مایه ی به رده وامیی نهم پشتگیرییه. که چی مونا فیقه کان کوّمه ی و پشتیوانی یه کتریی نین. نه وان ریّگری له چاکه ده که ن و فه رمان به خرایه ده ده ن.

خوای گهوره پهیمانی پاراستنی دینهکهی خوی داوه. بهلام ئهم پاراستنه خواییه بهستراوه به هیممه تی ئیمانداره کانهوه به ژن و به پیاوهوه ههر ههموویان و، خۆبهخشینی ههندیکیشیان بۆ سەرخستنى دىن. ئاماۋەى روون و دياريش بۆ ئەم سەرخستنە بەجينهينانى فەرمانبەرىي تەبلىغ بە چاكى.

زانست و کارکردن و تەبلىغكردن سى ديون بۆ يەك حەقىقەت، که ناکری پهکیکیان لهوی تر جوی بکریتهوه. کهواته زانست مەرجىكى بنەرەتىيە بۆ تەبلىغكردن و كاركردنىش ژيانيەتى.

پنویسته تەبلیغکار به جوانی شارەزای حەقیقەتەکانی ئیسلام، هدروهها شارهزای ئهو چهرخهش بیت که تیایدا نه ژیی. چونکه هدرکهس شارهزای ئهو چهرخه نهبیّت، که تیایدا ئهژیی، ئهوا ژیانی له ړاړ وینکی دریژ دا بهسهر دهبات و همولیش دهدا کهسانی تر، به نیازی تیکهیاندنیان، رابکیشی بو ناوی، که ئەمەش غيرەتنكى كلوله.

کیشانه و پیوانهی دلی تهبلیغکار به پیی قورئانی پیروز ريّك بخريّت، چونكه ههركهسيّ دلّى لهگملّ قورئاندا ريّك نهخات، کاریکی گرانه نهو به ناوی ئیسلامهوه قسه بکات. بەلام تىڭگەياندنى حەقىقەتەكانى ئەوە ھەر نەگونجاوە.

ئهو رینگایهی، که تهبلیغکار دهیگریته بهر پیویسته شهرعیی بین. چونکه گهیشتن به ئامانجی شهرعیی تهنها بهگرتنهبهری رینگای شهرعیی دهبیت. ئهمهش رینبازی پیغهمبهری خوایه(صلی الله علیه وسلم)، نهك ئهو رینگایانهی که ئهو رینکخراوانهی پاکانه بی ههموو هی و رینگایهك ده کهن بی گهیشتن به مهبهست، دهیان گرنهبهر. کهواته پیویسته لهم سهرده مهدا تهبلیغکاره کان ریبازی هاوه له بهریزه کان بگرنه بهر، بهودی، که پهنا بی هیچ رینگایه که نهبهن ئهگهر له ههموو بهشیک له بهشهکانیدا شهرعیی نهبیت. تا ئهوانه ئهوانهن، که دین سهرتهخهن و له شدرعیی نهبیت. تا ئهوانه ئهوانهن، که دین سهرتهخهن و له ولاتاندا بلاوی ده کهنهوه.

1

تهبلیغکار ئهوهی، که ئهیلی پنی نه ریی نیتر پنچهوانهی نهوه نهو نیفاقهیه، که ئیماندار زوّر لنی کهنار ده گری. کهواته و تهکانی تهبلیغکار یه کهمجار له ریانی خوّیدا رهنگ دهدهنهوه، ئه گینا وه که پووش و په لاشی و شکهوهبوو گرده گری، له پاشاندا نه مرکیتهوه و خیرا نه کورژیتهوه.

تەبلىغكار خۆ بەكەم زانىن و خۆنەويستنى خۆى دەپارىزى، كە ئەمە رەفتارى نەجىبە رەسەنەكانە. ئەى گوايا ئىمان خۆى لە خۆى دا بريتىي نىە لە رەسەنايەتىي و نەجىبىي؟ لەبەر ئەوە تەبلىغكار ھەلسوكەوتى رەسەنانە دەكات، وەك ھەر ئىماندارىكى راستگۆ، ھەتا ئەو رەوشتانە، كە رەوشتى بىغەمبەرن (صلى الله علىه وسلم) بكاتە خوو و بەھرەي خۆى.

تهبلیغکار، جگه له فهرمانبهریی تهبلیغ و ئیرشاد، هیچ پهیوهندییهکی نییه به دهسه لاتدارانی دهولهتهوه، یان بهوانهوه که پنیان دهلنن چینی ئۆرستۆکراتی. ئهو لهمهدا، لهبهر پاراستنی ریز و شکوداریی خوی، یه کجار ههستیاره.

تهبلیغکار لهسه کاری تهبلیغی خوّی سووره. ئهمه ش دهریرینی ٔ ریّزگرتنی بانگهوازهکهی دهگهیهنی. لهبهرئهوه ههر مهسهلهیهك بهلای خواوه گهوره بی نهویش به گهورهی راده گریّ، ئهگینا له وتهکانیدا به دروّزن دهرثه چیّ..

تهبلیغکار دژایهتیی یاساکانی فیطرهت ناکات و، ههمیشه به چاوساغییهوه ههلسوکهوت دهکات. ههرگیز چاوپوزشیی کردنیش لهو لایهنه لاواز و ئارهزووییانه راست نییه، که له مروقدا ههن، بگره پیویستتر وهایه ریروی نهو لایهنانه بهرهو جوانتر و چاکتر بگورریت.

14

چەرمەسەرىي بەشى تەبلىغكارە و، ئالوگۆرى بۆ نىيە. بۆيە لەسەرى پېويستە لە سەرەتاى رېڭگەوە رەزامەندىي دەربخات.

11

تهبلیغکار مرزقی سۆز و شه فهقهته و، ههرگیز به زهینیدا نایهت بز چهسپاندنی حهق پهنا بز دهست وهشاندن و هیزبه کارهینان بهریت.

خۆبەخت كردن گرنگترين تايبەت مەندىيى تەبلىغكارە بۆيە لە سەرى پێويستە سيفەتەكانى حەوارىيەكانى تێدا بن، بگرە ھەر كەس لە منداڭىيەوە لە سەر سىفەتى حەوارىيەكان نەۋيا بىغ، به وێندى تدبليغكارى چاك ئدم ژيانه بدجێناهێڵێ. ئدمدش پيش ههموو شتيك پيويستى به خۆبەختكردن ههيه.

تەبلىغكار مرۆۋىكە بەو دوعايە كامل دەبىت، كە بنچىنەي تەبلىغكار 🗸 🕻

تمبلیغکار مروفینکی مهنطیقیی و واقیعییه، که به ئهندازهی كاركردني به بنچينه كاني مهنطيق له كاره كانيدا سهركه وتوو دمين.

تەبلىغكار بەرانبەر بە ئىمانى خەلك زۆر ھەستيارە، بۆيە که رووداوی کوفرکردن و پاشگهزبوونهوه دهبینی خدریکه جدرگی لەت لەت دەبىي .

تەبلىغكار فەرمانبەرىيەكەي لەچوارچيوەي تاسە و شەيداييدا بەر يوهدەبات. بۆيە ئەگەر شەيداى تەبلىغكردن و بۆى به تاسەوە نەبى، سەركەوتوو نابى.

ئیمانی قروڵ، واته: قووڵیی جیهانی رِوٚحیی، سیفهتێکه له تەبلىغكار جيانابىتەرە. ئەمەش ماناي وايە بگاتە پلەي يەقىن. خۆ ھەركەسىكىش گەيشتە بلەي يەقىن ئهوه به همر همموو رموشته بمرزهکان خوی سازداوه ..

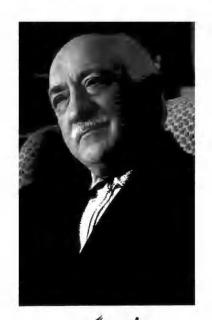

كاتيك تعبليغكار فعرمانبهرييهكهى ئعنجامدهدا، له سهرى پنویسته هه لگری دلنکی ساغ و سهلیم و، روز حنکی ناسك و پاك بينت. جا بن ئەرەى خوا و پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) له کارهکهیدا پشت گیریی لی بکهن، پیویسته بهلایهنی كەمەرە ژيانى بە ويندى روونى بانگەوازەكەي روون بيت. ئهمهش به پاك و خاويّنيي ژيان و گوزهران ديّته ديّي.

نـــاوەرۆك

o	كورتەيەك لە ژيانى دانەر
11	ســەرەتــا
١٨	پێشـەكى
	بەشى يەكەم (شيكردنەوەي تەبليغ)
۲٥	۱- تەبلىغ مەبەستى بووغانە
٣٩	۲- پێویستیی به تـهبـلیغ و دهست کهوتهکانی
ολ	٣- تەبلىغ بەنرخ ترين ديارىيە
٦٤	٤- تەبلىغ پێويستىى بە بەردەوامىيە
بێگەرد و، لە بەدىي	٥- لايهنهكاني تهبليغ كه ړوو له خواي پاك و
vo	هێنراوان ئەكەن
لگاک	٦- تەبلىغ و پەيوەندىي نـێــوان تــاك و كۆمـەاُ
1.7	٧-ئيرشادو ئيمانونيفاق٧
ویییهکانهوه۱۱۷	۸- ئیرشاد و لهناوچوون له ړوانگهی ړووداوه مێژوو
177	٩- تەبلىغ و ئىرشاد پێوەرە بۆ سەرخستنى دين
، تەبلىغ دا)	بەشى دووھەم (چەند بنچىنەيەك و ياسايەك لە
188	۱- پەيوەندىي نێوان عيلم و ئيرشاد
<u> </u>	۲- راستییه ئیسلامییهکان و ناسینی سهردهمی هاو
١٥٨	
٠٦٢	٤- به کارهـــــــــــنــانـی هوّ و رِیّگای شــهرعــیی
178	٥- کــِيّ و داواکــِدنــ،

١٧٥	۲- ناسینی دوینراو و شیوازی له یهکتریی گهیشتن
۲۰۱	
۲۳۲	۸- پاکیی و ئیخلاص
ت و دەولە	٩- چەند ھاوسەنگىيەك دەربارەى پەيوەندىى بەپياوانى دەوڵەت
781	مەندانەوە
۲٤٤	١٠- كـــۆڵ نـــهدان
نەكردنى	۱۱- به پیویست؛ بوونی بهرچاوړوونی و، بهرهه لستیی
۲٤۸	ياساكانى فيطرەت
	بەشى سێھەم (وێنەكێشانێكى ڕۆحى تەبليغ كار)
۲٦٤	۱-شـهفهقـهت
۲۷۳	٢-خــۆبـەخــتكـردن
۲۷٦	٣- دوعا
۲۷۹	٤- مـەنتىـق و واقــيعـييــەت
۲۸۲	٥- لــــــــ بــــــووردن
۲۸۳	٦-هـهسـتنـاسكـيى
۲۸٦	٧- قووڵيي جيهاني ڕۆحى
۲۹۱	۸- تـاسه و ئـارەزووكردن
۲۹٥	٩- خاوێنیی دڵ و ناسکیی ڕۏٚح
۲۹۸	كاكلهى بــاس

مرفتح لاندگولده محد مهمه

ئيرشادوتهالغ

- * هەتـا دلـت لـه تاسـه و. رؤحـت لـه سـزا و. مېشـکت لـه خەفـەت دا گـر تەگـرن قسـه مەكە. ئەگىنا كەس گويت بۇ ناگرئ.
- * کائیکینش کنه همست بنه لیپرستراویی ناکمینت بنق رزگارکردننی ئیمنان لنمو ممترستینه گنمورمی کنه لنم هممنوو جیهانندا دمورمی داوم، نیتنز کمواننه چنون نمتموی نمو جیهانه گویت لن رایگری؟!
- * کاتیکیش قسمکانت تیکمل به دلسوتان و سوز نمبی بهرانیمر بهوانمی که لـه روّح و ناخـدا نمخوشی، نـهوا قسـمکردنت لهگملیانـدا لـهو چهنهبازییـه زیاتـر نابیّت که هیچ کاریگهربیهکی لمسمر هیچ کهس نمبیت.
- * ئەگسەر ئىسەر نىمۇسەيىتىنىڭ كىسەن ئىلىلىڭ ئەچنىنى و سىزات دەدا، فرپسى ئەدەپىت و لىم خۇنىي دوور ئەخەپتىموم، جىۋن قىسسەت پاڭ و. كىردەومت بېكسەرد دەبپىت؟!
- * ئەگسەر لىيە پېشسەۋە كاروبسارى دەرۋۇنسى خسۇت رېنىڭ ۋاپېنىڭ ئەكەپسىتى چسۇن ئەتۋانىيى كاروبارى دەرۋۇنى كەسانى تر رېڭ ۋاپېڭ يكەپىت ؟!
- * ئەگەر دەروونىي خاۋت جاۋان نەبيات. چاۋان ئەتوانىيى دەروونىي كەسانى تار خوان بكەپت؟!
- * نەگــەر خــؤرى يەقپتــى ســەركەوتنيش لــە ئاســمانى يوونتــدا ھــەل نەپــەت. چۆن قسەت گەرم و. دەنگت بەھيز دەبيت؟!

نوسینگهی تمفسیر

بۇ بلاوكردتەۋەۋ راگەياندى ھەۋلىر - شەقامى دادگا - ژىر ھوتىلى شىرىن بالاس

